Cat. 264

Cat. 264

336
132

C. 2.o
C. 1.o

Cat. 265

ΨΑΛΤΗΡΙΟΝ.

IHS LIBRERIA DE COLEGIO D S H

BIBLIOTECA UNIVERSITARIA SEVILLA

Ἰουστῖνος ὁ Δεκάδυος, τοῖς ἐν Ἑλλάδι γραικοῖς, εὖ πράττειν.

Ἄλλοι μὲν ἄγαν τῶν παρ' Ἕλλησι σοφῶν τε καὶ διδασκάλων συγγράμματα διαφόρους πραγματείας ἐμπεριέχοντα, εἰς κοινὴν τοῖς φιλομαθέσιν ὠφέλειαν ἐν τύποις ἐσπουδάκασιν. ἐγὼ δ' εὐάρεστα μᾶλλον θεῷ, τοῖς δ' εὐσεβείας ἐρασταῖς κεχαρισμένα πράξειν οἰόμενος, ἐν ὧν πολλάκις ἐν χρείᾳ καθίστανται, τούτων αὐτοὺς εὐπορεῖν προνοήσομαι, εἰς πληθυσμὸν ὅση δύναμις τὴν σπάνιν τῶν θείων γραφῶν, μετακαλεῖν. διὰ φροντίδος πεποίημαι, συνεργῷ τῶν τοιούτων ἐφευρετῇ τε σοφῷ τε καθηγεμόνι χρησάμενος. ὅς, ἵνα καὶ αὐτοὶ μὴ ἀγνοῆτε τὸν ἄνδρα, τοῖς γὰρ ἐν Ἰταλίᾳ διαβόητος πᾶσι καθέστηκεν, Ἄλδος τοὐπίκλην Μανούτιος ἐκ τῆς παλαιᾶς ῥώμης ἕλκων τὸ γένος. ἀνὴρ βίῳ τε καὶ λόγῳ κεκοσμημένος. οὗτος, ἀρετῆς ζήλῳ ἔν τε τῇ πρὸς τὰ ἡμέτερα κηδεμονίᾳ τε καὶ στοργῇ, τὴν τῶν γραμμάτων τούτων εὐαρμοστίαν καὶ σύνθεσιν, τῇ τοῦ οἰκείου νοὸς ἐφεῦρεν ὀξύτητι. εὖ γὰρ βλέπειν τὸν χαρακτῆρα, οὗπερ οὐκ ἄν τις τῶν ἐπὶ τὸ καλλιγραφεῖν χειρισόφων, ἐχάραξεν ὡραιότερον. τούτῳ τοιγαροῦν περὶ τούτων κοινολογούμενος, οὐ μόνον ξυναινοῦντα καὶ προθυμούμενον, ἀλλ' ἤδη καὶ αὐτὸν οἴκοθεν ὡρμημένον εὗρον εἰς ταῦτα, καὶ τὴν ἐμὴν ἐπὶ πλεῖον χρησταῖς ἀγγελίαις ὁρμὴν ἐπιτείνοντα. τὴν γὰρ μωσέως πεντάτευχον, σὺν τῇ τῆς παλαιᾶς διαθήκης πάσῃ λοιπῇ πραγματείᾳ, ἑβραϊστί. ἑλληνιστί. ῥωμαϊστί, οὐκ εἰς μακρὰν ἐκδώσειν εὐηγγελίσατο σὺν θεῷ. ὧν ἀ-

κούσας αὐτὸς μᾶλλον ὡς παρὰ ἐνθέου ὑφηγητοῦ ἐξήλεγξεν, εἴτε τὰ ἡ-
μέτερα πεπαλαιωμένα τῷ χρόνῳ καὶ ταῖς τῶν πραγμάτων
ἀνωμαλίαις ἤδη συγχέοντα, νῦν ὡς ἀετοῦ νεότης ἀνακαι-
νίζεσθαι μέλλουσιν. ἐκεῖνον δὲ τοῦ περὶ τῶν καλῶν ἔρωτος.
καὶ τῆς χρηστῆς προαιρέσεως ἐμακάρισα. οὐ γὰρ χρημάτων
ἐπιθυμία. ἀνώτερον γὰρ ἀνελευθερίας ἁπάσης ἴσμεν οἱ πε-
πειραμένοι τὸν ἄνδρα. θείῳ δὲ μᾶλλον ζήλῳ πρὸς ταῦτα κε-
κίνηται. τοῦτον τοίνυν συνεργὸν εὑρηκὼς πρὸς τὰ κάλλιστα,
ἔδοξέ μοι τὴν θεόπνευστον βίβλον τῶν θείων πρῶτον ἐντυπῶ-
σαι ψαλμῶν. τὸν παρίσως ταύτην καὶ ἀξίως τοῦ ἐν αὐτῷ
συντιθέμενον πνεύματος προφήτην ἅμα καὶ βασιλέα. ὥσπερ
τινα πρόδρομον καὶ κήρυκα διαπρύσιον τῶν μετ' οὐ πολὺ
τυπωθησομένων ἡμῖν θείων προεκπέμψαι γραφῶν. οὐκ
εἰς μακρὰν γὰρ καὶ τὸ τριῴδιον ἐν ὃ καλεῖν ἡμῖν ἔθος πεντηκο-
στάριον. μεθ' ὃ τὴν παρακλητικήν, θεοῦ συναιρομένου τυ-
πώσομεν. ταύτῃ γὰρ οὐκ οἶδ' ὅτι πλείους κατὰ τὸ νῦν ἅπασαι τοῦ θεοῦ
ἐκκλησίαις. πολλήν τε καὶ μεγάλην τὴν χρείαν παρέχεται
κατ' ἐξαίρετον ἡ θεία τῶν ψαλμῶν αὕτη βίβλος. περὶ ἧς
φησὶν ὁ θεῖος χρυσόστομος. μᾶλλον συμφέρειν τῷ κόσμῳ
σβεσθῆναι τὸν ἥλιον. ἢ παρὰ τῇ ἐκκλησίᾳ ταύτην ὁσημέραι
μὴ ψάλλεσθαι. ὁ δέ γε μέγας αὖθις βασίλειος. κοινὸν ταμιεῖον ἀ-
πάντων καλῶν αὐτὴν ἀποφαίνεται ὡς τὸ ἐκ πάντων ἐπιδεχομέ-
νην τοῖς μετὰ προσοχῆς μετερχομένοις ὠφέλιμον τῷ ἑκάστῳ
πρόσφορον κατὰ τὴν ἐπιμέλειαν ἐξευρίσκουσιν καθώς,
ἐκεῖνος διέξεισιν, ἐν τοῖς εἰς αὐτὴν πλατύτερον ἐξηγήσεσι

BIBLIOTECA UNIVERSITARIA SEVILLA

πρόκειται τοίνυν τὸ κοινωφελὲς τοῦτο τοῖς βουλομένοις
ψαλτήριον. ὑμεῖς δ' ἀνὰ χεῖρας λαβόντες ὅσοι τὰς ψυχὰς εὐ-
ρυθμότεροι, καὶ τὴν ἐξ αὐτοῦ ὠφέλειαν καρπωσάμενοι, τὴν
τῶν εὐχῶν χορηγίαν ἀντίδοτε, ἄλλως μὲν τῷ φιλέλληνι, ὡς
ἀξιότητι φύσεως ἐφευρετῇ τοῦ τῶν γραμμάτων γεγενημέ-
νῳ χαρακτῆρος (ὡς εἴρηται.) ἐμοὶ δ' ὡς οὕτω θερμῶς
προθυμησαμένῳ τετυπῶσθαι, καὶ μηδὲ πρὸς ἀμε-
λήσαντι, τῶν συντελούντων πρὸς τὴν ὀρθό-
τητα. ὑγιέστατα γὰρ ἐν τετύπω-
ται καὶ ὀρθότατα.

ἔρρω-
σθε.

Ψαλμὸς τῷ Δαδ ἀνεπίγραφος παρ' Ἑβραίοις.

ΔΑΔ ΠΡΟΦΗΤΟΥ ΚΑΙ ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΜΕΛΟΣ.

α

ΜΑΚΑΡΙΟΣ ἀνὴρ ὃς οὐκ ἐπορεύθη ἐν βουλῇ ἀσεβῶν· καὶ ἐν ὁδῷ ἁμαρτωλῶν οὐκ ἔστη· καὶ ἐπὶ καθέδρᾳ λοιμῶν οὐκ ἐκάθισεν. ἀλλ' ἢ ἐν τῷ νόμῳ κυρίου τὸ θέλημα αὐτοῦ· καὶ ἐν τῷ νόμῳ αὐτοῦ μελετήσει ἡμέρας καὶ νυκτός. Καὶ ἔσται ὡς τὸ ξύλον τὸ πεφυτευμένον παρὰ τὰς διεξόδους τῶν ὑδάτων· ὃ τὸν καρπὸν αὐτοῦ δώσει ἐν καιρῷ αὐτοῦ· Καὶ τὸ φύλλον αὐτοῦ οὐκ ἀπορρυήσεται· καὶ πάντα ὅσα ἂν ποιῇ κατευοδωθήσεται. Οὐχ οὕτως οἱ ἀσεβεῖς οὐχ οὕτως· ἀλλ' ἢ ὡσεὶ χνοῦς ὃν ἐκρίπτει ὁ ἄνεμος ἀπὸ προσώπου τῆς γῆς. Διὰ τοῦτο οὐκ ἀναστήσονται ἀσεβεῖς ἐν κρίσει· οὐδὲ ἁμαρτωλοὶ ἐν βουλῇ δικαίων. Ὅτι γινώσκει κύριος ὁδὸν δικαίων· καὶ ὁδὸς ἀσεβῶν ἀπολεῖται.~

BIBLIOTECA UNIVERSITARIA SEVILLA

Ἵνα τί ἐφρύαξαν ἔθνη καὶ λαοὶ ἐμελέ-
τησαν κενά. Παρέστησαν οἱ βασιλεῖς
τῆς γῆς. καὶ οἱ ἄρχοντες συνήχθησαν ἐπὶ τὸ αὐτό.
κατὰ τοῦ κυρίου καὶ κατὰ τοῦ χριστοῦ αὐτοῦ. Διαρ
ρήξωμεν τοὺς δεσμοὺς αὐτῶν. καὶ ἀπορρίψωμεν
ἀφ' ἡμῶν τὸν ζυγὸν αὐτῶν. Ὁ κατοικῶν ἐν οὐρανοῖς
ἐκγελάσεται αὐτούς. καὶ ὁ κύριος ἐκμυκτηριεῖ αὐ-
τούς. Τότε λαλήσει πρὸς αὐτοὺς ἐν ὀργῇ αὐ-
τοῦ καὶ ἐν τῷ θυμῷ αὐτοῦ ταράξει αὐτούς.
Ἐγὼ δὲ κατεστάθην βασιλεὺς ὑπ' αὐτοῦ. ἐπὶ
σιὼν ὄρος τὸ ἅγιον αὐτοῦ διαγγέλλων τὸ πρό-
σταγμα κυρίου. Κύριος εἶπε πρός με υἱός μου εἶ σύ. ἐγὼ
σήμερον γεγέννηκά σε. Αἴτησαι παρ' ἐμοῦ καὶ
δώσω σοι ἔθνη τὴν κληρονομίαν σου. καὶ τὴν κα-
τάσχεσίν σου τὰ πέρατα τῆς γῆς. Ποιμανεῖς
αὐτοὺς ἐν ῥάβδῳ σιδηρᾷ. ὡς σκεύη κεραμέ
ως συντρίψεις αὐτούς. Καὶ νῦν βασιλεῖς σύνε
τε. παιδεύθητε πάντες οἱ κρίνοντες τὴν γῆν.

Δουλεύσατε τῷ κυρίῳ ἐν φόβῳ· καὶ ἀγαλλιᾶσθε αὐ
τῷ ἐν τρόμῳ. Δράξασθε παιδείας μήποτε
ὀργισθῇ κύριος· καὶ ἀπολεῖσθε ἐξ ὁδοῦ δικαίας. Ὅταν
ἐκκαυθῇ ἐν τάχει ὁ θυμὸς αὐτοῦ μακάριοι
πάντες οἱ πεποιθότες ἐπ᾽ αὐτῷ.~

Ψαλμὸς τῷ Δαυίδ. ὁπότε ἀπεδίδρασκεν ἀπὸ
προσώπου Ἀβεσσαλὼμ τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ. γ'

Κύριε τί ἐπληθύνθησαν οἱ θλίβοντές με. πολ
λοὶ ἐπανίστανται ἐπ᾽ ἐμέ. πολλοὶ λέγουσι
τῇ ψυχῇ μου οὐκ ἔστι σωτηρία αὐτῷ ἐν τῷ θεῷ αὐτοῦ. Σὺ
δὲ κύριε ἀντιλήπτωρ μου εἶ δόξα μου καὶ ὑψῶν τὴν κε
φαλήν μου. φωνῇ μου πρὸς κύριον ἐκέκραξα. καὶ ἐπή
κουσέ μου ἐξ ὄρους ἁγίου αὐτοῦ. Ἐγὼ δὲ ἐκοιμήθην καὶ
ὕπνωσα. ἐξηγέρθην ὅτι κύριος ἀντιλήψεταί μου.
Οὐ φοβηθήσομαι ἀπὸ μυριάδων λαοῦ. τῶν κύ
κλῳ συνεπιτιθεμένων μοι. ἀνάστα κύριε σῶσόν με
ὁ θεός μου. Ὅτι σὺ ἐπάταξας πάντας τοὺς ἐχθραί
νοντάς μοι ματαίως. ὀδόντας ἁμαρτωλῶν συνέ-
τριψας. τοῦ κυρίου ἡ σωτηρία καὶ ἐπὶ τὸν λαόν σου ἡ εὐλογία σου.

Δόξα.

Εἰς τὸ τέλος ἐν ὕμνοις ψαλμὸς τῷ Δαβίδ. δ'

Ἐν τῷ ἐπικαλεῖσθαί με εἰσήκουσέ μου ὁ θεὸς τῆς δικαιοσύνης μου. ἐν θλίψει ἐπλάτυνάς με· οἰκτείρησόν με, καὶ εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου. Υἱοὶ ἀνθρώπων ἕως πότε βαρυκάρδιοι· ἱνατί ἀγαπᾶτε ματαιότητα, καὶ ζητεῖτε ψεῦδος. Καὶ γνῶτε ὅτι ἐθαυμάστωσε κύριος τὸν ὅσιον αὐτοῦ. κύριος εἰσακούσεταί μου ἐν τῷ κεκραγέναι με πρὸς αὐτόν. Ὀργίζεσθε καὶ μὴ ἁμαρτάνετε. ἃ λέγετε ἐν ταῖς καρδίαις ἡμῶν, ἐπὶ ταῖς κοίταις ἡμῶν κατανύγητε. Θύσατε θυσίαν δικαιοσύνης καὶ ἐλπίσατε ἐπὶ κύριον. πολλοὶ λέγουσι, τίς δείξει ἡμῖν τὰ ἀγαθά.
Ἐσημειώθη ἐφ᾽ ἡμᾶς τὸ φῶς τοῦ προσώπου σου κύριε. ἔδωκας εὐφροσύνην εἰς τὴν καρδίαν μου
Ἀπὸ καρποῦ σίτου. οἴνου. καὶ ἐλαίου αὐτῶν ἐπληθύνθησαν. Ἐν εἰρήνῃ ἐπὶ τὸ αὐτὸ κοιμηθήσομαι καὶ ὑπνώσω. Ὅτι σὺ κύριε κατὰ μόνας ἐπ᾽ ἐλπίδι κατῴκισάς με.

Ὑπὲρ τῆς κληρονομούσης ψαλμὸς τῷ Δαυΐδ· ε´

Τ Α ῥήματά μου ἐνώτισαι κύριε· σύνες τῆς
κραυγῆς μου πρόσχες τῇ φωνῇ τῆς δεήσε
ώς μου· ὁ βασιλεύς μου καὶ ὁ θεός μου· Ὅτι πρὸς
σὲ προσεύξομαι κύριε· τὸ πρωῒ εἰσακούσῃ τῆς φω
νῆς μου· Τὸ πρωῒ παραστήσομαί σοι καὶ ἐπόψει
με· ὅτι οὐχὶ θεὸς θέλων ἀνομίαν σὺ εἶ· Οὐ
παροικήσει σοι πονηρευόμενος· οὐδὲ διαμε-
νοῦσι παράνομοι κατέναντι τῶν ὀφθαλμῶν
σου· Ἐμίσησας πάντας τοὺς ἐργαζομένους
τὴν ἀνομίαν· ἀπολεῖς πάντας τοὺς λα-
λοῦντας τὸ ψεῦδος· Ἄνδρα αἱμάτων καὶ δόλι
ον βδελύσσεται κύριος· ἐγὼ δὲ ἐν τῷ πλήθει τοῦ ἐ
λέους σου· Εἰσελεύσομαι εἰς τὸν οἶκόν σου·
προσκυνήσω πρὸς ναὸν ἅγιόν σου ἐν φόβῳ
σου· Κύριε ὁδήγησόν με ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου· ἕνε
κα τῶν ἐχθρῶν μου κατεύθυνον ἐνώπιόν σου τὴν ὁδόν
μου· Ὅτι οὐκ ἔστιν ἐν τῷ στόματι αὐτῶν ἀλη-

θεια ἡ καρδία αὐτῶν ματαία· Τάφος ἀνεῳγμένος
ὁ λάρυγξ αὐτῶν· ταῖς γλώσσαις αὐτῶν ἐδολιοῦσαν·
κρῖνον αὐτοὺς ὁ θεός· Ἀποπεσάτωσαν ἀπὸ τῶν δια
βουλιῶν αὐτῶν· κατὰ τὸ πλῆθος τῶν ἀσεβειῶν αὐτῶν
ἔξωσον αὐτούς· ὅτι παρεπίκρανάν σε κύριε· Καὶ
εὐφρανθείησαν πάντες οἱ ἐλπίζοντες ἐπὶ σέ·
εἰς αἰῶνα ἀγαλλιάσονται καὶ κατασκηνώσεις
ἐν αὐτοῖς· Καὶ καυχήσονται ἐν σοὶ οἱ ἀγαπῶν
τες τὸ ὄνομά σου ὅτι σὺ εὐλογήσεις δίκαιον κύριε·
Ὡς ὅπλῳ εὐδοκίας ἐστεφάνωσας ἡμᾶς·~

Εἰς τὸ τέλος ἐν ὕμνοις ὑπὲρ τῆς ὀγδόης ψαλ

Κύριε μὴ τῷ θυμῷ σου (μὸς τῷ Δαδ̄· ς
ἐλέγξῃς με μηδὲ τῇ ὀργῇ σου παιδεύ
σῃς με· Ἐλέησόν με κύριε ὅτι ἀσθενής εἰμι· ἴασαί
με κύριε ὅτι ἐταράχθη τὰ ὀστᾶ μου· Καὶ ἡ ψυχή-
μου ἐταράχθη σφόδρα· καὶ σὺ κύριε ἕως πότε· Ἐ
πίστρεψον κύριε ῥῦσαι τὴν ψυχήν μου· Σῶσόν με
ἕνεκεν τοῦ ἐλέους σου· ὅτι οὐκ ἔστιν ἐν τῷ θανά

τῷ ὁ μνημονεύων σου· ἐν δὲ τῷ ᾅδῃ τίς ἐξομολογή-
σεταί σοι· Ἐκοπίασα ἐν τῷ στεναγμῷ μου· λού-
σω καθ᾽ ἑκάστην νύκτα τὴν κλίνην μου· ἐν δάκρυ-
σί μου τὴν στρωμνήν μου βρέξω· Ἐταράχθη ἀπὸ
θυμοῦ ὁ ὀφθαλμός μου· ἐπαλαιώθην ἐν πᾶ-
σι τοῖς ἐχθροῖς μου· Ἀπόστητε ἀπ᾽ ἐμοῦ πάντες
οἱ ἐργαζόμενοι τὴν ἀνομίαν· ὅτι εἰσήκουσε κύριος
τῆς φωνῆς τοῦ κλαυθμοῦ μου· Ἤκουσε κύριος τῆς δεή-
σεώς μου· κύριος τὴν προσευχήν μου προσεδέξατο·
Αἰσχυνθείησαν καὶ ταραχθείησαν πάντες οἱ
ἐχθροί μου· ἀποστραφείησαν καὶ καταισχυνθείη-
σαν σφόδρα διὰ τάχους·~ Δόξα·

Ψαλμὸς τῷ Δαυΐδ· ὃν ᾖσε τῷ κυρίῳ ὑπὲρ τῶν λό-
γων Χουσὶ υἱοῦ Ἰεμενεΐ. ζ´

Κύριε ὁ θεός μου ἐπὶ σοὶ ἤλπισα σῶσόν με ἐκ
πάντων τῶν διωκόντων με καὶ ῥῦσαί
με· Μήποτε ἁρπάσῃ ὡς λέων τὴν ψυχήν μου· μὴ
ὄντος λυτρουμένου μηδὲ σῴζοντος· Κύριε ὁ θεός μου

εἰ ἐποίησα τοῦτο. εἰ ἔστιν ἀδικία ἐν χερσί μου. Εἰ ἀνταπέδωκα τοῖς ἀνταποδιδοῦσί μοι κακά, ἀποπέσοιμι ἄρα ἀπὸ τῶν ἐχθρῶν μου κενός. Καταδιώξαι ἄρα ὁ ἐχθρὸς τὴν ψυχήν μου καὶ καταλάβοι. καὶ καταπατήσαι εἰς γῆν τὴν ζωήν μου. καὶ τὴν δόξαν μου εἰς χοῦν κατασκηνώσαι. Ἀνάστηθι κύριε ἐν ὀργῇ σου. ὑψώθητι ἐν τοῖς πέρασι τῶν ἐχθρῶν σου. Καὶ ἐξεγέρθητι κύριε ὁ θεός μου ἐν προστάγματι ᾧ ἐνετείλω. Καὶ συναγωγὴ λαῶν κυκλώσει σε. Καὶ ὑπὲρ ταύτης εἰς ὕψος ἐπίστρεψον. κύριος κρινεῖ λαούς. Κρινόμ μοι κύριε κατὰ τὴν δικαιοσύνην μου. καὶ κατὰ τὴν ἀκακίαν μου ἐπ' ἐμοί. Συντελεσθήτω δὴ πονηρεία ἁμαρτωλῶν, καὶ κατευθυνεῖς δίκαιον. ἐτάζων καρδίας καὶ νεφροὺς ὁ θεὸς δίκαιος. Ἡ βοήθειά μου παρὰ τοῦ θεοῦ τοῦ σῴζοντος τοὺς εὐθεῖς τῇ καρδίᾳ. Ὁ θεὸς κριτὴς δίκαιος καὶ ἰσχυρὸς καὶ μακρόθυμος. καὶ μὴ ὀργὴν ἐπάγων καθ' ἑκάστην ἡμέραν. Ἐὰν μὴ ἐπιστραφῆτε, τὴν ῥομφαίαν αὐτοῦ

στιλβώσει

στιλβώσει· τὸ τόξον αὐτοῦ ἐνέτεινε καὶ ἡτοί-
μασεν αὐτό. Καὶ ἐν αὐτῷ ἡτοίμασε σκεύη θα-
νάτου. Τὰ βέλη αὐτοῦ τοῖς καιομένοις ἐξειργά-
σατο. Ἰδοὺ ὠδίνησεν ἀδικίαν· συνέλαβε πόνον καὶ
ἔτεκεν ἀνομίαν. Λάκκον ὤρυξε καὶ ἀνέσκα-
ψεν αὐτόν· καὶ ἐμπεσεῖται εἰς βόθρον ὃν εἰργά-
σατο. Ἐπιστρέψει ὁ πόνος αὐτοῦ εἰς κεφα-
λὴν αὐτοῦ· καὶ ἐπὶ κορυφὴν αὐτοῦ ἡ ἀδικία
αὐτοῦ καταβήσεται. Ἐξομολογήσομαι τῷ
κυρίῳ κατὰ τὴν δικαιοσύνην αὐτοῦ· καὶ ψαλῶ
τῷ ὀνόματι κυρίου τοῦ ὑψίστου.

Εἰς τὸ τέλος· ὑπὲρ τῶν ληνῶν· ψαλμὸς τῷ Δαβίδ. η΄

Κύριε ὁ κύριος ἡμῶν ὡς θαυμαστὸν τὸ ὄνομά σου
ἐν πάσῃ τῇ γῇ. Ὅτι ἐπήρθη ἡ μεγαλο-
πρέπειά σου ὑπεράνω τῶν οὐρανῶν. Ἐκ στόματος νη-
πίων καὶ θηλαζόντων κατηρτίσω αἶνον. Ἕνε-
κα τῶν ἐχθρῶν σου τοῦ καταλῦσαι ἐχθρὸν καὶ ἐκδικητήν.
Ὅτι ὄψομαι τοὺς οὐρανοὺς ἔργα τῶν δακτύλων σου· σε-
λήνην καὶ ἀστέρας ἃ σὺ ἐθεμελίωσας. Τί ἐστιν

ἄνος ὅτι μιμνήσκῃ αὐτοῦ· ἢ υἱὸς ἀνου ὅτι ἐπισκέπτῃ αὐτόν. Ἠλάττωσας αὐτὸν βραχύ τι παρ᾽ ἀγγέλους· δόξῃ καὶ τιμῇ ἐστεφάνωσας αὐτόν· καὶ κατέστησας αὐτὸν ἐπὶ τὰ ἔργα τῶν χειρῶν σου. Πάντα ὑπέταξας ὑποκάτω τῶν ποδῶν αὐτοῦ· πρόβατα καὶ βόας ἁπάσας· ἔτι δὲ καὶ τὰ κτήνη τοῦ πεδίου. Τὰ πετεινὰ τοῦ οὐνοῦ καὶ τοὺς ἰχθύας τῆς θαλάσσης· τὰ διαπορευόμενα τρίβους θαλασσῶν. Κε ὁ κς ἡμῶν ὡς θαυμαστὸν τὸ ὄνομά σου ἐν πάσῃ τῇ γῇ.~

Δόξα. κάθισμα.

Εἰς τὸ τέλος ὑπὲρ τῶν κρυφίων τοῦ υἱοῦ, ψαλμὸς τῷ Δαδ. θ'

Ἐξομολογήσομαί σοι κε ἐν ὅλῃ καρδίᾳ μου· διηγήσομαι πάντα τὰ θαυμάσιά σου. Εὐφρανθήσομαι καὶ ἀγαλλιάσομαι ἐν σοί· ψαλῶ τῷ ὀνόματί σου ὕψιστε. Ἐν τῷ ἀποστραφῆναι τὸν ἐχθρόν μου εἰς τὰ ὀπίσω ἀσθε-

νήσουσι καὶ ἀπολοῦνται ἀπὸ προσώπου σου·
Ὅτι ἐποίησας τὴν κρίσιν μου καὶ τὴν δίκην μου·
ἐκάθισας ἐπὶ θρόνου ὁ κρίνων τὴν δικαιοσύνην·
Ἐπετίμησας ἔθνεσι καὶ ἀπώλετο ὁ ἀσεβής· τὸ
ὄνομα αὐτοῦ ἐξήλειψας εἰς τὸν αἰῶνα, καὶ εἰς τὸν
αἰῶνα τοῦ αἰῶνος· τοῦ ἐχθροῦ ἐξέλιπον αἱ ῥομ-
φαῖαι εἰς τέλος, καὶ πόλεις καθεῖλες· Ἀπώλε-
το τὸ μνημόσυνον αὐτοῦ μετ᾽ ἤχου· καὶ ὁ κύριος
εἰς τὸν αἰῶνα μένει· Ἡτοίμασεν ἐν κρίσει τὸν
θρόνον αὐτοῦ· καὶ αὐτὸς κρινεῖ τὴν οἰκουμέ-
νην ἐν δικαιοσύνῃ· κρινεῖ λαοὺς ἐν εὐθύτητι·
καὶ ἐγένετο κύριος καταφυγὴ τῷ πένητι· βοηθὸς
ἐν εὐκαιρίαις ἐν θλίψεσι· Καὶ ἐλπισάτωσαν
ἐπὶ σοὶ οἱ γινώσκοντες τὸ ὄνομά σου· ὅτι οὐκ
ἐγκατέλιπες τοὺς ἐκζητοῦντάς σε κύριε· Ψά-
λατε τῷ κυρίῳ τῷ κατοικοῦντι ἐν Σιών· ἀναγγείλα-
τε ἐν τοῖς ἔθνεσι τὰ ἐπιτηδεύματα αὐτοῦ· Ὅτι
ὁ ἐκζητῶν τὰ αἵματα αὐτῶν ἐμνήσθη· οὐκ ἐπε-
λάθετο τῆς κραυγῆς τῶν πενήτων· Ἐλέησόν
με κύριε ἴδε τὴν ταπείνωσίν μου ἐκ τῶν ἐχθρῶν μου·

Ὁ ὑψῶν με ἐκ τῶν πυλῶν τοῦ θανάτου· ὅπως ἂν ἐξαγγείλω πάσας τὰς αἰνέσεις σου, ἐν ταῖς πύλαις τῆς θυγατρὸς σιών· Ἀγαλλιάσομαι ἐπὶ τῷ σωτηρίῳ σου· ἐνεπάγησαν ἔθνη ἐν διαφθορᾷ ᾗ ἐποίησαν· Ἐν παγίδι ταύτῃ ᾗ ἔκρυψαν συνελήφθη ὁ πούς αὐτῶν· Γινώσκεται κύριος κρίματα ποιῶν· ἐν τοῖς ἔργοις τῶν χειρῶν αὐτοῦ συνελήφθη ὁ ἁμαρτωλός· Ἀποστραφήτωσαν οἱ ἁμαρτωλοὶ εἰς τὸν ᾅδην· πάντα τὰ ἔθνη τὰ ἐπιλανθανόμενα τοῦ θεοῦ· Ὅτι οὐκ εἰς τέλος ἐπιλησθήσεται ὁ πτωχός· ἡ ὑπομονὴ τῶν πενήτων οὐκ ἀπολεῖται εἰς τέλος· Ἀνάστηθι κύριε μὴ κραταιούσθω ἄνθρωπος· κριθήτωσαν ἔθνη ἐνώπιόν σου· Κατάστησον κύριε νομοθέτην ἐπ' αὐτούς· γνώτωσαν ἔθνη ὅτι ἄνθρωποί εἰσιν· Ἵνα τί κύριε ἀφέστηκας μακρόθεν· ὑπερορᾷς ἐν εὐκαιρίαις ἐν θλίψεσιν· Ἐν τῷ ὑπερηφανεύεσθαι τὸν ἀσεβῆ ἐμπυρίζεται ὁ πτωχός· συλλαμβάνονται ἐν διαβουλίοις οἷς διαλογίζονται· Ὅτι ἐπαινεῖται ὁ ἁμαρτωλὸς ἐν ταῖς ἐπιθυμίαις τῆς ψυχῆς αὐτοῦ· καὶ ὁ ἀδικῶν ἐνευλογεῖται·

Παρώξυνε τὸν κύριον ὁ ἁμαρτωλός· κατὰ τὸ
πλῆθος τῆς ὀργῆς αὐτοῦ οὐκ ἐκζητήσει. Οὐκ ἔ-
στιν ὁ θεὸς ἐνώπιον αὐτοῦ· βεβηλοῦνται αἱ ὁδοὶ
αὐτοῦ ἐν παντὶ καιρῷ. Ἀνταναιρεῖται τὰ
κρίματά σου ἀπὸ προσώπου αὐτοῦ· πάντων
τῶν ἐχθρῶν αὐτοῦ κατακυριεύσει. Εἶπε γὰρ
ἐν καρδίᾳ αὐτοῦ οὐ μὴ σαλευθῶ· ἀπὸ γενεᾶς
εἰς γενεὰν ἄνευ κακοῦ. Οὗ ἀρᾶς τὸ στόμα αὐ-
τοῦ γέμει καὶ πικρίας καὶ δόλου· ὑπὸ τὴν γλῶσσαν
αὐτοῦ κόπος καὶ πόνος. Ἐγκάθηται ἐνέδρᾳ
μετὰ πλουσίων· ἐν ἀποκρύφοις τοῦ ἀπο-
κτεῖναι ἀθῶον. Οἱ ὀφθαλμοὶ αὐτοῦ εἰς τὸν πέ-
νητα ἀποβλέπουσιν· ἐνεδρεύει ἐν ἀποκρύ-
φῳ ὡς λέων ἐν τῇ μάνδρᾳ αὐτοῦ. Ἐνεδρεύει
τοῦ ἁρπάσαι πτωχόν· ἁρπάσαι πτωχὸν ἐν τῷ
ἑλκύσαι αὐτόν. Ἐν τῇ παγίδι αὐτοῦ ταπει-
νώσει αὐτόν· κύψει καὶ πεσεῖται ἐν τῷ αὐτὸν
κατακυριεῦσαι τῶν πενήτων. Εἶπε γὰρ ἐν
καρδίᾳ αὐτοῦ ἐπιλέλησται ὁ θεός· ἀπέστρεψε
τὸ πρόσωπον αὐτοῦ τοῦ μὴ βλέπειν εἰς τέλος.

BIBLIOTECA UNIVERSITARIA SEVILLA

Ἀνάστηθι κε ὁ θεός μου· ὑψωθήτω ἡ χείρ σου μὴ ἐπι
λάθῃ τῶν πενήτων σου εἰς τέλος. Ἕνεκεν τίνος
παρώξυνεν ὁ ἀσεβὴς τὸν θν. εἶπε γὰρ ἐν καρδίᾳ
αὐτοῦ· οὐκ ἐκζητήσει. Βλέπεις ὅτι σὺ πόνον καὶ
θυμὸν κατανοεῖς. Τοῦ παραδοῦναι αὐτὸν εἰς χεῖ
ράς σου. Σοὶ ἐγκαταλέλειπται ὁ πτωχός. ὀρ
φανῷ σὺ ἦσθα βοηθός. Σύντριψον τὸν βραχίονα
τοῦ ἁμαρτωλοῦ καὶ πονηροῦ. ζητηθήσεται ἡ ἁμαρτία
αὐτοῦ καὶ οὐ μὴ εὑρεθῇ. Κς βασιλεὺς εἰς τὸν αἰ
ῶνα, καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος. ἀπολεῖσθε ἔ-
θνη ἐκ τῆς γῆς αὐτοῦ. Τὴν ἐπιθυμίαν τῶν πενή
των εἰσήκουσας κε. τῇ ἑτοιμασίᾳ τῆς καρδί-
ας αὐτῶν προσέσχε τὸ οὖς σου. Κρῖναι ὀρφα
νῷ καὶ ταπεινῷ. ἵνα μὴ προσθῇ ἔτι τοῦ με-
γαλαυχεῖν ἄνθρωπος ἐπὶ τῆς γῆς.

Εἰς τὸ τέλος ψαλμὸς τῷ δαδ. ι.

Ἐπὶ τῷ κῷ πέποιθα· πῶς ἐρεῖτε τῇ ψυχῇ μου·
μεταναστεύου ἐπὶ τὰ ὄρη ὡς στρουθίον.
Ὅτι ἰδοὺ οἱ ἁμαρτωλοὶ ἐνέτειναν τόξον. ἡτοίμα

σαν βέλη εἰς φαρέτραν· τοῦ κατατοξεῦσαι ἐν σκοτο-
μήνῃ τοὺς εὐθεῖς τῇ καρδίᾳ. Ὅτι ἃ σὺ κατηρτί-
σω αὐτοὶ καθεῖλον· ὁ δὲ δίκαιος τί ἐποίησε. Κύριος
ἐν ναῷ ἁγίῳ αὐτοῦ· κύριος ἐν οὐρανῷ ὁ θρόνος αὐτοῦ.
Οἱ ὀφθαλμοὶ αὐτοῦ εἰς τὸν πένητα ἐπιβλέ-
πουσι· τὰ βλέφαρα αὐτοῦ ἐξετάζει τοὺς υἱοὺς
τῶν ἀνθρώπων. Κύριος ἐξετάζει τὸν δίκαιον καὶ τὸν ἀσεβῆ.
ὁ δὲ ἀγαπῶν τὴν ἀδικίαν, μισεῖ τὴν ἑαυτοῦ
ψυχήν. Ἐπιβρέξει ἐπὶ ἁμαρτωλοὺς παγίδας.
πῦρ καὶ θεῖον καὶ πνεῦμα καταιγίδος, ἡ μερὶς τοῦ
ποτηρίου αὐτῶν. Ὅτι δίκαιος κύριος καὶ δικαιοσύνας
ἠγάπησεν, εὐθύτητας εἶδε τὸ πρόσωπον αὐτοῦ.

Εἰς τὸ τέλος ὑπὲρ τῆς ὀγδόης ψαλμὸς τῷ Δαυΐδ. ια.

Σῶσόν με κύριε, ὅτι ἐκλέλοιπεν ὅσιος· ὅτι
ὠλιγώθησαν αἱ ἀλήθειαι ἀπὸ τῶν υἱῶν τῶν
ἀνθρώπων. Μάταια ἐλάλησεν ἕκαστος πρὸς τὸν πλη-
σίον αὐτοῦ. χείλη δόλια ἐν καρδίᾳ, καὶ ἐν
καρδίᾳ ἐλάλησε κακά. Ἐξολοθρεύσαι

κύριος πάντα τὰ χείλη τὰ δόλια. Γλῶσσαν μεγαλορρήμονα. Τοὺς εἰπόντας τὴν γλῶσσαν ἡμῶν μεγαλυνοῦμεν· τὰ χείλη ἡμῶν παρ᾿ ἡμῖν ἐστι· τίς ἡμῶν κύριός ἐστιν. Ἕνεκεν τῆς ταλαιπωρίας τῶν πτωχῶν καὶ τοῦ στεναγμοῦ τῶν πενήτων, νῦν ἀναστήσομαι λέγει κύριος. Θήσομαι ἐν σωτηρίῳ, παρρησιάσομαι ἐν αὐτῷ. Τὰ λόγια κυρίου, λόγια ἁγνά. ἀργύριον πεπυρωμένον δοκίμιον τῇ γῇ, κεκαθαρισμένον ἑπταπλασίως. Σὺ κύριε φυλάξαις ἡμᾶς καὶ διατηρήσαις ἡμᾶς, ἀπὸ τῆς γενεᾶς ταύτης, καὶ εἰς τὸν αἰῶνα. Κύκλῳ οἱ ἀσεβεῖς περιπατοῦσι. κατὰ τὸ ὕψος σου ἐπολυώρησας τοὺς υἱοὺς τῶν ἀνθρώπων.

ιβ΄ Εἰς τὸ τέλος ψαλμὸς τῷ Δαυΐδ.

Ἕως πότε κύριε ἐπιλήσῃ μου εἰς τέλος. Ἕως πότε ἀποστρέψεις τὸ πρόσωπόν σου ἀπ᾿ ἐμοῦ. Ἕως τίνος θήσομαι βουλὰς ἐν ψυχῇ μου. ὀδύνας ἐν καρδίᾳ μου ἡμέρας καὶ νυκτός.

Ἕως πότε ὑψωθήσεται ὁ ἐχθρός μου ἐπ' ἐμέ· ἐ-
πίβλεψον, εἰσάκουσόν μου κύριε ὁ θεός μου· Φώτι-
σον τοὺς ὀφθαλμούς μου μήποτε ὑπνώσω εἰς
θάνατον· μήποτε εἴποι ὁ ἐχθρός μου ἴσχυσα
πρὸς αὐτόν. Οἱ θλίβοντές με ἀγαλλιάσονται
ἐὰν σαλευθῶ· ἐγὼ δὲ ἐπὶ τῷ ἐλέει σου ἤλπισα.
Ἀγαλλιάσεται ἡ καρδία μου ἐπὶ τῷ σωτηρίῳ σου·
ᾄσω τῷ κυρίῳ τῷ εὐεργετήσαντί με· καὶ ψαλῶ τῷ ὀ-
νόματι κυρίου τοῦ ὑψίστου.

Εἰς τὸ τέλος ψαλμὸς τῷ Δαβίδ. ιγ.

Εἶπεν ἄφρων ἐν καρδίᾳ αὐτοῦ· οὐκ ἔστι θεός.
Διεφθάρησαν καὶ ἐβδελύχθησαν ἐν ἐπι-
τηδεύμασιν· οὐκ ἔστι ποιῶν χρηστότητα. Κύριος
ἐκ τοῦ οὐρανοῦ διέκυψεν ἐπὶ τοὺς υἱοὺς τῶν ἀνθρώπων· τοῦ
ἰδεῖν εἰ ἔστι συνιῶν, ἢ ἐκζητῶν τὸν θεόν. Πάντες
ἐξέκλιναν ἅμα ἠχρειώθησαν· οὐκ ἔστι ποιῶν
χρηστότητα, οὐκ ἔστιν ἕως ἑνός. Οὐχὶ γνώσονται
πάντες οἱ ἐργαζόμενοι τὴν ἀνομίαν, οἱ ἐσθίον-

τες τὸν λαόν μου ἐν βρώσει ἄρτου. Τὸν κύριον
οὐκ ἐπεκαλέσαντο. ἐκεῖ ἐδειλίασαν φόβον, οὗ
οὐκ ἦν φόβος. Ὅτι κύριος ἐν γενεᾷ δικαίων. βου
λὴν πτωχοῦ κατῃσχύνατε, ὁ δὲ κύριος ἐλπὶς αὐ
τοῦ ἐστι. Τίς δώσει ἐκ σιὼν τὸ σωτήριον τοῦ ἰσραήλ.
ἐν τῷ ἐπιστρέψαι κύριον τὴν αἰχμαλωσίαν τοῦ λαοῦ
αὐτοῦ. ἀγαλλιάσεται ἰακὼβ καὶ εὐφρανθή-
σεται ἰσραήλ:~ Δόξα.

Εἰς τὸ τέλος ψαλμὸς τῷ Δαβίδ. ιδʹ

Κύριε, τίς παροικήσει ἐν τῷ σκηνώματί σου
ἢ τίς κατασκηνώσει ἐν ὄρει ἁγίῳ σου.
Πορευόμενος ἄμωμος. καὶ ἐργαζόμενος δικαιοσύ
νην. Λαλῶν ἀλήθειαν ἐν καρδίᾳ αὐτοῦ. ὃς
οὐκ ἐδόλωσεν ἐν γλώσσῃ αὐτοῦ. Καὶ οὐκ ἐ-
ποίησε τῷ πλησίον αὐτοῦ κακόν. καὶ ὀνειδισμὸν
οὐκ ἔλαβεν ἐπὶ τοῖς ἔγγιστα αὐτοῦ. Ἐξουδένωται
ἐνώπιον αὐτοῦ πονηρευόμενος. τοὺς δὲ φοβουμέ-
νους τὸν κύριον δοξάζει. Ὁ ὀμνύων τῷ πλησίον αὐ-

τοῦ καὶ οὐκ ἀθετῶν. τὸ ἀργύριον αὐτοῦ οὐκ ἔδωκεν ἐπὶ τόκῳ, καὶ δῶρα ἐπ' ἀθώοις οὐκ ἔλαβεν. Ὁ ποιῶν ταῦτα, οὐ σαλευθήσεται εἰς τὸν αἰῶνα.

Στηλογραφία τῷ Δαβίδ. ιε.

Φύλαξόν με κύριε ὅτι ἐπὶ σοὶ ἤλπισα. Εἶπα τῷ κυρίῳ, κύριός μου εἶ σύ. ὅτι τῶν ἀγαθῶν μου οὐ χρείαν ἔχεις. Τοῖς ἁγίοις τοῖς ἐν τῇ γῇ αὐτοῦ ἐθαυμάστωσεν ὁ κύριος. πάντα τὰ θελήματα αὐτοῦ ἐν αὐτοῖς. Ἐπληθύνθησαν αἱ ἀσθένειαι αὐτῶν. μετὰ ταῦτα ἐτάχυναν. Οὐ μὴ συναγάγω τὰς συναγωγὰς αὐτῶν ἐξ αἱμάτων. οὐδὲ μὴ μνησθῶ τῶν ὀνομάτων αὐτῶν διὰ χειλέων μου. Κύριος ἡ μερὶς τῆς κληρονομίας μου καὶ τοῦ ποτηρίου μου. σὺ εἶ ὁ ἀποκαθιστῶν τὴν κληρονομίαν μου ἐμοί. Σχοινία ἔπεσέ μοι ἐν τοῖς κρατίστοις μου. καὶ γὰρ ἡ κληρονομία μου κρατίστη μοί ἐστιν. Εὐλογήσω τὸν κύριον τὸν συνετίσαντά με. ἔτι δὲ καὶ ἕως νυκτὸς ἐπαίδευσάν με οἱ νεφροί μου.

Προωρώμην τὸν κύριον ἐνώπιόν μου διαπαντός· ὅ
τι ἐκ δεξιῶν μού ἐστιν ἵνα μὴ σαλευθῶ. Διὰ τοῦ
το ηὐφράνθη ἡ καρδία μου· καὶ ἠγαλλιάσατο ἡ
γλῶσσά μου. ἔτι δὲ καὶ ἡ σάρξ μου κατασκηνώσει
ἐπ᾽ ἐλπίδι. Ὅτι οὐκ ἐγκαταλείψεις τὴν ψυχήν
μου εἰς ᾅδην. οὐδὲ δώσεις τὸν ὅσιόν σου ἰδεῖν δια
φθοράν. Ἐγνώρισάς μοι ὁδοὺς ζωῆς· πληρώ
σεις με εὐφροσύνης μετὰ τοῦ προσώπου σου. τερ
πνότης ἐν τῇ δεξιᾷ σου εἰς τέλος.

Προσευχὴ τοῦ Δαβίδ. ις´.

Εἰσάκουσον κύριε δικαιοσύνης μου· πρόσχες
τῇ δεήσει μου. Ἐνώτισαι τὴν προσευχήν
μου οὐκ ἐν χείλεσι δολίοις. Ἐκ προσώπου σου τὸ
κρίμα μου ἐξέλθοι. οἱ ὀφθαλμοί μου ἰδέτωσαν
εὐθύτητας. Ἐδοκίμασας τὴν καρδίαν μου, ἐπε
σκέψω νυκτός. ἐπύρωσάς με καὶ οὐχ εὑρέθη ἐν ἐ
μοὶ ἀδικία. Ὅπως ἂν μὴ λαλήσῃ τὸ στόμα μου
τὰ ἔργα τῶν ἀνθρώπων. διὰ τοὺς λόγους τῶν χειλέων σου

ἐγὼ ἐφύλαξα ὁδοὺς σκληράς. Κατάρτισαι τὰ διαβήματά μου ἐν ταῖς τρίβοις σου· ἵνα μὴ σαλευθῶσι τὰ διαβήματά μου. Ἐγὼ ἐκέκραξα ὅτι ἐπήκουσάς μου ὁ θεός· κλῖνον τὸ οὖς σου ἐμοί, καὶ εἰσάκουσον τῶν ῥημάτων μου. Θαυμάστωσον τὰ ἐλέη σου ὁ σώζων τοὺς ἐλπίζοντας ἐπὶ σέ. Ἐκ τῶν ἀνθεστηκότων τῇ δεξιᾷ σου· φύλαξόν με κύριε ὡς κόρην ὀφθαλμοῦ. Ἐν σκέπῃ τῶν πτερύγων σου σκεπάσεις με· ἀπὸ προσώπου ἀσεβῶν τῶν ταλαιπωρησάντων με. Οἱ ἐχθροί μου τὴν ψυχήν μου περιέσχον· τὸ στέαρ αὐτῶν συνέκλεισαν· τὸ στόμα αὐτῶν ἐλάλησεν ὑπερηφανίαν. Ἐκβαλόντες με νυνὶ περιεκύκλωσάν με· τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτῶν ἔθεντο ἐκκλῖναι ἐν τῇ γῇ. Ὑπέλαβόν με ὡσεὶ λέων ἕτοιμος εἰς θήραν· καὶ ὡσεὶ σκύμνος οἰκῶν ἐν ἀποκρύφοις. Ἀνάστηθι κύριε πρόφθασον αὐτούς, καὶ ὑποσκέλισον αὐτούς· ῥῦσαι τὴν ψυχήν μου ἀπὸ ἀσεβοῦς· ῥομφαίαν σου ἀπὸ ἐχθρῶν τῆς χειρός σου. Κύριε ἀπὸ ὀλίγων ἀπὸ γῆς διαμέρισον αὐτοὺς ἐν τῇ ζωῇ αὐτῶν

καὶ τῶν κεκρυμμένων σου ἐπλήσθη ἡ γαστὴρ αὐτῶν. Ἐχορτάσθησαν υἱῶν, καὶ ἀφῆκαν τὰ κατάλοιπα τοῖς νηπίοις αὐτῶν. Ἐγὼ δὲ ἐν δικαιοσύνῃ ὀφθήσομαι τῷ προσώπῳ σου. Χορτασθήσομαι ἐν τῷ ὀφθῆναί μοι τὴν δόξαν σου.

Δόξα. Κάθισμα β΄.

Εἰς τὸ τέλος τῷ παιδὶ κυρίου τῷ Δαβίδ· ἃ ἐλάλησε τῷ κυρίῳ τοὺς λόγους τῆς ᾠδῆς ταύτης, ἐν ἡμέρᾳ ᾗ ἐρρύσατο αὐτὸν ὁ κύριος ἐκ χειρὸς πάντων τῶν ἐχθρῶν αὐτοῦ καὶ ἐκ χειρὸς Σαοὺλ καὶ εἶπεν. ιζ΄.

Ἀγαπήσω σε κύριε ἡ ἰσχύς μου. Κύριος στερέωμά μου, καὶ καταφυγή μου, καὶ ῥύστης μου. Ὁ θεός μου βοηθός μου καὶ ἐλπιῶ ἐπ᾽ αὐτόν. Ὑπερασπιστής μου καὶ κέρας σωτηρίας μου καὶ ἀντιλήπτωρ μου. Αἰνῶν ἐπικαλέσομαι τὸν κύριον, καὶ ἐκ τῶν ἐχθρῶν μου σωθήσομαι. Περιέσχον με ὠδῖνες θανάτου καὶ χείμαρροι ἀνομίας ἐξετάραξάν με. Ὠδῖνες ᾅδου περιεκύκλωσάν με. Προέφθα-

σάν με παγίδες θανάτου. Καὶ ἐν τῷ θλίβεσθαί με ἐπεκαλεσάμην τὸν κύριον. καὶ πρὸς τὸν θεόν μου ἐκέκραξα. Ἤκουσεν ἐκ ναοῦ ἁγίου αὐτοῦ φωνῆς μου. καὶ ἡ κραυγή μου ἐνώπιον αὐτοῦ εἰσελεύσεται εἰς τὰ ὦτα αὐτοῦ. Καὶ ἐσαλεύθη καὶ ἔντρομος ἐγενήθη ἡ γῆ. καὶ τὰ θεμέλια τῶν ὀρέων ἐταράχθησαν. καὶ ἐσαλεύθησαν ὅτι ὠργίσθη αὐτοῖς ὁ θεός. Ἀνέβη καπνὸς ἐν ὀργῇ αὐτοῦ. καὶ πῦρ ἀπὸ προσώπου αὐτοῦ καταφλεγήσεται. ἄνθρακες ἀνήφθησαν ἀπ' αὐτοῦ. Καὶ ἔκλινεν οὐρανοὺς καὶ κατέβη. καὶ γνόφος ὑπὸ τοὺς πόδας αὐτοῦ. Καὶ ἐπέβη ἐπὶ χερουβὶμ καὶ ἐπετάσθη. ἐπετάσθη ἐπὶ πτερύγων ἀνέμων. Καὶ ἔθετο σκότος ἀποκρυφὴν αὐτοῦ. κύκλῳ αὐτοῦ ἡ σκηνὴ αὐτοῦ. σκοτεινὸν ὕδωρ ἐν νεφέλαις ἀέρων. Ἀπὸ τῆς τηλαυγήσεως ἐνώπιον αὐτοῦ αἱ νεφέλαι διῆλθον. χάλαζα καὶ ἄνθρακες πυρός. Καὶ ἐβρόντησεν ἐξ οὐρανοῦ κύριος. καὶ ὁ ὕψιστος ἔδωκε φωνὴν αὐτοῦ. Ἐξαπέστειλε βέλη καὶ ἐσκόρπισεν αὐτούς.

Καὶ ἀστραπὰς ἐπλήθυνε, καὶ συνετάραξεν αὐτούς. Καὶ ὤφθησαν αἱ πηγαὶ τῶν ὑδάτων, καὶ ἀνεκαλύφθη τὰ θεμέλια τῆς οἰκουμένης. Ἀπὸ ἐπιτιμήσεώς σου κύριε, ἀπὸ ἐμπνεύσεως πνεύματος ὀργῆς σου. Ἐξαπέστειλεν ἐξ ὕψους καὶ ἔλαβέ με, προσελάβετό με ἐξ ὑδάτων πολλῶν. Ῥύσεταί με ἐξ ἐχθρῶν μου δυνατῶν, καὶ ἐκ τῶν μισούντων με, ὅτι ἐστερεώθησαν ὑπὲρ ἐμέ. Προέφθασάν με ἐν ἡμέρᾳ κακώσεώς μου, καὶ ἐγένετο κύριος ἀντιστήριγμά μου. Καὶ ἐξήγαγέ με εἰς πλατυσμόν· ῥύσεταί με, ὅτι ἠθέλησέ με. Καὶ ἀνταποδώσει μοι κύριος κατὰ τὴν δικαιοσύνην μου, καὶ κατὰ τὴν καθαριότητα τῶν χειρῶν μου ἀνταποδώσει μοι. Ὅτι ἐφύλαξα τὰς ὁδοὺς κυρίου, καὶ οὐκ ἠσέβησα ἀπὸ τοῦ θεοῦ μου. Ὅτι πάντα τὰ κρίματα αὐτοῦ ἐνώπιόν μου, καὶ τὰ δικαιώματα αὐτοῦ οὐκ ἀπέστησαν ἀπ' ἐμοῦ. Καὶ ἔσομαι ἄμωμος μετ' αὐτοῦ, καὶ φυλάξομαι ἀπὸ τῆς ἀνομίας μου. Καὶ ἀνταποδώσει μοι κύριος κατὰ τὴν δικαιοσύνην μου, καὶ κατὰ τὴν καθαριότητα

τῶν χειρῶν μου, ἐνώπιον τῶν ὀφθαλμῶν αὐτοῦ·
Μετὰ ὁσίου ὅσιος ἔσῃ· καὶ μετὰ ἀνδρὸς ἀ-
θῴου ἀθῷος ἔσῃ· Καὶ μετὰ ἐκλεκτοῦ ἐκλε-
κτὸς ἔσῃ· καὶ μετὰ στρεβλοῦ διαστρέψεις· Ὅ-
τι σὺ λαὸν ταπεινὸν σώσεις, καὶ ὀφθαλμοὺς
ὑπερηφάνων ταπεινώσεις. Ὅτι σὺ φωτιεῖς
λύχνον μου κε· ὁ θς μου φωτιεῖς τὸ σκότος
μου. Ὅτι ἐν σοὶ ῥυσθήσομαι ἀπὸ πειρατη-
ρίου· καὶ ἐν τῷ θῷ μου ὑπερβήσομαι τεῖχος.
Ὁ θς μου ἄμωμος ἡ ὁδὸς αὐτοῦ· τὰ λόγια κυ
πεπυρωμένα· ὑπερασπιστής ἐστι πάντων τῶν ἐλ-
πιζόντων ἐπ᾽ αὐτόν. Ὅτι τίς θς πάρεξ τοῦ κυ·
ἢ τίς θς πλὴν τοῦ θυ ἡμῶν. Ὁ θς ὁ περιζωννύ-
ων με δύναμιν· καὶ ἔθετο ἄμωμον τὴν ὁδόν
μου. Καταρτιζόμενος τοὺς πόδας μου ὡσεὶ
ἐλάφου· καὶ ἐπὶ τὰ ὑψηλὰ ἱστῶν με.
Διδάσκων χεῖράς μου εἰς πόλεμον· καὶ
ἔθου τόξον χαλκοῦν τοὺς βραχίονάς μου.
Καὶ ἔδωκάς μοι ὑπερασπισμὸν σωτηρίας·
καὶ ἡ δεξιά σου ἀντελάβετό μου. Καὶ ἡ

παιδεία σου ἀνώρθωσέ με εἰς τέλος· καὶ ἡ-
παιδεία σου, αὐτή με διδάξει. Ἐπλάτυνας
τὰ διαβήματά μου ὑποκάτω μου· καὶ οὐκ ἠ-
σθένησε τὰ ἴχνη μου. Καταδιώξω τοὺς ἐχθρούς
μου καὶ καταλήψομαι αὐτούς· καὶ οὐκ ἀπο-
στραφήσομαι ἕως ἂν ἐκλείπωσιν. Ἐκθλί-
ψω αὐτούς καὶ οὐ μὴ δύνωνται στῆναι· πεσοῦνται
ὑπὸ τοὺς πόδας μου. Καὶ περιέζωσάς με δύνα-
μιν εἰς πόλεμον· συνεπόδισας πάντας τοὺς
ἐπανισταμένους ἐπ' ἐμὲ ὑποκάτω μου. Καὶ
τοῖς ἐχθροῖς μου ἔδωκάς μοι νῶτον· καὶ τοῖς
μισοῦντάς με ἐξωλόθρευσας. Ἐκέκραξαν
καὶ οὐκ ἦν ὁ σώζων· πρὸς κύριον καὶ οὐκ εἰσήκουσεν
αὐτῶν. Καὶ λεπτυνῶ αὐτοῖς ὡσεὶ χοῦν κα-
τὰ πρόσωπον ἀνέμου· ὡς πηλὸν πλατειῶν
λεανῶ αὐτούς. Ῥῦσαί με ἐξ ἀντιλογίας λα-
οῦ· καταστήσεις με εἰς κεφαλὴν ἐθνῶν. Λα-
ὸς ὃν οὐκ ἔγνων, ἐδούλευσέ μοι· εἰς ἀκοὴν ὠτίου
ὑπήκουσέ μου· υἱοὶ ἀλλότριοι ἐψεύσαντό μοι·
υἱοὶ ἀλλότριοι ἐπαλαιώθησαν καὶ ἐχώλαναν ἀπὸ

τῶν τρίβων αὐτῶν. Ζῇ κύριος καὶ εὐλογητὸς ὁ θεός. καὶ ὑψωθήτω ὁ θεὸς τῆς σωτηρίας μου. Ὁ θεὸς ὁ διδοὺς ἐκδικήσεις ἐμοί. καὶ ὑποτάξας λαοὺς ὑπ᾽ ἐμέ. ὁ ῥύστης μου ἐξ ἐχθρῶν μου ὀργίλων. Ἀπὸ τῶν ἐπανισταμένων ἐπ᾽ ἐμὲ ὑψώσεις με. ἀπὸ ἀνδρὸς ἀδίκου ῥῦσαί με. Διὰ τοῦτο ἐξομολογήσομαί σοι ἐν ἔθνεσι κύριε, καὶ τῷ ὀνόματί σου ψαλῶ. Μεγαλύνων τὰς σωτηρίας τοῦ βασιλέως. καὶ ποιῶν ἔλεος τῷ χριστῷ αὐτοῦ τῷ δαυὶδ καὶ τῷ σπέρματι αὐτοῦ ἕως αἰῶνος. Δόξα.

Εἰς τὸ τέλος ψαλμὸς τῷ δαδ. ιη.

ΟΙ οὐρανοὶ διηγοῦνται δόξαν θεοῦ. ποίησιν δὲ χειρῶν αὐτοῦ ἀναγγέλλει τὸ στερέωμα. Ἡμέρα τῇ ἡμέρᾳ ἐρεύγεται ῥῆμα. καὶ νὺξ νυκτὶ ἀναγγέλλει γνῶσιν. Οὐκ εἰσὶ λαλιαὶ οὐδὲ λόγοι ὧν οὐχὶ ἀκούονται αἱ φωναὶ αὐτῶν. Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος αὐτῶν. καὶ εἰς τὰ πέρατα τῆς οἰκουμένης τὰ ῥήματα αὐτῶν

Ἐν τῷ ἡλίῳ ἔθετο τὸ σκήνωμα αὐτοῦ· καὶ αὐτὸς ὡς νυμφίος ἐκπορευόμενος ἐκ παστοῦ αὐτοῦ. Ἀγαλλιάσεται ὡς γίγας δραμεῖν ὁδόν· ἀπ' ἄκρου τοῦ οὐρανοῦ ἡ ἔξοδος αὐτοῦ. Καὶ τὸ κατάντημα αὐτοῦ, ἕως ἄκρου τοῦ οὐρανοῦ· καὶ οὐκ ἔστιν ὃς ἀποκρυβήσεται τῆς θέρμης αὐτοῦ. Ὁ νόμος κυρίου ἄμωμος ἐπιστρέφων ψυχάς· ἡ μαρτυρία κυρίου πιστὴ σοφίζουσα νήπια. Τὰ δικαιώματα κυρίου εὐθεῖα εὐφραίνοντα καρδίαν· ἡ ἐντολὴ κυρίου τηλαυγὴς φωτίζουσα ὀφθαλμούς. Ὁ φόβος κυρίου ἁγνός, διαμένων εἰς αἰῶνα αἰῶνος· τὰ κρίματα κυρίου ἀληθινά· δεδικαιωμένα, ἐπὶ τὸ αὐτό. Ἐπιθυμητὰ ὑπὲρ χρυσίον καὶ λίθον τίμιον πολύν· καὶ γλυκύτερα ὑπὲρ μέλι καὶ κηρίον. Καὶ γὰρ ὁ δοῦλός σου φυλάσσει αὐτά· ἐν τῷ φυλάσσειν αὐτὰ ἀνταπόδοσις πολλή. Παραπτώματα τίς συνήσει· ἐκ τῶν κρυφίων μου καθάρισόν με. καὶ ἀπὸ ἀλλοτρίων φεῖσαι τοῦ δούλου σου. Ἐὰν μή μου κατακυριεύσωσι, τότε ἄμωμος ἔσομαι.

καὶ κα

καὶ καθαρισθήσομαι ἀπὸ ἁμαρτίας μεγάλης.
Καὶ ἔσονται εἰς εὐδοκίαν τὰ λόγια τοῦ στόματός
μου· καὶ ἡ μελέτη τῆς καρδίας μου ἐνώπιόν σου
διὰ παντός. Κύριε βοηθέ μου καὶ λυτρωτά μου.

Εἰς τὸ τέλος ψαλμὸς τῷ Δαυίδ. ιθ'.

Ἐπακούσαι σου κύριος ἐν ἡμέρᾳ θλίψεως.
Ὑπερασπίσαι σου τὸ ὄνομα τοῦ θεοῦ ἰα-
κώβ. Ἐξαποστείλαι σοι βοήθειαν ἐξ ἁγίου· καὶ
ἐκ σιὼν ἀντιλάβοιτό σου. Μνησθείη πάσης θυ-
σίας σου, καὶ τὸ ὁλοκαύτωμά σου πιανάτω.
Δώη σοι κύριος κατὰ τὴν καρδίαν σου· καὶ πᾶσαν
τὴν βουλήν σου πληρώσαι. Ἀγαλλιασόμεθα
ἐπὶ τῷ σωτηρίῳ σου· καὶ ἐν ὀνόματι κυρίου θεοῦ ἡμῶν
μεγαλυνθησόμεθα. Πληρώσαι κύριος πάντα
τὰ αἰτήματά σου. νῦν ἔγνων ὅτι ἔσωσε κύριος
τὸν χριστὸν αὐτοῦ. Ἐπακούσεται αὐτοῦ ἐξ οὐ-
ρανοῦ ἁγίου αὐτοῦ· ἐν δυναστείαις ἡ σωτηρία τῆς
δεξιᾶς αὐτοῦ. Οὗτοι ἐν ἅρμασι καὶ οὗτοι ἐν

ἵπποις· ἡμεῖς δὲ ἐν ὀνόματι κυρίου θεοῦ ἡμῶν ἐπικαλεσόμεθα. Αὐτοὶ συνεποδίσθησαν καὶ ἔπεσον· ἡμεῖς δὲ ἀνέστημεν καὶ ἀνορθώθημεν. Κύριε σῶσον τὸν βασιλέα καὶ ἐπάκουσον ἡμῶν, ἐν ᾗ ἂν ἡμέρᾳ ἐπικαλεσώμεθά σε.~

Ψαλμὸς τῷ Δαδ. κʹ

Κύριε ἐν τῇ δυνάμει σου εὐφρανθήσεται ὁ βασιλεύς· καὶ ἐπὶ τῷ σωτηρίῳ σου ἀγαλλιάσεται σφόδρα. Τὴν ἐπιθυμίαν τῆς καρδίας αὐτοῦ, ἔδωκας αὐτῷ· καὶ τὴν θέλησιν τῶν χειλέων αὐτοῦ, οὐκ ἐστέρησας αὐτόν. Ὅτι προέφθασας αὐτὸν ἐν εὐλογίαις χρηστότητος· ἔθηκας ἐπὶ τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ στέφανον ἐκ λίθου τιμίου. Ζωὴν ᾐτήσατό σε, καὶ ἔδωκας αὐτῷ μακρότητα ἡμερῶν, εἰς αἰῶνα αἰῶνος. Μεγάλη ἡ δόξα αὐτοῦ ἐν τῷ σωτηρίῳ σου· δόξαν καὶ μεγαλοπρέπειαν ἐπιθήσεις ἐπ' αὐτόν. Ὅτι δώσεις αὐτῷ εὐλογίαν εἰς αἰῶνα αἰῶνος· εὐφρανεῖς αὐτὸν

ἐν χαρᾷ μετὰ τοῦ προσώπου σου. Ὅτι ὁ βα-
σιλεὺς ἐλπίζει ἐπὶ κύριον· καὶ ἐν τῷ ἐλέει τοῦ ὑψίστου
οὐ μὴ σαλευθῇ. Εὑρεθείη ἡ χείρ σου πᾶσι τοῖς ἐ-
χθροῖς σου· ἡ δεξιά σου εὕροι, πάντας τοὺς μισοῦν-
τάς σε. Ὅτι θήσεις αὐτοὺς ὡς κλίβανον πυ-
ρὸς εἰς καιρὸν τοῦ προσώπου σου. κύριος ἐν ὀργῇ
αὐτοῦ συνταράξει αὐτούς· καὶ καταφάγεται
αὐτοὺς πῦρ. Τὸν καρπὸν αὐτῶν ἀπὸ τῆς γῆς ἀπο-
λεῖς· καὶ τὸ σπέρμα αὐτῶν ἀπὸ υἱῶν ἀνθρώπων. Ὅτι
ἔκλιναν εἰς σὲ κακά· διελογίσαντο βουλὰς αἷς
οὐ μὴ δύνωνται στῆναι. Ὅτι θήσεις αὐτοὺς νῶτον
ἐν τοῖς περιλοίποις σου· ἑτοιμάσεις τὸ πρόσω-
πον αὐτῶν. Ὑψώθητι κύριε ἐν τῇ δυνάμει σου· ᾄσω-
μεν καὶ ψαλοῦμεν τὰς δυναστείας σου. Δόξα.

Εἰς τὸ τέλος ὑπὲρ τῆς ἀντιλήψεως τῆς
ἑωθινῆς, ψαλμὸς τῷ Δαυίδ. κα

Ὁ Θεὸς ὁ Θεός μου πρόσχες μοι, ἵνα τί ἐγκα-
τέλιπές με· μακρὰν ἀπὸ τῆς σωτη-

ρίας μου οἱ λόγοι τῶν παραπτωμάτων μου.
Ὁ θεός μου κεκράξομαι ἡμέρας, καὶ οὐκ εἰσακού-
σῃ. καὶ νυκτὸς καὶ οὐκ εἰς ἄνοιαν ἐμοί. Σὺ δὲ
ἐν ἁγίῳ κατοικεῖς ὁ ἔπαινος τοῦ ἰσραήλ. Ἐπὶ
σοὶ ἤλπισαν οἱ πατέρες ἡμῶν. ἤλπισαν καὶ ἐ-
ρύσω αὐτούς. Πρὸς σὲ ἐκέκραξαν καὶ ἐσώθη-
σαν. ἐπὶ σοὶ ἤλπισαν, καὶ οὐ κατῃσχύνθησαν. Ἐγὼ
δέ εἰμι σκώληξ καὶ οὐκ ἄνθρωπος. ὄνειδος ἀνθρώπων καὶ ἐξου-
θένημα λαοῦ. Πάντες οἱ θεωροῦντές με ἐξεμυ-
κτήρισάν με. ἐλάλησαν ἐν χείλεσιν, ἐκίνησαν
κεφαλήν. Ἤλπισεν ἐπὶ κύριον, ῥυσάσθω αὐτόν.
σωσάτω αὐτόν, ὅτι θέλει αὐτόν. Ὅτι σὺ εἶ ὁ ἐκ-
σπάσας με ἐκ γαστρός. ἡ ἐλπίς μου ἀπὸ μαστῶν
τῆς μητρός μου. ἐπὶ σὲ ἐπερρίφην ἐκ μήτρας.
Ἀπὸ γαστρὸς μητρός μου θεός μου εἶ σύ, μὴ ἀπο-
στῇς ἀπ' ἐμοῦ. Ὅτι θλίψις ἐγγύς. ὅτι οὐκ ἔστιν
ὁ βοηθῶν μοι. Περιεκύκλωσάν με μόσχοι πολ-
λοί. ταῦροι πίονες περιέσχον με. Ἤνοιξαν ἐπ'
ἐμὲ τὸ στόμα αὐτῶν. ὡς λέων ἁρπάζων καὶ ὠρυόμενος.
Ὡσεὶ ὕδωρ ἐξεχύθην, καὶ διεσκορπίσθη πάντα

τὰ ὀστᾶ μου· ἐγενήθη ἡ καρδία μου ὡσεὶ κηρὸς τη-
κόμενος ἐν μέσῳ τῆς κοιλίας μου· ἐξηράνθη ὡς ὄ-
στρακον ἡ ἰσχύς μου· καὶ ἡ γλῶσσά μου κεκόλληται
τῷ λάρυγγί μου· καὶ εἰς χοῦν θανάτου κατή-
γαγές με· ὅτι ἐκύκλωσάν με κύνες πολλοί·
συναγωγὴ πονηρευομένων περιέσχον με· ὤρυ-
ξαν χεῖράς μου καὶ πόδας μου· ἐξηρίθμησαν πάν-
τα τὰ ὀστᾶ μου· αὐτοὶ δὲ κατενόησαν καὶ ἐπεῖ-
δόν με· διεμερίσαντο τὰ ἱμάτιά μου ἑαυ-
τοῖς· καὶ ἐπὶ τὸν ἱματισμόν μου ἔβαλον κλῆ-
ρον· σὺ δὲ κύριε μὴ μακρύνῃς τὴν βοήθειάν σου
ἀπ' ἐμοῦ· εἰς τὴν ἀντίληψίν μου πρόσχες· ῥῦ-
σαι ἀπὸ ῥομφαίας τὴν ψυχήν μου· καὶ ἐκ χει-
ρὸς κυνὸς τὴν μονογενῆ μου· σῶσόν με ἐκ στό-
ματος λέοντος· καὶ ἀπὸ κεράτων μονοκερώ-
των, τὴν ταπείνωσίν μου· διηγήσομαι τὸ ὄνο-
μά σου τοῖς ἀδελφοῖς μου· ἐν μέσῳ ἐκκλησί-
ας ὑμνήσω σε· οἱ φοβούμενοι τὸν κύριον αἰνέσα-
τε αὐτόν· ἅπαν τὸ σπέρμα Ἰακὼβ δοξάσα-
τε αὐτόν· φοβηθήτω δὴ ἀπ' αὐτοῦ ἅπαν τὸ

σπέρμα ἰσραήλ. Ὅτι οὐκ ἐξουδένωσεν οὐδὲ προ
σώχθισε τῇ δεήσει τοῦ πτωχοῦ. Οὐδ᾽ ἀπέστρεψε
τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ἀπ᾽ ἐμοῦ· καὶ ἐν τῷ κεκρα-
γέναι με πρὸς αὐτὸν εἰσήκουσέ μου. Παρὰ
σοῦ ὁ ἔπαινός μου ἐν ἐκκλησίᾳ μεγάλῃ ἐξομο
λογήσομαί σοι· τὰς εὐχάς μου ἀποδώσω ἐνώ
πιομ τῶν φοβουμένωμ αὐτόμ. Φάγομται πένη
τες καὶ ἐμπλησθήσονται· καὶ αἰνέσουσι κύριον οἱ ἐκ
ζητοῦντες αὐτόμ. Ζήσομται αἱ καρδίαι αὐτῶμ
εἰς αἰῶνα αἰῶνος. Μνησθήσονται καὶ ἐπιστρα
φήσονται πρὸς κύριον πάντα τὰ πέρατα τῆς γῆς.
Καὶ προσκυνήσουσιν ἐνώπιομ αὐτοῦ, πᾶσαι
αἱ πατριαὶ τῶν ἐθνῶν. Ὅτι τοῦ κυρίου ἡ βασιλεία,
καὶ αὐτὸς δεσπόζει τῶν ἐθνῶν. Ἔφαγον καὶ
προσεκύνησαμ πάντες οἱ πίονες τῆς γῆς· ἐνώ
πιομ αὐτοῦ προπεσοῦνται πάντες οἱ κα
ταβαίνοντες εἰς γῆν. Καὶ ἡ ψυχή μου αὐ-
τῷ ζῇ· καὶ τὸ σπέρμα μου δουλεύσει αὐτῷ.
Ἀναγγελήσεται τῷ κυρίῳ γενεὰ ἡ ἐρχομένη·
καὶ ἀναγγελοῦσι τὴν δικαιοσύνην αὐτοῦ.

λαῷ τῷ τεχθησομένῳ ὃν ἐποίησεν ὁ κς :~

Ψαλμὸς τῷ Δαδ. κβ'

Κύριος ποιμαίνει με καὶ οὐδέν με ὑστερήσει.
εἰς τόπον χλόης ἐκεῖ με κατεσκήνωσεν.
Ἐπὶ ὕδατος ἀναπαύσεως ἐξέθρεψέ με. τὴν
ψυχήν μου ἐπέστρεψεν. Ὡδήγησέ με ἐπὶ τρίβους
δικαιοσύνης. ἕνεκεν τοῦ ὀνόματος αὐτοῦ.
Ἐὰν γὰρ καὶ πορευθῶ, ἐν μέσῳ σκιᾶς θανά-
του, οὐ φοβηθήσομαι κακά, ὅτι σὺ μετ' ἐμοῦ
εἶ. Ἡ ῥάβδος σου καὶ ἡ βακτηρία σου, αὗται
με παρεκάλεσαν. Ἡτοίμασας ἐνώπιόν
μου τράπεζαν. ἐξεναντίας τῶν θλιβόντων
με. Ἐλίπανας ἐν ἐλαίῳ τὴν κεφαλήν μου
καὶ τὸ ποτήριόν σου μεθύσκον με ὡσεὶ κράτι-
στον. Καὶ τὸ ἔλεος σου καταδιώξει με πά-
σας τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς μου. Καὶ τὸ κα-
τοικεῖν με ἐν οἴκῳ κυ εἰς μακρότητα ἡμε-
ρῶν :~

Ψαλμὸς τῷ Δαδ. τῆς μιᾶς σαββάτων. κγ΄

Τοῦ κυρίου ἡ γῆ καὶ τὸ πλήρωμα αὐτῆς. ἡ οἰκουμένη καὶ πάντες οἱ κατοικοῦντες ἐν αὐτῇ. Αὐτὸς ἐπὶ θαλασσῶν, ἐθεμελίωσεν αὐτήν. καὶ ἐπὶ ποταμῶν, ἡτοίμασεν αὐτήν. Τίς ἀναβήσεται εἰς τὸ ὄρος τοῦ κυρίου. ἢ τίς στήσεται ἐν τόπῳ ἁγίῳ αὐτοῦ. Ἀθῷος χερσὶ καὶ καθαρὸς τῇ καρδίᾳ. ὃς οὐκ ἔλαβεν ἐπὶ ματαίῳ τὴν ψυχὴν αὐτοῦ. καὶ οὐκ ὤμοσεν ἐπὶ δόλῳ τῷ πλησίον αὐτοῦ. Οὗτος λήψεται εὐλογίαν παρὰ κυρίου. καὶ ἐλεημοσύνην παρὰ θεοῦ σωτῆρος αὐτοῦ. Αὕτη ἡ γενεά, ζητούντων τὸν κύριον. ζητούντων τὸ πρόσωπον τοῦ θεοῦ Ἰακώβ. Ἄρατε πύλας οἱ ἄρχοντες ὑμῶν, καὶ ἐπάρθητε πύλαι αἰώνιοι, καὶ εἰσελεύσεται ὁ βασιλεὺς τῆς δόξης. Τίς ἐστιν οὗτος ὁ βασιλεὺς τῆς δόξης. κύριος κραταιὸς καὶ δυνατός. κύριος δυνατὸς ἐν πολέμῳ. Ἄρατε πύλας οἱ ἄρχοντες ὑμῶν,

καὶ ἐπάρθητε πύλαι αἰώνιοι· καὶ εἰσελεύσεται ὁ βασιλεὺς τῆς δόξης. Τίς ἐστιν οὗτος ὁ βασιλεὺς τῆς δόξης; κύριος τῶν δυνάμεων, αὐτός ἐστιν ὁ βασιλεὺς τῆς δόξης.~ Δόξα. Κάθισμα. γ'

Ψαλμὸς τῷ Δαυΐδ. κδ'

Πρὸς σὲ κύριε ἦρα τὴν ψυχήν μου· ὁ θεός μου ἐπὶ σοὶ πέποιθα, μὴ καταισχυνθείην εἰς τὸν αἰῶνα. Μηδὲ καταγελασάτωσάν με οἱ ἐχθροί μου· καὶ γὰρ πάντες οἱ ὑπομένοντές σε, οὐ μὴ καταισχυνθῶσιν. Αἰσχυνθήτωσαν οἱ ἀνομοῦντες διακενῆς. Τὰς ὁδούς σου κύριε, γνώρισόν μοι· καὶ τὰς τρίβους σου, δίδαξόν με. Ὁδήγησόν με ἐπὶ τὴν ἀλήθειάν σου· καὶ δίδαξόν με, ὅτι σὺ εἶ ὁ θεὸς ὁ σωτήρ μου· καὶ σὲ ὑπέμεινα ὅλην τὴν ἡμέραν. Μνήσθητι τῶν οἰκτιρμῶν σου κύριε, καὶ τὰ ἐλέη σου ὅτι ἀπὸ τοῦ αἰῶνος εἰσίν. Ἁμαρτίας νεότητός μου καὶ ἀγνοίας μου, μὴ μνησθῇς. Κατὰ τὸ ἔλεός σου μνήσθητί μου σύ, ἕνεκεν τῆς χρηστότητός σου κύριε.

Χρηστὸς καὶ εὐθὴς ὁ κύριος· διὰ τοῦτο νομοθετήσει ἁ-
μαρτάνοντας ἐν ὁδῷ. Ὁδηγήσει πραεῖς ἐν κρί-
σει· διδάξει πραεῖς ὁδοὺς αὐτοῦ. Πᾶσαι αἱ ὁδοὶ
κυρίου ἔλεος καὶ ἀλήθεια· τοῖς ἐκζητοῦσι τὴν διαθή-
κην αὐτοῦ· καὶ τὰ μαρτύρια αὐτοῦ. Ἕνεκεν τοῦ ὀνό-
ματός σου κύριε· καὶ ἱλάσθητι τῇ ἁμαρτίᾳ μου
πολλὴ γάρ ἐστι. Τίς ἐστιν ἄνθρωπος ὁ φοβούμενος τὸν
κύριον· νομοθετήσει αὐτῷ ἐν ὁδῷ ᾗ ᾑρετίσατο.
Ἡ ψυχὴ αὐτοῦ ἐν ἀγαθοῖς αὐλισθήσεται· καὶ
τὸ σπέρμα αὐτοῦ κληρονομήσει γῆν. Κραταί-
ωμα κύριος τῶν φοβουμένων αὐτόν· καὶ ἡ διαθή-
κη αὐτοῦ δηλώσει αὐτοῖς. Οἱ ὀφθαλμοί μου
διὰ παντὸς πρὸς τὸν κύριον· ὅτι αὐτὸς ἐκσπάσει
ἐκ παγίδος τοὺς πόδας μου. Ἐπίβλεψον ἐ-
π᾿ ἐμὲ καὶ ἐλέησόν με· ὅτι μονογενὴς καὶ πτω-
χός εἰμι ἐγώ. Αἱ θλίψεις τῆς καρδίας μου ἐ-
πληθύνθησαν· ἐκ τῶν ἀναγκῶν μου ἐξάγαγέ
με. Ἴδε τὴν ταπείνωσίν μου καὶ τὸν κόπον
μου καὶ ἄφες πάσας τὰς ἁμαρτίας μου.
Ἴδε τοὺς ἐχθρούς μου ὅτι ἐπληθύνθησαν, καὶ

μῖσος ἄδικον ἐμίσησάν με. Φύλαξον τὴν
ψυχήν μου καὶ ῥῦσαί με· μὴ καταισχυνθεί-
ην ὅτι ἤλπισα ἐπὶ σέ. Ἄκακοι καὶ εὐθεῖς ἐ-
κολλῶντό μοι, ὅτι ὑπέμεινά σε κύριε. Λύτρω-
σαι ὁ θεὸς τὸν ἰσραήλ, ἐκ πασῶν τῶν θλίψε-
ων αὐτοῦ:~

Ψαλμὸς τῷ Δαυΐδ. κε'

Κρῖνόν μοι κύριε ὅτι ἐγὼ ἐν ἀκακίᾳ μου
ἐπορεύθην· καὶ ἐπὶ τῷ κυρίῳ ἐλπίζων,
οὐ μὴ ἀσθενήσω. Δοκίμασόν με κύριε καὶ πεί-
ρασόν με· πύρωσον τοὺς νεφρούς μου καὶ τὴν
καρδίαν μου. Ὅτι τὸ ἔλεός σου κατέναντι
τῶν ὀφθαλμῶν μού ἐστι· καὶ εὐηρέστησα ἐν
τῇ ἀληθείᾳ σου. Οὐκ ἐκάθισα μετὰ συνεδρί-
ου ματαιότητος· καὶ μετὰ παρανομούν-
των οὐ μὴ εἰσέλθω. Ἐμίσησα ἐκκλησί-
αν πονηρευομένων· καὶ μετὰ ἀσεβῶν οὐ μὴ
καθίσω. Νίψομαι ἐν ἀθῴοις τὰς χεῖ-

ρας μου, καὶ κυκλώσω τὸ θυσιαστήριόν σου κύριε. Τοῦ ἀκοῦσαι με φωνῆς αἰνέσεώς σου καὶ διηγήσασθαι πάντα τὰ θαυμάσιά σου. Κύριε ἠγάπησα εὐπρέπειαν οἴκου σου, καὶ τόπον σκηνώματος δόξης σου. Μὴ συναπολέσῃς μετὰ ἀσεβῶν τὴν ψυχήν μου, καὶ μετὰ ἀνδρῶν αἱμάτων τὴν ζωήν μου. Ὧν ἐν χερσὶν αἱ ἀνομίαι, ἡ δεξιὰ αὐτῶν ἐπλήσθη δώρων. Ἐγὼ δὲ ἐν ἀκακίᾳ μου ἐπορεύθην, λύτρωσαί με κύριε καὶ ἐλέησόν με. Ὁ πούς μου ἔστη ἐν εὐθύτητι, ἐν ἐκκλησίαις εὐλογήσω σε κύριε.

Ψαλμὸς τῷ Δαυΐδ πρὸ τοῦ χρισθῆναι. κϛ'

Κύριος φωτισμός μου καὶ σωτήρ μου, τίνα φοβηθήσομαι. Κύριος ὑπερασπιστὴς τῆς ζωῆς μου, ἀπὸ τίνος δειλιάσω. Ἐν τῷ ἐγγίζειν ἐπ' ἐμὲ κακοῦντας, τοῦ φαγεῖν τὰς σάρκας μου. Οἱ θλίβοντές με καὶ οἱ ἐχθροί μου, αὐτοὶ ἠσθένησαν καὶ ἔπεσον. Ἐὰν παρατάξηται ἐπ' ἐμὲ παρεμβολή, οὐ φοβηθήσεται ἡ καρδία μου.

Ἐὰν ἐπαραστῇ ἐπ' ἐμὲ πόλεμος, ἐν ταύτῃ ἐγὼ
ἐλπίζω. Μίαν ᾐτησάμην παρὰ κυρίου, ταύτην
ζητήσω. τὸ κατοικεῖν με ἐν οἴκῳ κυρίου πάσας τὰς
ἡμέρας τῆς ζωῆς μου. Τοῦ θεωρεῖν με τὴν τερ-
πνότητα κυρίου. καὶ ἐπισκέπτεσθαι τὸν ναὸν τὸν ἅ-
γιον αὐτοῦ. Ὅτι ἔκρυψέ με ἐν σκηνῇ αὐτοῦ, ἐν
ἡμέρᾳ κακῶν μου. ἐσκέπασέ με ἐν ἀποκρύφῳ
τῆς σκηνῆς αὐτοῦ. Ἐν πέτρᾳ ὕψωσέ με. καὶ
νῦν ἰδοὺ ὕψωσε κεφαλήν μου ἐπ' ἐχθρούς μου.
Ἐκύκλωσα καὶ ἔθυσα ἐν τῇ σκηνῇ αὐτοῦ θυσί-
αν αἰνέσεως καὶ ἀλαλαγμοῦ, ᾄσω καὶ ψαλῶ τῷ
κυρίῳ. Εἰσάκουσον κύριε τῆς φωνῆς μου ἧς, ἐκέκρα-
ξα. ἐλέησόν με καὶ εἰσάκουσόν μου. Σοὶ εἶπεν
ἡ καρδία μου, κύριον ζητήσω. ἐξεζήτησέ σε τὸ πρόσω-
πόν μου. τὸ πρόσωπόν σου κύριε ζητήσω. Μὴ ἀπο-
στρέψῃς τὸ πρόσωπόν σου ἀπ' ἐμοῦ, καὶ μὴ ἐκκλί-
νῃς ἐν ὀργῇ ἀπὸ τοῦ δούλου σου. Βοηθός μου γενοῦ μὴ
ἀποσκορακίσῃς με. καὶ μὴ ἐγκαταλίπῃς
με ὁ θεὸς ὁ σωτήρ μου. Ὅτι ὁ πατήρ μου καὶ
ἡ μήτηρ μου ἐγκατέλιπόν με. ὁ δὲ κύριος προσε-

λάβετό με. Νομοθέτησόν με κε̅ ἐν τῇ ὁ-
δῷ σου, καὶ ὁδήγησόν με ἐν τρίβῳ εὐθείᾳ, ἕνε-
κα τῶν ἐχθρῶν μου. Μὴ παραδῷς με εἰς
ψυχὰς θλιβόντων με. ὅτι ἐπανέστησάν μοι
μάρτυρες ἄδικοι καὶ ἐψεύσατο ἡ ἀδικία
ἑαυτῇ. Πιστεύω τοῦ ἰδεῖν τὰ ἀγαθὰ κυ̅
ἐν γῇ ζώντων. Ὑπόμεινον τὸν κν̅. ἀνδρίζου
καὶ κραταιούσθω ἡ καρδία σου καὶ ὑπόμει-
νον τὸν κν̅ :~

Δόξα.

Ψαλμὸς τῷ Δαδ̅. κζ

Πρὸς σὲ κε̅ κεκράξομαι. ὁ θς̅ μου μὴ πα-
ρασιωπήσῃς ἀπ' ἐμοῦ. καὶ ὁμοιωθήσο-
μαι τοῖς καταβαίνουσιν εἰς λάκκον. Εἰσά-
κουσον κε̅ τῆς φωνῆς τῆς δεήσεώς μου. ἐν τῷ
δέεσθαί με πρὸς σέ. ἐν τῷ αἴρειν με χεῖράς μου
πρὸς ναὸν ἅγιόν σου. Μὴ συνελκύσῃς με
μετὰ ἁμαρτωλῶν. καὶ μετὰ ἐργαζομένων

ἀδικίαν, μὴ συναπολέσῃς με. Τῶν λαλούν-
των εἰρήνην μετὰ τῶν πλησίον αὐτῶν· κακὰ
δὲ ἐν ταῖς καρδίαις αὐτῶν. Δὸς αὐτοῖς κύριε
κατὰ τὰ ἔργα αὐτῶν. καὶ κατὰ τὴν πονηρείαν
τῶν ἐπιτηδευμάτων αὐτῶν. Κατὰ τὰ ἔργα
τῶν χειρῶν αὐτῶν, δὸς αὐτοῖς. ἀπόδος τὸ ἀν-
ταπόδομα αὐτῶν, αὐτοῖς. Ὅτι οὐ συνῆκαν
εἰς τὰ ἔργα κυρίου. καὶ εἰς τὰ ἔργα τῶν χειρῶν αὐ-
τοῦ· καθελεῖς αὐτοὺς καὶ οὐ μὴ οἰκοδομήσεις
αὐτούς. Εὐλογητὸς κύριος ὅτι εἰσήκουσε τῆς
φωνῆς τῆς δεήσεώς μου· Κύριος βοηθός μου καὶ
ὑπερασπιστής μου. ἐπ᾽ αὐτῷ ἤλπισεν ἡ καρ-
δία μου· καὶ ἐβοηθήθην. Καὶ ἀνέθαλεν ἡ
σάρξ μου. καὶ ἐκ θελήματός μου ἐξομολογή-
σομαι αὐτῷ. Κύριος κραταίωμα τοῦ λαοῦ
αὐτοῦ, καὶ ὑπερασπιστὴς τῶν σωτηρίων τοῦ
χριστοῦ αὐτοῦ ἐστι. Σῶσον τὸν λαόν σου καὶ
εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου. καὶ ποί-
μανον αὐτοῖς, καὶ ἔπαρον αὐτοὺς ἕως τοῦ
αἰῶνος:~

Ψαλμὸς τῷ Δαυΐδ, ἐξοδίου σκηνῆς. κη.

Ἐνέγκατε τῷ κυρίῳ υἱοὶ θεοῦ, ἐνέγκατε τῷ
κυρίῳ υἱοὺς κριῶν. Ἐνέγκατε τῷ κυρίῳ δό-
ξαν καὶ τιμήν· ἐνέγκατε τῷ κυρίῳ, δόξαν ὀνόμα-
τι αὐτοῦ· προσκυνήσατε τῷ κυρίῳ ἐν αὐλῇ ἁγίᾳ
αὐτοῦ. Φωνὴ κυρίου ἐπὶ τῶν ὑδάτων· ὁ θεὸς τῆς δόξης
ἐβρόντησε, κύριος ἐπὶ ὑδάτων πολλῶν. Φωνὴ κυρίου
ἐν ἰσχύι· φωνὴ κυρίου ἐν μεγαλοπρεπείᾳ. Φωνὴ
κυρίου συντρίβοντος κέδρους· καὶ συντρίψει κύριος τὰς
κέδρους τοῦ Λιβάνου. Καὶ λεπτυνεῖ αὐτὰς
ὡς τὸν μόσχον τὸν Λίβανον· καὶ ὁ ἠγαπημένος ὡς
υἱὸς μονοκερώτων. Φωνὴ κυρίου διακόπτοντος
φλόγα πυρός· φωνὴ κυρίου συσσείοντος ἔρημον·
καὶ συσσείσει κύριος τὴν ἔρημον Κάδης. Φωνὴ
κυρίου καταρτιζομένη ἐλάφους, καὶ ἀποκαλύψει
δρυμούς· καὶ ἐν τῷ ναῷ αὐτοῦ πᾶς τις λέγει δόξαν.
Κύριος τὸν κατακλυσμὸν κατοικιεῖ· καὶ καθίεται
κύριος βασιλεὺς εἰς τὸν αἰῶνα. Κύριος ἰσχὺν τῷ λαῷ αὐ-

τοῦ δώσει

τοῦ δώσει· καὶ κύριος εὐλογήσει τὸν λαὸν αὐτοῦ ἐν εἰρήνῃ·

Ψαλμὸς ᾠδῆς τοῦ ἐγκαινισμοῦ τοῦ οἴκου Δαδ. κθ'

Ὑψώσω σε κύριε ὅτι ὑπέλαβές με· καὶ οὐκ εὔφρανας τοὺς ἐχθρούς μου ἐπ᾽ ἐμέ. Κύριε ὁ θεός μου ἐκέκραξα πρὸς σὲ καὶ ἰάσω με. Κύριε ἀνήγαγες ἐξ ᾅδου τὴν ψυχήν μου· ἔσωσάς με ἀπὸ τῶν καταβαινόντων εἰς λάκκον. Ψάλατε τῷ κυρίῳ οἱ ὅσιοι αὐτοῦ καὶ ἐξομολογεῖσθε τῇ μνήμῃ τῆς ἁγιωσύνης αὐτοῦ. Ὅτι ὀργὴ ἐν τῷ θυμῷ αὐτοῦ· καὶ ζωὴ ἐν τῷ θελήματι αὐτοῦ. Τὸ ἑσπέρας αὐλισθήσεται κλαυθμὸς, καὶ εἰς τὸ πρωῒ ἀγαλλίασις. Ἐγὼ δὲ εἶπα ἐν τῇ εὐθηνίᾳ μου, οὐ μὴ σαλευθῶ εἰς τὸν αἰῶνα. Κύριε ἐν τῷ θελήματί σου παρέσχου τῷ κάλλει μου δύναμιν. Ἀπέστρεψας δὲ τὸ πρόσωπόν σου καὶ ἐγενήθην τεταραγμένος. Πρὸς σὲ κύριε κεκράξομαι, καὶ πρὸς τὸν θεόν μου δεηθήσομαι. Τίς ὠφέλεια ἐν τῷ αἵματί μου, ἐν τῷ καταβαί-

νειν με εἰς διαφθοράν. Μὴ ἐξομολογήσεταί
σοι χοῦς; ἢ ἀναγγελεῖ τὴν ἀλήθειάν σου; Ἤκου
σε κς καὶ ἠλέησέ με. κς ἐγενήθη βοηθός μου.
Ἔστρεψας τὸν κοπετόν μου εἰς χαρὰν ἐμοί. διέῤ
ρηξας τὸν σάκκον μου καὶ περιέζωσάς με εὐφρο
σύνην. Ὅπως ἂν ψαλῇ σοι ἡ δόξα μου καὶ οὐ μὴ
κατανυγῶ. κε ὁ θς μου εἰς τὸν αἰῶνα ἐξομολο
γήσομαί σοι:~ Δόξα.

Εἰς τὸ τέλος ψαλμὸς τῷ Δαδ. ἐκστάσεως. λ´

Ἐπὶ σοὶ κε ἤλπισα μὴ καταισχυνθείην
εἰς τὸν αἰῶνα. ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου
ῥῦσαί με καὶ ἐξελοῦ με. Κλῖνον πρός με τὸ οὖς
σου. τάχυνον τοῦ ἐξελέσθαι με. Γενοῦ μοι εἰς
θν ὑπερασπιστήν. καὶ εἰς οἶκον καταφυγῆς τοῦ
σῶσαί με. Ὅτι κραταίωμά μου καὶ καταφυ
γή μου εἶ σύ. καὶ ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου. ὁδη-
γήσεις με καὶ διαθρέψεις με. Ἐξάξεις με ἐκ πα
γίδος ταύτης ἧς ἔκρυψάν μοι. ὅτι σὺ εἶ ὁ ὑπερα

ασπιστής μου κε. εἰς χεῖρας σου παραθήσομαι τὸ
πνεῦμα μου. Ἐλυτρώσω με κε ὁ θεὸς τῆς ἀλη
θείας. Ἐμίσησας τοὺς διαφυλάσσοντας μα
ταιότητας διακενῆς. Ἐγὼ δὲ ἐπὶ τῷ κῷ ἤλ-
πισα. ἀγαλλιάσομαι καὶ εὐφρανθήσομαι ἐ-
πὶ τῷ ἐλέει σου. Ὅτι ἐπεῖδες τὴν ταπεί
νωσίν μου. ἔσωσας ἐκ τῶν ἀναγκῶν τὴν ψυχήν
μου. Καὶ οὐ συνέκλεισάς με εἰς χεῖρας ἐχθρῶν.
ἔστησας ἐν εὐρυχώρῳ τοὺς πόδας μου. Ἐλέη
σόν με κε, ὅτι θλίβομαι. ἐταράχθη ἐν θυμῷ ὁ
ὀφθαλμός μου. ἡ ψυχή μου καὶ ἡ γαστήρ μου.
Ὅτι ἐξέλιπεν ἐν ὀδύνῃ ἡ ζωή μου. καὶ τὰ ἔτη
μου ἐν στεναγμοῖς. Ἠσθένησεν ἐν πτωχείᾳ ἡ ἰ-
σχύς μου. καὶ τὰ ὀστᾶ μου ἐταράχθησαν. Πα-
ρὰ πάντας τοὺς ἐχθρούς μου ἐγενήθην ὄνειδος. καὶ
τοῖς γείτοσί μου σφόδρα. καὶ φόβος τοῖς γνωστοῖς μου.
Οἱ θεωροῦντές με ἔξω ἔφυγον ἀπ' ἐμοῦ. ἐπελή
σθην ὡσεὶ νεκρὸς ἀπὸ καρδίας. Ἐγενήθην ὡσεὶ
σκεῦος ἀπολωλός. ὅτι ἤκουσα ψόγον πολλῶν παροικούν
των κυκλόθεν. Ἐν τῷ ἐπισυναχθῆναι αὐτοὺς ἅ-

μα ἐπ' ἐμέ. τοῦ λαβεῖν τὴν ψυχήν μου ἐβουλεύσαν-
το. Ἐγὼ δὲ ἐπὶ σοὶ κέ ἤλπισα. εἶπα, σὺ εἶ ὁ θεός μου
ἐν ταῖς χερσί σου οἱ κλῆροί μου. Ῥῦσαί με ἐκ
χειρὸς ἐχθρῶν μου, καὶ ἐκ τῶν καταδιωκόντων
με. Ἐπίφανον τὸ πρόσωπόν σου ἐπὶ τὸν δοῦ-
λον σου. σῶσόν με ἐν τῷ ἐλέει σου κέ μὴ καται-
σχυνθείην ὅτι ἐπικαλεσάμην σε. Αἰσχυνθείη-
σαν ἀσεβεῖς καὶ καταχθείησαν εἰς ᾅδου. Ἄλα-
λα γενηθήτω τὰ χείλη τὰ δόλια τὰ λαλοῦν-
τα κατὰ τοῦ δικαίου ἀνομίαν, ἐν ὑπερηφα-
νίᾳ καὶ ἐξουδενώσει. Ὡς πολὺ τὸ πλῆθος τῆς
χρηστότητός σου κέ. ἧς ἔκρυψας τοῖς φοβουμέ-
νοις σε. Ἐξειργάσω τοῖς ἐλπίζουσιν ἐπὶ σέ. ἐ-
ναντίον τῶν υἱῶν τῶν ἀνθρώπων. Κατακρύψεις αὐ-
τοὺς ἐν ἀποκρύφῳ τοῦ προσώπου σου. ἀπὸ
ταραχῆς ἀνθρώπων. Σκεπάσεις αὐτούς. ἐν
σκηνῇ ἀπὸ ἀντιλογίας γλωσσῶν. Εὐλογητὸς
κς ὅτι ἐθαυμάστωσε τὸ ἔλεος αὐτοῦ. ἐν πόλει πε-
ριοχῆς. Ἐγὼ δὲ εἶπα ἐν τῇ ἐκστάσει μου ἀπέρ-
ριμμαι ἀπὸ προσώπου τῶν ὀφθαλμῶν σου.

Διὰ τοῦ

διὰ τοῦτο εἰσήκουσας τῆς φωνῆς τῆς δεήσεώς
μου ἐν τῷ κεκραγέναι με πρὸς σέ. Ἀγαπή-
σατε τὸν κν̄, πάντες οἱ ὅσιοι αὐτοῦ· ὅτι ἀληθεί-
ας ἐκζητεῖ κς̄· καὶ ἀνταποδίδωσι τοῖς πε-
ρισσῶς ποιοῦσιν ὑπερηφανίαν. Ἀνδρίζεσθε
καὶ κραταιούσθω ἡ καρδία ὑμῶν, πάντες οἱ
ἐλπίζοντες ἐπὶ κν̄ :~

Ψαλμὸς τῷ Δαυὶδ συνέσεως. λα'

Μακάριοι ὧν ἀφέθησαν αἱ ἀνομίαι· καὶ
ὧν ἐπεκαλύφθησαν αἱ ἁμαρτίαι.
Μακάριος ἀνήρ, ᾧ οὐ μὴ λογίσηται κς̄ ἁμαρ-
τίαν· οὐδὲ ἔστιν ἐν τῷ στόματι αὐτοῦ δόλος.
Ὅτι ἐσίγησα, ἐπαλαιώθη τὰ ὀστᾶ μου· ἀπὸ τοῦ
κράζειν με ὅλην τὴν ἡμέραν. Ὅτι ἡμέρας καὶ
νυκτὸς, ἐβαρύνθη ἐπ' ἐμὲ ἡ χείρ σου· ἐστράφην εἰς
ταλαιπωρίαν, ἐν τῷ ἐμπαγῆναί μοι ἄκαν-
θαν. Τὴν ἀνομίαν μου ἐγνώρισα, καὶ τὴν ἁμαρ-
τίαν μου οὐκ ἐκάλυψα. Εἶπα ἐξαγορεύσω

νομίαν ἑαυτῷ. Ἐξ οὐρανοῦ ἐπέβλεψεν ὁ κύριος· εἶδε πάντας τοὺς υἱοὺς τῶν ἀνθρώπων. Ἐξ ἑτοίμου κατοικητηρίου αὐτοῦ· ἐπέβλεψεν ἐπὶ πάντας τοὺς κατοικοῦντας τὴν γῆν.

Ὁ πλάσας κατὰ μόνας τὰς καρδίας αὐτῶν· ὁ συνιεὶς εἰς πάντα τὰ ἔργα αὐτῶν.

Οὐ σῴζεται βασιλεὺς διὰ πολλὴν δύναμιν· καὶ γίγας οὐ σωθήσεται ἐν πλήθει ἰσχύος αὐτοῦ. Ψευδὴς ἵππος εἰς σωτηρίαν· ἐν δὲ πλήθει δυνάμεως αὐτοῦ οὐ σωθήσεται. Ἰδοὺ οἱ ὀφθαλμοὶ κυρίου ἐπὶ τοὺς φοβουμένους αὐτόν· τοὺς ἐλπίζοντας ἐπὶ τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

Ῥύσασθαι ἐκ θανάτου τὰς ψυχὰς αὐτῶν· καὶ διαθρέψαι αὐτοὺς ἐν λιμῷ. Ἡ δὲ ψυχὴ ἡμῶν ὑπομενεῖ τῷ κυρίῳ· ὅτι βοηθὸς καὶ ὑπερασπιστὴς ἡμῶν ἐστίν. Ὅτι ἐν αὐτῷ εὐφρανθήσεται ἡ καρδία ἡμῶν· καὶ ἐν τῷ ὀνόματι τῷ ἁγίῳ αὐτοῦ ἠλπίσαμεν. Γένοιτο κύριε τὸ ἔλεός σου ἐφ᾽ ἡμᾶς, καθάπερ ἠλπίσαμεν ἐπὶ σέ:~

Ψαλμὸς τῷ Δαυίδ. Ὅτε ἠλλοίωσε τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ἐναντίον Ἀβιμέλεχ καὶ ἀπέλυσεν αὐτὸν καὶ ἀπῆλθεν. λγʹ

Εὐλογήσω τὸν κύριον ἐν παντὶ καιρῷ· διὰ παντὸς ἡ αἴνεσις αὐτοῦ ἐν τῷ στόματί μου. Ἐν τῷ κυρίῳ ἐπαινεθήσεται ἡ ψυχή μου· ἀκουσάτωσαν πραεῖς καὶ εὐφρανθήτωσαν. Μεγαλύνατε τὸν κύριον σὺν ἐμοί· καὶ ὑψώσωμεν τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἐπὶ τὸ αὐτό. Ἐξεζήτησα τὸν κύριον, καὶ ἐπήκουσέ μου· καὶ ἐκ πασῶν τῶν θλίψεών μου, ἐρρύσατό με. Προσέλθετε πρὸς αὐτὸν καὶ φωτίσθητε· καὶ τὰ πρόσωπα ὑμῶν, οὐ μὴ καταισχυνθῇ. Οὗτος ὁ πτωχὸς ἐκέκραξε, καὶ ὁ κύριος εἰσήκουσεν αὐτοῦ· καὶ ἐκ πασῶν τῶν θλίψεων αὐτοῦ ἔσωσεν αὐτόν. Παρεμβαλεῖ ἄγγελος κυρίου κύκλῳ τῶν φοβουμένων αὐτόν, καὶ ῥύσεται αὐτούς. Γεύσασθε καὶ ἴδετε ὅτι χρηστὸς ὁ κύριος· μακάριος ἀνὴρ, ὃς ἐλπίζει ἐπαυ-

τόμ. Φοβήθητε τὸν κῦ, πάντες οἱ ἅγιοι αὐτοῦ· ὅ
τι οὐκ ἔστιν ὑστέρημα τοῖς φοβουμένοις αὐτόν.
Πλούσιοι ἐπτώχευσαν καὶ ἐπείνασαν· οἱ δὲ ἐκζητοῦν
τες τὸν κῦ, οὐκ ἐλαττωθήσονται παντὸς ἀγαθοῦ.
Δεῦτε τέκνα ἀκούσατέ μου, φόβον κῦ διδάξω
ὑμᾶς. Τίς ἐστιν ἄνθρωπος ὁ θέλων ζωὴν ἀγαπῶν ἡμέ
ρας ἰδεῖν ἀγαθάς. Παῦσον τὴν γλῶσσάν σου ἀ
πὸ κακοῦ· καὶ χείλη σου τοῦ μὴ λαλῆσαι δόλον. Ἔκ-
κλινον ἀπὸ κακοῦ, καὶ ποίησον ἀγαθόν· ζήτησον εἰρή
νην καὶ δίωξον αὐτήν. Ὀφθαλμοὶ κῦ ἐπὶ δικαί
ους, καὶ ὦτα αὐτοῦ εἰς δέησιν αὐτῶν. Πρόσωπον δὲ κῦ
ἐπὶ ποιοῦντας κακὰ τοῦ ἐξολοθρεῦσαι ἐκ γῆς τὸ μνη
μόσυνον αὐτῶν. Ἐκέκραξαν οἱ δίκαιοι καὶ ὁ κς
εἰσήκουσεν αὐτῶν· καὶ ἐκ πασῶν τῶν θλίψεων αὐ
τῶν, ἐρρύσατο αὐτούς. Ἐγγὺς κς τοῖς συντε
τριμμένοις τὴν καρδίαν· καὶ τοὺς ταπεινοὺς τῷ
πνεύματι σώσει. Πολλαὶ αἱ θλίψεις τῶν δικαί
ων· καὶ ἐκ πασῶν αὐτῶν, ῥύσεται αὐτοὺς ὁ κς. Φυ
λάσσει κς πάντα τὰ ὀστᾶ αὐτῶν· ἓν ἐξ αὐτῶν
οὐ συντριβήσεται. Θάνατος ἁμαρτωλῶν πο

μηρός. καὶ οἱ μισοῦντες τὸν δίκαιον πλημμελήσουσι. Λυτρώσεται κύριος ψυχὰς δούλων αὐτοῦ, καὶ οὐ μὴ πλημμελήσουσι, πάντες οἱ ἐλπίζοντες ἐπ' αὐτόν. Δόξα.

Ψαλμὸς τῷ Δαυΐδ. λδ΄

Δίκασον κύριε τοὺς ἀδικοῦντάς με. πολέμησον τοὺς πολεμοῦντάς με. Ἐπιλαβοῦ ὅπλου καὶ θυρεοῦ, καὶ ἀνάστηθι εἰς τὴν βοήθειάν μου. Ἔκχεον ῥομφαίαν καὶ σύγκλεισον ἐξεναντίας τῶν καταδιωκόντων με. εἶπον τῇ ψυχῇ μου, σωτηρία σου εἰμὶ ἐγώ. Αἰσχυνθήτωσαν καὶ ἐντραπήτωσαν οἱ ζητοῦντες τὴν ψυχήν μου. Ἀποστραφήτωσαν εἰς τὰ ὀπίσω καὶ καταισχυνθήτωσαν οἱ λογιζόμενοί μοι κακά. Γενηθήτωσαν ὡσεὶ χνοῦς κατὰ πρόσωπον ἀνέμου. καὶ ἄγγελος κυρίου ἐκθλίβων αὐτούς. Γενηθήτω ἡ ὁδὸς αὐτῶν, σκότος καὶ ὀλίσθημα. καὶ ἄγγελος

κῦ καταδιώκων αὐτούς. Ὅτι δωρεὰν ἔκρυ-
ψάν μοι διαφθορὰν παγίδος αὐτῶν· μάτην
ὠνείδισαν τὴν ψυχήν μου. Ἐλθέτω αὐτῷ πα-
γὶς ἣν οὐ γινώσκει· καὶ ἡ θήρα ἣν ἔκρυψε, συλλα-
βέτω αὐτόν· καὶ ἐν τῇ παγίδι πεσεῖται ἐν αὐτῇ. Ἡ δὲ
ψυχή μου ἀγαλλιάσεται ἐπὶ τῷ κυρίῳ· τερφθή-
σεται ἐπὶ τῷ σωτηρίῳ αὐτοῦ. Πάντα τὰ ὀστᾶ μου
ἐροῦσι κύριε κύριε, τίς ὅμοιός σοι. Ῥυόμενος πτωχὸν
ἐκ χειρὸς στερεωτέρων αὐτοῦ· καὶ πτωχὸν καὶ
πένητα, ἀπὸ τῶν διαρπαζόντων αὐτόν. Ἀνα-
στάντες μοι μάρτυρες ἄδικοι, ἃ οὐκ ἐγίνωσκον
ἠρώτων με. Ἀνταπεδίδοσάν μοι πονηρὰ ἀν-
τὶ ἀγαθῶν· καὶ ἀτεκνίαν τῇ ψυχῇ μου. Ἐγὼ δὲ ἐν
τῷ αὐτοὺς παρενοχλεῖν μοι, ἐνεδυόμην σάκκον.
Καὶ ἐταπείνουν ἐν νηστείᾳ τὴν ψυχήν μου· καὶ ἡ
προσευχή μου, εἰς κόλπον μου ἀποστραφήσεται.
Ὡς πλησίον ὡς ἀδελφῷ ἡμετέρῳ οὕτως εὐη-
ρέστουν· ὡς πενθῶν καὶ σκυθρωπάζων, οὕ-
τως ἐταπεινούμην. Καὶ κατ' ἐμοῦ εὐφράν-
θησαν καὶ συνήχθησαν· συνήχθησαν ἐπ' ἐ-

μὲ μάστιγες καὶ οὐκ ἔγνων. Διεσχίσθησαν
καὶ οὐ κατενύγησαν. ἐπείρασάν με, ἐξεμυκτή-
ρισάν με μυκτηρισμῷ. ἔβρυξαν ἐπ' ἐμὲ τοὺς
ὀδόντας αὐτῶν. Κύριε πότε ἐπόψῃ. ἀποκατά-
στησον τὴν ψυχήν μου ἀπὸ τῆς κακουργίας αὐ-
τῶν. ἀπὸ λεόντων τὴν μονογενῆ μου. Ἐξομο-
λογήσομαί σοι ἐν ἐκκλησίᾳ πολλῇ. ἐν λαῷ βα-
ρεῖ αἰνέσω σε. Μὴ ἐπιχαρείησάν μοι οἱ ἐχθραί-
νοντές μοι ἀδίκως. οἱ μισοῦντές με δωρεὰν
καὶ διανεύοντες ὀφθαλμοῖς. Ὅτι ἐμοὶ μὲν εἰ-
ρηνικὰ ἐλάλουν. καὶ ἐπ' ὀργὴν δόλους διελο-
γίζοντο. Ἐπλάτυναν ἐπ' ἐμὲ τὸ στόμα αὐτῶν.
εἶπον εὖγε εὖγε εἶδον οἱ ὀφθαλμοὶ ἡμῶν. Εἶδες
κύριε μὴ παρασιωπήσῃς. κύριε μὴ ἀποστῇς ἀπ' ἐμοῦ.
Ἐξεγέρθητι κύριε καὶ πρόσχες τῇ κρίσει μου. ὁ θεός
μου, καὶ ὁ κύριός μου εἰς τὴν δίκην μου. Κρῖνόν
με κύριε κατὰ τὴν δικαιοσύνην σου. κύριε ὁ θεός μου
καὶ μὴ ἐπιχαρείησάν μοι. Μὴ εἴποισαν ἐν καρ-
δίαις αὐτῶν, Εὖγε εὖγε τῇ ψυχῇ ἡμῶν. μηδὲ εἴ-
ποιεν κατεπίομεν αὐτόν. Αἰσχυνθείησαν καὶ

ἐντραπείησαν, ἅμα οἱ ἐπιχαίροντες τοῖς
κακοῖς μου. Ἐνδυσάσθωσαν αἰσχύνην καὶ ἐντρο-
πὴν οἱ μεγαλορρημονοῦντες ἐπ' ἐμέ. Ἀγαλλι-
άσθωσαν καὶ εὐφρανθήτωσαν, οἱ θέλοντες τὴν
δικαιοσύνην μου. Καὶ εἰπάτωσαν διὰ παν-
τὸς μεγαλυνθήτω ὁ κύριος οἱ θέλοντες τὴν εἰρή-
νην τοῦ δούλου αὐτοῦ. Καὶ ἡ γλῶσσά μου με-
λετήσει τὴν δικαιοσύνην σου, ὅλην τὴν ἡμέραν
τὸν ἔπαινόν σου.

Εἰς τὸ τέλος τῷ παιδὶ κυρίου τῷ Δαυίδ. λε΄

Φησὶν ὁ παράνομος τοῦ ἁμαρτάνειν ἐν ἑαυ-
τῷ· οὐκ ἔστι φόβος θεοῦ ἀπέναντι τῶν
ὀφθαλμῶν αὐτοῦ. Ὅτι ἐδόλωσεν ἐνώπιον
αὐτοῦ, τοῦ εὑρεῖν τὴν ἀνομίαν αὐτοῦ καὶ μισῆ-
σαι. Τὰ ῥήματα τοῦ στόματος αὐτοῦ ἀνομία
καὶ δόλος, οὐκ ἠβουλήθη συνιέναι τοῦ ἀγαθῦναι.
Ἀνομίαν διελογίσατο ἐπὶ τῆς κοίτης αὐτοῦ·
παρέστη πάσῃ ὁδῷ οὐκ ἀγαθῇ, κακίᾳ δὲ οὐ προ-

σώχθισε. Κ(ύριε) ἐν τῷ οὐρανῷ τὸ ἔλεός σου· καὶ ἡ ἀ-
λήθειά σου ἕως τῶν νεφελῶν. Ἡ δικαιοσύνη
σου ὡς ὄρη θεοῦ· τὰ κρίματά σου, ἄβυσσος πολ-
λή· Ἀνθρώπους καὶ κτήνη σώσεις κύριε· ὡς ἐπλή-
θυνας τὸ ἔλεός σου ὁ θεός. Οἱ δὲ υἱοὶ τῶν ἀνθρώπων ἐν
σκέπῃ τῶν πτερύγων σου ἐλπιοῦσι. Μεθυσθήσον-
ται ἀπὸ πιότητος οἴκου σου· καὶ τὸν χειμάρρουν
τῆς τρυφῆς σου ποτιεῖς αὐτούς. Ὅτι παρὰ σοὶ
πηγὴ ζωῆς· ἐν τῷ φωτί σου ὀψόμεθα φῶς.
Παράτεινον τὸ ἔλεός σου, τοῖς γινώσκουσί σε·
καὶ τὴν δικαιοσύνην σου, τοῖς εὐθέσι τῇ καρδίᾳ.
Μὴ ἐλθέτω μοι ποὺς ὑπερηφανίας· καὶ χεὶρ
ἁμαρτωλοῦ μὴ σαλεύσαι με. Ἐκεῖ ἔπεσον πάν-
τες οἱ ἐργαζόμενοι τὴν ἀνομίαν· ἐξώσθησαν
καὶ οὐ μὴ δυνῶνται στῆναι. Δόξα.

Ψαλμὸς τῷ Δαυΐδ. λϛʹ

Μὴ παραζήλου ἐν πονηρευομένοις μηδὲ
ζήλου τοὺς ποιοῦντας τὴν ἀνομίαν.

Ὅτι ὡσεὶ χόρτος ταχὺ ἀποξηρανθήσονται· καὶ
ὡσεὶ λάχανα χλόης ταχὺ ἀποπεσοῦνται·
Ἔλπισον ἐπὶ κύριον καὶ ποίει χρηστότητα· καὶ κα-
τασκήνου τὴν γῆν καὶ ποιμανθήσῃ ἐπὶ τῷ
πλούτῳ αὐτῆς· Κατατρύφησον τοῦ κυρίου καὶ
δώσει σοι τὰ αἰτήματα τῆς καρδίας σου· Ἀπο-
κάλυψον πρὸς κύριον τὴν ὁδόν σου· καὶ ἔλπισον
ἐπ᾽ αὐτὸν καὶ αὐτὸς ποιήσει· Καὶ ἐξοίσει ὡς
φῶς τὴν δικαιοσύνην σου· καὶ τὸ κρίμα σου ὡς
μεσημβρίαν· ὑποτάγηθι τῷ κυρίῳ καὶ ἱκέτευσον
αὐτόν· Μὴ παραζήλου ἐν τῷ κατευοδουμένῳ
ἐν τῇ ὁδῷ αὐτοῦ· ἐν ἀνθρώπῳ ποιοῦντι παρα-
νομίαν· Παῦσαι ἀπὸ ὀργῆς καὶ ἐγκατάλιπε
θυμόν· μὴ παραζήλου ὥστε πονηρεύεσθαι·
Ὅτι οἱ πονηρευόμενοι ἐξολεθρευθήσονται· οἱ δὲ
ὑπομένοντες τὸν κύριον· αὐτοὶ κληρονομήσουσι
γῆν· Καὶ ἔτι ὀλίγον καὶ οὐ μὴ ὑπάρξῃ ὁ ἁμαρ-
τωλὸς· καὶ ζητήσεις τὸν τόπον αὐτοῦ καὶ οὐ μὴ εὕ-
ρῃς· Οἱ δὲ πραεῖς κληρονομήσουσι γῆν· καὶ κα-
τατρυφήσουσιν ἐπὶ πλήθει εἰρήνης· Παρα-

τηρήσεται

τηρήσεται ὁ ἁμαρτωλὸς τὸν δίκαιον· καὶ βρύ
ξει ἐπ' αὐτὸν τοὺς ὀδόντας αὐτοῦ· Ὁ δὲ κύριος ἐκ
γελάσεται αὐτόν· ὅτι προβλέπει, ὅτι ἥξει ἡ ἡ-
μέρα αὐτοῦ· Ῥομφαίαν ἐσπάσαντο οἱ ἁμαρ
τωλοί· ἐνέτειναν τόξον αὐτῶν· Τοῦ καταβαλεῖν
πτωχὸν καὶ πένητα· τοῦ σφάξαι τοὺς εὐθεῖς τῇ καρ
δίᾳ· Ἡ ῥομφαία αὐτῶν εἰσέλθοι εἰς τὰς καρ
δίας αὐτῶν· καὶ τὰ τόξα αὐτῶν συντριβείη·
Κρεῖσσον ὀλίγον τῷ δικαίῳ, ὑπὲρ πλοῦτον ἁ-
μαρτωλῶν πολύν· Ὅτι βραχίονες ἁμαρτω
λῶν συντριβήσονται· ὑποστηρίζει δὲ τοὺς δικαί
ους ὁ κύριος· Γινώσκει κύριος τὰς ὁδοὺς τῶν ἀμώ-
μων· καὶ ἡ κληρονομία αὐτῶν, εἰς αἰῶνα ἔσται·
Οὐ καταισχυνθήσονται ἐν καιρῷ πονηρῷ·
καὶ ἐν ἡμέραις λιμοῦ, χορτασθήσονται· ὅτι οἱ ἁ
μαρτωλοὶ ἀπολοῦνται· Οἱ δὲ ἐχθροὶ τοῦ κυρίου·
ἅμα τῷ δοξασθῆναι αὐτοὺς καὶ ὑψωθῆναι·
ἐκλείποντες, ὡσεὶ καπνὸς ἐξέλιπον· Δανεί
ζεται ὁ ἁμαρτωλὸς, καὶ οὐκ ἀποτίσει· ὁ δὲ
δίκαιος, οἰκτείρει καὶ δίδωσιν· Ὅτι οἱ εὐλογοῦν-

BIBLIOTECA UNIVERSITARIA SEVILLA

τες αὐτὸν κληρονομήσουσι γῆν· οἱ δὲ καταρώμενοι αὐτὸν, ἐξολοθρευθήσονται. Παρὰ κυρίου τὰ διαβήματα ἀνθρώπου κατευθύνεται· καὶ τὴν ὁδὸν αὐτοῦ θελήσει σφόδρα. Ὅταν πέσῃ οὐ καταῤῥαχθήσεται· ὅτι κύριος ἀντιστηρίζει χεῖρα αὐτοῦ. Νεώτερος ἐγενόμην, καὶ γὰρ ἐγήρασα· καὶ οὐκ εἶδον δίκαιον ἐγκαταλελειμμένον· οὐδὲ τὸ σπέρμα αὐτοῦ ζητοῦν ἄρτους. Ὅλην τὴν ἡμέραν ἐλεεῖ καὶ δανείζει ὁ δίκαιος· καὶ τὸ σπέρμα αὐτοῦ εἰς εὐλογίαν ἔσται. Ἔκκλινον ἀπὸ κακοῦ, καὶ ποίησον ἀγαθόν· καὶ κατασκήνου εἰς αἰῶνα αἰῶνος. Ὅτι κύριος ἀγαπᾷ κρίσιν· καὶ οὐκ ἐγκαταλείψει τοὺς ὁσίους αὐτοῦ· εἰς τὸν αἰῶνα φυλαχθήσονται. Ἄνομοι δὲ ἐκδιωχθήσονται· καὶ σπέρμα ἀσεβῶν ἐξολοθρευθήσεται. Δίκαιοι δὲ κληρονομήσουσι γῆν· καὶ κατασκηνώσουσιν εἰς αἰῶνα αἰῶνος ἐπ᾽ αὐτῆς. Στόμα δικαίου, μελετήσει σοφίαν· καὶ ἡ γλῶσσα αὐτοῦ, λαλήσει κρίσιν. Ὁ νόμος τοῦ θεοῦ αὐτοῦ ἐν καρδίᾳ αὐτοῦ· καὶ οὐχ ὑποσκελισθήσεται τὰ διαβήμα-

τα αὐτοῦ. Κατανοεῖ ὁ ἁμαρτωλὸς τὸν δίκαιον, καὶ ζητεῖ τοῦ θανατῶσαι αὐτόν. ὁ δὲ κύριος οὐ μὴ ἐγκαταλίπῃ αὐτὸν, εἰς τὰς χεῖρας αὐτοῦ. οὐδὲ μὴ καταδικάσηται αὐτὸν, ὅταν κρίνηται αὐτῷ. Ὑπόμεινον τὸν κύριον καὶ φύλαξον τὴν ὁδὸν αὐτοῦ. καὶ ὑψώσει σε τοῦ κατακληρονομῆσαι γῆν. ἐν τῷ ἐξολοθρεύεσθαι ἁμαρτωλοὺς ὄψει. Εἶδον τὸν ἀσεβῆ ὑπερυψούμενον. καὶ ἐπαιρόμενον, ὡς τὰς κέδρους τοῦ λιβάνου. Καὶ παρῆλθον καὶ ἰδοὺ οὐκ ἦν. καὶ ἐζήτησα αὐτὸν καὶ οὐχ εὑρέθη ὁ τόπος αὐτοῦ. Φύλασσε ἀκακίαν καὶ ἴδε εὐθύτητα. ὅτι ἐστὶν ἐγκατάλειμμα ἀνθρώπῳ εἰρηνικῷ. οἱ δὲ παράνομοι ἐξολοθρευθήσονται ἐπὶ τὸ αὐτό. τὰ ἐγκαταλείμματα τῶν ἀσεβῶν ἐξολοθρευθήσονται. Σωτηρία δὲ τῶν δικαίων παρὰ κυρίου. καὶ ὑπερασπιστὴς αὐτῶν ἐστιν, ἐν καιρῷ θλίψεως. Καὶ βοηθήσει αὐτοῖς κύριος καὶ ῥύσεται αὐτούς. καὶ ἐξελεῖται αὐτοὺς ἐξ ἁμαρτωλῶν. καὶ σώσει αὐτοὺς, ὅτι ἤλπισαν ἐπ' αὐτόν :~ Δόξα, κάθισμα, ε

Ψαλμὸς τῷ Δαυὶδ εἰς ἀνάμνησιν περὶ τοῦ σαββάτου. λζ'

Κύριε μὴ τῷ θυμῷ σου ἐλέγξῃς με. μηδὲ τῇ ὀργῇ σου παιδεύσῃς με. Ὅτι τὰ κέλη σου ἐνεπάγησάν μοι. καὶ ἐπεστήριξας ἐπ' ἐμὲ τὴν χεῖρά σου. Οὐκ ἔστιν ἴασις ἐν τῇ σαρκί μου ἀπὸ προσώπου τῆς ὀργῆς σου. οὐκ ἔστιν εἰρήνη ἐν τοῖς ὀστέοις μου, ἀπὸ προσώπου τῶν ἁμαρτιῶν μου. Ὅτι αἱ ἀνομίαι μου ὑπερῆραν τὴν κεφαλήν μου. ὡσεὶ φορτίον βαρὺ ἐβαρώθησαν ἐπ' ἐμέ. Προσώζεσαν καὶ ἐσάπησαν οἱ μώλωπές μου, ἀπὸ προσώπου τῆς ἀφροσύνης μου. Ἐταλαιπώρησα καὶ κατεκάμφθην ἕως τέλους. ὅλην τὴν ἡμέραν, σκυθρωπάζων ἐπορευόμην. Ὅτι αἱ ψόαι μου ἐπλήσθησαν ἐμπαιγμάτων καὶ οὐκ ἔστιν ἴασις ἐν τῇ σαρκί μου. Ἐκακώθην καὶ ἐταπεινώθην ἕως σφόδρα. ὠρυόμην ἀπὸ στεναγμοῦ τῆς καρδίας μου. Κύριε ἐναντίον

σου πᾶσα

σου πᾶσα ἡ ἐπιθυμία μου, καὶ ὁ στεναγμός μου ἀπὸ σοῦ οὐκ ἀ
πεκρύβη. Ἡ καρδία μου ἐταράχθη, ἐγκατέλι
πέ με ἡ ἰσχύς μου· καὶ τὸ φῶς τῶν ὀφθαλμῶν
μου, καὶ αὐτὸ οὐκ ἔστι μετ᾿ ἐμοῦ. Οἱ φίλοι μου
καὶ οἱ πλησίον μου, ἐξ ἐναντίας μου ἤγγισαν καὶ
ἔστησαν. Καὶ οἱ ἔγγιστά μου, ἀπὸ μακρόθεν ἔστη
σαν· καὶ ἐξεβιάζοντο, οἱ ζητοῦντες τὴν ψυχήν
μου. Καὶ οἱ ζητοῦντες τὰ κακά μοι, ἐλάλη-
σαν ματαιότητας· καὶ δολιότητας ὅλην τὴν
ἡμέραν ἐμελέτησαν. Ἐγὼ δὲ ὡσεὶ κωφὸς οὐκ
ἤκουον· καὶ ὡσεὶ ἄλαλος οὐκ ἀνοίγων τὸ στόμα
αὐτοῦ. Καὶ ἐγενόμην, ὡσεὶ ἄνθρωπος οὐκ ἀκούων·
καὶ οὐκ ἔχων ἐν τῷ στόματι αὐτοῦ ἐλεγμούς.
Ὅτι ἐπὶ σοὶ κύριε ἤλπισα· σὺ εἰσακούσῃ κύριε ὁ θεός μου.
Ὅτι εἶπον, μήποτε ἐπιχαρῶσί μοι οἱ ἐχθροί μου·
καὶ ἐν τῷ σαλευθῆναι πόδας μου, ἐπ᾿ ἐμὲ ἐμεγα
λορρημόνησαν. Ὅτι ἐγὼ εἰς μάστιγας ἕτοι
μος· καὶ ἡ ἀλγηδών μου ἐνώπιόν μου διὰ παν-
τός. Ὅτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ ἀναγγελῶ·
καὶ μεριμνήσω ὑπὲρ τῆς ἁμαρτίας μου.

Οἱ δὲ ἐχθροί μου ζῶσι καὶ κεκραταίωνται ὑ-
πὲρ ἐμέ. καὶ ἐπληθύνθησαν οἱ μισοῦντές με ἀ-
δίκως. Οἱ ἀνταποδιδόντες μοι κακὰ ἀντὶ
ἀγαθῶν, ἐνδιέβαλόν με, ἐπεὶ κατεδίωκον ἀγα-
θωσύνην. Μὴ ἐγκαταλίπῃς με κύριε ὁ θεός μου.
μὴ ἀποστῇς ἀπ᾽ ἐμοῦ. Πρόσχες εἰς τὴν βοήθει-
άν μου, κύριε τῆς σωτηρίας μου.

Εἰς τὸ τέλος τῷ Ἰδιθοὺμ ᾠδὴ τῷ Δαβίδ. λή

Εἶπα, φυλάξω τὰς ὁδούς μου, τοῦ μὴ
ἁμαρτάνειν με ἐν γλώσσῃ μου. Ἐθέ-
μην τῷ στόματί μου φυλακήν, ἐν τῷ συστῆναι
τὸν ἁμαρτωλὸν ἐναντίον μου. Ἐκωφώθην
καὶ ἐταπεινώθην καὶ ἐσίγησα ἐξ ἀγαθῶν. καὶ τὸ
ἄλγημά μου ἀνεκαινίσθη. Ἐθερμάνθη ἡ καρ-
δία μου ἐντός μου. καὶ ἐν τῇ μελέτῃ μου ἐκκαυ-
θήσεται πῦρ. Ἐλάλησα ἐν γλώσσῃ μου. γνώρι-
σόν μοι κύριε τὸ πέρας μου. Καὶ τὸν ἀριθμὸν τῶν ἡμερῶν
μου τίς ἐστιν, ἵνα γνῶ τί ὑστερῶ ἐγώ. Ἰδοὺ παλαι-

στὰς ἔθου τὰς ἡμέρας μου· καὶ ἡ ὑπόστασίς μου
ὡσεὶ οὐθὲν ἐνώπιόν σου· Πλὴν τὰ σύμπαντα
ματαιότης· πᾶς ἄνθρωπος ζῶν· μέντοι γε ἐν εἰκό-
νι διαπορεύεται ἄνθρωπος· πλὴν μάτην ταράσσε-
ται· Θησαυρίζει καὶ οὐ γινώσκει τίνι συνάξει
αὐτά· καὶ νῦν τίς ἡ ὑπομονή μου· οὐχὶ κύριος; καὶ
ἡ ὑπόστασίς μου, παρὰ σοῦ ἐστιν· Ἀπὸ πασῶν
τῶν ἀνομιῶν μου, ῥῦσαί με· ὄνειδος ἄφρονι ἔδω-
κάς με· Ἐκωφώθην καὶ οὐκ ἤνοιξα τὸ στόμα
μου· ὅτι σὺ ἐποίησας· ἀπόστησον ἀπ' ἐμοῦ τὰς
μάστιγάς σου· Ἀπὸ γὰρ τῆς ἰσχύος τῆς χειρός
σου, ἐγὼ ἐξέλιπον· ἐν ἐλεγμοῖς ὑπὲρ ἀνομίας
ἐπαίδευσας ἄνθρωπον· Καὶ ἐξέτηξας ὡς ἀρά-
χνην τὴν ψυχὴν αὐτοῦ· πλὴν μάτην πᾶς ἄνθρωπος·
Εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου κύριε, καὶ τῆς δεή-
σεώς μου· ἐνώτισαι τῶν δακρύων μου· Μὴ πα-
ρασιωπήσῃς· ὅτι πάροικος ἐγώ εἰμι παρὰ σοί·
καὶ παρεπίδημος, καθὼς πάντες οἱ πατέρες
μου· Ἄνες μοι ἵνα ἀναψύξω, πρὸ τοῦ με ἀπελ
θεῖν, καὶ οὐκέτι οὐ μὴ ὑπάρξω:~

Εἰς τὸ τέλος ψαλμὸς τῷ Δαβίδ. λθ'

Ὑπομένων ὑπέμεινα τὸν κύριον, καὶ προσέ-
σχε μοι· καὶ εἰσήκουσε τῆς δεήσεώς μου
Καὶ ἀνήγαγέ με ἐκ λάκκου ταλαιπωρίας,
καὶ ἀπὸ πηλοῦ ἰλύος. Καὶ ἔστησεν ἐπὶ πέ-
τραν τοὺς πόδας μου, καὶ κατεύθυνε τὰ δια-
βήματά μου. Καὶ ἐνέβαλεν εἰς τὸ στόμα
μου, ᾆσμα καινόν, ὕμνον τῷ θεῷ ἡμῶν. Ὄψον
ται πολλοὶ καὶ φοβηθήσονται· καὶ ἐλπιοῦσιν ἐ-
πὶ κύριον. Μακάριος ἀνήρ, οὗ ἐστι τὸ ὄνομα κυρίου
ἐλπὶς αὐτοῦ· καὶ οὐκ ἐπέβλεψεν εἰς ματαιό-
τητας καὶ μανίας ψευδεῖς. Πολλὰ ἐποίη
σας σὺ κύριε ὁ θεός μου τὰ θαυμάσιά σου· καὶ τοῖς
διαλογισμοῖς σου, οὐκ ἔστι τίς ὁμοιωθήσεταί
σοι. Ἀπήγγειλα καὶ ἐλάλησα· ἐπληθύνθη-
σαν ὑπὲρ ἀριθμόν. Θυσίαν καὶ προσφο
ράν, οὐκ ἠθέλησας· σῶμα δὲ κατηρτίσω μοι·
Ὁλοκαυτώματα καὶ περὶ ἁμαρτίας οὐκ ἐζή-

τῆσαι. τότε εἶπον, ἰδοὺ ἥκω. Ἐν κεφαλίδι βιβλίου γέγραπται περὶ ἐμοῦ. τοῦ ποιῆσαι τὸ θέλημά σου ὁ θεός μου ἠβουλήθην. καὶ τὸν νόμον σου ἐν μέσῳ τῆς κοιλίας μου. Εὐηγγελισάμην δικαιοσύνην ἐν ἐκκλησίᾳ μεγάλῃ. ἰδοὺ τὰ χείλη μου οὐ μὴ κωλύσω. κύριε σὺ ἔγνως. Τὴν δικαιοσύνην σου, οὐκ ἔκρυψα ἐν τῇ καρδίᾳ μου. τὴν ἀλήθειάν σου καὶ τὸ σωτήριόν σου εἶπα. Οὐκ ἔκρυψα τὸ ἔλεός σου καὶ τὴν ἀλήθειάν σου ἀπὸ συναγωγῆς πολλῆς. Σὺ δὲ κύριε μὴ μακρύνῃς τοὺς οἰκτιρμούς σου ἀπ' ἐμοῦ. τὸ ἔλεός σου καὶ ἡ ἀλήθειά σου, διαπαντὸς ἀντιλάβοιντό μου. Ὅτι περιέσχον με κακά, ὧν οὐκ ἔστιν ἀριθμός. κατέλαβόν με αἱ ἀνομίαι μου, καὶ οὐκ ἠδυνήθην τοῦ βλέπειν. Ἐπληθύνθησαν ὑπὲρ τὰς τρίχας τῆς κεφαλῆς μου. καὶ ἡ καρδία μου ἐγκατέλιπέ με. Εὐδόκησον κύριε τοῦ ῥύσασθαί με. κύριε εἰς τὸ βοηθῆσαί μοι πρόσχες. Καταισχυνθείησαν καὶ ἐντραπείησαν ἅμα. οἱ ζητοῦντες τὴν ψυχήν μου τοῦ ἐξᾶραι αὐτήν. Ἀποστραφείησαν εἰς τὰ ὀπίσω

καὶ καταισχυνθείησαν, οἱ θέλοντές μοι κακά. Κομισάσθωσαν παραχρῆμα αἰσχύνην αὐτῶν, οἱ λέγοντές μοι εὖγε εὖγε. Ἀγαλλιάσθωσαν καὶ εὐφρανθήτωσαν ἐπὶ σοὶ, πάντες οἱ ζητοῦντές σε κύριε. Καὶ εἰπάτωσαν διὰ παντὸς μεγαλυνθήτω ὁ κύριος· οἱ ἀγαπῶντες τὸ σωτήριόν σου. Ἐγὼ δὲ πτωχός εἰμι καὶ πένης, κύριος φροντιεῖ μου. Βοηθός μου καὶ ὑπερασπιστής μου εἶ σὺ ὁ θεός μου, μὴ χρονίσῃς:~ Δόξα.

Εἰς τὸ τέλος ψαλμὸς τῷ Δαυίδ. μ΄

Μακάριος ὁ συνιῶν ἐπὶ πτωχὸν καὶ πένητα· ἐν ἡμέρᾳ πονηρᾷ ῥύσεται αὐτὸν ὁ κύριος. Κύριος διαφυλάξαι αὐτὸν καὶ ζήσαι αὐτόν· καὶ μακαρίσαι αὐτὸν ἐν τῇ γῇ· καὶ μὴ παραδῴη αὐτὸν εἰς χεῖρας ἐχθρῶν αὐτοῦ. Κύριος βοηθήσει αὐτῷ ἐπὶ κλίνης ὀδύνης αὐτοῦ· ὅλην τὴν κοίτην αὐτοῦ, ἔστρεψας ἐν τῇ ἀρρωστίᾳ αὐτοῦ. Ἐγὼ εἶπα, κύριε ἐλέησόν με, ἴασαι τὴν ψυχήν μου ὅτι ἥμαρτόν σοι. Οἱ ἐχθροί μου εἶπον κακά μοι·

πότε ἀποθανεῖται καὶ ἀπολεῖται τὸ ὄνομα αὐτοῦ. Καὶ εἰ εἰσεπορεύετο τοῦ ἰδεῖν, μάτην ἐλάλει ἡ καρδία αὐτοῦ· συνήγαγεν ἀνομίαν ἑαυτῷ. ἐξεπορεύετο ἔξω καὶ ἐλάλει ἐπὶ τὸ αὐτό. Κατ' ἐμοῦ ἐψιθύριζον πάντες οἱ ἐχθροί μου· κατ' ἐμοῦ ἐλογίζοντο κακά μοι. Λόγον παράνομον κατέθεντο κατ' ἐμοῦ· μὴ ὁ κοιμώμενος οὐχὶ προσθήσει τοῦ ἀναστῆναι; Καὶ γὰρ ὁ ἄνθρωπος τῆς εἰρήνης μου ἐφ' ὃν ἤλπισα· ὁ ἐσθίων ἄρτους μου ἐμεγάλυνεν ἐπ' ἐμὲ πτερνισμόν. Σὺ δὲ Κύριε ἐλέησόν με· καὶ ἀνάστησόν με, καὶ ἀνταποδώσω αὐτοῖς. Ἐν τούτῳ ἔγνων ὅτι τεθέληκάς με· ὅτι οὐ μὴ ἐπιχαρῇ ὁ ἐχθρός μου ἐπ' ἐμέ. Ἐμοῦ δὲ διὰ τὴν ἀκακίαν ἀντελάβου· καὶ ἐβεβαίωσάς με ἐνώπιόν σου εἰς τὸν αἰῶνα. Εὐλογητὸς Κύριος ὁ Θεὸς Ἰσραὴλ ἀπὸ τοῦ αἰῶνος καὶ εἰς τὸν αἰῶνα· γένοιτο γένοιτο.

Εἰς τὸ τέλος εἰς σύνεσιν τοῖς υἱοῖς Κορέ. μα

ὋΝ τρόπον ἐπιποθεῖ ἡ ἔλαφος ἐπὶ τὰς

πηγὰς τῶν ὑδάτων, οὕτως ἐπιποθεῖ ἡ ψυχή μου πρὸς σὲ ὁ θεός. Ἐδίψησεν ἡ ψυχή μου πρὸς τὸν θεὸν τὸν ἰσχυρὸν τὸν ζῶντα. Πότε ἥξω καὶ ὀφθήσομαι τῷ προσώπῳ τοῦ θεοῦ. Ἐγενήθη τὰ δάκρυά μου ἐμοὶ ἄρτος ἡμέρας καὶ νυκτός· ἐν τῷ λέγεσθαί μοι καθ' ἑκάστην ἡμέραν, ποῦ ἐστιν ὁ θεός σου. Ταῦτα ἐμνήσθην, καὶ ἐξέχεα ἐπ' ἐμὲ τὴν ψυχήν μου· ὅτι διελεύσομαι ἐν τόπῳ σκηνῆς θαυμαστῆς ἕως τοῦ οἴκου τοῦ θεοῦ. Ἐν φωνῇ ἀγαλλιάσεως καὶ ἐξομολογήσεως ἤχου ἑορτάζοντος. Ἵνα τί περίλυπος εἶ ἡ ψυχή μου, καὶ ἵνα τί συνταράσσεις με. Ἔλπισον ἐπὶ τὸν θεόν, ὅτι ἐξομολογήσομαι αὐτῷ· σωτήριον τοῦ προσώπου μου καὶ ὁ θεός μου. Πρὸς ἐμαυτὸν ἡ ψυχή μου ἐταράχθη· διὰ τοῦτο μνησθήσομαί σου ἐκ γῆς Ἰορδάνου καὶ Ἑρμωνιείμ, ἀπὸ ὄρους μικροῦ.
Ἄβυσσος ἄβυσσον ἐπικαλεῖται εἰς φωνὴν τῶν καταρρακτῶν σου. Πάντες οἱ μετεωρισμοί σου, καὶ τὰ κύματά σου, ἐπ' ἐμὲ διῆλθον. Ἡμέρας ἐντελεῖται κύριος τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

καὶ νυκτὸς ᾠδὴ αὐτῷ παρ' ἐμοί. Προσευχὴ τῷ θεῷ τῆς ζωῆς μου. ἐρῶ τῷ θεῷ, ἀντιλήπτωρ μου εἶ. Διατί μου ἐπελάθου, καὶ ἵνα τί σκυθρωπάζων πορεύομαι ἐν τῷ ἐκθλίβειν τὸν ἐχθρόν. Ἐν τῷ καταθλάσαι τὰ ὀστᾶ μου, ὠνείδιζόν με οἱ ἐχθροί μου. Ἐν τῷ λέγειν αὐτούς μοι καθ' ἑκάστην ἡμέραν, ποῦ ἐστιν ὁ θεός σου. Ἵνα τί περίλυπος εἶ ἡ ψυχή μου, καὶ ἵνα τί συνταράσσεις με. Ἔλπισον ἐπὶ τὸν θεόν, ὅτι ἐξομολογήσομαι αὐτῷ. σωτήριον τοῦ προσώπου μου καὶ ὁ θεός μου:~

Ψαλμὸς τῷ Δαβίδ. ἀνεπίγραφος παρ' ἑβραίοις. μβ'

Κρῖνόν μοι ὁ θεός, καὶ δίκασον τὴν δίκην μου, ἐξ ἔθνους οὐχ ὁσίου. ἀπὸ ἀνθρώπου ἀδίκου καὶ δολίου ῥῦσαί με. Ὅτι σὺ εἶ ὁ θεός κραταίωμά μου. ἵνα τί ἀπώσω με, καὶ ἵνα τί σκυθρωπάζων πορεύομαι ἐν τῷ ἐκθλίβειν τὸν ἐχθρόν. Ἐξαπόστειλον τὸ φῶς σου καὶ τὴν ἀλήθειάν σου. αὐτά με ὡδήγησαν καὶ ἤγα-

γόν με εἰς ὄρος ἅγιόν σου καὶ εἰς τὰ σκηνώ-
ματά σου. Καὶ εἰσελεύσομαι πρὸς τὸ θυσια-
στήριον τοῦ θεοῦ. πρὸς τὸν θεὸν τὸν εὐφραίνοντα
τὴν νεότητά μου. Ἐξομολογήσομαί σοι ἐν κι-
θάρᾳ ὁ θεὸς ὁ θεός μου. ἵνα τί περίλυπος εἶ ἡ ψυχή
μου, καὶ ἵνα τί συνταράσσεις με. Ἔλπισον
ἐπὶ τὸν θεόν, ὅτι ἐξομολογήσομαι αὐτῷ. σωτήριον τοῦ
προσώπου μου καὶ ὁ θεός μου. Δόξα.

Εἰς τὸ τέλος τοῖς υἱοῖς κορὲ εἰς σύνεσιν. μγ

Ὁ θεὸς ἐν τοῖς ὠσὶν ἡμῶν ἠκούσαμεν, καὶ οἱ
πατέρες ἡμῶν ἀνήγγειλαν ἡμῖν.
Ἔργον, ὃ εἰργάσω ἐν ταῖς ἡμέραις αὐτῶν, ἐν ἡ-
μέραις ἀρχαίαις. Ἡ χείρ σου, ἔθνη ἐξωλό-
θρευσε, καὶ κατεφύτευσας αὐτούς. ἐκάκω-
σας λαούς, καὶ ἐξέβαλες αὐτούς. Οὐ γὰρ ἐν
τῇ ῥομφαίᾳ αὐτῶν, ἐκληρονόμησαν γῆν. καὶ
ὁ βραχίων αὐτῶν, οὐκ ἔσωσεν αὐτούς.
Ἀλλ' ἡ δεξιά σου καὶ ὁ βραχίων σου καὶ ὁ φωτι-

σμὸς τοῦ προσώπου σου· ὅτι ηὐδόκησας ἐν αὐτοῖς·
Σὺ εἶ αὐτὸς ὁ βασιλεύς μου, καὶ ὁ θεός μου, ὁ ἐντελλό
μενος τὰς σωτηρίας ἰακώβ· Ἐν σοὶ τοὺς ἐχθροὺς
ἡμῶν κερατιοῦμεν· καὶ ἐν τῷ ὀνόματί σου ἐξου
θενώσομεν τοὺς ἐπανισταμένους ἡμῖν· Οὐ
γὰρ ἐπὶ τῷ τόξῳ μου ἐλπιῶ, καὶ ἡ ῥομφαία μου
οὐ σώσει με· Ἔσωσας γὰρ ἡμᾶς ἐκ τῶν θλιβόντων
ἡμᾶς· καὶ τοὺς μισοῦντας ἡμᾶς κατῄσχυνας·
Ἐν τῷ θεῷ ἐπαινεθησόμεθα ὅλην τὴν ἡμέραν·
καὶ ἐν τῷ ὀνόματί σου, ἐξομολογησόμεθα εἰς
τὸν αἰῶνα· Νυνὶ δὲ ἀπώσω καὶ κατῄσχυνας ἡ
μᾶς· καὶ οὐκ ἐξελεύσῃ ὁ θεὸς ἐν ταῖς δυνάμεσιν
ἡμῶν· Ἀπέστρεψας ἡμᾶς εἰς τὰ ὀπίσω παρὰ
τοὺς ἐχθροὺς ἡμῶν· καὶ οἱ μισοῦντες ἡμᾶς διήρπα
ζον ἑαυτοῖς· Ἔδωκας ἡμᾶς ὡς πρόβατα βρώ
σεως· καὶ ἐν τοῖς ἔθνεσι διέσπειρας ἡμᾶς· Ἀπέ-
δου τὸν λαόν σου ἄνευ τιμῆς· καὶ οὐκ ἦν πλῆθος
τοῖς ἀλαλάγμασιν ἡμῶν· Ἔθου ἡμᾶς ὄ-
νειδος τοῖς γείτοσιν ἡμῶν, μυκτηρισμὸν καὶ χλευ-
ασμὸν τοῖς κύκλῳ ἡμῶν· Ἔθου ἡμᾶς εἰς παραβολὴν

ἐν τοῖς ἔθνεσι. κίνησιν κεφαλῆς ἐν τοῖς λα-
οῖς. Ὅλην τὴν ἡμέραν ἡ ἐντροπή μου κατε-
ναντίον μού ἐστι. καὶ ἡ αἰσχύνη τοῦ προσώπου μου
ἐκάλυψέ με. Ἀπὸ φωνῆς ὀνειδίζοντος καὶ κα-
ταλαλοῦντος. ἀπὸ προσώπου ἐχθροῦ καὶ ἐκ-
διώκοντος. Ταῦτα πάντα ἦλθεν ἐφ᾿ ἡμᾶς, καὶ
οὐκ ἐπελαθόμεθά σου. καὶ οὐκ ἠδικήσαμεν ἐν τῇ
διαθήκῃ σου. Καὶ οὐκ ἀπέστη εἰς τὰ ὀπίσω ἡ
καρδία ἡμῶν. καὶ ἐξέκλινας τὰς τρίβους ἡ-
μῶν ἀπὸ τῆς ὁδοῦ σου. Ὅτι ἐταπείνωσας
ἡμᾶς ἐν τόπῳ κακώσεως. καὶ ἐπεκάλυψεν
ἡμᾶς σκιὰ θανάτου. Εἰ ἐπελαθόμεθα τοῦ ὀ-
νόματος τοῦ θεοῦ ἡμῶν. καὶ εἰ διεπετάσαμεν
χεῖρας ἡμῶν πρὸς θεὸν ἀλλότριον. Οὐχὶ ὁ θεὸς ἐκ-
ζητήσει ταῦτα; αὐτὸς γὰρ γινώσκει τὰ κρύ-
φια τῆς καρδίας. Ὅτι ἕνεκά σου θανα-
τούμεθα ὅλην τὴν ἡμέραν. ἐλογίσθημεν ὡς
πρόβατα σφαγῆς. Ἐξεγέρθητι. ἵνα τί ὑπνοῖς
κε. ἀνάστηθι καὶ μὴ ἀπώσῃ εἰς τέλος. Ἵνα τί τὸ
πρόσωπόν σου ἀποστρέφεις. ἐπιλανθάνῃ τῆς

πτωχεία

πτωχείας ἡμῶν, καὶ τῆς θλίψεως ἡμῶν. Ὅτι ἐταπεινώθη εἰς χοῦν ἡ ψυχὴ ἡμῶν. ἐκολλήθη εἰς γῆν ἡ γαστὴρ ἡμῶν. Ἀνάστα κύριε βοήθησον ἡμῖν, καὶ λύτρωσαι ἡμᾶς ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Εἰς τὸ τέλος ὑπὲρ τῶν ἀλλοιωθησομένων τοῖς υἱοῖς Κορὲ εἰς σύνεσιν, ᾠδὴ ὑπὲρ τοῦ ἀγαπητοῦ. μδ΄

Ἐξηρεύξατο ἡ καρδία μου λόγον ἀγαθόν. λέγω ἐγὼ τὰ ἔργα μου τῷ βασιλεῖ. Ἡ γλῶσσά μου κάλαμος γραμματέως ὀξυγράφου. Ὡραῖος κάλλει παρὰ τοὺς υἱοὺς τῶν ἀνθρώπων. ἐξεχύθη χάρις ἐν χείλεσί σου. διὰ τοῦτο εὐλόγησέ σε ὁ θεὸς εἰς τὸν αἰῶνα. Περίζωσαι τὴν ῥομφαίαν σου ἐπὶ τὸν μηρόν σου δυνατέ. Τῇ ὡραιότητί σου καὶ τῷ κάλλει σου. καὶ ἔντεινε καὶ κατευοδοῦ καὶ βασίλευε. Ἕνεκεν ἀληθείας καὶ πραότητος καὶ δικαιοσύνης. καὶ ὁδηγήσει σε θαυμαστῶς ἡ δεξιά σου. Τὰ βέλη σου ἠκονημένα δυνατέ. λαοὶ ὑποκάτω σου

πεσοῦνται· ἐν καρδίᾳ τῶν ἐχθρῶν τοῦ βασιλέ-
ως. Ὁ θρόνος σου ὁ θεὸς εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος·
ῥάβδος εὐθύτητος, ἡ ῥάβδος τῆς βασιλείας σου.
Ἠγάπησας δικαιοσύνην, καὶ ἐμίσησας ἀνο-
μίαν· διὰ τοῦτο ἔχρισέ σε ὁ θεὸς ὁ θεός σου, ἔλαιον ἀ-
γαλλιάσεως παρὰ τοὺς μετόχους σου. Σμύρ-
να καὶ στακτὴ καὶ κασσία ἀπὸ τῶν ἱματίων σου· ἀ-
πὸ βάρεων ἐλεφαντίνων ἐξ ὧν εὔφρανάν σε.
θυγατέρες βασιλέων ἐν τῇ τιμῇ σου. Παρέ-
στη ἡ βασίλισσα ἐκ δεξιῶν σου· ἐν ἱματισμῷ
διαχρύσῳ περιβεβλημένη πεποικιλμένη.
Ἄκουσον θύγατερ καὶ ἴδε, καὶ κλῖνον τὸ οὖς σου·
καὶ ἐπιλάθου τοῦ λαοῦ σου, καὶ τοῦ οἴκου τοῦ πα-
τρός σου. Καὶ ἐπιθυμήσει ὁ βασιλεὺς τοῦ κάλ-
λους σου· ὅτι αὐτός ἐστι κύριός σου καὶ προσκυνή-
σεις αὐτῷ. Καὶ θυγάτηρ τύρου ἐν δώροις· τὸ
πρόσωπόν σου λιτανεύσουσιν οἱ πλούσιοι τοῦ
λαοῦ. Πᾶσα ἡ δόξα τῆς θυγατρὸς τοῦ βασιλέως
ἔσωθεν· ἐν κροσωτοῖς χρυσοῖς περιβεβλη-
μένη πεποικιλμένη. Ἀπενεχθήσονται τῷ βα-

σιλεῖ παρθένοι ὀπίσω αὐτῆς· αἱ πλησίον αὐ-
τῆς ἀπενεχθήσονταί σοι. Ἀπενεχθήσονται ἐν εὐ-
φροσύνῃ καὶ ἀγαλλιάσει· ἀχθήσονται εἰς ναὸν
βασιλέως. Ἀντὶ τῶν πατέρων σου ἐγεννή-
θησαν οἱ υἱοί σου· καταστήσεις αὐτοὺς ἄρχον-
τας ἐπὶ πᾶσαν τὴν γῆν. Μνησθήσομαι τοῦ ὀ-
νόματός σου ἐν πάσῃ γενεᾷ καὶ γενεᾷ. Διὰ
τοῦτο λαοὶ ἐξομολογήσονταί σοι εἰς τὸν αἰῶνα.
καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος:~

Εἰς τὸ τέλος ὑπὲρ τῶν υἱῶν κορὲ ὑπὲρ τῶν κρυ-
φίων ψαλμός. με

Ὁ Θεὸς ἡμῶν καταφυγὴ καὶ δύναμις·
βοηθὸς ἐν θλίψεσι ταῖς εὑρούσαις ἡ-
μᾶς σφόδρα. Διὰ τοῦτο οὐ φοβηθησόμεθα
ἐν τῷ ταράσσεσθαι τὴν γῆν· καὶ μετατίθεσθαι
ὄρη ἐν καρδίαις θαλασσῶν. Ἤχησαν καὶ ἐταρά-
χθησαν τὰ ὕδατα αὐτῶν· ἐταράχθησαν τὰ ὄρη ἐν
τῇ κραταιότητι αὐτοῦ. Τοῦ ποταμοῦ τὰ ὁρμή-

ματα εὐφραίνουσι τὴν πόλιν τοῦ θεοῦ. ἡγίασε
τὸ σκήνωμα αὐτοῦ ὁ ὕψιστος. Ὁ θεὸς ἐν μέσῳ
αὐτῆς καὶ οὐ σαλευθήσεται. βοηθήσει αὐτῇ ὁ
θεὸς τὸ πρὸς πρωῒ πρωΐ. Ἐταράχθησαν ἔθνη. ἔ-
κλιναν βασιλεῖαι. ἔδωκε φωνὴν αὐτοῦ ὁ ὕ-
ψιστος, ἐσαλεύθη ἡ γῆ. Κύριος τῶν δυνάμεων μεθ' ἡ-
μῶν. ἀντιλήπτωρ ἡμῶν ὁ θεὸς ἰακώβ. Δεῦτε
καὶ ἴδετε τὰ ἔργα τοῦ θεοῦ. ἃ ἔθετο τέρατα ἐπὶ
τῆς γῆς. ἀνταναιρῶν πολέμους μέχρι τῶν πε-
ράτων τῆς γῆς. Τόξον συντρίψει καὶ συνθλάσει
ὅπλον. καὶ θυρεοὺς κατακαύσει ἐν πυρί.
Σχολάσατε καὶ γνῶτε, ὅτι ἐγώ εἰμι ὁ θεός. ὑψω-
θήσομαι ἐν τοῖς ἔθνεσιν. ὑψωθήσομαι ἐν τῇ γῇ.
Κύριος τῶν δυνάμεων μεθ' ἡμῶν. ἀντιλήπτωρ ἡ-
μῶν ὁ θεὸς ἰακώβ. Δόξα. κάθισμα. ϛʹ

Εἰς τὸ τέλος ὑπὲρ τῶν υἱῶν κορὲ ψαλμός. μϛʹ

ΠΑντα τὰ ἔθνη κροτήσατε χεῖρας. ἀλα-
λάξατε τῷ θεῷ ἐν φωνῇ ἀγαλλιάσεως.

Ὅτι

Ὅτι κς ὕψιστος· φοβερός· βασιλεὺς μέγας, ἐπὶ
πᾶσαν τὴν γῆν. Ὑπέταξε λαοὺς ἡμῖν, καὶ
ἔθνη ὑπὸ τοὺς πόδας ἡμῶν. Ἐξελέξατο ἡ-
μῖν τὴν κληρονομίαν ἑαυτῷ· τὴν καλλονὴν
ἰακὼβ, ἣν ἠγάπησεν. Ἀνέβη ὁ θς ἐν ἀλαλαγ-
μῷ· κς ἐν φωνῇ σάλπιγγος. Ψάλατε τῷ θῷ
ἡμῶν, ψάλατε· ψάλατε τῷ βασιλεῖ ἡμῶν, ψά-
λατε. Ὅτι βασιλεὺς πάσης τῆς γῆς ὁ θς, ψά-
λατε συνετῶς. Ἐβασίλευσεν ὁ θς ἐπὶ τὰ ἔθνη·
ὁ θς κάθηται ἐπὶ θρόνου ἁγίου αὐτοῦ. Ἄρχον-
τες λαῶν συνήχθησαν μετὰ τοῦ θυ ἀβραάμ· ὅτι
τοῦ θυ οἱ κραταιοὶ τῆς γῆς σφόδρα ἐπήρθησαν.

Ψαλμὸς ᾠδῆς τοῖς υἱοῖς κορὲ δευτέρᾳ σαββάτου. μζ΄

Μέγας κς, καὶ αἰνετὸς σφόδρα· ἐν πόλει
τοῦ θυ ἡμῶν ἐν ὄρει ἁγίῳ αὐτοῦ. Εὐρί-
ζω ἀγαλλιάματι πάσης τῆς γῆς· ὄρη σιὼν, τὰ
πλευρὰ τοῦ βορρᾶ· ἡ πόλις τοῦ βασιλέως τοῦ
μεγάλου. Ὁ θς ἐν ταῖς βάρεσιν αὐτῆς γινώ-

σκεται. ὅταν ἀντιλαμβάνηται αὐτῆς.
Ὅτι ἰδοὺ οἱ βασιλεῖς τῆς γῆς συνήχθησαν ἐπὶ τὸ
αὐτό. Αὐτοὶ ἰδόντες οὕτως ἐθαύμασαν. ἐτα-
ράχθησαν, ἐσαλεύθησαν. τρόμος ἐπελάβετο
αὐτῶν. Ἐκεῖ ὠδῖνες ὡς τικτούσης. ἐν πνεύ-
ματι βιαίῳ συντρίψεις πλοῖα θαρσεῖς. Κα-
θάπερ ἠκούσαμεν, οὕτως καὶ εἴδομεν. ἐν πόλει
κυρίου τῶν δυνάμεων, ἐν πόλει τοῦ θεοῦ ἡμῶν. Ὁ θεὸς
ἐθεμελίωσεν αὐτὴν εἰς τὸν αἰῶνα. ὑπελάβο-
μεν ὁ θεὸς τὸ ἔλεός σου, ἐν μέσῳ τοῦ λαοῦ σου.
Κατὰ τὸ ὄνομά σου ὁ θεὸς, οὕτως καὶ ἡ αἴνεσίς σου
ἐπὶ τὰ πέρατα τῆς γῆς. δικαιοσύνης πλήρης
ἡ δεξιά σου. Εὐφρανθήτω ὄρος σιὼν, καὶ ἀγαλ-
λιάσθωσαν αἱ θυγατέρες τῆς ἰουδαίας ἕνεκεν
τῶν κριμάτων σου κύριε. Κυκλώσατε σιὼν, καὶ πε-
ριλάβετε αὐτήν, διηγήσασθε ἐν τοῖς πύργοις αὐ-
τῆς. Θέσθε τὰς καρδίας ὑμῶν εἰς τὴν δύνα-
μιν αὐτῆς. καὶ καταδιέλεσθε τὰς βάρεις αὐτῆς.
ὅπως ἂν διηγήσησθε εἰς γενεὰν ἑτέραν. Ὅτι οὗ-
τός ἐστιν ὁ θεὸς ἡμῶν. εἰς τὸν αἰῶνα, καὶ εἰς τὸν αἰῶνα

τοῦ αἰῶνος· αὐτὸς ποιμανεῖ ἡμᾶς εἰς τοὺς αἰῶνας.

Εἰς τὸ τέλος τοῖς υἱοῖς Κορὲ ψαλμός. μή

Ἀκούσατε ταῦτα πάντα τὰ ἔθνη, ἐνωτί-
σασθε πάντες οἱ κατοικοῦντες τὴν οἰ-
κουμένην. Οἵ τε γηγενεῖς καὶ υἱοὶ τῶν ἀνθρώπων· ἐπὶ τὸ
αὐτὸ πλούσιος καὶ πένης. Τὸ στόμα μου λαλήσει
σοφίαν, καὶ ἡ μελέτη τῆς καρδίας μου σύνεσιν. Κλι-
νῶ εἰς παραβολὴν τὸ οὖς μου· ἀνοίξω ἐν ψαλτη-
ρίῳ τὸ πρόβλημά μου. Ἱνατί φοβοῦμαι ἐν ἡμέρᾳ
πονηρᾷ; ἡ ἀνομία τῆς πτέρνης μου κυκλώσει με.
Οἱ πεποιθότες ἐπὶ τῇ δυνάμει αὐτῶν, καὶ ἐπὶ τῷ
πλήθει τοῦ πλούτου αὐτῶν καυχώμενοι. Ἀδελφὸς
οὐ λυτροῦται, λυτρώσεται ἄνθρωπος; οὐ δώσει τῷ θεῷ ἐξίλασ-
μα ἑαυτοῦ. Καὶ τὴν τιμὴν τῆς λυτρώσεως τῆς
ψυχῆς αὐτοῦ· καὶ ἐκοπίασεν εἰς τὸν αἰῶνα καὶ ζή-
σεται εἰς τέλος. Οὐκ ὄψεται καταφθορὰν
ὅταν ἴδῃ σοφοὺς ἀποθνήσκοντας. ἐπὶ τὸ-
αὐτὸ ἄφρων καὶ ἄνους ἀπολοῦνται. Καὶ

καταλείψουσιν ἀλλοτρίοις τὸν πλοῦτον αὐτῶν· καὶ οἱ τάφοι αὐτῶν, οἰκίαι αὐτῶν εἰς τὸν αἰῶνα. Σκηνώματα αὐτῶν, εἰς γενεὰν καὶ γενεάν· ἐπεκαλέσαντο τὰ ὀνόματα αὐτῶν ἐπὶ τῶν γαιῶν. Καὶ ἄνθρωπος ἐν τιμῇ ὤν, οὐ συνῆκε· παρασυνεβλήθη τοῖς κτήνεσι τοῖς ἀνοήτοις καὶ ὡμοιώθη αὐτοῖς. Αὕτη ἡ ὁδὸς αὐτῶν, σκάνδαλον αὐτοῖς· καὶ μετὰ ταῦτα ἐν τῷ στόματι αὐτῶν εὐδοκήσουσιν. Ὡς πρόβατα ἐν ᾅδῃ ἔθεντο· θάνατος ποιμανεῖ αὐτούς. Καὶ κατακυριεύσουσιν αὐτῶν, οἱ εὐθεῖς τὸ πρωΐ· καὶ ἡ βοήθεια αὐτῶν, παλαιωθήσεται ἐν τῷ ᾅδῃ· ἐκ τῆς δόξης αὐτῶν ἐξώσθησαν. Πλὴν ὁ θεὸς λυτρώσεται τὴν ψυχήν μου ἐκ χειρὸς ᾅδου· ὅταν λαμβάνῃ με. Μὴ φοβοῦ, ὅταν πλουτήσῃ ἄνθρωπος, ἢ ὅταν πληθυνθῇ ἡ δόξα τοῦ οἴκου αὐτοῦ. Ὅτι οὐκ ἐν τῷ ἀποθνήσκειν αὐτὸν, λήψεται τὰ πάντα· οὐδὲ συγκαταβήσεται αὐτῷ ἡ δόξα αὐτοῦ. Ὅτι ἡ ψυχὴ αὐτοῦ ἐν τῇ ζωῇ αὐτοῦ εὐλογηθήσεται· ἐξομολογήσεταί σοι ὅταν ἀγα-

θύνῃς αὐτῷ. Εἰσελεύσεται ἕως γενεᾶς πατέ-
ρων αὐτοῦ. ἕως αἰῶνος οὐκ ὄψεται φῶς. Καὶ
ἄνθρωπος ἐν τιμῇ ὢν, οὐ συνῆκε. παρασυνε-
βλήθη τοῖς κτήνεσι τοῖς ἀνοήτοις, καὶ ὡμοι-
ώθη αὐτοῖς. Δόξα.

Ψαλμὸς τῷ ἀσάφ. μθ'

Θεὸς θεῶν κύριος ἐλάλησε, καὶ ἐκάλεσε τὴν
γῆν. ἀπὸ ἀνατολῶν ἡλίου μέχρι δυ-
σμῶν. Ἐκ σιὼν ἡ εὐπρέπεια τῆς ὡραιότητος αὐ-
τοῦ. Ὁ θεὸς ἐμφανῶς ἥξει. ὁ θεὸς ἡμῶν καὶ οὐ πα-
ρασιωπήσεται. Πῦρ ἐνώπιον αὐτοῦ καυθή-
σεται. καὶ κύκλῳ αὐτοῦ, καταιγὶς σφόδρα.
Προσκαλέσεται τὸν οὐρανὸν ἄνω. καὶ τὴν γῆν τοῦ
διακρῖναι τὸν λαὸν αὐτοῦ. Συναγάγετε αὐ-
τῷ τοὺς ὁσίους αὐτοῦ. τοὺς διατιθεμένους τὴν
διαθήκην αὐτοῦ ἐπὶ θυσίαις. Καὶ ἀναγγελοῦ-
σιν οἱ οὐρανοὶ τὴν δικαιοσύνην αὐτοῦ. ὅτι ὁ θεὸς κρι-
τής ἐστιν. Ἄκουσον λαός μου, καὶ λαλή-

σω σοι· ἰσραὴλ καὶ διαμαρτύρομαί σοι· ὁ θεὸς ὁ
θεός σου εἰμὶ ἐγώ. Οὐκ ἐπὶ ταῖς θυσίαις σου ἐ-
λέγξω σε· τὰ δὲ ὁλοκαυτώματά σου, ἐνώπι-
όν μου ἐστὶ διαπαντός. Οὐ δέξομαι ἐκ τοῦ οἴκου
σου μόσχους· οὐδὲ ἐκ τῶν ποιμνίων σου χιμάρρους.
Ὅτι ἐμά ἐστι πάντα τὰ θηρία τοῦ ἀγροῦ· κτή-
νη ἐν τοῖς ὄρεσι καὶ βόες. Ἔγνωκα πάντα τὰ
πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ· καὶ ὡραιότης ἀγροῦ μετ' ἐμοῦ
ἐστιν. Ἐὰν πεινάσω, οὐ μή σοι εἴπω· ἐμὴ γάρ ἐστιν
ἡ οἰκουμένη καὶ τὸ πλήρωμα αὐτῆς. Μὴ φάγω-
μαι κρέα ταύρων· ἢ αἷμα τράγων πίομαι;
Θῦσον τῷ θεῷ θυσίαν αἰνέσεως· καὶ ἀπόδος
τῷ ὑψίστῳ τὰς εὐχάς σου. Καὶ ἐπικάλεσαί με
ἐν ἡμέρᾳ θλίψεώς σου· καὶ ἐξελοῦμαί σε, καὶ δο-
ξάσεις με. Τῷ δὲ ἁμαρτωλῷ εἶπεν ὁ θεός· ἵνα-
τί σὺ ἐκδιηγῇ τὰ δικαιώματά μου· καὶ ἀναλαμ-
βάνεις τὴν διαθήκην μου διὰ στόματός σου.
Σὺ δὲ ἐμίσησας παιδείαν· καὶ ἐξέβαλες τοὺς
λόγους μου εἰς τὰ ὀπίσω. Εἰ ἐθεώρεις κλέ-
πτην συνέτρεχες αὐτῷ καὶ μετὰ μοιχοῦ τὴν

μερίδα σου ἐτίθεις. Τὸ στόμα σου ἐπλεόνασε κακίαν· καὶ ἡ γλῶσσά σου, περιέπλεκε δολιότητας. Καθήμενος κατὰ τοῦ ἀδελφοῦ σου κατελάλεις· καὶ κατὰ τοῦ υἱοῦ τῆς μητρός σου ἐτίθεις σκάνδαλον. Ταῦτα ἐποίησας, καὶ ἐσίγησα. ὑπέλαβες ἀνομίαν ὅτι ἔσομαί σοι ὅμοιος. Ἐλέγξω σε· καὶ παραστήσω κατὰ πρόσωπόν σου τὰς ἁμαρτίας σου. Σύνετε δὴ ταῦτα οἱ ἐπιλανθανόμενοι τοῦ θεοῦ· μήποτε ἁρπάσῃ καὶ οὐ μὴ ᾖ ὁ ῥυόμενος. Θυσία αἰνέσεως δοξάσει με· καὶ ἐκεῖ ὁδὸς ᾗ δείξω αὐτῷ τὸ σωτήριόν μου.

Εἰς τὸ τέλος ψαλμὸς τῷ Δαυΐδ· ἐν τῷ ἐλθεῖν πρὸς αὐτὸν Νάθαν τὸν προφήτην, ἡνίκα εἰσῆλθε πρὸς Βηρσαβεὲ τὴν γυναῖκα Οὐρίου. ν

Ἐλέησόν με ὁ θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου. Καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου, ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου. Ἐπὶ πλεῖον πλῦνόν

με ἀπὸ τῆς ἀνομίας μου· καὶ ἀπὸ τῆς ἁμαρτίας μου,
καθάρισόν με. Ὅτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ γινώ-
σκω· καὶ ἡ ἁμαρτία μου ἐνώπιόν μού ἐστι διαπαν-
τός. Σοὶ μόνῳ ἥμαρτον, καὶ τὸ πονηρὸν ἐνώπιόν
σου ἐποίησα. Ὅπως ἂν δικαιωθῇς ἐν τοῖς λόγοις
σου, καὶ νικήσῃς ἐν τῷ κρίνεσθαί σε. Ἰδοὺ γὰρ ἐν
ἀνομίαις συνελήφθην· καὶ ἐν ἁμαρτίαις ἐ-
κίσσησέ με ἡ μήτηρ μου. Ἰδοὺ γὰρ ἀλήθειαν ἠγά-
πησας· τὰ ἄδηλα καὶ τὰ κρύφια τῆς σοφί-
ας σου, ἐδήλωσάς μοι. Ῥαντιεῖς με ὑσσώπῳ,
καὶ καθαρισθήσομαι· πλυνεῖς με, καὶ ὑπὲρ χιό-
να λευκανθήσομαι. Ἀκουτιεῖς μοι, ἀγαλλία-
σιν, καὶ εὐφροσύνην· ἀγαλλιάσονται ὀστέα τε-
ταπεινωμένα. Ἀπόστρεψον τὸ πρόσωπόν σου
ἀπὸ τῶν ἁμαρτιῶν μου· καὶ πάσας τὰς ἀνομίας
μου, ἐξάλειψον. Καρδίαν καθαρὰν κτί-
σον ἐν ἐμοὶ ὁ θεὸς· καὶ πνεῦμα εὐθὲς, ἐγκαίνι-
σον ἐν τοῖς ἐγκάτοις μου. Μὴ ἀπορρίψῃς
με ἀπὸ τοῦ προσώπου σου· καὶ τὸ πνεῦμά
σου τὸ ἅγιον, μὴ ἀντανέλῃς ἀπ᾽ ἐμοῦ.

Ἀπὸ

Ἀπόδος μοι τὴν ἀγαλλίασιν τοῦ σωτηρίου σου καὶ πνεύματι ἡγεμονικῷ στήριξόν με. Διδάξω ἀνόμους τὰς ὁδούς σου, καὶ ἀσεβεῖς ἐπὶ σὲ ἐπιστρέψουσι. Ῥῦσαί με ἐξ αἱμάτων ὁ θεὸς ὁ θεὸς τῆς σωτηρίας μου. ἀγαλλιάσεται ἡ γλῶσσά μου τὴν δικαιοσύνην σου. Κύριε τὰ χείλη μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἴνεσίν σου. Ὅτι εἰ ἠθέλησας θυσίαν, ἔδωκα ἄν. ὁλοκαυτώματα οὐκ εὐδοκήσεις. Θυσία τῷ θεῷ, πνεῦμα συντετριμμένον. καρδίαν συντετριμμένην καὶ τεταπεινωμένην ὁ θεὸς οὐκ ἐξουδενώσει. Ἀγάθυνον κύριε ἐν τῇ εὐδοκίᾳ σου τὴν σιών. καὶ οἰκοδομηθήτω τὰ τείχη ἱερουσαλήμ. Τότε εὐδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης, ἀναφορὰν καὶ ὁλοκαυτώματα. τότε ἀνοίσουσιν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν σου μόσχους. Δόξα.

Εἰς τὸ τέλος συνέσεως τῷ Δαυΐδ, ἐν τῷ ἐλθεῖν Δωὴκ τὸν ἰδουμαῖον καὶ ἀναγγεῖλαι τῷ σαοὺλ καὶ εἰπεῖν αὐτῷ, ἦλθε Δαυΐδ εἰς τὸν οἶκον ἀβιμέλεχ. να

Τί ἐγκαυχᾶ ἐν κακίᾳ ὁ δυνατός. ἀνο-

μίαν ὅλην τὴν ἡμέραν, ἀδικίαν ἐλογίσατο ἡ γλῶσσά σου. Ὡσεὶ ξυρὸν ἠκονημένον ἐποίησας δόλον. Ἠγάπησας κακίαν ὑπὲρ ἀγαθωσύνην. ἀδικίαν ὑπὲρ τὸ λαλῆσαι δικαιοσύνην. Ἠγάπησας πάντα ῥήματα καταποντισμοῦ. γλῶσσαν δολίαν. Διὰ τοῦτο ὁ θεὸς καθέλοισε εἰς τέλος. ἐκτίλαισε καὶ μεταναστεύσαισε, ἀπὸ σκηνώματός σου. Καὶ τὸ ῥίζωμά σου ἐκ γῆς ζώντων. Ὄψονται δίκαιοι καὶ φοβηθήσονται. καὶ ἐπ' αὐτὸν γελάσονται καὶ ἐροῦσιν. Ἰδοὺ ἄνθρωπος, ὃς οὐκ ἔθετο τὸν θεὸν βοηθὸν αὐτοῦ. Ἀλλ' ἐπήλπισεν ἐπὶ τῷ πλήθει τοῦ πλούτου αὐτοῦ. καὶ ἐδυναμώθη ἐπὶ τῇ ματαιότητι αὐτοῦ. Ἐγὼ δὲ ὡσεὶ ἐλαία κατάκαρπος ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ θεοῦ. Ἤλπισα ἐπὶ τὸ ἔλεος τοῦ θεοῦ εἰς τὸν αἰῶνα, καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος. Ἐξομολογήσομαί σοι εἰς τὸν αἰῶνα ὅτι ἐποίησας. καὶ ὑπομενῶ τὸ ὄνομά σου ὅτι χρηστὸν ἐναντίον τῶν ὁσίων σου.

Εἰς τὸ τέλος ὑπὲρ μαελὲθ συνέσεως τῷ δαυΐδ. νβ'

Εἶπεν ἄφρων ἐν καρδίᾳ αὐτοῦ οὐκ ἔστι θεός. Διεφθάρησαν καὶ ἐβδελύχθησαν ἐν ἀνομίαις· οὐκ ἔστι ποιῶν ἀγαθόν. Ὁ θεὸς ἐκ τοῦ οὐρανοῦ διέκυψεν ἐπὶ τοὺς υἱοὺς τῶν ἀνθρώπων· τοῦ ἰδεῖν εἰ ἔστι συνιῶν, ἢ ἐκζητῶν τὸν θεόν. Πάντες ἐξέκλιναν, ἅμα ἠχρειώθησαν· οὐκ ἔστι ποιῶν ἀγαθὸν οὐκ ἔστιν ἕως ἑνός. Οὐχὶ γνώσονται πάντες οἱ ἐργαζόμενοι τὴν ἀνομίαν· οἱ κατεσθίοντες τὸν λαόν μου ἐν βρώσει ἄρτου. Τὸν κύριον οὐκ ἐπεκαλέσαντο· ἐκεῖ ἐφοβήθησαν φόβον, οὗ οὐκ ἦν φόβος. Ὅτι ὁ θεὸς διεσκόρπισεν ὀστᾶ ἀνθρωπαρέσκων· κατῃσχύνθησαν ὅτι ὁ θεὸς ἐξουδένωσεν αὐτούς. Τίς δώσει ἐκ σιὼν τὸ σωτήριον τοῦ ἰσραήλ· ἐν τῷ ἐπιστρέψαι τὸν θεὸν τὴν αἰχμαλωσίαν τοῦ λαοῦ αὐτοῦ. Ἀγαλλιάσεται ἰακὼβ καὶ εὐφρανθήσεται ἰσραήλ:~

Εἰς τὸ τέλος ἐν ὕμνοις συνέσεως τῷ Δαδ. ἐν τῷ ἐλθεῖν τοὺς ζιφαίους καὶ εἰπεῖν τῷ σαοὺλ, οὐκ ἰδοὺ Δαδ κέκρυπται παρ' ἡμῖν; νγ'

ΟΘς ἐν τῷ ὀνόματί σου σῶσόν με· καὶ ἐν τῇ δυνάμει σου κρινεῖς με.

Ὁ θς εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου· ἐνώτισαι τὰ ῥήματα τοῦ στόματός μου. Ὅτι ἀλλότριοι ἐπανέστησαν ἐπ' ἐμέ· καὶ κραταιοὶ ἐζήτησαν τὴν ψυχήν μου· καὶ οὐ προέθεντο τὸν θν ἐνώπιον αὐτῶν. Ἰδοὺ γὰρ ὁ θς βοηθεῖ μοι· καὶ ὁ κς ἀντιλήπτωρ τῆς ψυχῆς μου.

Ἀποστρέψει τὰ κακὰ τοῖς ἐχθροῖς μου· ἐν τῇ ἀληθείᾳ σου ἐξολόθρευσον αὐτούς.

Ἑκουσίως θύσω σοι· ἐξομολογήσομαι τῷ ὀνόματί σου κε, ὅτι ἀγαθόν. Ὅτι ἐκ πάσης θλίψεως ἐρρύσω με· καὶ ἐν τοῖς ἐχθροῖς μου ἐπεῖδεν ὁ ὀφθαλμός μου.

Εἰς τὸ

Εἰς τὸ τέλος ἐν ὕμνοις συνέσεως τῷ ἀσάφ. νδ'

Ἐνώτισαι ὁ θεὸς τὴν προσευχήν μου, καὶ μὴ ὑπερίδῃς τὴν δέησίν μου. πρόσχες μοι καὶ εἰσάκουσόν μου. Ἐλυπήθην ἐν τῇ ἀδολεσχίᾳ μου καὶ ἐταράχθην. ἀπὸ φωνῆς ἐχθροῦ καὶ ἀπὸ θλίψεως ἁμαρτωλοῦ. Ὅτι ἐξέκλιναν ἐπ' ἐμὲ ἀνομίαν. καὶ ἐν ὀργῇ ἐνεκότουν μοι. Ἡ καρδία μου ἐταράχθη ἐν ἐμοί. καὶ δειλία θανάτου, ἐπέπεσεν ἐπ' ἐμέ. Φόβος καὶ τρόμος ἦλθεν ἐπ' ἐμέ, καὶ ἐκάλυψέ με σκότος. Καὶ εἶπα, τίς δώσει μοι πτέρυγας ὡσεὶ περιστερᾶς. καὶ πετασθήσομαι καὶ καταπαύσω. Ἰδοὺ ἐμάκρυνα φυγαδεύων καὶ ηὐλίσθην ἐν τῇ ἐρήμῳ. Προσεδεχόμην τὸν θεὸν τὸν σῴζοντά με, ἀπὸ ὀλιγοψυχίας, καὶ ἀπὸ καταιγίδος. Καταπόντισον κύριε καὶ καταδίελε τὰς γλώσσας αὐτῶν. ὅτι εἶδον ἀνομίαν καὶ ἀντιλογίαν ἐν τῇ πόλει. Ἡμέρας καὶ νυκτὸς κυ-

κλώσει αὐτὴν ἐπὶ τὰ τείχη αὐτῆς· καὶ ἀνομία, καὶ κόπος ἐν μέσῳ αὐτῆς καὶ ἀδικία. Καὶ οὐκ ἐξέλιπεν ἐκ τῶν πλατειῶν αὐτῆς τόκος καὶ δόλος. Ὅτι εἰ ὁ ἐχθρὸς ὠνείδισέ με ὑπήνεγκα ἄν. Καὶ εἰ ὁ μισῶν με ἐπ' ἐμὲ ἐμεγαλορρημόνησεν, ἐκρύβην ἂν ἀπ' αὐτοῦ. Σὺ δὲ ἄνθρωπε ἰσόψυχε, ἡγεμών μου καὶ γνωστέ μου. Ὃς ἐπὶ τὸ αὐτὸ ἐγλύκανάς μοι ἐδέσματα· ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ θεοῦ ἐπορεύθημεν ἐν ὁμονοίᾳ. Ἐλθέτω δὴ θάνατος ἐπ' αὐτούς· καὶ καταβήτωσαν εἰς ᾅδου ζῶντες. Ὅτι πονηρία ἐν ταῖς παροικίαις αὐτῶν, ἐν μέσῳ αὐτῶν. Ἐγὼ πρὸς τὸν θεὸν ἐκέκραξα, καὶ ὁ κύριος εἰσήκουσέ μου. Ἑσπέρας καὶ πρωῒ καὶ μεσημβρίας, διηγήσομαι καὶ ἀπαγγελῶ· καὶ εἰσακούσεται τῆς φωνῆς μου. Λυτρώσεται ἐν εἰρήνῃ τὴν ψυχήν μου, ἀπὸ τῶν ἐγγιζόντων μοι· ὅτι ἐν πολλοῖς ἦσαν σὺν ἐμοί. Εἰσακούσεται ὁ θεὸς καὶ ταπεινώσει αὐτούς, ὁ ὑπάρχων πρὸ τῶν αἰώνων. Οὐ γάρ ἐστιν αὐτοῖς ἀντάλλαγμα· ὅτι οὐκ ἐφοβήθησαν τὸν θεόν. Ἐξέτεινε τὴν χεῖρα αὐτοῦ ἐν τῷ ἀ-

ἀποδιδόναι. Ἐβεβήλωσαν τὴν διαθήκην αὐτοῦ· διεμερίσθησαν ἀπὸ ὀργῆς τοῦ προσώπου αὐτοῦ, καὶ ἤγγισαν αἱ καρδίαι αὐτῶν. Ἡπαλύνθησαν οἱ λόγοι αὐτῶν ὑπὲρ ἔλαιον· καὶ αὐτοί εἰσι βολίδες. Ἐπίρριψον ἐπὶ κύριον τὴν μέριμνάν σου, καὶ αὐτός σε διαθρέψει· οὐ δώσει εἰς τὸν αἰῶνα σάλον τῷ δικαίῳ. Σὺ δὲ ὁ θεὸς κατάξεις αὐτοὺς εἰς φρέαρ διαφθορᾶς. Ἄνδρες αἱμάτων καὶ δολιότητος, οὐ μὴ ἡμισεύσωσι τὰς ἡμέρας αὐτῶν. ἐγὼ δὲ κύριε ἐλπιῶ ἐπὶ σέ.

Δόξα κάθισμα ζ

Εἰς τὸ τέλος ὑπὲρ τοῦ λαοῦ τοῦ ἀπὸ τῶν ἁγίων μεμακρυμμένου· τῷ Δαυὶδ εἰς στηλογραφίαν ὁπότε ἐκράτησαν αὐτὸν οἱ ἀλλόφυλοι ἐν Γέθ. νε

Ἐλέησόν με ὁ θεός, ὅτι κατεπάτησέ με ἄνθρωπος· ὅλην τὴν ἡμέραν πολεμῶν ἔθλιψέ με. Κατεπάτησάν με οἱ ἐχθροί μου ὅλην τὴν ἡμέραν, ὅτι πολλοὶ οἱ

πολεμοῦντές με ἀπὸ ὕψους. Ἡμέρας οὐ
φοβηθήσομαι· ἐγὼ δὲ ἐλπιῶ ἐπὶ σοί. Ἐν τῷ
θεῷ ἐπαινέσω τοῖς λόγοις μου· ἐπὶ τῷ θεῷ ἤλ-
πισα, οὐ φοβηθήσομαι, τί ποιήσει μοι σὰρξ.
Ὅλην τὴν ἡμέραν τοὺς λόγους μου ἐβδελύσ-
σοντο. κατ᾽ ἐμοῦ πάντες οἱ διαλογισμοὶ αὐ-
τῶν εἰς κακόν. Παροικήσουσι καὶ κατακρύ-
ψουσιν αὐτοί. τὴν πτέρναν μου φυλάξουσι.
Καθάπερ ὑπέμειναν τὴν ψυχήν μου, ὑπὲρ τοῦ
μηθενὸς σώσεις αὐτούς. ἐν ὀργῇ λαοὺς κατά-
ξεις. Ὁ θεός τὴν ζωήν μου ἐξήγγειλά σοι· ἔθου
τὰ δάκρυά μου ἐνώπιόν σου, ὡς καὶ ἐν τῇ ἐ-
παγγελίᾳ σου. Ἐπιστρέψουσιν οἱ ἐχθροί μου
εἰς τὰ ὀπίσω. ἐν ᾗ ἂν ἡμέρᾳ ἐπικαλέσωμαί
σε, ἰδοὺ ἔγνων ὅτι θεός μου εἶ σύ. Ἐπὶ τῷ θεῷ αἰ-
νέσω ῥῆμα· ἐπὶ τῷ κυρίῳ αἰνέσω λόγον· ἐπὶ τῷ
θεῷ ἤλπισα, οὐ φοβηθήσομαι τί ποιήσει μοι ἄν-
θρωπος. Ἐν ἐμοὶ ὁ θεός, αἱ εὐχαὶ ἃς ἀποδώσω αἰ-
νέσεώς σου. Ὅτι ἐῤῥύσω τὴν ψυχήν μου ἐκ
θανάτου. τοὺς ὀφθαλμούς μου ἀπὸ δακρύων.
καὶ τοὺς

καὶ τοὺς πόδας μου, ἀπὸ ὀλισθήματος. Εὐαρε-
στήσω ἐνώπιον κυ, ἐν φωτὶ ζώντων.

Εἰς τὸ τέλος μὴ διαφθείρῃς, τῷ Δαδ εἰς στη-
λογραφίαν, ἐν τῷ αὐτὸν ἀποδιδράσκειν ἀπὸ
προσώπου σαοὺλ εἰς τὸ σπήλαιον. νς'

Ἐλέησόν με ὁ θς, ἐλέησόν με· ὅτι ἐπὶ σοὶ
πέποιθεν ἡ ψυχή μου. Καὶ ἐν τῇ σκιᾷ
τῶν πτερύγων σου ἐλπιῶ, ἕως οὗ παρέλθοι ἡ ἀ-
νομία. Κεκράξομαι πρὸς τὸν θν τὸν ὕψιστον, τὸν
θν τὸν εὐεργετήσαντά με. Ἐξαπέστειλεν ἐξ οὐνοῦ
καὶ ἔσωσέ με· ἔδωκεν εἰς ὄνειδος τοὺς κατα-
πατοῦντάς με. Ἐξαπέστειλεν ὁ θς τὸ ἔλεος αὐ-
τοῦ, καὶ τὴν ἀλήθειαν αὐτοῦ· καὶ ἐρρύσατο τὴν
ψυχήν μου ἐκ μέσου σκύμνων· ἐκοιμήθην τε-
ταραγμένος. Υἱοὶ ἀνθρώπων, οἱ ὀδόντες αὐτῶν, ὅ-
πλα καὶ βέλη· καὶ ἡ γλῶσσα αὐτῶν, μάχαιρα
ὀξεῖα. Ὑψώθητι ἐπὶ τοὺς οὐνοὺς ὁ θς, καὶ ἐπὶ πᾶ-
σαν τὴν γῆν ἡ δόξα σου. Παγίδα ἡτοίμασαν τοῖς

ποσί μου· καὶ κατέκαμψαν τὴν ψυχήν μου· Ὤ ρυ
ξαν πρὸ προσώπου μου βόθρον, καὶ ἐνέπεσον εἰς αὐ
τόν· Διάψαλμα. Ἑ τοίμη ἡ καρδία μου ὁ θεός
ἑτοίμη ἡ καρδία μου· ᾄσομαι καὶ ψαλῶ ἐν τῇ δό
ξῃ μου· Ἐ ξεγέρθητι ἡ δόξα μου· ἐξεγέρθητι ψαλ
τήριον καὶ κιθάρα· ἐξεγερθήσομαι ὄρθρου· Ἐ ξο
μολογήσομαί σοι ἐν λαοῖς κύριε, ψαλῶ σοι ἐν ἔ-
θνεσιν· Ὅ τι ἐμεγαλύνθη ἕως τῶν οὐρανῶν τὸ ἔλεός
σου· καὶ ἕως τῶν νεφελῶν ἡ ἀλήθειά σου· Ὑ ψώθητι
ἐπὶ τοὺς οὐρανοὺς ὁ θεός, καὶ ἐπὶ πᾶσαν τὴν γῆν ἡ δόξα σου:–

Εἰς τὸ τέλος μὴ διαφθείρῃς τῷ δαυὶδ εἰς στηλογραφίαν.

Εἰ ἀληθῶς ἄρα δικαιοσύνην λαλεῖτε·
εὐθεῖα κρίνατε υἱοὶ τῶν ἀνθρώπων· Καὶ γὰρ ἐν
καρδίᾳ ἀνομίαν ἐργάζεσθε ἐν τῇ γῇ· ἀδικίαν αἱ
χεῖρες ὑμῶν συμπλέκουσιν· Ἀ πηλλοξιώθη
σαν οἱ ἁμαρτωλοὶ ἀπὸ μήτρας· ἐπλανήθησαν
ἀπὸ γαστρός· ἐλάλησαν ψευδῆ· Θ υμὸς αὐτοῖς
κατὰ τὴν ὁμοίωσιν τοῦ ὄφεως· ὡσεὶ ἀσπίδος κωφῆς
καὶ βυούσης τὰ ὦτα αὐτῆς· Ἥ τις οὐκ εἰσακούσεται

φωνῆς ἐπᾳδόντων· φαρμακοῦ φαρμακευο-
μένου παρὰ σοφοῦ. Ὁ θεὸς συνέτριψε τοὺς ὀδόντας
αὐτῶν ἐν τῷ στόματι αὐτῶν· τὰς μύλας τῶν λεόν-
των συνέθλασεν ὁ κύριος. Ἐξουδενωθήσονται ὡσεὶ
ὕδωρ διαπορευόμενον· ἐντενεῖ τὸ τόξον αὐτοῦ ἕως
οὗ ἀσθενήσουσιν. Ὡσεὶ κηρὸς ὁ τακεὶς ἀνταναι-
ρεθήσονται· ἔπεσε πῦρ ἐπ' αὐτούς, καὶ οὐκ εἶδον
τὸν ἥλιον. Πρὸ τοῦ συνιέναι τὰς ἀκάνθας ὑμῶν
τὴν ῥάμνον· ὡσεὶ ζῶντας ὡσεὶ ἐν ὀργῇ καταπίεται
αὐτούς. Εὐφρανθήσεται δίκαιος ὅταν ἴδῃ ἐκ-
δίκησιν· τὰς χεῖρας αὐτοῦ νίψεται ἐν τῷ αἵματι τοῦ ἁ-
μαρτωλοῦ. Καὶ ἐρεῖ ἄνθρωπος, εἰ ἄρα ἐστὶ καρπὸς τῷ δικαίῳ,
ἄρα ἐστὶν ὁ θεὸς κρίνων αὐτοὺς ἐν τῇ γῇ. Δόξα.

Εἰς τὸ τέλος μὴ διαφθείρῃς τῷ Δαυὶδ εἰς στηλο-
γραφίαν. ὁπότε ἀπέστειλε Σαοὺλ καὶ ἐφύλα-
ξε τὸν οἶκον αὐτοῦ τοῦ θανατῶσαι αὐτόν. νη'

Ἐξελοῦ με ἐκ τῶν ἐχθρῶν μου ὁ θεός, καὶ ἐκ τῶν ἐπα-
νισταμένων ἐπ' ἐμὲ, λύτρωσαί με. Ῥῦ-

σαί με ἐκ τῶν ἐργαζομένων τὴν ἀνομίαν· καὶ ἐξ ἀνδρῶν αἱμάτων σῶσόν με. Ὅτι ἰδοὺ ἐθήρευσαν τὴν ψυχήν μου· ἐπέθεντο ἐπ' ἐμὲ κραταιοί. Οὔτε ἡ ἀνομία μου· οὔτε ἡ ἁμαρτία μου κύριε· ἄνευ ἀνομίας ἔδραμον καὶ κατεύθυνα. Ἐξεγέρθητι εἰς συνάντησίν μου καὶ ἴδε· καὶ σὺ κύριε ὁ θεὸς τῶν δυνάμεων ὁ θεὸς τοῦ Ἰσραήλ. Πρόσχες τοῦ ἐπισκέψασθαι πάντα τὰ ἔθνη· μὴ οἰκτειρήσῃς πάντας τοὺς ἐργαζομένους τὴν ἀνομίαν. Ἐπιστρέψουσιν εἰς ἑσπέραν· καὶ λιμώξουσιν ὡς κύων, καὶ κυκλώσουσι πόλιν. Ἰδοὺ αὐτοὶ ἀποφθέγξονται ἐν τῷ στόματι αὐτῶν· καὶ ῥομφαία ἐν τοῖς χείλεσιν αὐτῶν· ὅτι τίς ἤκουσε. Καὶ σὺ κύριε ἐκγελάσεις αὐτούς· ἐξουδενώσεις πάντα τὰ ἔθνη. Τὸ κράτος μου πρὸς σὲ φυλάξω· ὅτι σὺ ὁ θεὸς ἀντιλήπτωρ μου εἶ. Ὁ θεός μου, τὸ ἔλεος αὐτοῦ προφθάσει με· ὁ θεὸς μου δείξει μοι ἐν τοῖς ἐχθροῖς μου. Μὴ ἀποκτείνῃς αὐτούς, μήποτε ἐπιλάθωνται τοῦ νόμου σου. Διασκόρπισον αὐτοὺς ἐν τῇ δυνάμει σου· καὶ κατάγαγε αὐτοὺς

ὁ ὑπερασπιστής μου κε. Ἁμαρτίας στόματος
αὐτῶν, λόγος χειλέων αὐτῶν. καὶ συλληφθήτω-
σαν ἐν τῇ ὑπερηφανίᾳ αὐτῶν. Καὶ ἐξ ἀρᾶς
καὶ ψεύδους διαγγελήσονται ἐν συντελείᾳ. ἐν
ὀργῇ συντελείας καὶ οὐ μὴ ὑπάρξωσι. Καὶ γνώ-
σονται ὅτι ὁ θεὸς δεσπόζει τοῦ ἰακώβ, καὶ τῶν πε-
ράτων τῆς γῆς. Ἐπιστρέψουσιν εἰς ἑσπέραν. καὶ
λιμώξουσιν ὡς κύων. καὶ κυκλώσουσι πό-
λιν. Αὐτοὶ διασκορπισθήσονται τοῦ φα-
γεῖν. ἐὰν δὲ μὴ χορτασθῶσι, καὶ γογγύσουσιν. Ἐγὼ
δὲ ᾄσομαι τῇ δυνάμει σου. καὶ ἀγαλλιάσο-
μαι τὸ πρωῒ τὸ ἔλεός σου. Ὅτι ἐγενήθης ἀν-
τιλήπτωρ μου καὶ καταφυγή μου. ἐν ἡμέρᾳ
θλίψεώς μου. Βοηθός μου εἶ, σοὶ ψαλῶ. ὅτι
σὺ ὁ θεὸς ἀντιλήπτωρ μου εἶ, ὁ θεός μου τὸ ἔλεός μου:~

Εἰς τὸ τέλος τοῖς ἀλλοιωθησομένοις εἰς στηλο-
γραφίαν τῷ Δαδ εἰς διδαχήν. ὁπότε ἐνεπύρι-
σε τὴν μεσοποταμίαν συρίας καὶ τὴν συρίαν σο-

βαλ· καὶ ἐπέστρεψεν ἰωὰβ καὶ ἐπάταξε τὴν ἐδὼμ
ἐν τῇ φάραγγι τῶν ἁλῶν· δώδεκα χιλιάδας. νθ'
Ὁ θεὸς ἀπώσω ἡμᾶς καὶ καθεῖλες ἡμᾶς·
ὠργίσθης καὶ οἰκτείρησας ἡμᾶς. Συνέ
σεισας τὴν γῆν καὶ συνετάραξας αὐτήν· ἴασαι
τὰ συντρίμματα αὐτῆς, ὅτι ἐσαλεύθη. Ἔδει
ξας τῷ λαῷ σου σκληρά· ἐπότισας ἡμᾶς οἶνον
κατανύξεως. Ἔδωκας τοῖς φοβουμένοις σε ση
μείωσιν τοῦ φυγεῖν ἀπὸ προσώπου τόξου. Διά
ψαλμα. Ὅπως ἂν ῥυσθῶσιν οἱ ἀγαπητοί σου·
σῶσον τῇ δεξιᾷ σου καὶ ἐπάκουσόν μου. Ὁ θεὸς ἐλά
λησεν ἐν τῷ ἁγίῳ αὐτοῦ· ἀγαλλιάσομαι καὶ διαμε
ριῶ σίκιμα· καὶ τὴν κοιλάδα τῶν σκηνῶν διαμετρή
σω. Ἐμός ἐστι γαλαὰδ καὶ ἐμός ἐστι μανασσῆς·
καὶ ἐφραὶμ κραταίωσις τῆς κεφαλῆς μου. Ἰού
δας βασιλεύς μου, μωὰβ λέβης τῆς ἐλπίδος μου.
Ἐπὶ τὴν ἰδουμαίαν ἐκτενῶ τὸ ὑπόδημά μου·
ἐμοὶ ἀλλόφυλοι ὑπετάγησαν. Τίς ἀπάξει με
εἰς πόλιν περιοχῆς, ἢ τίς ὁδηγήσει με ἕως τῆς
ἰδουμαίας. Οὐχὶ σὺ ὁ θεὸς ὁ ἀπωσάμενος ἡ-

μᾶς; ἢ οὐκ ἐξελεύσῃ ὁ θεὸς ἐν ταῖς δυνάμεσιν
ἡμῶν. Δὸς ἡμῖν βοήθειαν ἐκ θλίψεως· καὶ μα-
ταία σωτηρία ἀνθρώπου. Ἐν τῷ θεῷ ποιήσομεν δύνα-
μιν· καὶ αὐτὸς ἐξουδενώσει τοὺς θλίβοντας ἡμᾶς.

Εἰς τὸ τέλος ἐν ὕμνοις τῷ Δαυΐδ ψαλμός. ξ'

Εἰσάκουσον ὁ θεὸς τῆς δεήσεώς μου, πρό-
σχες τῇ προσευχῇ μου. Ἀπὸ τῶν περά-
των τῆς γῆς, πρὸς σὲ ἐκέκραξα, ἐν τῷ ἀκηδι-
άσαι τὴν καρδίαν μου, ἐν πέτρᾳ ὕψωσάς με.
Ὡδήγησάς με, ὅτι ἐγενήθης ἐλπίς μου· πύρ-
γος ἰσχύος ἀπὸ προσώπου ἐχθροῦ. Παροικήσω ἐν τῷ
σκηνώματί σου εἰς τοὺς αἰῶνας· σκεπασθήσο-
μαι ἐν τῇ σκέπῃ τῶν πτερύγων σου. Ὅτι σὺ ὁ θεὸς
εἰσήκουσας τῶν εὐχῶν μου· ἔδωκας κληρονομίαν
τοῖς φοβουμένοις τὸ ὄνομά σου. Ἡμέρας ἐφ' ἡ-
μέρας τοῦ βασιλέως προσθήσεις· τὰ ἔτη αὐτοῦ
ἕως ἡμέρας γενεᾶς καὶ γενεᾶς. Διαμενεῖ εἰς τὸν
αἰῶνα ἐνώπιον τοῦ θεοῦ· ἔλεος καὶ ἀλήθειαν αὐτοῦ τίς

ἐκζητήσει. Οὕτως ψαλῶ τῷ ὀνόματί σου εἰς τοὺς αἰῶνας, τοῦ ἀποδοῦναί με τὰς εὐχάς μου ἡμέραν ἐξ ἡμέρας. Δόξα.

Εἰς τὸ τέλος ὑπὲρ Ἰδιθοὺμ ψαλμὸς τῷ Δαυΐδ. ξα´

Οὐχὶ τῷ θεῷ ὑποταγήσεται ἡ ψυχή μου; παρ' αὐτῷ γὰρ τὸ σωτήριόν μου. Καὶ γὰρ αὐτὸς θεός μου καὶ σωτήρ μου· ἀντιλήπτωρ μου οὐ μὴ σαλευθῶ ἐπὶ πλεῖον. Ἕως πότε ἐπιτίθεσθε ἐπ' ἄνθρωπον· φονεύετε πάντες ὑμεῖς, ὡς τοίχῳ κεκλιμένῳ καὶ φραγμῷ ὠσμένῳ. Πλὴν τὴν τιμήν μου ἐβουλεύσαντο ἀπώσασθαι· ἔδραμον ἐν δίψει. Τῷ στόματι αὐτῶν εὐλόγουν, καὶ τῇ καρδίᾳ αὐτῶν κατηρῶντο. Πλὴν τῷ θεῷ ὑποτάγηθι ἡ ψυχή μου· ὅτι παρ' αὐτῷ ἡ ὑπομονή μου. Ὅτι αὐτὸς θεός μου καὶ σωτήρ μου· ἀντιλήπτωρ μου οὐ μὴ μετουνασεύσω· ἐπὶ τῷ θεῷ τὸ σωτήριόν μου, καὶ ἡ δόξα μου. Ὁ θεὸς τῆς βοηθείας μου καὶ ἡ ἐλπίς μου ἐπὶ τῷ θεῷ. ἐλπίσατε ἐπ' αὐτὸν πᾶσα

συναγωγὴ

συναγωγὴ λαῶν. Ἐκχέατε ἐνώπιον αὐτοῦ
τὰς καρδίας ὑμῶν· ὅτι ὁ θεὸς βοηθὸς ἡμῶν·
Πλὴν μάταιοι, οἱ υἱοὶ τῶν ἀνθρώπων· ψευδεῖς οἱ υἱοὶ τῶν
ἀνθρώπων· ἐν ζυγοῖς τοῦ ἀδικῆσαι, αὐτοὶ ἐκ
ματαιότητος ἐπὶ τὸ αὐτό. Μὴ ἐλπίζετε ἐπὶ ἀ-
δικίαν· καὶ ἐπὶ ἅρπαγμα μὴ ἐπιποθεῖτε· πλοῦ-
τος ἐὰν ῥέῃ, μὴ προστίθεσθε καρδίαν. Ἅπαξ
ἐλάλησεν ὁ θεός, δύο ταῦτα ἤκουσα· ὅτι τὸ κρά-
τος τοῦ θεοῦ· καὶ σοῦ κύριε τὸ ἔλεος. Ὅτι σὺ ἀπο-
δώσεις ἑκάστῳ κατὰ τὰ ἔργα αὐτοῦ:~

Ψαλμὸς τῷ Δαβὶδ ἐν τῷ εἶναι αὐτὸν ἐν τῇ ἐρή-
μῳ τῆς ἰουδαίας. ξβʹ

Ὁ θεὸς ὁ θεός μου, πρὸς σὲ ὀρθρίζω· ἐδίψησέ
σοι ἡ ψυχή μου· ποσαπλῶς σοι ἡ σάρξ μου·
Ἐν γῇ ἐρήμῳ καὶ ἀβάτῳ καὶ ἀνύδρῳ· οὕτως ἐν
τῷ ἁγίῳ ὤφθην σοι· τοῦ ἰδεῖν τὴν δύναμίν
σου καὶ τὴν δόξαν σου. Ὅτι κρεῖσσον τὸ ἔλεός
σου ὑπὲρ ζωάς· τὰ χείλη μου ἐπαινέσουσί σε·

Οὕτως εὐλογήσω σε ἐν τῇ ζωῇ μου· ἐν τῷ ὀνό-
ματί σου ἀρῶ τὰς χεῖράς μου. Ὡσεὶ ἐκ στέα-
τος καὶ πιότητος ἐμπλησθείη ἡ ψυχή μου· καὶ
χείλη ἀγαλλιάσεως αἰνέσει τὸ στόμα μου. Εἰ ἐ-
μνημόνευόν σου ἐπὶ τῆς στρωμνῆς μου, ἐν τοῖς
ὄρθροις ἐμελέτων εἰς σέ. Ὅτι ἐγενήθης βοη-
θός μου· καὶ ἐν τῇ σκέπῃ τῶν πτερύγων σου ἀ-
γαλλιάσομαι. Ἐκολλήθη ἡ ψυχή μου ὀπίσω
σου· ἐμοῦ δὲ ἀντελάβετο ἡ δεξιά σου. Αὐτοὶ
δὲ εἰς μάτην ἐζήτησαν τὴν ψυχήν μου· εἰσε-
λεύσονται εἰς τὰ κατώτατα τῆς γῆς. Παρα-
δοθήσονται εἰς χεῖρας ῥομφαίας· μερίδες ἀλω-
πέκων ἔσονται. Ὁ δὲ βασιλεὺς εὐφρανθήσεται
ἐπὶ τῷ θεῷ· ἐπαινεθήσεται πᾶς ὁ ὀμνύων ἐν αὐ-
τῷ. Ὅτι ἐνεφράγη στόμα λαλούντων ἄδικα.

Εἰς τὸ τέλος ψαλμὸς τῷ Δαδ. ξγ΄

Εἰσάκουσον ὁ θεὸς φωνῆς μου, ἐν τῷ δέ-
εσθαί με πρὸς σέ· ἀπὸ φόβου ἐχθροῦ

ἐξελοῦ τὴν ψυχήν μου. Σκέπασόν με ἀπὸ συστροφῆς πονηρευομένων· ἀπὸ πλήθους ἐργαζομένων ἀδικίαν. Οἵτινες ἠκόνησαν ὡς ῥομφαίαν τὰς γλώσσας αὐτῶν· ἐνέτειναν τόξον αὐτῶν πρᾶγμα πικρόν. Τοῦ κατατοξεῦσαι ἐν ἀποκρύφοις ἄμωμον· ἐξάπινα κατατοξεύσουσιν αὐτόν, καὶ οὐ φοβηθήσονται. Ἐκραταίωσαν ἑαυτοῖς λόγον πονηρόν· διηγήσαντο τοῦ κρύψαι παγίδας. Εἶπον, τίς ὄψεται αὐτούς· ἐξηρεύνησαν ἀνομίαν· ἐξέλιπον ἐξερευνῶντες ἐξερευνήσεις. Προσελεύσεται ἄνθρωπος καὶ καρδία βαθεῖα· καὶ ὑψωθήσεται ὁ θεός. Βέλος νηπίων ἐγενήθησαν αἱ πληγαὶ αὐτῶν· καὶ ἐξουθένησαν ἐπ' αὐτοὺς αἱ γλῶσσαι αὐτῶν. Ἐταράχθησαν πάντες οἱ θεωροῦντες αὐτούς· καὶ ἐφοβήθη πᾶς ἄνθρωπος. Καὶ ἀνήγγειλαν τὰ ἔργα τοῦ θεοῦ· καὶ τὰ ποιήματα αὐτοῦ συνῆκαν. Εὐφρανθήσεται δίκαιος ἐν τῷ κυρίῳ, καὶ ἐλπιεῖ ἐπ' αὐτόν. Καὶ ἐπαινεθήσονται πάντες οἱ εὐθεῖς τῇ καρδίᾳ:~

Δόξα. κάθισμα. η΄

Εἰς τὸ τέλος ψαλμὸς ᾠδῆς τῷ Δαδ. ᾠδὴ ἱερεμίου καὶ ἰεζεκιὴλ τοῦ λαοῦ τῆς παροικίας. ὅτε ἔμελλον ἐκπορεύεσθαι. ξδʹ

Σοὶ πρέπει ὕμνος ὁ θεὸς ἐν σιών· καὶ σοὶ ἀποδοθήσεται εὐχὴ ἐν ἱερουσαλήμ. Εἰσάκουσον προσευχῆς μου· πρὸς σὲ πᾶσα σὰρξ ἥξει. Λόγοι ἀνόμων ὑπερεδυνάμωσαν ἡμᾶς· καὶ ταῖς ἀσεβείαις ἡμῶν σὺ ἱλάσῃ. Μακάριος, ὃν ἐξελέξω καὶ προσελάβου· κατασκηνώσει ἐν ταῖς αὐλαῖς σου. Πλησθησόμεθα ἐν τοῖς ἀγαθοῖς τοῦ οἴκου σου· ἅγιος ὁ ναός σου· θαυμαστὸς ἐν δικαιοσύνῃ. Ἐπάκουσον ἡμῶν ὁ θεὸς ὁ σωτὴρ ἡμῶν· ἡ ἐλπὶς πάντων τῶν περάτων τῆς γῆς, καὶ τῶν ἐν θαλάσσῃ μακράν. Ἑτοιμάζων ὄρη ἐν τῇ ἰσχύι αὐτοῦ· περιεζωσμένος ἐν δυναστείᾳ. Ὁ συνταράσσων τὸ κύτος τῆς θαλάσσης· ἤχους κυμάτων αὐτῆς, τίς ὑποστήσεται. Ταραχθήσονται τὰ ἔθνη καὶ φοβηθήσονται

οἱ κατοικοῦντες τὰ πέρατα ἀπὸ τῶν σημείων σου. Ἐξόδους πρωΐας καὶ ἑσπέρας τέρψεις. ἐπεσκέψω τὴν γῆν καὶ ἐμέθυσας αὐτήν. Ἐπλήθυνας τοῦ πλουτίσαι αὐτήν. ὁ ποταμὸς τοῦ θεοῦ ἐπληρώθη ὑδάτων. Ἡτοίμασας τὴν τροφὴν αὐτῶν ὅτι οὕτως ἡ ἑτοιμασία. τοὺς αὔλακας αὐτῆς μέθυσον. Πλήθυνον τὰ γεννήματα αὐτῆς. ἐν ταῖς σταγόσιν αὐτῆς εὐφρανθήσεται ἀνατέλλουσα. Εὐλογήσεις τὸν στέφανον τοῦ ἐνιαυτοῦ τῆς χρηστότητός σου. καὶ τὰ πεδία σου πληθήσονται πιότητος. Πιανθήσονται τὰ ὡραῖα τῆς ἐρήμου. καὶ ἀγαλλίασιν οἱ βουνοὶ περιζώσονται. Ἐνεδύσαντο οἱ κριοὶ τῶν προβάτων. καὶ αἱ κοιλάδες πληθυνοῦσι σῖτον. κεκράξονται, καὶ γὰρ ὑμνήσουσιν:~

Εἰς τὸ τέλος ᾠδὴ ψαλμοῦ ἀναστάσεως. ξε

ἈΛαλάξατε τῷ κυρίῳ πᾶσα ἡ γῆ. ψάλατε δὴ τῷ ὀνόματι αὐτοῦ. Δότε δό-

ξαν αἰνέσει αὐτοῦ. εἴπατε τῷ θεῷ ὡς φοβερὰ
τὰ ἔργα σου. Ἐν τῷ πλήθει τῆς δυνάμεώς σου ψεύ-
σονταί σε οἱ ἐχθροί σου. Πᾶσα ἡ γῆ προσκυνησάτω-
σάν σοι καὶ ψαλάτωσάν σοι. ψαλάτωσαν δὴ τῷ
ὀνόματί σου ὕψιστε. Διάψαλμα. Δεῦτε καὶ
ἴδετε τὰ ἔργα τοῦ θεοῦ. ὡς φοβερὸς ἐν βουλαῖς
ὑπὲρ τοὺς υἱοὺς τῶν ἀνθρώπων. Ὁ μεταστρέφων τὴν
θάλασσαν εἰς ξηράν. ἐν ποταμῷ διελεύσονται πο-
δί. Ἐκεῖ εὐφρανθησόμεθα ἐπ᾽ αὐτῷ. Τῷ δε-
σπόζοντι ἐν τῇ δυναστείᾳ αὐτοῦ τοῦ αἰῶνος.
Οἱ ὀφθαλμοὶ αὐτοῦ ἐπὶ τὰ ἔθνη ἐπιβλέπου-
σιν. οἱ παραπικραίνοντες μὴ ὑψούσθωσαν ἐν
ἑαυτοῖς. Διάψαλμα. Εὐλογεῖτε ἔθνη τὸν
θεὸν ἡμῶν. καὶ ἀκουτίσατε τὴν φωνὴν τῆς αἰνέσε-
ως αὐτοῦ. Τοῦ θεμένου τὴν ψυχήν μου εἰς
ζωήν. καὶ μὴ δόντος εἰς σάλον τοὺς πόδας μου.
ὅτι ἐδοκίμασας ἡμᾶς ὁ θεός. Ἐπύρωσας ἡ-
μᾶς ὡς πυροῦται τὸ ἀργύριον. εἰσήγαγες ἡ-
μᾶς εἰς τὴν παγίδα. Ἔθου θλίψεις ἐπὶ τὸν νῶ-
τον ἡμῶν. ἐπεβίβασας ἀνθρώπους ἐπὶ τὰς κεφα

λὰς ἡμῶν. Διήλθομεν διὰ πυρὸς καὶ ὕδατος·
καὶ ἐξήγαγες ἡμᾶς εἰς ἀναψυχήν. Εἰσελεύσομαι
εἰς τὸν οἶκόν σου ἐν ὁλοκαυτώμασιν· ἀποδώ-
σω σοι τὰς εὐχάς μου, ἃς διέστειλε τὰ χείλη μου·
καὶ ἐλάλησε τὸ στόμα μου ἐν τῇ θλίψει μου. Ὁλο-
καυτώματα μεμυελωμένα ἀνοίσω σοι μετὰ
θυμιάματος καὶ κριῶν· ἀνοίσω σοι βόας μετὰ
χιμάρων. Διάψαλμα. Δεῦτε ἀκούσατε καὶ
διηγήσομαι ὑμῖν πάντες οἱ φοβούμενοι τὸν θεόν, ὅ-
σα ἐποίησε τῇ ψυχῇ μου. Πρὸς αὐτὸν τῷ στόμα-
τί μου ἐκέκραξα, καὶ ὕψωσα ὑπὸ τὴν γλῶσσάν
μου. Ἀδικίαν εἰ ἐθεώρουν ἐν καρδίᾳ μου, μὴ
εἰσακουσάτω μου κύριος. Διὰ τοῦτο εἰσήκουσέ
μου ὁ θεός, προσέσχε τῇ φωνῇ τῆς δεήσεώς μου.
Εὐλογητὸς ὁ θεὸς ὃς οὐκ ἀπέστησε τὴν προσευ-
χήν μου, καὶ τὸ ἔλεος αὐτοῦ ἀπ' ἐμοῦ.

Εἰς τὸ τέλος ἐν ὕμνοις ψαλμὸς ᾠδῆς τῷ Δαβίδ. ξϛ'

Ὁ θεὸς οἰκτειρήσαι ἡμᾶς καὶ εὐλογήσαι ἡμᾶς

ἐπιφάναι τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ἐφ' ἡμᾶς καὶ ἐλεήσαι ἡμᾶς. Τοῦ γνῶναι ἐν τῇ γῇ τὴν ὁδόν σου, ἐν πᾶσιν ἔθνεσι τὸ σωτήριόν σου. Ἐξομολογησάσθωσάν σοι λαοὶ ὁ θεός, ἐξομολογησάσθωσάν σοι λαοὶ πάντες. Εὐφρανθήτωσαν καὶ ἀγαλλιάσθωσαν ἔθνη, ὅτι κρινεῖς λαοὺς ἐν εὐθύτητι, καὶ ἔθνη ἐν τῇ γῇ ὁδηγήσεις. Ἐξομολογησάσθωσάν σοι λαοὶ ὁ θεός, ἐξομολογησάσθωσάν σοι λαοὶ πάντες· γῆ ἔδωκε τὸν καρπὸν αὐτῆς. Εὐλογήσαι ἡμᾶς ὁ θεός, ὁ θεὸς ἡμῶν εὐλογήσαι ἡμᾶς ὁ θεός. Καὶ φοβηθήτωσαν αὐτὸν πάντα τὰ πέρατα τῆς γῆς.

Δόξα.

Εἰς τὸ τέλος ᾠδῆς ψαλμὸς τῷ Δαυίδ. ξζ'

Ἀναστήτω ὁ θεὸς καὶ διασκορπισθήτωσαν οἱ ἐχθροὶ αὐτοῦ, καὶ φυγέτωσαν ἀπὸ προσώπου αὐτοῦ οἱ μισοῦντες αὐτόν. Ὡς ἐκλείπει καπνὸς ἐκλιπέτωσαν· ὡς τήκεται κηρὸς ἀπὸ προσώπου πυρός. Οὕτως

ἀπολοῦνται

ἀπολοῦνται οἱ ἁμαρτωλοὶ ἀπὸ προσώπου
τοῦ θῦ· καὶ οἱ δίκαιοι εὐφρανθήτωσαν. Α γαλ-
λιάσθωσαν ἐνώπιον τοῦ θῦ· τερφθήτωσαν ἐν
εὐφροσύνῃ. Α σατε τῷ θῷ· ψάλατε τῷ ὀνό-
ματι αὐτοῦ. ὁδοποιήσατε τῷ ἐπιβεβηκότι
ἐπὶ δυσμῶν, Κ ς ὄνομα αὐτῷ. καὶ ἀγαλλιᾶ-
σθε ἐνώπιον αὐτοῦ. Τ αραχθήτωσαν ἀπὸ προ
σώπου αὐτοῦ· τοῦ πατρὸς τῶν ὀρφανῶν καὶ κριτοῦ
τῶν χηρῶν· ὁ θς ἐν τόπῳ ἁγίῳ αὐτοῦ. Ο θς κα-
τοικίζει μονοτρόπους ἐν οἴκῳ, ἐξάγων πεπεδη-
μένους ἐν ἀνδρείᾳ. Ο μοίως τοὺς παραπι-
κραίνοντας, τοὺς κατοικοῦντας ἐν τάφοις.
Ο θς ἐν τῷ ἐκπορεύεσθαί σε ἐνώπιον τοῦ λαοῦ
σου· ἐν τῷ διαβαίνειν σε ἐν τῇ ἐρήμῳ, Γ ῆ ἐσεί-
σθη· καὶ γὰρ οἱ οὐρανοὶ ἔσταξαν· ἀπὸ προσώπου τοῦ
θῦ τοῦ σινᾶ· ἀπὸ προσώπου τοῦ θῦ ἰσραήλ.
Β ροχὴν ἑκούσιον ἀφοριεῖς ὁ θς τῇ κληρονο-
μίᾳ σου· καὶ ἠσθένησε, σὺ δὲ κατηρτίσω αὐτήν.
Τ ὰ ζῷα σου κατοικοῦσιν ἐν αὐτῇ· ἡτοίμα-
σας ἐν τῇ χρηστότητί σου τῷ πτωχῷ ὁ θς· Κ ς

δώσει ῥῆμα τοῖς εὐαγγελιζομένοις δυνάμει
πολλῇ· ὁ βασιλεὺς τῶν δυνάμεων τοῦ ἀγαπη-
τοῦ· τῇ ὡραιότητι τοῦ οἴκου διελέσθαι σκῦλα.
Ἐὰν κοιμηθῆτε ἀνὰ μέσον τῶν κλήρων, πτέρυ-
γες περιστερᾶς περιηργυρωμέναι· καὶ τὰ με-
τάφρενα αὐτῆς ἐν χλωρότητι χρυσίου·
Ἐν τῷ διαστέλλειν τὸν ἐπουράνιον βασιλεῖς ἐπ' αὐ-
τῆς, χιονωθήσονται ἐν Σελμών. Ὄρος τοῦ θεοῦ
ὄρος πῖον· ὄρος τετυρωμένον, ὄρος πῖον· Ἱνα-
τί ὑπολαμβάνετε ὄρη τετυρωμένα· τὸ ὄρος
ὃ εὐδόκησεν ὁ θεὸς κατοικεῖν ἐν αὐτῷ. Καὶ γὰρ
ὁ κύριος κατασκηνώσει εἰς τέλος· τὸ ἅρμα τοῦ
θεοῦ μυριοπλάσιον· χιλιάδες εὐθηνούντων. Κύριος
ἐν αὐτοῖς ἐν Σινᾷ ἐν τῷ ἁγίῳ· ἀνέβης εἰς ὕψος
ᾐχμαλώτευσας αἰχμαλωσίαν. Ἔλαβες δό-
ματα ἐν ἀνθρώποις· καὶ γὰρ ἀπειθοῦντας τοῦ κατα-
σκηνῶσαι. Κύριος ὁ θεὸς εὐλογητός· εὐλογητὸς κύριος ἡμέ-
ραν καθ' ἡμέραν. Κατευοδώσαι ἡμῖν ὁ θεὸς τῶν
σωτηρίων ἡμῶν· ὁ θεὸς ἡμῶν, ὁ θεὸς τοῦ σώζειν, καὶ τοῦ κυρίου κυρίου
αἱ διέξοδοι τοῦ θανάτου. Πλὴν ὁ θεὸς συνθλάσει

κεφαλὰς ἐχθρῶν αὐτοῦ· κορυφὴν τριχὸς δια-
πορευομένων ἐν πλημμελείαις αὐτῶν. Εἶπε κύριος, ἐκ
βασὰν ἐπιστρέψω· ἐπιστρέψω ἐν βυθοῖς θαλάσσης.
Ὅπως ἂν βαφῇ ὁ πούς σου ἐν αἵματι· ἡ γλῶσ-
σα τῶν κυνῶν σου ἐξ ἐχθρῶν παρ᾽ αὐτοῦ. Ἐθεωρή-
θησαν αἱ πορεῖαί σου ὁ θεός· αἱ πορεῖαι τοῦ θεοῦ μου
τοῦ βασιλέως τοῦ ἐν τῷ ἁγίῳ. Προέφθασαν
ἄρχοντες ἐχόμενα ψαλλόντων· ἐν μέσῳ νεανί-
δων τυμπανιστριῶν. Ἐν ἐκκλησίαις εὐλογεῖ-
τε τὸν θεόν· κύριον ἐκ πηγῶν ἰσραήλ. Ἐκεῖ βενια-
μὶν νεώτερος ἐν ἐκστάσει· ἄρχοντες ἰούδα ἡ-
γεμόνες αὐτῶν· ἄρχοντες ζαβουλὼν· ἄρχον-
τες νεφθαλείμ. Ἔντειλαι ὁ θεὸς τῇ δυνάμει
σου· Δυνάμωσον ὁ θεός, τοῦτο, ὃ κατειργάσω ἐν
ἡμῖν· ἀπὸ τοῦ ναοῦ σου ἐπὶ ἱερουσαλήμ. Σοὶ οἴ-
σουσι βασιλεῖς δῶρα. ἐπιτίμησον τοῖς θη-
ρίοις τοῦ καλάμου. Ἡ συναγωγὴ τῶν ταύρων ἐν
ταῖς δαμάλεσι τῶν λαῶν· τοῦ ἐκκλεισθῆναι τοὺς
δεδοκιμασμένους τῷ ἀργυρίῳ. Διασκόρ-
πισον ἔθνη τὰ τοὺς πολέμους θέλοντα.

ἥξουσι πρέσβεις ἐξ αἰγύπτου. αἰθιοπία προφθάσει χεῖρα αὐτῆς τῷ θεῷ. Αἱ βασιλεῖαι τῆς γῆς, ᾄσατε τῷ θεῷ, ψάλατε τῷ κυρίῳ. Διάψαλμα. Τῷ ἐπιβεβηκότι ἐπὶ τὸν οὐρανὸν τοῦ οὐρανοῦ κατὰ ἀνατολάς. Ἰδοὺ δώσει τῇ φωνῇ αὐτοῦ, φωνὴν δυνάμεως. δότε δόξαν τῷ θεῷ. Ἐπὶ τὸν ἰσραὴλ ἡ μεγαλοπρέπεια αὐτοῦ. καὶ ἡ δύναμις αὐτοῦ ἐν ταῖς νεφέλαις. Θαυμαστὸς ὁ θεὸς ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ. ὁ θεὸς ἰσραήλ. Αὐτὸς δώσει δύναμιν καὶ κραταίωσιν τῷ λαῷ αὐτοῦ, εὐλογητὸς ὁ θεός. Δόξα.

Εἰς τὸ τέλος ὑπὲρ τῶν ἀλλοιωθησομένων ψαλμὸς τῷ δαυίδ. ξη'

ΣΩσόν με ὁ θεὸς ὅτι εἰσήλθοσαν ὕδατα ἕως ψυχῆς μου. Ἐνεπάγην εἰς ἰλὺν βυθοῦ, καὶ οὐκ ἔστιν ὑπόστασις. ἦλθον εἰς τὰ βάθη τῆς θαλάσσης, καὶ καταιγὶς κατεπόντισέ με. Ἐκοπίασα κράζων. ἐβραγχίασεν ὁ λάρυγξ μου. Ἐξέ-

λιπον οἱ ὀφθαλμοί μου ἀπὸ τοῦ ἐλπίζειν με ἐπὶ
τὸν θεόν μου. Ἐπληθύνθησαν ὑπὲρ τὰς τρίχας
τῆς κεφαλῆς μου, οἱ μισοῦντές με δωρεάν.
Ἐκραταιώθησαν οἱ ἐχθροί μου, οἱ ἐκδιώκον-
τές με ἀδίκως· Ἃ οὐχ ἥρπαζον, τότε ἀπετίννυ-
ον. Ὁ θεὸς σὺ ἔγνως τὴν ἀφροσύνην μου. καὶ αἱ πλημ-
μέλειαί μου ἀπὸ σοῦ οὐκ ἀπεκρύβησαν. Μὴ αἰσχυν-
θείησαν ἐπ' ἐμὲ οἱ ὑπομένοντές σε κύριε. κύριε τῶν δυ-
νάμεων. μηδὲ ἐντραπείησαν ἐπ' ἐμὲ οἱ ζη-
τοῦντές σε ὁ θεὸς τοῦ ἰσραήλ. Ὅτι ἕνεκα σοῦ ὑ-
πήνεγκα ὀνειδισμόν. ἐκάλυψεν ἐντροπὴ τὸ
πρόσωπόν μου. Ἀπηλλοτριωμένος ἐγενή-
θην τοῖς ἀδελφοῖς μου. καὶ ξένος τοῖς υἱοῖς
τῆς μητρός μου. Ὅτι ὁ ζῆλος τοῦ οἴκου σου
κατέφαγέ με. καὶ οἱ ὀνειδισμοὶ τῶν ὀνειδιζόν-
των σε ἐπέπεσον ἐπ' ἐμέ. Καὶ συνεκάλυ-
ψα ἐν νηστείᾳ τὴν ψυχήν μου. καὶ ἐγενήθη εἰς
ὀνειδισμοὺς ἐμοί. Καὶ ἐθέμην τὸ ἔνδυμά μου
σάκκον. καὶ ἐγενόμην αὐτοῖς εἰς παραβολήν.
Κατ' ἐμοῦ ἠδολέσχουν οἱ καθήμενοι ἐν πύλαις.

καὶ εἰς ἐμὲ ἔψαλλον οἱ πίνοντες οἶνον. Ἐγὼ δὲ τῇ προσευχῇ μου πρὸς σέ, κύριε· καιρὸς εὐδοκίας, ὁ θεός, ἐν τῷ πλήθει τοῦ ἐλέους σου ἐπάκουσόν μου· ἐν ἀληθείᾳ τῆς σωτηρίας σου, σῶσόν με ἀπὸ πηλοῦ, ἵνα μὴ ἐμπαγῶ. Ῥυσθείην ἐκ τῶν μισούντων με, καὶ ἐκ τῶν βαθέων τῶν ὑδάτων. Μή με καταποντισάτω καταιγὶς ὕδατος· μηδὲ καταπιέτω με βυθός· μηδὲ συσχέτω ἐπ᾿ ἐμὲ φρέαρ τὸ στόμα αὐτοῦ. Εἰσάκουσόν μου, κύριε, ὅτι χρηστὸν τὸ ἔλεός σου· κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου, ἐπίβλεψον ἐπ᾿ ἐμέ. Μὴ ἀποστρέψῃς τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ τοῦ παιδός σου· ὅτι θλίβομαι, ταχὺ ἐπάκουσόν μου· πρόσχες τῇ ψυχῇ μου, καὶ λύτρωσαι αὐτήν. Ἕνεκα τῶν ἐχθρῶν μου ῥῦσαί με. σὺ γὰρ γινώσκεις τὸν ὀνειδισμόν μου, καὶ τὴν αἰσχύνην μου, καὶ τὴν ἐντροπήν μου. Ἐναντίον σου πάντες οἱ θλίβοντές με· ὀνειδισμὸν προσεδόκησεν ἡ ψυχή μου καὶ ταλαιπωρίαν. Καὶ ὑπέμεινα συλλυπούμενον, καὶ οὐχ ὑπῆρξε· καὶ παρακαλοῦντας, καὶ οὐχ εὗρον. Καὶ ἔδωκαν

εἰς τὸ βρῶμά μου χολήν· καὶ εἰς τὴν δίψαν μου, ἐπότισάν με ὄξος. Γενηθήτω ἡ τράπεζα αὐτῶν, ἐνώπιον αὐτῶν, εἰς παγίδα καὶ εἰς ἀνταπόδοσιν καὶ εἰς σκάνδαλον. Σκοτισθήτωσαν οἱ ὀφθαλμοὶ αὐτῶν τοῦ μὴ βλέπειν· καὶ τὸν νῶτον αὐτῶν διὰ παντὸς σύγκαμψον. Ἔκχεον ἐπ᾽ αὐτοὺς τὴν ὀργήν σου· καὶ ὁ θυμὸς τῆς ὀργῆς σου καταλάβοι αὐτούς. Γενηθήτω ἡ ἔπαυλις αὐτῶν ἠρημωμένη· καὶ ἐν τοῖς σκηνώμασιν αὐτῶν, μὴ ἔστω ὁ κατοικῶν. Ὅτι ὃν σὺ ἐπάταξας, αὐτοὶ κατεδίωξαν· καὶ ἐπὶ τὸ ἄλγος τῶν τραυμάτων μου προσέθηκαν. Πρόσθες ἀνομίαν ἐπὶ τῇ ἀνομίᾳ αὐτῶν· καὶ μὴ εἰσελθέτωσαν ἐν δικαιοσύνῃ σου. Ἐξαλειφθήτωσαν ἐκ βίβλου ζώντων· καὶ μετὰ δικαίων μὴ γραφήτωσαν. Πτωχὸς καὶ ἀλγῶν εἰμι ἐγώ· ἡ σωτηρία σου ὁ θεός, ἀντιλάβοιτό μου. Αἰνέσω τὸ ὄνομα τοῦ θεοῦ μου μετ᾽ ᾠδῆς· μεγαλυνῶ αὐτὸν ἐν αἰνέσει· καὶ ἀρέσει τῷ θεῷ ὑπὲρ μόσχον νέον· κέρατα ἐκφέροντα καὶ ὁπλάς.

ἰδέτωσαν πτωχοὶ καὶ εὐφρανθήτωσαν· ἐκζητήσατε τὸν θεὸν καὶ ζήσεται ἡ ψυχὴ ὑμῶν. Ὅτι εἰσήκουσε τῶν πενήτων ὁ κύριος· καὶ τοὺς πεπεδημένους αὐτοῦ οὐκ ἐξουδένωσεν. Αἰνεσάτωσαν αὐτὸν οἱ οὐρανοὶ καὶ ἡ γῆ· θάλασσα καὶ πάντα τὰ ἕρποντα ἐν αὐτῇ. Ὅτι ὁ θεὸς σώσει τὴν Σιών· καὶ οἰκοδομηθήσονται αἱ πόλεις τῆς Ἰουδαίας. Καὶ κατοικήσουσιν ἐκεῖ, καὶ κληρονομήσουσιν αὐτήν· καὶ τὸ σπέρμα τῶν δούλων σου καθέξουσιν αὐτήν. Καὶ οἱ ἀγαπῶντες τὸ ὄνομά σου κατασκηνώσουσιν ἐν αὐτῇ.

Εἰς τὸ τέλος τῷ Δαυὶδ εἰς ἀνάμνησιν, εἰς τὸ σῶσαί με κύριον

(κῦ. ξθ'

Ὁ θεὸς εἰς τὴν βοήθειάν μου πρόσχες· κύριε εἰς τὸ βοηθῆσαί μοι σπεῦσον. Αἰσχυνθήτωσαν καὶ ἐντραπήτωσαν οἱ ζητοῦντες τὴν ψυχήν μου. Ἀποστραφήτωσαν εἰς τὰ ὀπίσω καὶ καταισχυνθήτωσαν οἱ βουλόμενοί μοι κακά. Ἀποστραφήτωσαν παραυτίκα αἰσχυνόμε-

(μοι οἱ

μοι οἱ λέγοντές μοι εὖγε εὖγε. Ἀγαλλιάσθωσαν καὶ εὐφρανθήτωσαν ἐπὶ σοὶ πάντες οἱ ζητοῦντές σε ὁ θεός. Καὶ λεγέτωσαν διαπαντός, μεγαλυνθήτω ὁ κύριος, οἱ ἀγαπῶντες τὸ σωτήριόν σου. Ἐγὼ δὲ πτωχός εἰμι καὶ πένης, ὁ θεός βοήθησόν μοι. Βοηθός μου καὶ ῥύστης μου εἶ σύ, κύριε μὴ χρονίσῃς.

Δόξα κάθισμα θ'

Τῷ Δαυὶδ ψαλμὸς τῶν υἱῶν Ἰωναδάβ, καὶ τῶν πρώτων αἰχμαλωτισθέντων. ἀνεπίγραφος παρ' Ἑβραίοις. ο'

Ἐπὶ σοὶ κύριε ἤλπισα, μὴ καταισχυνθείην εἰς τὸν αἰῶνα. Ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου ῥῦσαί με καὶ ἐξελοῦ με. Κλῖνον πρός με τὸ οὖς σου καὶ σῶσόν με. Γενοῦ μοι εἰς θεὸν ὑπερασπιστήν, καὶ εἰς τόπον ὀχυρὸν τοῦ σῶσαί με. Ὅτι στερέωμά μου καὶ καταφυγή μου εἶ σύ. Ὁ θεός μου ῥῦσαί με ἐκ χειρὸς ἁμαρτωλοῦ, ἐκ χειρὸς παρανομοῦντος καὶ ἀδικοῦντος. Ὅτι σὺ εἶ ἡ

ὑπομονή μου κε, κε ἡ ἐλπίς μου ἐκ νεότητός
μου. Ἐπὶ σὲ ἐπεστηρίχθην ἀπὸ γαστρός· ἐκ κοι-
λίας μητρός μου, σύ μου εἶ σκεπαστής. Ἐν σοὶ
ἡ ὕμνησίς μου διαπαντός· ὡσεὶ τέρας ἐγενήθην
τοῖς πολλοῖς· καὶ σὺ βοηθός μου κραταιός. Πλη-
ρωθήτω τὸ στόμα μου αἰνέσεως, ὅπως ὑμνήσω
τὴν δόξαν σου· ὅλην τὴν ἡμέραν τὴν μεγαλο-
πρέπειάν σου. Μὴ ἀπορρίψῃς με εἰς καιρὸν
γήρως· ἐν τῷ ἐκλείπειν τὴν ἰσχύν μου μὴ ἐγ-
καταλίπῃς με. Ὅτι εἶπον οἱ ἐχθροί μου ἐ-
μοί· καὶ οἱ φυλάσσοντες τὴν ψυχήν μου ἐβου-
λεύσαντο ἐπὶ τὸ αὐτό. Λέγοντες, ὁ θεὸς ἐγκατέ-
λιπεν αὐτόν· καταδιώξατε καὶ καταλάβε-
τε αὐτόν, ὅτι οὐκ ἔστιν ὁ ῥυόμενος. Ὁ θεός μου,
μὴ μακρύνῃς ἀπ' ἐμοῦ· ὁ θεός μου, εἰς τὴν βοήθει-
άν μου πρόσχες. Αἰσχυνθήτωσαν καὶ ἐκλιπέ-
τωσαν οἱ ἐνδιαβάλλοντες τὴν ψυχήν μου· περι-
βαλέσθωσαν αἰσχύνην καὶ ἐντροπὴν οἱ ζητοῦντες
τὰ κακά μοι. Ἐγὼ δὲ διαπαντὸς ἐλπιῶ ἐπὶ
σέ· καὶ προσθήσω ἐπὶ πᾶσαν τὴν αἴνεσίν σου. Τὸ

στόμα μου ἀπαγγελεῖ τὴν δικαιοσύνην σου· ὅλην
τὴν ἡμέραν τὴν σωτηρίαν σου· Ὅτι οὐκ ἔγνων γραμ
ματείας, εἰσελεύσομαι ἐν δυναστείᾳ κυρίου· κύριε μνη
σθήσομαι τῆς δικαιοσύνης σου μόνου· Ὁ θεὸς μου
ἃ ἐδίδαξάς με ἐκ νεότητός μου, καὶ μέχρι τοῦ νῦν
ἀπαγγελῶ τὰ θαυμάσιά σου· καὶ ἕως γήρως καὶ
πρεσβείου· Ὁ θεὸς μου μὴ ἐγκαταλίπῃς με ἕως
ἂν ἀπαγγελῶ τὸν βραχίονά σου τῇ γενεᾷ πά
σῃ τῇ ἐρχομένῃ· Τὴν δυναστείαν σου καὶ τὴν
δικαιοσύνην σου ὁ θεὸς ἕως τῶν ὑψίστων· Ἃ ἐποί
ησάς μοι μεγαλεῖα, ὁ θεὸς τίς ὅμοιός σοι· Ὅσας
ἔδειξάς μοι θλίψεις πολλὰς καὶ κακάς· καὶ
ἐπιστρέψας ἐζωοποίησάς με· καὶ ἐκ τῶν ἀβύσ-
σων τῆς γῆς ἀνήγαγές με· Ἐπλεόνασας ἐπὶ-
ἐμὲ τὴν μεγαλωσύνην σου· καὶ ἐπιστρέψας πα
ρεκάλεσάς με· καὶ ἐκ τῶν ἀβύσσων τῆς γῆς πά-
λιν ἀνήγαγές με· Καὶ γὰρ ἐγὼ ἐξομολογήσομαί
σοι ἐν λαοῖς κύριε· ἐν σκεύεσι ψαλμοῦ τὴν ἀλήθει-
άν σου ὁ θεός· Ψαλῶ σοι ἐν κιθάρᾳ ὁ ἅγιος τοῦ
ἰσραήλ· Ἀγαλλιάσονται τὰ χείλη μου ὅταν ψαλῶ

σοι, καὶ ἡ ψυχή μου ἣν ἐλυτρώσω. Ἔτι δὲ καὶ ἡ γλῶσ-
σά μου ὅλην τὴν ἡμέραν μελετήσει τὴν δικαι-
οσύνην σου. Ὅταν αἰσχυνθῶσι καὶ ἐντραπῶ-
σιν, οἱ ζητοῦντες τὰ κακά μοι:~

Εἰς σαλομὼν ψαλμὸς τοῦ δαδ. οα´

Ὁ Θεός, τὸ κρῖμά σου τῷ βασιλεῖ δός· καὶ
τὴν δικαιοσύνην σου τῷ υἱῷ τοῦ βασι-
λέως. Κρίνειν τὸν λαόν σου ἐν δικαιοσύνῃ καὶ
τοὺς πτωχούς σου ἐν κρίσει. Ἀναλαβέτω τὰ
ὄρη εἰρήνην τῷ λαῷ, καὶ οἱ βουνοὶ δικαιοσύνην.
Κρινεῖ τοὺς πτωχοὺς τοῦ λαοῦ, καὶ σώσει τοὺς
υἱοὺς τῶν πενήτων. Καὶ ταπεινώσει συκο-
φάντην, καὶ συμπαραμενεῖ τῷ ἡλίῳ. Καὶ
πρὸ τῆς σελήνης γενεὰς γενεῶν. Καταβήσε-
ται ὡς ὑετὸς ἐπὶ πόκον, καὶ ὡσεὶ σταγὼν ἡ στά-
ζουσα ἐπὶ τὴν γῆν. Ἀνατελεῖ ἐν ταῖς ἡμέ-
ραις αὐτοῦ δικαιοσύνη, καὶ πλῆθος εἰρήνης.
ἕως οὗ ἀνταναιρεθῇ ἡ σελήνη. Καὶ κατακυ-

ριεύσει ἀπὸ

ριεύσει ἀπὸ θαλάσσης ἕως θαλάσσης καὶ ἀπὸ
ποταμῶν ἕως περάτων τῆς οἰκουμένης. Ἐνώ-
πιομ αὐτοῦ προπεσοῦνται αἰθίοπες. καὶ οἱ ἐχθροὶ
αὐτοῦ, χοῦν λείξουσι. Βασιλεῖς θαρσεῖς καὶ
νῆσοι, δῶρα προσοίσουσι. βασιλεῖς ἀράβων
καὶ σαβᾶ, δῶρα προσάξουσι. Καὶ προσκυνή-
σουσιμ αὐτῷ, πάντες οἱ βασιλεῖς τῆς γῆς.
πάντα τὰ ἔθνη δουλεύσουσιμ αὐτῷ. Ὅτι ἐῤ-
ῥύσατο πτωχὸν ἐκ δυνάστου. καὶ πένητα, ᾧ οὐχ
ὑπῆρχε βοηθός. Φείσεται πτωχοῦ καὶ πένη-
τος. καὶ ψυχὰς πενήτων σώσει. Ἐκ τόκου καὶ ἐξ
ἀδικίας λυτρώσεται τὰς ψυχὰς αὐτῶν. καὶ
ἔντιμον τὸ ὄνομα αὐτοῦ, ἐνώπιον αὐτῶν.
Καὶ ζήσεται καὶ δοθήσεται αὐτῷ ἐκ τοῦ χρυσίου
τῆς ἀραβίας. καὶ προσεύξονται περὶ αὐτοῦ
διαπαντός. Ὅλην τὴν ἡμέραν εὐλογήσου-
σιν αὐτόμ. ἔσται στήριγμα ἐν τῇ γῇ ἐπ᾽ ἄκρων
τῶν ὀρέων. Ὑπεραρθήσεται ὑπὲρ τὸμ λίβα-
νομ ὁ καρπὸς αὐτοῦ. καὶ ἐξανθήσουσιν ἐκ πό-
λεως, ὡσεὶ χόρτος τῆς γῆς. Ἔσται τὸ ὄνομα αὐτοῦ
εὐλογημένομ εἰς τοὺς αἰῶνας. πρὸ τοῦ ἡλίου δια-

μένει τὸ ὄνομα αὐτοῦ. Καὶ ἐνευλογηθήσονται
ἐν αὐτῷ πᾶσαι αἱ φυλαὶ τῆς γῆς. πάντα τὰ
ἔθνη μακαριοῦσιν αὐτόν. Εὐλογητὸς κύριος ὁ θεὸς
τοῦ ἰσραήλ. ὁ ποιῶν θαυμάσια μόνος. Καὶ
εὐλογημένον τὸ ὄνομα τῆς δόξης αὐτοῦ εἰς τὸν αἰ-
ῶνα. καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος. Καὶ πλη-
ρωθήσεται τῆς δόξης αὐτοῦ πᾶσα ἡ γῆ. γένοιτο
γένοιτο. Δόξα.

Ἐξέλιπον οἱ ὕμνοι Δαβὶδ τοῦ υἱοῦ ἰεσσαί. ψαλμὸς
τῷ ἀσάφ. οβ'

ΩΣ ἀγαθὸς ὁ θεὸς τῷ ἰσραήλ, τοῖς εὐθέσι
τῇ καρδίᾳ. Ἐμοῦ δὲ παρὰ μικρὸν ἐσα-
λεύθησαν οἱ πόδες. παρ' ὀλίγον ἐξεχύθη τὰ δια-
βήματά μου. Ὅτι ἐζήλωσα ἐπὶ τοῖς ἀνόμοις
εἰρήνην ἁμαρτωλῶν θεωρῶν. Ὅτι οὐκ ἔστιν
ἀνάνευσις ἐν τῷ θανάτῳ αὐτῶν. καὶ στερέωμα
ἐν τῇ μάστιγι αὐτῶν. Ἐν κόποις ἀνθρώπων
οὐκ εἰσί. καὶ μετὰ ἀνθρώπων οὐ μαστιγω-

θήσονται· διὰ τοῦτο ἐκράτησεν αὐτοὺς ἡ ὑπε-
ρηφανία αὐτῶν εἰς τέλος. Περιεβάλοντο
ἀδικίαν καὶ ἀσέβειαν ἑαυτῶν. ἐξελεύσεται
ὡς ἐκ στέατος ἡ ἀδικία αὐτῶν. Διήλθοσαν εἰς
διάθεσιν καρδίας. διενοήθησαν καὶ ἐλάλησαν
ἐν πονηρίᾳ. ἀδικίαν εἰς τὸ ὕψος ἐλάλησαν.
Ἔθεντο εἰς οὐρανὸν τὸ στόμα αὐτῶν. καὶ ἡ γλῶσσα
αὐτῶν διῆλθεν ἐπὶ τῆς γῆς. Διὰ τοῦτο ἐπιστρέ-
ψει ὁ λαός μου ἐνταῦθα. καὶ ἡμέραι πλήρεις εὑ-
ρεθήσονται ἐν αὐτοῖς. Καὶ εἶπον πῶς ἔγνω ὁ
θεός. καὶ εἰ ἔστι γνῶσις ἐν τῷ ὑψίστῳ. Ἰδοὺ οὗτοι οἱ ἁμαρ-
τωλοὶ καὶ εὐθηνοῦντες εἰς τὸν αἰῶνα, κατέσχον πλού-
του. Καὶ εἶπα, ἄρα ματαίως ἐδικαίωσα τὴν καρ-
δίαν μου. καὶ ἐνιψάμην ἐν ἀθώοις τὰς χεῖράς μου.
Καὶ ἐγενόμην μεμαστιγωμένος ὅλην τὴν ἡμέ-
ραν. καὶ ὁ ἔλεγχός μου εἰς τὰς πρωΐας. Εἰ ἔ-
λεγον διηγήσομαι οὕτως. ἰδοὺ τῇ γενεᾷ τῶν
υἱῶν σου ἠσυνθέτηκας. καὶ ὑπέλαβον τοῦ γνῶ-
ναι. Τοῦτο κόπος ἐστὶν ἐνώπιόν μου. ἕως
οὗ εἰσέλθω εἰς τὸ ἁγιαστήριον τοῦ θεοῦ καὶ συνῶ

εἰς τὰ ἔσχατα αὐτῶν. Πλὴν διὰ τὰς δολιότη
τας αὐτῶν, ἔθου αὐτοῖς κακά· κατέβαλες
αὐτοὺς ἐν τῷ ἐπαρθῆναι. Πῶς ἐγένοντο εἰς
ἐρήμωσιν ἐξάπινα· ἐξέλιπον, ἀπώλοντο, διὰ
τὴν ἀνομίαν αὐτῶν. Ὡσεὶ ἐνύπνιον ἐξεγειρο
μένου· κέ ἐν τῇ πόλει σου τὴν εἰκόνα αὐτῶν
ἐξουδενώσεις. Ὅτι ἐξεκαύθη ἡ καρδία μου, καὶ
οἱ νεφροί μου, ἠλλοιώθησαν. Κἀγὼ ἐξουδενω-
μένος, καὶ οὐκ ἔγνων· κτηνώδης ἐγενήθην πα
ρὰ σοί, κἀγὼ διαπαντὸς μετὰ σοῦ. Ἐκράτη
σας τῆς χειρὸς τῆς δεξιᾶς μου· καὶ ἐν τῇ βουλῇ σου
ὡδήγησάς με. Καὶ μετὰ δόξης προσελάβου με.
Τί γὰρ μοι ὑπάρχει ἐν τῷ οὐρανῷ· καὶ παρὰ σοῦ
τί ἠθέλησα ἐπὶ τῆς γῆς. Ἐξέλιπεν ἡ καρδία-
μου καὶ ἡ σάρξ μου· ὁ θεὸς τῆς καρδίας μου· καὶ ἡ
μερίς μου ὁ θεὸς εἰς τὸν αἰῶνα. Ὅτι ἰδοὺ οἱ μα
κρύνοντες ἑαυτοὺς ἀπὸ σοῦ, ἀπολοῦνται·
ἐξωλόθρευσας πάντα τὸν πορνεύοντα ἀπὸ σοῦ.
Ἐμοὶ δὲ τὸ προσκολλᾶσθαι τῷ θεῷ, ἀγαθόν ἐστι·
τίθεσθαι ἐν τῷ κυρίῳ τὴν ἐλπίδα μου. Τοῦ ἐξαγ

γεῖλαι

γεῖλαί με πάσας τὰς αἰνέσεις σου, ἐν ταῖς πύ-
λαις τῆς θυγατρὸς σιών:~

Συνέσεως τῷ ἀσάφ. ος΄

ἽΝα τί ὁ θεὸς ἀπώσω εἰς τέλος. ὠργί-
σθη ὁ θυμός σου ἐπὶ πρόβατα νομῆς σου.
Μνήσθητι τῆς συναγωγῆς σου ἧς ἐκτήσω ἀ-
π᾽ ἀρχῆς. ἐλυτρώσω ῥάβδον κληρονομίας σου.
Ὄρος σιὼν τοῦτο ὃ κατεσκήνωσας ἐν αὐτῷ.
ἔπαρον τὰς χεῖράς σου ἐπὶ τὰς ὑπερηφανί-
ας αὐτῶν εἰς τέλος. Ὅσα ἐπονηρεύσατο ὁ ἐ-
χθρὸς ἐν τῷ ἁγίῳ σου. καὶ ἐνεκαυχήσαντο
οἱ μισοῦντές σε ἐν μέσῳ τῆς ἑορτῆς σου. Ἔθεν-
το τὰ σημεῖα αὐτῶν, σημεῖα. καὶ οὐκ ἔγνωσαν.
ὡς εἰς τὴν ἔξοδον ὑπεράνω. Ὡς ἐν δρυμῷ ξύ-
λων, ἀξίναις ἐξέκοψαν τὰς θύρας αὐτῆς ἐπὶ
τὸ αὐτό. ἐν πελέκει καὶ λαξευτηρίῳ κατέρρα-
ξαν αὐτήν. Ἐνεπύρισαν ἐν πυρὶ τὸ ἁγιαστήρι-
όν σου. εἰς τὴν γῆν ἐβεβήλωσαν τὸ σκήνωμα

τοῦ ὀνόματός σου. Εἶπον ἐν τῇ καρδίᾳ αὐ-
τῶν αἱ συγγένειαι αὐτῶν ἐπὶ τὸ αὐτό. Δεῦτε καὶ
κατακαύσωμεν πάσας τὰς ἑορτὰς τοῦ θεοῦ
ἀπὸ τῆς γῆς. Τὰ σημεῖα αὐτῶν, οὐκ εἴδομεν.
οὐκ ἔστιν ἔτι προφήτης· καὶ ἡμᾶς οὐ γνώσεται
ἔτι. Ἕως πότε ὁ θεός, ὀνειδιεῖ ὁ ἐχθρός· παροξυ-
νεῖ ὁ ὑπεναντίος τὸ ὄνομά σου εἰς τέλος.
Ἵνατί ἀποστρέφεις τὴν χεῖρά σου καὶ τὴν δε-
ξιάν σου ἐκ μέσου τοῦ κόλπου σου εἰς τέλος.
Ὁ δὲ θεός, βασιλεὺς ἡμῶν πρὸ αἰῶνος. εἰργάσατο
σωτηρίαν ἐν μέσῳ τῆς γῆς. Σὺ ἐκραταίω-
σας ἐν τῇ δυνάμει σου τὴν θάλασσαν· σὺ συνέ-
τριψας τὰς κεφαλὰς τῶν δρακόντων ἐπὶ
τοῦ ὕδατος. Σὺ συνέθλασας τὴν κεφαλὴν
τοῦ δράκοντος· ἔδωκας αὐτὸν βρῶμα λαοῖς τοῖς
αἰθίοψι. Σὺ διέρρηξας πηγὰς καὶ χειμάρρους.
σὺ ἐξήρανας ποταμοὺς ἠθάμ. Σή ἐστιν ἡ ἡμέ-
ρα, καὶ σή ἐστιν ἡ νύξ· σὺ κατηρτίσω φαῦσιν καὶ
ἥλιον. Σὺ ἐποίησας πάντα τὰ ὅρια τῆς
γῆς. θέρος καὶ ἔαρ σὺ ἔπλασας αὐτά, μνήσθη

τι ταύτης. Ἐχθρὸς ὠνείδισε τὸν κν̄· καὶ λαὸς
ἄφρων παρώξυνε τὸ ὄνομά σου. Μὴ παρα-
δῷς τοῖς θηρίοις ψυχὴν ἐξομολογουμένην σοι·
τῶν ψυχῶν τῶν πενήτων σου, μὴ ἐπιλάθῃ εἰς τέ-
λος. Ἐπίβλεψον εἰς τὴν διαθήκην σου· ὅτι
ἐπληρώθησαν οἱ ἐσκοτισμένοι τῆς γῆς οἴκων
ἀνομιῶν. Μὴ ἀποστραφήτω τεταπεινωμέ-
νος κατῃσχυμμένος· πτωχὸς καὶ πένης, αἰνέσουσι
τὸ ὄνομά σου. Ἀνάστα ὁ θς̄, δίκασον τὴν δίκην
σου· μνήσθητι τοῦ ὀνειδισμοῦ σου τοῦ ὑπὸ ἄφρο-
νος ὅλην τὴν ἡμέραν. Μὴ ἐπιλάθῃ τῆς φω-
νῆς τῶν οἰκετῶν σου· ἡ ὑπερηφανία τῶν μι-
σούντων σε, ἀνέβη διαπαντός.

Δόξα.

Εἰς τὸ τέλος μὴ διαφθείρῃς ψαλμὸς
ᾠδῆς τῷ ἀσάφ. οδʹ

Ἐξομολογησόμεθά σοι ὁ θς̄, ἐξομολο-
γησόμεθά σοι· καὶ ἐπικαλεσόμεθα,

τὸ ὄνομά σου. Διηγήσομαι πάντα τὰ θαυμάσιά σου. ὅταν λάβω καιρόν, ἐγὼ εὐθύτητας κρινῶ. Ἐτάκη ἡ γῆ καὶ πάντες οἱ κατοικοῦντες ἐν αὐτῇ. Διάψαλμα. Ἐγὼ ἐστερέωσα τοὺς στύλους αὐτῆς. Εἶπα τοῖς παρανομοῦσι, μὴ παρανομεῖτε. καὶ τοῖς ἁμαρτάνουσι μὴ ὑψοῦτε κέρας. Μὴ ἐπαίρετε εἰς ὕψος τὸ κέρας ὑμῶν. καὶ μὴ λαλεῖτε κατὰ τοῦ θεοῦ ἀδικίαν. Ὅτι, οὔτε ἐξ ἐξόδων, οὔτε ἀπὸ δυσμῶν. οὔτε ἀπὸ ἐρήμων ὀρέων. ὅτι ὁ θεὸς κριτής ἐστι. Τοῦτον ταπεινοῖ καὶ τοῦτον ὑψοῖ. ὅτι ποτήριον ἐν χειρὶ κυρίου, οἴνου ἀκράτου πλῆρες κεράσματος. Καὶ ἔκλινεν ἐκ τούτου, εἰς τοῦτο, πλὴν ὁ τρυγίας αὐτοῦ οὐκ ἐξεκενώθη. Πίονται πάντες οἱ ἁμαρτωλοὶ τῆς γῆς: ἐγὼ δὲ ἀγαλλιάσομαι εἰς τὸν αἰῶνα. ψαλῶ τῷ θεῷ Ἰακώβ. Καὶ πάντα τὰ κέρατα τῶν ἁμαρτωλῶν συνθλάσω. καὶ ὑψωθήσεται τὸ κέρας τοῦ δικαίου.

Εἰς τὸ

Εἰς τὸ τέλος ἐν ὕμνοις· ψαλμὸς τῷ ἀσάφ· ᾠδὴ πρὸς τὸν ἀσσύριον· οε

ΓΝωστὸς ἐν τῇ ἰουδαίᾳ ὁ θεός· ἐν τῷ ἰσραὴλ μέγα τὸ ὄνομα αὐτοῦ· Καὶ ἐγενήθη ἐν εἰρήνῃ ὁ τόπος αὐτοῦ· καὶ τὸ κατοικητήριον αὐτοῦ ἐν σιών· Ἐκεῖ συνέτριψε τὰ κράτη τῶν τόξων· ὅπλον καὶ ῥομφαίαν καὶ πόλεμον· Φωτίζεις σὺ θαυμαστῶς ἀπὸ ὀρέων αἰωνίων· ἐταράχθησαν πάντες οἱ ἀσύνετοι τῇ καρδίᾳ· Ὕπνωσαν ὕπνον αὐτῶν, καὶ οὐχ εὗρον οὐδὲν· πάντες οἱ ἄνδρες τοῦ πλούτου ταῖς χερσὶν αὐτῶν· Ἀπὸ ἐπιτιμήσεώς σου ὁ θεὸς ἰακώβ· ἐνύσταξαν οἱ ἐπιβεβηκότες τοῖς ἵπποις· Σὺ φοβερὸς εἶ, καὶ τίς ἀντιστήσεταί σοι· ἀπὸ τότε ἡ ὀργή σου· ἐκ τοῦ οὐρανοῦ, ἠκούτισας κρίσιν· Γῆ ἐφοβήθη καὶ ἡσύχασεν, ἐν τῷ ἀναστῆναι εἰς κρίσιν τὸν θεόν· τοῦ σῶσαι πάντας τοὺς πραεῖς τῆς γῆς· Διάψαλμα· Ὅτι ἐνθύμιον ἀνθρώ-

που ἐξομολογήσεταί σοι· καὶ ἐγκατάλειμμα
ἐνθυμίου ἑορτάσει σοι. Εὔξασθε καὶ ἀπόδοτε
κυρίῳ τῷ θεῷ ἡμῶν· πάντες οἱ κύκλῳ αὐτοῦ οἴσου-
σι δῶρα. Τῷ φοβερῷ καὶ ἀφαιρουμένῳ πνεύ-
ματα ἀρχόντων· φοβερῷ παρὰ τοῖς βασι-
(λεῦσι τῆς γῆς.

Εἰς τὸ τέλος ὑπὲρ ἰδιθοὺμ ψαλμὸς τῷ ἀσάφ.

Φωνῇ μου πρὸς κν̄ ἐκέκραξα· φω- ος
νῇ μου πρὸς τὸν θν̄, καὶ προσέσχε μοι. Ἐν
ἡμέρᾳ θλίψεώς μου τὸν θν̄ ἐξεζήτησα· ταῖς χερ-
σί μου νυκτὸς ἐναντίον αὐτοῦ, καὶ οὐκ ἠπατή-
θην. Ἀπηνήνατο παρακληθῆναι ἡ ψυχή μου·
ἐμνήσθην τοῦ θῦ, καὶ εὐφράνθην. Ἠδολέσχησα,
καὶ ὠλιγοψύχησε τὸ πνεῦμά μου. Διάψαλμα.
Προκατελάβοντο φυλακὰς οἱ ὀφθαλμοί μου·
ἐταράχθην καὶ οὐκ ἐλάλησα. Διελογισάμην ἡ-
μέρας ἀρχαίας, καὶ ἔτη αἰώνια ἐμνήσθην καὶ ἐ-
μελέτησα. Νυκτὸς μετὰ τῆς καρδίας μου ἠδο

λέσχουν καὶ ἐσκαλλε τὸ πνεῦμά μου. Μὴ εἰς τοὺς
αἰῶνας ἀπώσεται κύριος; καὶ οὐ προσθήσει τοῦ εὐ-
δοκῆσαι ἔτι. ἢ εἰς τέλος τὸ ἔλεος αὐτοῦ ἀπο-
κόψει; Συνετέλεσε ῥῆμα ἀπὸ γενεᾶς εἰς γε-
νεάν; Μὴ ἐπιλήσεται τοῦ οἰκτειρῆσαι ὁ θεός; Ἢ συ-
νέξει ἐν τῇ ὀργῇ αὐτοῦ τοὺς οἰκτιρμοὺς αὐτοῦ.
Διάψαλμα. Καὶ εἶπα νῦν ἠρξάμην. Αὕτη
ἡ ἀλλοίωσις τῆς δεξιᾶς τοῦ ὑψίστου. ἐμνήσθην
τῶν ἔργων κυρίου. Ὅτι μνησθήσομαι ἀπὸ τῆς ἀρ-
χῆς τῶν θαυμασίων σου. καὶ μελετήσω ἐν πᾶ-
σι τοῖς ἔργοις σου. Καὶ ἐν τοῖς ἐπιτηδεύμα-
σί σου ἀδολεσχήσω. ὁ θεὸς ἐν τῷ ἁγίῳ ἡ ὁδός σου.
Τίς θεὸς μέγας ὡς ὁ θεὸς ἡμῶν. σὺ εἶ ὁ θεὸς ὁ ποιῶν
θαυμάσια. Ἐγνώρισας ἐν τοῖς λαοῖς τὴν δύνα-
μίν σου. ἐλυτρώσω ἐν τῷ βραχίονί σου τὸν λα-
όν σου. τοὺς υἱοὺς Ἰακὼβ καὶ Ἰωσήφ. Εἴδοσάν σε
ὕδατα ὁ θεός. εἴδοσάν σε ὕδατα καὶ ἐφοβήθησαν.
Ἐταράχθησαν ἄβυσσοι, πλῆθος ἤχους ὑδάτων.
φωνὴν ἔδωκαν αἱ νεφέλαι. Καὶ γὰρ τὰ βέλη σου
διαπορεύονται. φωνὴ τῆς βροντῆς σου ἐν τῷ τροχῷ.

Ἐφάνησαν αἱ ἀστραπαί σου τῇ οἰκουμένῃ· ἐσα-
λεύθη, καὶ ἔντρομος ἐγενήθη ἡ γῆ· ἐν τῇ θαλάσσῃ
αἱ ὁδοί σου· καὶ αἱ τρίβοι σου, ἐν ὕδασι πολλοῖς·
καὶ τὰ ἴχνη σου, οὐ γνωσθήσονται· ὡδή-
γησας ὡς πρόβατα τὸν λαόν
σου, ἐν χειρὶ Μωϋσῆ καὶ
※ ἀαρών ※
ι
Δόξα. κάθισμα. ι
✱
ΣΤΙΧΟΙ ΕΙΣ ΤΟΝ ΘΕΙΟΝ ΔΑΔ.
Σ ίησομόρφου, ξίφον ὁρμῇ τὴν λύραις.
Τ είποις ἀδελφοῖς, Δαυὸν εἰς λήθην ἔτι.
Δ ᾄδει θεὸς ἡμῖν, πνευματοκρούων λύραν.
Τ ρανεῖ τὰ κρυπτὰ τῶν θεοῦ μυστηρίων.
Π ληθὺν παλαιῶν, ἱστορεῖ τεραστίων.
Κ ινεῖ πρὸς ὕμνον τοῦ κτίσαντος, τὴν κτίσιν.
Ἅ παντας σώζων, μυσταγωγεῖ καὶ γράφει.
Ἁ μαρτάνοντας, εἰς ἐπιστροφὴν φέρει.
Π ολλοῖς συνάγοις, καὶ χειροῦ δηλῶν κείσω.
Σ μήχειν διδάσκει, ψυχικὰς ἁμαρτάδας:~
Τῷ Θεῷ δόξα.

Ἁρμονίης ἱερῆς μελιηδέα ᾄσματα Δαδ. Συνέσεως τῷ Ἀσάφ. οζ'

Προσέχετε λαός μου τῷ νόμῳ μου. κλίνατε τὸ οὖς ὑμῶν εἰς τὰ ῥήματα τοῦ στόματός μου. Ἀνοίξω ἐν παραβολαῖς τὸ στόμα μου. φθέγξομαι προβλήματα τὰ ἀπ' ἀρχῆς. Ὅσα ἠκούσαμεν καὶ ἔγνωμεν αὐτά. καὶ οἱ πατέρες ἡμῶν διηγήσαντο ἡμῖν. Οὐκ ἐκρύβη ἀπὸ τῶν τέκνων αὐτῶν εἰς γενεὰν ἑτέραν. ἀπαγγέλλοντες τὰς αἰνέσεις τοῦ κυρίου καὶ τὰς δυναστείας αὐτοῦ. Καὶ τὰ θαυμάσια αὐτοῦ ἃ ἐποίησε. καὶ ἀνέστησε μαρτύριον ἐν ἰακώβ. καὶ νόμον ἔθετο ἐν ἰσραήλ. Ὅσα ἐνετείλατο τοῖς πατράσιν ἡμῶν. τοῦ γνωρίσαι αὐτὰ τοῖς υἱοῖς αὐτῶν. Ὅπως ἂν γνῷ γενεὰ ἑτέρα υἱοὶ τεχθησόμενοι. καὶ ἀναστήσονται καὶ ἀπαγγελοῦσιν αὐτὰ τοῖς υἱοῖς αὐτῶν. Ἵνα θῶνται ἐπὶ τὸν θεὸν τὴν ἐλπίδα αὐτῶν. καὶ μὴ ἐπιλάθωνται τῶν ἔργων τοῦ θεοῦ. Καὶ

τὰς ἐντολὰς αὐτοῦ ἐκζητήσωσιν· ἵνα μὴ γέ-
νωνται ὡς οἱ πατέρες αὐτῶν· γενεὰ σκολιὰ καὶ
παραπικραίνουσα. Γενεὰ ἥτις οὐ κατηύθυνε
τὴν καρδίαν ἑαυτῆς· καὶ οὐκ ἐπιστώθη μετὰ τοῦ
θεοῦ τὸ πνεῦμα αὐτῆς. Υἱοὶ ἐφραὶμ ἐντείνον-
τες καὶ βάλλοντες τόξοις· ἐστράφησαν ἐν ἡμέ-
ρα πολέμου. Οὐκ ἐφύλαξαν τὴν διαθήκην τοῦ
θεοῦ καὶ ἐν τῷ νόμῳ αὐτοῦ οὐκ ἠβουλήθησαν πορεύε-
σθαι. Καὶ ἐπελάθοντο τῶν εὐεργεσιῶν αὐτοῦ καὶ τῶν
θαυμασίων αὐτοῦ ὧν ἔδειξεν αὐτοῖς. Ἐναντί-
ον τῶν πατέρων αὐτῶν ἃ ἐποίησε θαυμάσια· ἐν γῇ
αἰγύπτῳ ἐν πεδίῳ τάνεως. Διέρρηξε θάλασ-
σαν καὶ διήγαγεν αὐτούς· ἔστησεν ὕδατα ὡσεὶ
ἀσκόν. Καὶ ὡδήγησεν αὐτοὺς ἐν νεφέλῃ ἡμέ-
ρας· καὶ ὅλην τὴν νύκτα ἐν φωτισμῷ πυρός.
Διέρρηξε πέτραν ἐν ἐρήμῳ· καὶ ἐπότισεν αὐτοὺς
ὡς ἐν ἀβύσσῳ πολλῇ. Καὶ ἐξήγαγεν ὕδωρ ἐκ
πέτρας· καὶ κατήγαγεν ὡς ποταμοὺς ὕδα-
τα· καὶ προσέθετο ἔτι τοῦ ἁμαρτάνειν αὐ-
τῷ· Παρεπίκραναν τὸν ὕψιστον ἐν ἀνύδρῳ.

καὶ ἐξεπείρασαν τὸν θεὸν ἐν ταῖς καρδίαις αὐ-
τῶν. Τοῦ αἰτῆσαι βρώματα ταῖς ψυχαῖς αὐ-
τῶν. Καὶ κατελάλησαν τοῦ θεοῦ εἶπον. Μὴ δυνή-
σεται ὁ θεὸς ἑτοιμάσαι τράπεζαν ἐν ἐρήμῳ. ἐ-
πεὶ ἐπάταξε πέτραν, καὶ ἐρρύησαν ὕδατα, καὶ
χείμαρροι κατεκλύσθησαν. Μὴ καὶ ἄρτον δύ-
ναται δοῦναι. ἢ ἑτοιμάσαι τράπεζαν τῷ λαῷ
αὐτοῦ. Διὰ τοῦτο ἤκουσε κύριος καὶ ἀνεβάλετο
καὶ πῦρ ἀνήφθη ἐν Ἰακὼβ, καὶ ὀργὴ ἀνέβη ἐπὶ
τὸν Ἰσραήλ. Ὅτι οὐκ ἐπίστευσαν ἐν τῷ θεῷ· οὐδὲ
ἤλπισαν ἐπὶ τὸ σωτήριον αὐτοῦ. Καὶ ἐνετεί-
λατο νεφέλαις ὑπεράνωθεν. καὶ θύρας οὐρα-
νοῦ ἀνέῳξε. Καὶ ἔβρεξεν αὐτοῖς μάννα φα-
γεῖν. καὶ ἄρτον οὐρανοῦ ἔδωκεν αὐτοῖς. Ἄρ-
τον ἀγγέλων ἔφαγεν ἄνθρωπος. ἐπισιτι-
σμὸν ἀπέστειλεν αὐτοῖς εἰς πλησμονήν.
Ἀπῆρεν νότον ἐξ οὐρανοῦ. καὶ ἐπήγαγεν ἐν
τῇ δυνάμει αὐτοῦ λίβα. Καὶ ἔβρεξεν ἐπ' αὐ-
τοὺς ὡσεὶ χοῦν σάρκας. Καὶ ὡσεὶ ἄμμον
θαλασσῶν πετεινὰ πτερωτά. Καὶ ἐπέπεσον

ἐν μέσῳ τῆς παρεμβολῆς αὐτῶν· κύκλῳ τῶν
σκηνωμάτων αὐτῶν. Καὶ ἔφαγον καὶ ἐνεπλή-
σθησαν σφόδρα· καὶ τὴν ἐπιθυμίαν αὐτῶν ἤνεγκεν
αὐτοῖς· οὐκ ἐστερήθησαν ἀπὸ τῆς ἐπιθυμίας αὐ-
τῶν. Ἔτι τῆς βρώσεως οὔσης ἐν τῷ στόματι αὐ-
τῶν· καὶ ὀργὴ τοῦ θεοῦ ἀνέβη ἐπ' αὐτούς. Καὶ ἀ-
πέκτεινεν ἐν τοῖς πλείοσιν αὐτῶν· καὶ τοὺς ἐκ-
λεκτοὺς τοῦ Ἰσραὴλ συνεπέδησεν. Ἐν πᾶ-
σι τούτοις ἥμαρτον ἔτι· καὶ οὐκ ἐπίστευσαν
ἐν τοῖς θαυμασίοις αὐτοῦ. Καὶ ἐξέλιπον ἐν
ματαιότητι αἱ ἡμέραι αὐτῶν· καὶ τὰ ἔτη αὐτῶν
μετὰ σπουδῆς. Ὅταν ἀπέκτενεν αὐτοὺς τό-
τε ἐξεζήτουν αὐτόν· καὶ ἐπέστρεφον καὶ ὤρθρι-
ζον πρὸς τὸν θεόν. Καὶ ἐμνήσθησαν ὅτι ὁ θεὸς βοη-
θὸς αὐτῶν ἐστι· καὶ ὁ θεὸς ὁ ὕψιστος λυτρωτὴς αὐ-
τῶν ἐστι. Καὶ ἠπάτησαν αὐτὸν ἐν τῷ στόματι αὐ-
τῶν· καὶ τῇ γλώσσῃ αὐτῶν ἐψεύσαντο αὐτῷ. Ἡ δὲ
καρδία αὐτῶν οὐκ εὐθεῖα μετ' αὐτοῦ· οὐδὲ ἐπι-
στώθησαν ἐν τῇ διαθήκῃ αὐτοῦ. Αὐτὸς δέ ἐστιν
οἰκτίρμων καὶ ἱλάσκεται ταῖς ἁμαρτίαις αὐτῶν
καὶ οὐ διαφθερεῖ.

καὶ οὐ διαφθερεῖ. Καὶ πληθυνεῖ τοῦ ἀποστρέψαι
τὸν θυμὸν αὐτοῦ· καὶ οὐχὶ ἐκκαύσει πᾶσαν
τὴν ὀργὴν αὐτοῦ. Καὶ ἐμνήσθη ὅτι σάρξ εἰ-
σι· πνεῦμα πορευόμενον καὶ οὐκ ἐπιστρέφον.
Ποσάκις παρεπίκραναν αὐτὸν ἐν τῇ ἐρήμῳ·
παρώργισαν αὐτὸν ἐν γῇ ἀνύδρῳ. Καὶ ἐπέ-
στρεψαν καὶ ἐπείρασαν τὸν θεόν· καὶ τὸν ἅγιον τοῦ
ἰσραὴλ παρώξυναν. Καὶ ἐμνήσθησαν τῆς χει-
ρὸς αὐτοῦ ἡμέρας ἧς ἐλυτρώσατο αὐτοὺς ἐκ
χειρὸς θλίβοντος. Ὡς ἔθετο ἐν αἰγύπτῳ τὰ
σημεῖα αὐτοῦ· καὶ τὰ τέρατα αὐτοῦ ἐν πεδίῳ
τάνεως. Καὶ μετέστρεψεν εἰς αἷμα τοὺς πο-
ταμοὺς αὐτῶν· καὶ τὰ ὀμβρήματα αὐτῶν ὅ-
πως μὴ πίωσιν. Ἐξαπέστειλεν εἰς αὐτοὺς κυ-
νόμυιαν, καὶ κατέφαγεν αὐτούς· καὶ βάτρα-
χον καὶ διέφθειρεν αὐτούς. Καὶ ἔδωκε τῇ ἐρυ-
σίβῃ τοὺς καρποὺς αὐτῶν· καὶ τοὺς πόνους αὐ-
τῶν τῇ ἀκρίδι. Ἀπέκτεινεν ἐν χαλάζῃ τὴν ἄμ-
πελον αὐτῶν· καὶ τὰς συκαμίνους αὐτῶν, ἐν τῇ πά-
χνῃ. Καὶ παρέδωκεν εἰς χάλαζαν τὰ κτή-

νη αὐτῶν καὶ τὴν ὕπαρξιν αὐτῶν τῷ πυρί. Ἐξα-
πέστειλεν εἰς αὐτοὺς ὀργὴν θυμοῦ αὐτοῦ· θυμὸν καὶ
ὀργὴν καὶ θλῖψιν ἀποστολὴν δι' ἀγγέλων πονη-
ρῶν. Ὡδοποίησε τρίβον τῇ ὀργῇ αὐτοῦ· καὶ οὐκ
ἐφείσατο ἀπὸ θανάτου τῶν ψυχῶν αὐτῶν.
Καὶ τὰ κτήνη αὐτῶν εἰς θάνατον συνέκλεισε.
Καὶ ἐπάταξε πᾶν πρωτότοκον ἐν γῇ αἰγύπτῳ
ἀπαρχὴν παντὸς πόνου αὐτῶν ἐν τοῖς σκη-
νώμασι χάμ. Καὶ ἀπῆρεν ὡς πρόβατα τὸν λα-
ὸν αὐτοῦ· καὶ ἀνήγαγεν αὐτοὺς ὡσεὶ ποίμνι-
ον ἐν ἐρήμῳ. Καὶ ὡδήγησεν αὐτοὺς ἐπ' ἐλπί-
δι καὶ οὐκ ἐδειλίασαν· καὶ τοὺς ἐχθροὺς αὐ-
τῶν ἐκάλυψε θάλασσα. Καὶ εἰσήγαγεν αὐτοὺς
εἰς ὄρος ἁγιάσματος αὐτοῦ· ὄρος τοῦτο ὃ ἐκ-
τήσατο ἡ δεξιὰ αὐτοῦ. Καὶ ἐξέβαλεν ἀπὸ προ-
σώπου αὐτῶν ἔθνη· καὶ ἐκληροδότησεν αὐτοὺς
ἐν σχοινίῳ κληροδοσίας· καὶ κατεσκήνωσεν ἐν
τοῖς σκηνώμασιν αὐτῶν τὰς φυλὰς τοῦ ἰσραήλ.
Καὶ ἐπείρασαν καὶ παρεπίκραναν τὸν θεὸν τὸν
ὕψιστον· καὶ τὰ μαρτύρια αὐτοῦ οὐκ ἐφυλά-

ξαντο. Καὶ ἐπέστρεψαν καὶ ἠθέτησαν καθὼς καὶ οἱ πατέρες αὐτῶν, μετεστράφησαν εἰς τόξον στρεβλόν. Καὶ παρώργισαν αὐτὸν ἐν τοῖς βουνοῖς αὐτῶν καὶ ἐν τοῖς γλυπτοῖς αὐτῶν παρεζήλωσαν αὐτόν. Ἤκουσεν ὁ θεὸς καὶ ὑπερεῖδε. καὶ ἐξουδένωσε σφόδρα τὸν ἰσραήλ. Καὶ ἀπώσατο τὴν σκηνὴν σηλὼμ σκήνωμα ὃ κατεσκήνωσεν ἐν ἀνθρώποις. Καὶ παρέδωκεν εἰς αἰχμαλωσίαν τὴν ἰσχὺν αὐτῶν. καὶ τὴν καλλονὴν αὐτῶν εἰς χεῖρας ἐχθρῶν. Καὶ συνέκλεισεν ἐν ῥομφαίᾳ τὸν λαὸν αὐτοῦ. καὶ τὴν κληρονομίαν αὐτοῦ ὑπερεῖδε. Τοὺς νεανίσκους αὐτῶν κατέφαγε πῦρ. καὶ αἱ παρθένοι αὐτῶν οὐκ ἐπενθήθησαν. Οἱ ἱερεῖς αὐτῶν ἐν ῥομφαίᾳ ἔπεσον. καὶ αἱ χῆραι αὐτῶν οὐ κλαυθήσονται. Καὶ ἐξηγέρθη ὡς ὁ ὑπνῶν κς. ὡς δυνατὸς κεκραιπαληκὼς ἐξ οἴνου. Καὶ ἐπάταξε τοὺς ἐχθροὺς αὐτοῦ εἰς τὰ ὀπίσω. ὄνειδος αἰώνιον ἔδωκεν αὐτοῖς. Καὶ ἀπώσατο τὸ σκήνωμα ἰωσήφ. καὶ τὴν φυλὴν ἐφραὶμ οὐκ ἐξελέξατο. Καὶ ἐξελέξατο

τὴν φυλὴν ἰούδα. τὸ ὄρος τὸ σιὼν ὃ ἠγάπησε.
Καὶ ᾠκοδόμησεν ὡς μονοκέρωτος τὸ ἁγία-
σμα αὐτοῦ. ἐν τῇ γῇ ἐθεμελίωσεν αὐτὴν εἰς τὸν
αἰῶνα. Καὶ ἐξελέξατο δαβὶδ τὸν δοῦλον αὐτοῦ.
καὶ ἀνέλαβεν αὐτὸν ἐκ τῶν ποιμνίων τῶν προβάτων.
Ἐξόπισθεν τῶν λοχευομένων ἔλαβεν αὐτόν. ποι-
μαίνειν ἰακὼβ τὸν δοῦλον αὐτοῦ. καὶ ἰσραὴλ
τὴν κληρονομίαν αὐτοῦ. Καὶ ἐποίμανεν αὐ-
τοὺς ἐν τῇ ἀκακίᾳ τῆς καρδίας αὐτοῦ. καὶ ἐν ταῖς
συνέσεσι τῶν χειρῶν αὐτοῦ, ὡδήγησεν αὐτούς.

Δόξα.

Ψαλμὸς τῷ ἀσάφ. οη´

Ὁ θεὸς ἤλθοσαν ἔθνη εἰς τὴν κληρονομί-
αν σου. ἐμίαναν τὸν ναὸν τὸν ἅγιόν σου.
Ἔθεντο ἱερουσαλὴμ ὡς ὀπωροφυλάκιον. ἔθεντο
τὰ θνησιμαῖα τῶν δούλων σου, βρώματα τοῖς
πετεινοῖς τοῦ οὐρανοῦ. Τὰς σάρκας τῶν ὁσί-
ων σου τοῖς θηρίοις τῆς γῆς. Ἐξέχεαν τὸ αἷμα
αὐτῶν ὡσεὶ ὕδωρ. κύκλῳ ἱερουσαλὴμ καὶ οὐκ

ἦν ὁ θάπτων. Ἐγενήθημεν ὄνειδος τοῖς γείτοσιν ἡμῶν, μυκτηρισμὸς καὶ χλευασμὸς τοῖς κύκλῳ ἡμῶν. Ἕως πότε κύριε ὀργισθήσῃ εἰς τέλος: ἐκκαυθήσεται ὡς πῦρ ὁ ζῆλος σου. Ἔκχεον τὴν ὀργήν σου ἐπὶ τὰ ἔθνη τὰ μὴ γινώσκοντά σε καὶ ἐπὶ βασιλείας, αἳ τὸ ὄνομά σου οὐκ ἐπεκαλέσαντο. Ὅτι κατέφαγον τὸν Ἰακὼβ, καὶ τὸν τόπον αὐτοῦ ἠρήμωσαν. Μὴ μνησθῇς ἡμῶν ἀνομιῶν ἀρχαίων. Ταχὺ προκαταλαβέτωσαν ἡμᾶς οἱ οἰκτιρμοί σου κύριε. Ὅτι ἐπτωχεύσαμεν σφόδρα. Βοήθησον ἡμῖν ὁ θεὸς ὁ σωτὴρ ἡμῶν· ἕνεκεν τῆς δόξης τοῦ ὀνόματός σου κύριε ῥῦσαι ἡμᾶς. Καὶ ἱλάσθητι ταῖς ἁμαρτίαις ἡμῶν ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου. Μήποτε εἴπωσι τὰ ἔθνη, ποῦ ἐστιν ὁ θεὸς αὐτῶν. καὶ γνωσθήτω ἐν τοῖς ἔθνεσιν ἐνώπιον τῶν ὀφθαλμῶν ἡμῶν. ἡ ἐκδίκησις τοῦ αἵματος τῶν δούλων σου τοῦ ἐκκεχυμένου. Εἰσελθέτω ἐνώπιόν σου ὁ στεναγμὸς τῶν πεπεδημένων. Κατὰ τὴν μεγαλωσύνην τοῦ βραχίονός σου, περιποίησαι τοὺς υἱοὺς τῶν

τεθανατωμένων. Ἀπόδος τοῖς γείτοσιν ἡ-
μῶν ἑπταπλασίονα εἰς τὸν κόλπον αὐτῶν· τὸν
ὀνειδισμὸν αὐτῶν ὃν ὠνείδισάν σε κέ. Ἡμεῖς δὲ
λαός σου καὶ πρόβατα νομῆς σου. Ἀνθομο-
λογησόμεθά σοι ὁ θς εἰς τὸν αἰῶνα· εἰς γενεὰν
καὶ γενεὰν ἐξαγγελοῦμεν τὴν
αἴνεσίν σου:~

Εἰς τὸ τέλος ὑπὲρ τῶν ἀλλοιωθησομένων
μαρτύριον τῷ ἀσάφ· ψαλμὸς
ὑπὲρ τοῦ ἀσσυρίου. οθʹ

Ποιμαίνων τὸν ἰσραὴλ πρόσχες ὁ ὁδη-
γῶν ὡσεὶ πρόβατον τὸν ἰωσήφ. Ὁ κα-
θήμενος ἐπὶ τῶν χερουβὶμ ἐμφάνηθι. ἐναν-
τίον ἐφραὶμ καὶ βενιαμὶν καὶ μανασσῆ. Ἐξέ-
γειρον τὴν δυναστείαν σου καὶ ἐλθὲ εἰς τὸ σῶ-
σαι ἡμᾶς. Ὁ θς ἐπίστρεψον ἡμᾶς, καὶ ἐπίφα-
νον τὸ πρόσωπόν σου καὶ σωθησόμεθα. Κε ὁ θς
τῶν δυνάμεων ἕως πότε ὀργίζῃ ἐπὶ τὴν προ

σευχὴν τῶν δούλων σου. Ψωμιεῖς ἡμᾶς ἄρ-
τον δακρύων· καὶ ποτιεῖς ἡμᾶς ἐν δάκρυ-
σιν ἐν μέτρῳ. Ἔθου ἡμᾶς εἰς ἀντιλογίαν τοῖς
γείτοσιν ἡμῶν· καὶ οἱ ἐχθροὶ ἡμῶν ἐμυκτήρι-
σαν ἡμᾶς. Κε ὁ θς τῶν δυνάμεων ἐπίστρεψον ἡ-
μᾶς· καὶ ἐπίφανον τὸ πρόσωπόν σου καὶ σωθη-
σόμεθα. Ἄμπελον ἐξ αἰγύπτου μετῆρας· ἐ-
ξέβαλες ἔθνη καὶ κατεφύτευσας αὐτήν.
Ὡδοποίησας ἔμπροσθεν αὐτῆς· καὶ κατεφύ-
τευσας τὰς ῥίζας αὐτῆς, καὶ ἐπλήρωσε τὴν
γῆν. Ἐκάλυψεν ὄρη ἡ σκιὰ αὐτῆς· καὶ αἱ ἀνα-
δενδράδες αὐτῆς τὰς κέδρους τοῦ θυ. Ἐξέ-
τεινε τὰ κλήματα αὐτῆς, ἕως θαλάσσης, καὶ
ἕως ποταμῶν τὰς παραφυάδας αὐτῆς.
Ἵνα τί καθεῖλες τὸν φραγμὸν αὐτῆς καὶ τρυ-
γῶσιν αὐτὴν πάντες οἱ παραπορευόμενοι τὴν
ὁδόν. Ἐλυμήνατο αὐτὴν ὗς ἐκ δρυμοῦ· καὶ μονιὸς
ἄγριος κατενεμήσατο αὐτήν. Ὁ θς τῶν δυνά-
μεων ἐπίστρεψον δή· καὶ ἐπίβλεψον ἐξ οὐρανοῦ
καὶ ἴδε. Καὶ ἐπίσκεψαι τὴν ἄμπελον ταύτην.

καὶ κατάρτισαι αὐτὴν· ἣν ἐφύτευσεν ἡ δεξιά σου. Καὶ ἐπὶ υἱὸν ἀνθρώπου ὃν ἐκραταίωσας σεαυτῷ. Ἐμπεπυρισμένη πυρὶ καὶ ἀνεσκαμμένη· ἀπὸ ἐπιτιμήσεως τοῦ προσώπου σου ἀπολοῦνται. Γενηθήτω ἡ χείρ σου ἐπ᾽ ἄνδρα δεξιᾶς σου· καὶ ἐπὶ υἱὸν ἀνθρώπου ὃν ἐκραταίωσας σεαυτῷ. Καὶ οὐ μὴ ἀποστῶμεν ἀπὸ σοῦ. Ζωώσεις ἡμᾶς, καὶ τὸ ὄνομά σου ἐπικαλεσόμεθα. Κύριε ὁ θεὸς τῶν δυνάμεων ἐπίστρεψον ἡμᾶς. καὶ ἐπίφανον τὸ πρόσωπόν σου καὶ σωθησόμεθα :~

Εἰς τὸ τέλος ὑπὲρ τῶν ληνῶν ψαλμὸς ὠδῆ τῷ ἀσάφ. π´

Ἀγαλλιᾶσθε τῷ θεῷ τῷ βοηθῷ ἡμῶν· ἀλαλάξατε τῷ θεῷ ἰακώβ. Λάβετε ψαλμὸν καὶ δότε τύμπανον. ψαλτήριον τερπνὸν μετὰ κιθάρας. Σαλπίσατε ἐν νεομηνίᾳ σάλπιγγι· ἐν εὐσήμῳ ἡμέρᾳ ἑορτῆς ὑμῶν· Ὅτι πρόσταγμα τῷ ἰσραὴλ ἐστί· καὶ κρῖμα τῷ θεῷ ἰακώβ. Μαρτύριον ἐν

τῷ ἰωσὴφ

τῷ ἰωσὴφ ἔθετο αὐτῷ· ἐν τῷ ἐξελθεῖν αὐτὸν
ἐκ γῆς αἰγύπτου· Γλῶσσαν ἣν οὐκ ἔγνω ἤκουσεν·
ἀπέστησεν ἀπὸ ἄρσεων τὸν νῶτον αὐτοῦ·
Αἱ χεῖρες αὐτοῦ ἐν τῷ κοφίνῳ ἐδούλευσαν·
ἐν θλίψει ἐπεκαλέσω με καὶ ἐρρυσάμην σε·
Ἐπήκουσά σου ἐν ἀποκρύφῳ καταιγίδος·
Διάψαλμα· Ἐδοκίμασά σε ἐπὶ ὕδατος ἀντι
λογίας· Ἄκουσον λαός μου καὶ διαμαρτύρο-
μαί σοι· Ἰσραὴλ ἐὰν ἀκούσῃς μου, οὐκ ἔσται ἐν
σοὶ θεὸς πρόσφατος οὐδὲ προσκυνήσεις θεῷ ἀλ
λοτρίῳ· Ἐγὼ γάρ εἰμι κύριος ὁ θεός σου, ὁ ἀναγαγών σε
ἐκ γῆς αἰγύπτου· Πλάτυνον τὸ στόμα σου καὶ
πληρώσω αὐτό· Καὶ οὐκ ἤκουσεν ὁ λαός μου τῆς
φωνῆς μου· καὶ ἰσραὴλ οὐ προσέσχε μοι· Καὶ
ἐξαπέστειλα αὐτοὺς κατὰ τὰ ἐπιτηδεύμα
τα τῶν καρδιῶν αὐτῶν· πορεύσονται ἐν τοῖς
ἐπιτηδεύμασιν αὐτῶν· Εἰ ὁ λαός μου ἤκουσέ μου
ἰσραὴλ ταῖς ὁδοῖς μου εἰ ἐπορεύθη· ἐν τῷ μηδε
νὶ ἂν τοὺς ἐχθροὺς αὐτῶν ἐταπείνωσα· Καὶ ἐ
πὶ τοὺς θλίβοντας αὐτοὺς ἐπέβαλον ἂν

τὴν χεῖρά μου. Οἱ ἐχθροὶ κυρίου ἐψεύσαντο αὐ-
τῷ. καὶ ἔσται ὁ καιρὸς αὐτῶν εἰς τὸν αἰῶνα.
Καὶ ἐψώμισεν αὐτοὺς ἐκ στέατος πυροῦ.
καὶ ἐκ πέτρας μέλι ἐχόρ
τασεν αὐτούς.~
Δόξα.

Ψαλμὸς τῷ ἀσάφ. πα.

Ὁ θεὸς ἔστη ἐν συναγωγῇ θεῶν. ἐν μέσῳ
δὲ θεοὺς διακρίνει. Ἕως πότε κρίνε-
τε ἀδικίαν. καὶ πρόσωπα ἁμαρτωλῶν λαμ-
βάνετε. Κρίνατε ὀρφανῷ καὶ πτωχῷ. ταπει-
νὸν καὶ πένητα δικαιώσατε. Ἐξέλεσθε πένη-
τα καὶ πτωχόν. ἐκ χειρὸς ἁμαρτωλοῦ ῥύσα-
σθε αὐτόν. Οὐκ ἔγνωσαν οὐδὲ συνῆκαν ἐν σκό-
τει διαπορεύονται. Σαλευθήτωσαν πάντα
τὰ θεμέλια τῆς γῆς. Ἐγὼ εἶπα θεοί ἐστε καὶ
υἱοὶ ὑψίστου πάντες. ὑμεῖς δὲ ὡς ἄνθρωποι
ἀποθνήσκετε, καὶ ὡς εἷς τῶν ἀρχόντων πί-
πτετε. Ἀνάστα ὁ θεὸς κρῖνον τὴν γῆν. ὅτι σὺ

κατακληρονομήσεις ἐν πᾶσι τοῖς ἔθνεσι.

Ὠιδὴ ψαλμοῦ τῷ ἀσάφ. πβʹ

Ὁ θεὸς τίς ὁμοιωθήσεταί σοι· μὴ σιγήσῃς μηδὲ καταπραΰνῃς ὁ θεός. Ὅτι ἰδοὺ οἱ ἐχθροί σου ἤχησαν· καὶ οἱ μισοῦντές σε ἦραν κεφαλήν. Ἐπὶ τὸν λαόν σου κατεπανουργεύσαντο γνώμην· καὶ ἐβουλεύσαντο κατὰ τῶν ἁγίων σου. Εἶπαν δεῦτε καὶ ἐξολοθρεύσωμεν αὐτοὺς ἐξ ἔθνους· καὶ οὐ μὴ μνησθῇ τὸ ὄνομα ἰσραὴλ ἔτι. Ὅτι ἐβουλεύσαντο ἐν ὁμονοίᾳ ἐπὶ τὸ αὐτό· κατὰ σοῦ διαθήκην διέθεντο. Τὰ σκηνώματα τῶν ἰδουμαίων καὶ οἱ ἰσμαηλῖται· Μωὰβ καὶ οἱ ἀγαρηνοί. Γεβὰλ καὶ ἀμμὼν καὶ ἀμαλήκ. Ἀλλόφυλοι μετὰ τῶν κατοικούντων τύρον. Καὶ γὰρ καὶ ἀσσοὺρ συμπαρεγένετο μετ' αὐτῶν· ἐγενήθησαν εἰς ἀντίληψιν τοῖς υἱοῖς λώτ. Διάψαλμα. Ποίησον αὐτοῖς ὡς τῇ μαδιὰμ καὶ τῷ σισάρᾳ· ὡς τῷ ἰαβεὶμ ἐν τῷ χει

μάρρῳ κισῶν. Ἐξωλοθρεύθησαν ἐν ἀενδώρ.
ἐγενήθησαν ὡσεὶ κόπρος τῇ γῇ. Θοῦ τοὺς ἄρ
χοντας αὐτῶν ὡς τὸν ὠρὴβ καὶ ζὴβ καὶ ζεβεὲ
καὶ σαλμανᾶν πάντας τοὺς ἄρχοντας αὐ-
τῶν. Οἵτινες εἶπον κληρονομήσωμεν ἑαυ-
τοῖς τὸ ἁγιαστήριον τοῦ θεοῦ. Ὁ θεός μου θοῦ αὐ-
τοὺς ὡς τροχόν. ὡς καλάμην κατὰ πρόσω-
πον ἀνέμου. Ὡσεὶ πῦρ ὃ διαφλέξει δρυ-
μόν. ὡσεὶ φλὸξ ἣ κατακαύσει ὄρη. Οὕτως
καταδιώξεις αὐτοὺς ἐν τῇ καταιγίδι σου.
καὶ ἐν τῇ ὀργῇ σου συνταράξεις αὐτούς.
Πλήρωσον τὰ πρόσωπα αὐτῶν ἀτιμίας.
καὶ ζητήσουσι τὸ ὄνομά σου κε. Αἰσχυνθήτω
σαν καὶ ταραχθήτωσαν εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰ-
ῶνος. καὶ ἐντραπήτωσαν καὶ ἀπολέσθω
σαν. Καὶ γνώτωσαν ὅτι ὄνομά σοι
κύριος. σὺ μόνος ὕψι-
ψιστος ἐπὶ πᾶ-
σαν τὴν
γῆν.

Εἰς τὸ

Εἰς τὸ τέλος ὑπὲρ τῶν ληνῶν τοῖς
υἱοῖς κορὲ ψαλμός. πγ'

ΩΣ ἀγαπητὰ τὰ σκηνώματά σου κε
τῶν δυνάμεων. Ἐπιποθεῖ καὶ ἐκλεί-
πει ἡ ψυχή μου εἰς τὰς αὐλὰς τοῦ κυ. Ἡ καρ-
δία μου καὶ ἡ σάρξ μου ἠγαλλιάσαντο ἐπὶ θν
ζῶντα. Καὶ γὰρ στρουθίον εὗρεν ἑαυτῷ οἰκίαν.
καὶ τρυγὼν νοσσιὰν ἑαυτῇ. οὗ θήσει τὰ νοσσία
ἑαυτῆς. Τὰ θυσιαστήριά σου κε τῶν δυνά-
μεων. ὁ βασιλεύς μου καὶ ὁ θς μου. Μακάριοι
οἱ κατοικοῦντες ἐν τῷ οἴκῳ σου. εἰς τοὺς αἰ-
ῶνας τῶν αἰώνων, αἰνέσουσί σε. Διάψαλμα.
Μακάριος ἀνὴρ ᾧ ἔστιν ἀντίληψις αὐτῷ πα-
ρὰ σοί. ἀναβάσεις ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτοῦ διέθε-
το. Εἰς τὴν κοιλάδα τοῦ κλαυθμῶνος. εἰς τὸν
τόπον ὃν ἔθετο. καὶ γὰρ εὐλογίας δώσει ὁ νομο-
θετῶν. Πορεύσονται ἐκ δυνάμεως εἰς δύνα-
μιν. ὀφθήσεται ὁ θς τῶν θεῶν ἐν σιών. Κε ὁ θς

BIBLIOTECA UNIVERSITARIA
SEVILLA

τῶν δυνάμεων, εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου.
ἐνώτισαι ὁ θεὸς ἰακώβ. Διάψαλμα. Ὑπερα
σπιστὰ ἡμῶν, ἴδε ὁ θεός, καὶ ἐπίβλεψον εἰς τὸ πρό
σωπον τοῦ χριστοῦ σου. Ὅτι κρείσσων ἡμέρα μία
ἐν ταῖς αὐλαῖς σου, ὑπὲρ χιλιάδας. Ἐξελε
ξάμην παραρριπτεῖσθαι ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ θεοῦ μου
μᾶλλον, ἢ οἰκεῖν με ἐν σκηνώμασιν ἁμαρτω
λῶν. Ὅτι ἔλεος καὶ ἀλήθειαν ἀγαπᾷ κύριος. ὁ θεὸς
χάριν καὶ δόξαν δώσει. Κύριος οὐ στερήσει τὰ ἀγα
θὰ τοῖς πορευομένοις ἐν ἀκακίᾳ. Κύριε ὁ θεὸς
τῶν δυνάμεων. μακάριος ἄνθρωπος ὁ ἐλπί
(ζων ἐπὶ σέ.

Εἰς τὸ τέλος τοῖς υἱοῖς κορὲ ψαλμός. πδ΄

Εὐδόκησας κύριε τὴν γῆν σου. ἀπέστρεψας
τὴν αἰχμαλωσίαν ἰακώβ. Ἀφῆκας
τὰς ἀνομίας τῷ λαῷ σου. ἐκάλυψας πά-
σας τὰς ἁμαρτίας αὐτῶν. Κατέπαυσας πᾶ
σαν τὴν ὀργήν σου. ἀπέστρεψας ἀπὸ ὀργῆς θυ-

μοῦ σου. Ἐπίστρεψον ἡμᾶς ὁ θεὸς τῶν σωτηρίων ἡμῶν. καὶ ἀπόστρεψον τὸν θυμόν σου ἀφ' ἡμῶν. Μὴ εἰς τοὺς αἰῶνας ὀργισθήσῃ ἡμῖν; ἢ διατενεῖς τὴν ὀργήν σου ἀπὸ γενεᾶς εἰς γενεάν; Ὁ θεὸς, σὺ ἐπιστρέψας ζωώσεις ἡμᾶς. καὶ ὁ λαός σου, εὐφρανθήσονται ἐπὶ σοί. Δεῖξον ἡμῖν κύριε τὸ ἔλεός σου. καὶ τὸ σωτήριόν σου δῴης ἡμῖν. Ἀκούσομαι τί λαλήσει ἐν ἐμοὶ κύριος ὁ θεός. Ὅτι λαλήσει εἰρήνην ἐπὶ τὸν λαὸν αὐτοῦ. καὶ ἐπὶ τοὺς ὁσίους αὐτοῦ. καὶ ἐπὶ τοὺς ἐπιστρέφοντας καρδίαν ἐπ' αὐτόν. Πλὴν ἐγγὺς τῶν φοβουμένων αὐτὸν τὸ σωτήριον αὐτοῦ. τοῦ κατασκηνῶσαι δόξαν ἐν τῇ γῇ ἡμῶν. Ἔλεος καὶ ἀλήθεια συνήντησαν. δικαιοσύνη καὶ εἰρήνη κατεφίλησαν. Ἀλήθεια ἐκ τῆς γῆς ἀνέτειλε. καὶ δικαιοσύνη ἐκ τοῦ οὐρανοῦ διέκυψε. Καὶ γὰρ ὁ κύριος δώσει χρηστότητα. καὶ ἡ γῆ ἡμῶν δώσει τὸν καρπὸν αὐτῆς. Δικαιοσύνη ἐνώπιον αὐτοῦ προπορεύσεται. καὶ θήσει εἰς ὁδὸν τὰ διαβήματα αὐτοῦ.

Δόξα. κάθισμα. ιά

Κλῖνον κύριε τὸ οὖς σου καὶ ἐπάκουσόν μου. ὅ-
τι πτωχὸς καὶ πένης εἰμὶ ἐγώ. Φύλαξον
τὴν ψυχήν μου ὅτι ὅσιός εἰμι. σῶσον τὸν δοῦλόν σου
ὁ θεός μου, τὸν ἐλπίζοντα ἐπὶ σέ. Ἐλέησόν με κύριε
ὅτι πρὸς σὲ κεκράξομαι ὅλην τὴν ἡμέραν. Εὔ-
φρανον τὴν ψυχὴν τοῦ δούλου σου ὅτι πρὸς σὲ
ἦρα τὴν ψυχήν μου. Ὅτι σὺ κύριε χρηστὸς καὶ ἐπιει-
κὴς, καὶ πολυέλεος πᾶσι τοῖς ἐπικαλουμέ-
νοις σε. Ἐνώτισαι κύριε τὴν προσευχήν μου. καὶ
πρόσχες τῇ φωνῇ τῆς δεήσεώς μου. Ἐν ἡμέρᾳ
θλίψεώς μου ἐκέκραξα πρὸς σὲ, ὅτι ἐπήκου-
σάς μου. Οὐκ ἔστιν ὅμοιός σοι ἐν θεοῖς κύριε, καὶ
οὐκ ἔστι κατὰ τὰ ἔργα σου. Πάντα τὰ ἔθνη ὅσα
ἐποίησας, ἥξουσι καὶ προσκυνήσουσιν ἐνώπι-
όν σου κύριε. Καὶ δοξάσουσι τὸ ὄνομά σου, ὅτι μέ-
γας εἶ σύ. καὶ ποιῶν θαυμάσια. σὺ εἶ θεὸς μό-
νος. Ὁδήγησόν με κύριε ἐν τῇ ὁδῷ σου. καὶ πορεύ-

σομαι ἐν

σομαι ἐν τῇ ἀληθείᾳ σου. Εὐφρανθήτω ἡ καρδία μου τοῦ φοβεῖσθαι τὸ ὄνομά σου. Ἐξομολογήσομαί σοι κύριε ὁ θεός μου ἐν ὅλῃ καρδίᾳ μου· καὶ δοξάσω τὸ ὄνομά σου εἰς τὸν αἰῶνα. Ὅτι τὸ ἔλεός σου μέγα ἐπ' ἐμέ· καὶ ἐρρύσω τὴν ψυχήν μου ἐξ ᾅδου κατωτάτου. Ὁ θεός, παράνομοι ἐπανέστησαν ἐπ' ἐμέ· καὶ συναγωγὴ κραταιῶν ἐζήτησαν τὴν ψυχήν μου· καὶ οὐ προέθεντό σε ἐνώπιον αὐτῶν. Καὶ σὺ κύριε ὁ θεός μου οἰκτίρμων καὶ ἐλεήμων· μακρόθυμος καὶ πολυέλεος καὶ ἀληθινός. Ἐπίβλεψον ἐπ' ἐμὲ καὶ ἐλέησόν με· δὸς τὸ κράτος σου τῷ παιδί σου· καὶ σῶσον τὸν υἱὸν τῆς παιδίσκης σου. Ποίησον μετ' ἐμοῦ σημεῖον εἰς ἀγαθόν· καὶ ἰδέτωσαν οἱ μισοῦντές με καὶ αἰσχυνθήτωσαν. Ὅτι σὺ κύριε ἐβοήθησάς μοι καὶ παρεκάλεσάς με.

Τοῖς υἱοῖς κορὲ ψαλμὸς ᾠδῆς. πϛ´

ΟΙ θεμέλιοι αὐτοῦ ἐν τοῖς ὄρεσι τοῖς ἁγίοις. Ἀγαπᾷ κύριος τὰς πύλας σι-

ὼν, ὑπὲρ πάντα τὰ σκηνώματα ἰακώβ.
Δεδοξασμένα ἐλαλήθη περὶ σοῦ ἡ πόλις τοῦ
θεοῦ. Μνησθήσομαι ῥαὰβ, καὶ βαβυλῶνος τοῖς
γινώσκουσί με. Καὶ ἰδοὺ ἀλλόφυλοι καὶ τύρος
καὶ λαὸς τῶν αἰθιόπων. οὗτοι ἐγεννήθησαν ἐκεῖ.
Μήτηρ σιὼν ἐρεῖ ἄνθρωπος. καὶ ἄνθρωπος ἐγεννήθη ἐν αὐ-
τῇ. καὶ αὐτὸς ἐθεμελίωσεν αὐτὴν ὁ ὕψιστος. Κύριος
διηγήσεται ἐν γραφῇ λαῶν. καὶ ἀρχόντων τού-
των τῶν γεγεννημένων ἐν αὐτῇ. Ὡς εὐφραινομέ-
νων πάντων ἡ κατοικία ἐν σοί.

Ὠδὴ ψαλμοῦ τοῖς υἱοῖς κορὲ, εἰς τὸ τέλος ὑ-
πὲρ μαελὲθ τοῦ ἀποκριθῆναι, συνέσεως αἰ-
θὰμ τῷ ἰσραηλίτῃ. πζ΄

Κύριε ὁ θεὸς τῆς σωτηρίας μου, ἡμέρας ἐκέκρα-
ξα καὶ ἐν νυκτὶ ἐναντίον σου. Εἰσελθέτω ἐνώ-
πιόν σου ἡ προσευχή μου. Κλῖνον τὸ οὖς σου εἰς
τὴν δέησίν μου. ὅτι ἐπλήσθη κακῶν ἡ ψυχή μου
καὶ ἡ ζωή μου τῷ ᾅδῃ ἤγγισε. Προσελογίσθην με-

τὰ τῶν καταβαινόντων εἰς λάκκον. Ἐγενήθην ὡσεὶ ἄνθρωπος ἀβοήθητος. ἐν νεκροῖς ἐλεύθερος. Ὡσεὶ τραυματίαι καθεύδοντες ἐν τάφῳ ὧν οὐκ ἐμνήσθης ἔτι. καὶ αὐτοὶ ἐκ τῆς χειρός σου ἀπώσθησαν. Ἔθεντό με ἐν λάκκῳ κατωτάτῳ· ἐν σκοτεινοῖς καὶ ἐν σκιᾷ θανάτου. Ἐπ' ἐμὲ ἐπεστηρίχθη ὁ θυμός σου. καὶ πάντας τοὺς μετεωρισμούς σου ἐπήγαγες ἐπ' ἐμέ. Διάψαλμα. Ἐμάκρυνας τοὺς γνωστούς μου ἀπ' ἐμοῦ. ἔθεντό με βδέλυγμα ἑαυτοῖς. Παρεδόθην καὶ οὐκ ἐξεπορευόμην. οἱ ὀφθαλμοί μου ἠσθένησαν ἀπὸ πτωχείας. Ἐκέκραξα πρὸς σὲ κύριε ὅλην τὴν ἡμέραν. διεπέτασα πρὸς σὲ τὰς χεῖράς μου. Μὴ τοῖς νεκροῖς ποιήσεις θαυμάσια. ἢ ἰατροὶ ἀναστήσουσι καὶ ἐξομολογήσονταί σοι; Μὴ διηγήσεταί τις ἐν τῷ τάφῳ τὸ ἔλεός σου. καὶ τὴν ἀλήθειάν σου ἐν τῇ ἀπωλείᾳ; Μὴ γνωσθήσεται ἐν τῷ σκότει τὰ θαυμάσιά σου. καὶ ἡ δικαιοσύνη σου ἐν γῇ ἐπιλελησμένῃ; Κἀγὼ πρὸς σὲ κύριε ἐκέκραξα. καὶ τὸ πρωῒ ἡ προσευχή

μου προφθάσει σε. Ἵνα τί κε ἀπωθῆ τὴν ψυχήν μου, ἀποστρέφεις τὸ πρόσωπόν σου ἀπ' ἐμοῦ. Πτωχός εἰμι ἐγώ, καὶ ἐν κόποις ἐκ νεότητός μου· ὑψωθεὶς δὲ ἐταπεινώθην καὶ ἐξηπορήθην. Ἐπ' ἐμὲ διῆλθον αἱ ὀργαί σου· οἱ φοβερισμοί σου ἐξετάραξάν με· ἐκύκλωσάν με ὡσεὶ ὕδωρ. Ὅλην τὴν ἡμέραν περιέσχον με ἅμα. Ἐμάκρυνας ἀπ' ἐμοῦ φίλον καὶ πλησίον· καὶ τοὺς γνωστούς μου ἀπὸ ταλαιπωρίας. Δόξα

Συνέσεως αἰθὰμ τῷ ἰσραηλίτῃ. πή

Τὰ ἐλέη σου κε εἰς τὸν αἰῶνα ᾄσομαι. εἰς γενεὰν καὶ γενεὰν ἀπαγγελῶ τὴν ἀλήθειάν σου ἐν τῷ στόματί μου. Ὅτι εἶπας εἰς τὸν αἰῶνα ἔλεος οἰκοδομηθήσεται· ἐν τοῖς οὐρανοῖς ἑτοιμασθήσεται ἡ ἀλήθειά σου. Διεθέμην διαθήκην τοῖς ἐκλεκτοῖς μου· ὤμοσα Δαβὶδ τῷ δούλῳ μου· ἕως τοῦ αἰῶνος. Ἑτοιμάσω τὸ σπέρμα σου· καὶ οἰκοδομήσω εἰς γενε-

ἀν καὶ γενεὰν τὸν θρόνον σου. Ἐξομολογήσονται οἱ οὐρανοὶ τὰ θαυμάσιά σου κύριε. καί γε τὴν ἀλήθειάν σου ἐν ἐκκλησίᾳ ἁγίων. Ὅτι τίς ἐν νεφέλαις ἰσωθήσεται τῷ κυρίῳ· ὁμοιωθήσεται τῷ κυρίῳ ἐν υἱοῖς θεοῦ. Ὁ θεὸς ἐνδοξαζόμενος ἐν βουλῇ ἁγίων. μέγας καὶ φοβερὸς ἐστὶν ἐπὶ πάντας τοὺς περικύκλῳ αὐτοῦ. Κύριε ὁ θεὸς τῶν δυνάμεων, τίς ὅμοιός σοι. δυνατὸς εἶ κύριε, καὶ ἡ ἀλήθειά σου κύκλῳ σου. Σὺ δεσπόζεις τοῦ κράτους τῆς θαλάσσης· τὸν δὲ σάλον τῶν κυμάτων αὐτῆς, σὺ καταπραΰνεις. Σὺ ἐταπείνωσας ὡς τραυματίαν ὑπερήφανον. ἐν τῷ βραχίονι τῆς δυνάμεώς σου, διεσκόρπισας τοὺς ἐχθρούς σου. Σοί εἰσιν οἱ οὐρανοί, καὶ σή ἐστιν ἡ γῆ· τὴν οἰκουμένην καὶ τὸ πλήρωμα αὐτῆς σὺ ἐθεμελίωσας· τὸν βορρᾶν καὶ τὴν θάλασσαν σὺ ἔκτισας. Θαβὼρ καὶ Ἑρμὼν ἐν τῷ ὀνόματί σου ἀγαλλιάσονται. σὸς ὁ βραχίων μετὰ δυναστείας. Κραταιωθήτω ἡ χείρ σου. ὑψωθήτω ἡ δεξιά σου. Δικαιοσύνη καὶ κρίμα ἑτοιμασία τοῦ θρόνου σου. Ἔλεος καὶ ἀλήθεια προπορεύσονται

πρὸ προσώπου σου. Μακάριος ὁ λαὸς ὁ γινώσκων ἀλαλαγμόν. Κύριε ἐν τῷ φωτὶ τοῦ προσώπου σου πορεύσονται. καὶ ἐν τῷ ὀνόματί σου ἀγαλλιάσονται ὅλην τὴν ἡμέραν. καὶ ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου ὑψωθήσονται. Ὅτι καύχημα τῆς δυνάμεως αὐτῶν σὺ εἶ. καὶ ἐν τῇ εὐδοκίᾳ σου ὑψωθήσεται τὸ κέρας ἡμῶν. Ὅτι τοῦ κυ ἡ ἀντίληψις. καὶ τοῦ ἁγίου ἰσραὴλ βασιλέως ἡμῶν. Τότε ἐλάλησας ἐν ὁράσει τοῖς υἱοῖς σου. καὶ εἶπας ἐθέμην βοήθειαν ἐπὶ δυνατόν. ὕψωσα ἐκλεκτὸν ἐκ τοῦ λαοῦ μου. Εὗρον Δαυὶδ τὸν δοῦλόν μου, ἐν ἐλαίῳ ἁγίῳ μου ἔχρισα αὐτόν. Ἡ γὰρ χείρ μου συναντιλήψεται αὐτῷ. καὶ ὁ βραχίων μου κατισχύσει αὐτόν. Οὐκ ὠφελήσει ἐχθρὸς ἐν αὐτῷ. καὶ υἱὸς ἀνομίας, οὐ προσθήσει τοῦ κακῶσαι αὐτόν. Καὶ συγκόψω ἀπὸ προσώπου αὐτοῦ τοὺς ἐχθροὺς αὐτοῦ. καὶ τοὺς μισοῦντας αὐτὸν τροπώσομαι. Καὶ ἡ ἀλήθειά μου καὶ τὸ ἔλεός μου μετ' αὐτοῦ. καὶ ἐν τῷ ὀνόματί μου ὑψωθήσεται τὸ κέρας αὐτοῦ. Καὶ θήσομαι ἐν θαλάσσῃ χεῖ-

ρα αὐτοῦ· καὶ ἐν ποταμοῖς δεξιὰν αὐτοῦ. Αὐ
τὸς ἐπικαλέσεταί με πατήρ μου εἶ σύ· θεός μου
καὶ ἀντιλήπτωρ τῆς σωτηρίας μου. Κἀγὼ πρωτό
τοκον θήσομαι αὐτὸν· ὑψηλὸν παρὰ τοῖς βα
σιλεῦσι τῆς γῆς. Εἰς τὸν αἰῶνα φυλάξω αὐ
τῷ τὸ ἔλεός μου· καὶ ἡ διαθήκη μου πιστὴ αὐτῷ.
Καὶ θήσομαι εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος τὸ σπέρ
μα αὐτοῦ· καὶ τὸν θρόνον αὐτοῦ ὡς τὰς ἡμέ-
ρας τοῦ οὐρανοῦ. Ἐὰν ἐγκαταλίπωσιν οἱ υἱοὶ αὐτοῦ
τὸν νόμον μου· καὶ τοῖς κρίμασί μου μὴ πορευθῶ
σιν. Ἐὰν τὰ δικαιώματά μου βεβηλώσωσι·
καὶ τὰς ἐντολάς μου μὴ φυλάξωσιν. Ἐπισκέ
ψομαι ἐν ῥάβδῳ τὰς ἀνομίας αὐτῶν· καὶ ἐν μά
στιξι τὰς ἀδικίας αὐτῶν. Τὸ δὲ ἔλεός μου, οὐ μὴ δι
ασκεδάσω ἀπ᾽ αὐτοῦ· οὐδὲ μὴ ἀδικήσω ἐν τῇ ἀ-
ληθείᾳ μου. Οὐδὲ μὴ βεβηλώσω τὴν διαθή-
κην μου· καὶ τὰ ἐκπορευόμενα, διὰ τῶν χειλέων μου, οὐ
μὴ ἀθετήσω. Ἅπαξ ὤμοσα ἐν τῷ ἁγίῳ μου,
εἰ τῷ Δαυὶδ ψεύσομαι. Τὸ σπέρμα αὐτοῦ
εἰς τὸν αἰῶνα μένει· καὶ ὁ θρόνος αὐτοῦ ὡς
ὁ ἥλιος ἐναντίον μου. Καὶ ὡς ἡ σελήνη κατης

τισμένη εἰς τὸν αἰῶνα· καὶ ὁ μάρτυς ἐν οὐρανῷ πιστός·
Διάψαλμα· Σὺ δὲ ἀπώσω καὶ ἐξουδένωσας· ἀ-
νεβάλου τὸν χριστόν σου· Κατέστρεψας τὴν
διαθήκην τοῦ δούλου σου· ἐβεβήλωσας εἰς τὴν γῆν
τὸ ἁγίασμα αὐτοῦ· Καθεῖλες πάντας τοὺς
φραγμοὺς αὐτοῦ· ἔθου τὰ ὀχυρώματα αὐτοῦ δει-
λίαν· Διήρπαζον αὐτὸν πάντες οἱ διοδεύοντες
ὁδόν· ἐγενήθη ὄνειδος τοῖς γείτοσιν αὐτοῦ· Ὕψω-
σας τὴν δεξιὰν τῶν θλιβόντων αὐτόν· ηὔφρανας
πάντας τοὺς ἐχθροὺς αὐτοῦ· Ἀπέστρεψας τὴν
βοήθειαν τῆς ῥομφαίας αὐτοῦ· καὶ οὐκ ἀντελάβου
αὐτοῦ ἐν τῷ πολέμῳ· Κατέλυσας ἀπὸ καθαρισμοῦ
αὐτόν· τὸν θρόνον αὐτοῦ εἰς τὴν γῆν κατέρραξας·
Ἐσμίκρυνας τὰς ἡμέρας τοῦ χρόνου αὐτοῦ· κα-
τέχεας αὐτοῦ αἰσχύνην· Ἕως πότε κύριε ἀποστρέ-
φῃ εἰς τέλος· ἐκκαυθήσεται ὡς πῦρ ἡ ὀργή σου·
Μνήσθητι τίς μου ἡ ὑπόστασις· μὴ γὰρ ματαίως
ἔκτισας πάντας τοὺς υἱοὺς τῶν ἀνθρώπων; Τίς ἐστιν
ἄνθρωπος, ὃς ζήσεται καὶ οὐκ ὄψεται θάνατον· ῥύσεται
τὴν ψυχὴν αὐτοῦ ἐκ χειρὸς ᾅδου· Διάψαλμα·

Ποῦ εἰσι

Π οὗ εἰσι τὰ ἐλέη σου τὰ ἀρχαῖα Κύριε· ἃ ὤμο-
σας τῷ Δαυΐδ ἐν τῇ ἀληθείᾳ σου. Μ νήσθητι
Κύριε τοῦ ὀνειδισμοῦ τῶν δούλων σου· οὗ ὑπέσχον ἐν
τῷ κόλπῳ μου πολλῶν ἐθνῶν. Ο ὗ ὠνείδι-
σαν οἱ ἐχθροί σου Κύριε· οὗ ὠνείδισαν τὸ ἀντάλλαγ-
μα τοῦ χριστοῦ σου. Ε ὐλογητὸς Κύριος εἰς τὸν αἰ-
ῶνα· γένοιτο γένοιτο.

Δόξα.

Π ροσευχὴ Μωυσῆ ἀνθρώπου θεοῦ. πθ'

Κ ύριε καταφυγὴ ἐγενήθης ἡμῖν ἐν γε-
νεᾷ καὶ γενεᾷ. Π ρὸ τοῦ ὄρη γενηθῆναι καὶ
πλασθῆναι τὴν γῆν καὶ τὴν οἰκουμένην· καὶ ἀπὸ
τοῦ αἰῶνος καὶ ἕως τοῦ αἰῶνος σὺ εἶ. Μ ὴ ἀποστρέ-
ψῃς ἄνθρωπον εἰς ταπείνωσιν· καὶ εἶπας, ἐπιστρέ-
ψατε υἱοὶ τῶν ἀνθρώπων. Ο ὅτι χίλια ἔτη ἐν ὀφθαλ-
μοῖς σου Κύριε· ὡς ἡ ἡμέρα ἡ ἐχθὲς ἥτις διῆλθε, καὶ
φυλακὴ ἐν νυκτί. Τ ὰ ἐξουδενώματα αὐτῶν
ἔτη ἔσονται. τὸ πρωῒ ὡσεὶ χλόη παρέλθοι· τὸ πρωῒ
ἀνθήσαι καὶ παρέλθοι. Τ ὸ ἑσπέρας ἀποπέ-

σοι· σκληρωθείη καὶ ξηρανθείη. Ὅτι ἐξελίπομεν ἐν τῇ ὀργῇ σου, καὶ ἐν τῷ θυμῷ σου ἐταράχθημεν. Ἔθου τὰς ἀνομίας ἡμῶν ἐναντίον σου· ὁ αἰὼν ἡμῶν εἰς φωτισμὸν τοῦ προσώπου σου. Ὅτι πᾶσαι αἱ ἡμέραι ἡμῶν ἐξέλιπον· καὶ ἐν τῇ ὀργῇ σου ἐξελίπομεν. Τὰ ἔτη ἡμῶν ὡσεὶ ἀράχνη ἐμελέτων. αἱ ἡμέραι τῶν ἐτῶν ἡμῶν ἐν αὐτοῖς, ἑβδομήκοντα ἔτη. ἐὰν δὲ ἐν δυναστείαις, ὀγδοήκοντα ἔτη· καὶ τὸ πλεῖον αὐτῶν, κόπος καὶ πόνος. Ὅτι ἐπῆλθε πραότης ἐφ' ἡμᾶς καὶ παιδευθησόμεθα. Τίς γινώσκει τὸ κράτος τῆς ὀργῆς σου. καὶ ἀπὸ τοῦ φόβου σου, τὸν θυμόν σου ἐξαριθμήσασθαι. Τὴν δεξιάν σου οὕτως γνώρισόν μοι. καὶ τοὺς πεπεδημένους τῇ καρδίᾳ ἐν σοφίᾳ. Ἐπίστρεψον κύριε ἕως πότε. καὶ παρακλήθητι ἐπὶ τοῖς δούλοις σου. Ἐνεπλήσθημεν τὸ πρωῒ τοῦ ἐλέους σου κύριε. καὶ ἠγαλλιασάμεθα καὶ εὐφράνθημεν. Ἐν πάσαις ταῖς ἡμέραις ἡμῶν εὐφρανθείημεν. ἀνθ' ὧν ἡμερῶν ἐταπείνωσας ἡμᾶς. ἐτῶν ὧν εἴδομεν κακά. Καὶ ἴδε ἐπὶ τοὺς δού-

λους σου καὶ ἐπὶ τὰ ἔργα σου, καὶ ὁδήγησον τοὺς υἱοὺς αὐτῶν. Καὶ ἔστω ἡ λαμπρότης κυρίου τοῦ θεοῦ ἡμῶν ἐφ' ἡμᾶς. καὶ τὰ ἔργα τῶν χειρῶν ἡμῶν κατεύθυνον ἐφ' ἡμᾶς. καὶ τὸ ἔργον τῶν χειρῶν ἡμῶν κατεύθυνον.

Αἶνος ᾠδῆς τῷ Δαυΐδ, ἀνεπίγραφος παρ' ἑβραίοις. ϟ'

Ὁ κατοικῶν ἐν βοηθείᾳ τοῦ ὑψίστου. ἐν σκέπῃ τοῦ θεοῦ τοῦ οὐρανοῦ αὐλισθήσεται. Ἐρεῖ τῷ κυρίῳ ἀντιλήπτωρ μου εἶ καὶ καταφυγή μου. ὁ θεός μου, ἐλπιῶ ἐπ' αὐτόν. Ὅτι αὐτὸς ῥύσεταί σε ἐκ παγίδος θηρευτῶν καὶ ἀπὸ λόγου ταραχώδους. ἐν τοῖς μεταφρένοις αὐτοῦ ἐπισκιάσει σοι. καὶ ὑπὸ τὰς πτέρυγας αὐτοῦ ἐλπιεῖς. Ὅπλῳ κυκλώσει σε ἡ ἀλήθεια αὐτοῦ. οὐ φοβηθήσῃ ἀπὸ φόβου νυκτερινοῦ. Ἀπὸ βέλους πετομένου ἡμέρας. ἀπὸ πράγματος ἐν σκότει διαπορευομένου. ἀπὸ συμπτώματος,

καὶ δαιμονίου μεσημβρινοῦ. Πεσεῖται ἐκ τοῦ
κλίτους σου χιλιάς, καὶ μυριὰς ἐκ δεξιῶν σου.
πρὸς σὲ δὲ οὐκ ἐγγιεῖ. Πλὴν τοῖς ὀφθαλμοῖς
σου κατανοήσεις. καὶ ἀνταπόδοσιν ἁμαρτω-
λῶν ὄψει. Ὅτι σὺ κύριε ἡ ἐλπίς μου. τὸν ὕψιστον
ἔθου καταφυγήν σου. Οὐ προσελεύσεται
πρὸς σὲ κακά. καὶ μάστιξ οὐκ ἐγγιεῖ ἐν τῷ
σκηνώματί σου. Ὅτι τοῖς ἀγγέλοις αὐ-
τοῦ ἐντελεῖται περὶ σοῦ. τοῦ διαφυλάξαι
σε ἐν πάσαις ταῖς ὁδοῖς σου. ἐπὶ χειρῶν ἀ-
ροῦσί σε. μήποτε προσκόψῃς πρὸς λίθον τὸν
πόδα σου. Ἐπὶ ἀσπίδα καὶ βασιλίσκον
ἐπιβήσῃ. καὶ καταπατήσεις λέοντα καὶ
δράκοντα. Ὅτι ἐπ' ἐμὲ ἤλπισε, καὶ ῥύσο-
μαι αὐτόν. σκεπάσω αὐτόν, ὅτι ἔγνω τὸ ὄνο-
μά μου. Κεκράξεται πρός με, καὶ ἐπακού-
σομαι αὐτοῦ. μετ' αὐτοῦ εἰμι ἐν θλίψει. Ἐξε-
λοῦμαι αὐτόν. καὶ δοξάσω αὐτόν. μακρό-
τητα ἡμερῶν ἐμπλήσω αὐτόν. καὶ δείξω
αὐτῷ τὸ σωτήριόν μου:~ Δόξα. κάθισμα. ιβ΄

Ψαλμὸς

Ψαλμὸς ᾠδῆς εἰς τὴν ἡμέραν τοῦ σαββάτου. ϟα

Ἀγαθὸν τὸ ἐξομολογεῖσθαι τῷ κῷ· καὶ
ψάλλειν τῷ ὀνόματί σου ὕψιστε. Τοῦ
ἀναγγέλλειν τὸ πρωῒ τὸ ἔλεός σου, καὶ τὴν ἀλή-
θειάν σου κατὰ νύκτα. Ἐν δεκαχόρδῳ ψαλ
τηρίῳ μετ᾽ ᾠδῆς ἐν κιθάρᾳ. Ὅτι εὔφρανάς
με κε ἐν τῷ ποιήματί σου· καὶ ἐν τοῖς ἔργοις
τῶν χειρῶν σου ἀγαλλιάσομαι. Ὡς ἐμεγαλύν
θη τὰ ἔργα σου κε· σφόδρα ἐβαθύνθησαν οἱ δια
λογισμοί σου. Ἀνὴρ ἄφρων οὐ γνώσεται, καὶ
ἀσύνετος οὐ συνήσει ταῦτα. Ἐν τῷ ἀνατεῖ
λαι ἁμαρτωλοὺς ὡσεὶ χόρτον· καὶ διέκυψαν
πάντες οἱ ἐργαζόμενοι τὴν ἀνομίαν. Ὅπως
ἂν ἐξολοθρευθῶσιν εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.
σὺ δὲ ὕψιστος εἰς τὸν αἰῶνα κε. Ὅτι ἰδοὺ οἱ ἐ
χθροί σου κε, ὅτι ἰδοὺ οἱ ἐχθροί σου ἀπολοῦνται.
Καὶ διασκορπισθήσονται πάντες οἱ ἐργαζό-
μενοι τὴν ἀνομίαν· καὶ ὑψωθήσεται ὡς μο-

νοκερώτος τὸ κέρας μου· καὶ τὸ γῆράς μου ἐν ἐ-
λαίῳ πίονι. Καὶ ἐπεῖδεν ὁ ὀφθαλμός μου ἐν
τοῖς ἐχθροῖς μου· καὶ ἐν τοῖς ἐπανισταμένοις ἐ-
π' ἐμὲ πονηρευομένοις ἀκούσεται τὸ οὖς μου.
Δίκαιος ὡς φοῖνιξ ἀνθήσει· ὡσεὶ κέδρος ἡ ἐν
τῷ Λιβάνῳ πληθυνθήσεται. Πεφυτευμένοι
ἐν τῷ οἴκῳ κυρίου· ἐν ταῖς αὐλαῖς τοῦ θεοῦ ἡμῶν
ἐξανθήσουσιν. Ἔτι πληθυνθήσονται ἐν γήρει πί-
ονι· καὶ εὐπαθοῦντες ἔσονται τοῦ ἀναγγεῖλαι. Ὅτι
εὐθὴς κύριος ὁ θεὸς ἡμῶν· καὶ οὐκ ἔστιν ἀδικία ἐν αὐτῷ.

Εἰς τὴν ἡμέραν τοῦ προσαββάτου ὅτε κατῴ-
κισται ἡ γῆ, αἶνος ᾠδῆς τῷ Δαυίδ. ϟβ'

Ὁ κύριος ἐβασίλευσεν, εὐπρέπειαν ἐνεδύ-
σατο. Ἐνεδύσατο κύριος δύναμιν καὶ περι-
εζώσατο· καὶ γὰρ ἐστερέωσε τὴν οἰκουμένην, ἥ-
τις οὐ σαλευθήσεται. Ἕτοιμος ὁ θρόνος σου ἀ-
πὸ τότε· ἀπὸ τοῦ αἰῶνος σὺ εἶ. Ἐπῆραν οἱ πο-
ταμοὶ κύριε, ἐπῆραν οἱ ποταμοὶ φωνὰς αὐ-

τῶν. Ἀροῦσιν οἱ ποταμοὶ ἐπιτρίψεις αὐτῶν. ἀ-
πὸ φωνῶν ὑδάτων πολλῶν. Θαυμαστοὶ οἱ
μετεωρισμοὶ τῆς θαλάσσης. θαυμαστὸς ἐν ὑ-
ψηλοῖς ὁ κς. Τὰ μαρτύριά σου ἐπιστώθησαν
σφόδρα. τῷ οἴκῳ σου πρέπει ἁγίασμα κε. εἰς
(μακρότητα ἡμερῶν.

Ψαλμὸς τῷ Δαυὶδ τετράδι σαββάτου. ϟγ'

Θεὸς ἐκδικήσεων κς. θς ἐκδικήσεων
ἐπαρρησιάσατο. Ὑψώθητι ὁ κρίνων
τὴν γῆν. ἀπόδος ἀνταπόδοσιν τοῖς ὑπερηφά-
νοις. Ἕως πότε ἁμαρτωλοὶ κε. ἕως πότε ἁ-
μαρτωλοὶ καυχήσονται. Φθέγξονται καὶ λα-
λήσουσιν ἀδικίαν. λαλήσουσι πάντες οἱ ἐργα-
ζόμενοι τὴν ἀνομίαν. Τὸν λαόν σου κε, ἐτα-
πείνωσαν. καὶ τὴν κληρονομίαν σου, ἐκάκω-
σαν. Χήραν καὶ ὀρφανὸν, ἀπέκτειναν. καὶ προ-
σήλυτον ἐφόνευσαν. Καὶ εἶπαν οὐκ ὄψεται
κς. οὐδὲ συνήσει ὁ θς τοῦ Ἰακώβ. Σύνετε δὴ ἄ-

φρονες ἐν τῷ λαῷ· καὶ μωροί, ποτὲ φρονήσατε. Ὁ φυτεύσας τὸ οὖς, οὐχὶ ἀκούει; ἢ ὁ πλάσας τὸν ὀφθαλμὸν οὐχὶ κατανοεῖ; Ὁ παιδεύων ἔθνη, οὐχὶ ἐλέγξει; ὁ διδάσκων ἄνθρωπον γνῶσιν; Κύριος γινώσκει τοὺς διαλογισμοὺς τῶν ἀνθρώπων ὅτι εἰσὶ μάταιοι. Μακάριος ἄνθρωπος ὃν ἂν παιδεύσῃς κύριε, καὶ ἐκ τοῦ νόμου σου διδάξῃς αὐτόν. Τοῦ πραῦναι αὐτὸν ἀφ᾽ ἡμερῶν πονηρῶν, ἕως οὗ ὀρυγῇ τῷ ἁμαρτωλῷ βόθρος. Ὅτι οὐκ ἀπώσεται κύριος τὸν λαὸν αὐτοῦ, καὶ τὴν κληρονομίαν αὐτοῦ οὐκ ἐγκαταλείψει. Ἕως οὗ δικαιοσύνη ἐπιστρέψει εἰς κρίσιν, καὶ ἐχόμενοι αὐτῆς πάντες οἱ εὐθεῖς τῇ καρδίᾳ. Διάψαλμα. Τίς ἀναστήσεταί μοι ἐπὶ πονηρευομένοις; ἢ τίς συμπαραστήσεταί μοι ἐπὶ τοῖς ἐργαζομένοις τὴν ἀνομίαν; Εἰ μὴ ὅτι κύριος ἐβοήθησέ μοι, παραβραχὺ παρῴκησε τῷ ᾅδῃ ἡ ψυχή μου. Εἰ ἔλεγον σεσάλευται ὁ πούς μου, τὸ ἔλεός σου κύριε ἐβοήθει μοι. Κατὰ τὸ πλῆθος τῶν ὀδυνῶν μου ἐν τῇ καρδίᾳ μου, αἱ παρακλήσεις σου εὔφραναν τὴν ψυχήν μου. Μὴ

συμπροσέστω

συμπροσέσταισοι θρόνος ἀνομίας· ὁ πλάσσων κόπον ἐπὶ πρόσταγμα. Θηρεύσουσιν ἐπὶ ψυχὴν δικαίου· καὶ αἷμα ἀθῷον καταδικάσονται. Καὶ ἐγένετό μοι κς εἰς καταφυγήν· ὁ θς μου εἰς βοηθὸν ἐλπίδος μου. Καὶ ἀποδώσει αὐτοῖς κς τὴν ἀνομίαν αὐτῶν· καὶ κατὰ τὴν πονηρίαν αὐτῶν, ἀφανιεῖ αὐτοὺς κς ὁ θς. Δόξα.

Αἶνος ᾠδῆς τῷ Δαδ, ἀνεπίγραφος παρ' Ἑβραίοις. ϟδʹ

Δεῦτε ἀγαλλιασώμεθα τῷ κῷ· ἀλαλάξωμεν τῷ θῷ τῷ σωτῆρι ἡμῶν. Προφθάσωμεν τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ἐν ἐξομολογήσει· καὶ ἐν ψαλμοῖς ἀλαλάξωμεν αὐτῷ. Ὅτι θς μέγας κς, καὶ βασιλεὺς μέγας ἐπὶ πᾶσαν τὴν γῆν. Ὅτι ἐν τῇ χειρὶ αὐτοῦ τὰ πέρατα τῆς γῆς, καὶ τὰ ὕψη τῶν ὀρέων αὐτοῦ εἰσιν. Ὅτι αὐτοῦ ἐστιν ἡ θάλασσα, καὶ αὐτὸς ἐποίησεν αὐτήν, καὶ τὴν ξηρὰν αἱ χεῖρες αὐτοῦ ἔπλασαν.

Δεῦτε προσκυνήσωμεν, καὶ προσπέσωμεν αὐ-
τῷ· καὶ κλαύσωμεν ἐναντίον κυρίου τοῦ ποιήσαν-
τος ἡμᾶς. Ὅτι αὐτός ἐστιν ὁ θεὸς ἡμῶν. καὶ ἡμεῖς
λαὸς νομῆς αὐτοῦ. καὶ πρόβατα χειρὸς αὐ-
τοῦ. Σήμερον ἐὰν τῆς φωνῆς αὐτοῦ ἀκούση-
τε, μὴ σκληρύνητε τὰς καρδίας ἡμῶν, ὡς
ἐν τῷ παραπικρασμῷ. Κατὰ τὴν ἡμέραν
τοῦ πειρασμοῦ ἐν τῇ ἐρήμῳ. οὗ ἐπείρασάν με
οἱ πατέρες ὑμῶν. Ἐδοκίμασάν με, καὶ εἶδον
τὰ ἔργα μου, τεσσαράκοντα ἔτη. προσώχθισα
τῇ γενεᾷ ἐκείνῃ. Καὶ εἶπα, ἀεὶ πλανῶνται
τῇ καρδίᾳ. αὐτοὶ δὲ οὐκ ἔγνωσαν τὰς ὁδούς
μου. Ὡς ὤμοσα ἐν τῇ ὀργῇ μου. εἰ εἰσελεύσον-
(ται εἰς τὴν κατάπαυσίν μου.

Αἶνος ᾠδῆς τῷ Δαβίδ, ὅτε ὁ οἶκος ᾠκοδόμη-
το μετὰ τὴν αἰχμαλωσίαν. ἀνεπίγραφος
παρ' Ἑβραίοις. ϟε

Ἄσατε τῷ κυρίῳ ᾆσμα καινόν. ἄσατε τῷ

κῷ πᾶσα ἡ γῆ. Ἄσατε τῷ κῷ. εὐλογήσατε τὸ ὄ-
νομα αὐτοῦ. Εὐαγγελίζεσθε ἡμέραν ἐξ ἡμέ-
ρας, τὸ σωτήριον αὐτοῦ. Ἀναγγείλατε ἐν
τοῖς ἔθνεσι τὴν δόξαν αὐτοῦ. Ὅτι μέγας κς
καὶ αἰνετὸς σφόδρα. φοβερός ἐστιν ὑπὲρ πάν-
τας τοὺς θεούς. Ὅτι πάντες οἱ θεοὶ τῶν ἐ-
θνῶν, δαιμόνια. ὁ δὲ κς τοὺς οὐρανοὺς ἐποίησεν.
Ἐξομολόγησις καὶ ὡραιότης, ἐνώπιον αὐτοῦ.
ἁγιωσύνη καὶ μεγαλοπρέπεια, ἐν τῷ ἁγιά-
σματι αὐτοῦ. Ἐνέγκατε τῷ κῷ αἱ πα-
τριαὶ τῶν ἐθνῶν. ἐνέγκατε τῷ κῷ δόξαν καὶ
τιμήν. Ἐνέγκατε τῷ κῷ δόξαν ὀνόματι
αὐτοῦ. ἄρατε θυσίας καὶ εἰσπορεύεσθε εἰς τὰς
αὐλὰς αὐτοῦ. Προσκυνήσατε τῷ κῷ
ἐν αὐλῇ ἁγίᾳ αὐτοῦ. σαλευθήτω ἀπὸ προ-
σώπου αὐτοῦ πᾶσα ἡ γῆ. Εἴπατε ἐν τοῖς
ἔθνεσιν, ὅτι κς ἐβασίλευσε. καὶ γὰρ κατώρθω-
σε τὴν οἰκουμένην, ἥτις οὐ σαλευθήσεται.
κρινεῖ λαοὺς ἐν εὐθύτητι. Εὐφραινέσθω-
σαν οἱ οὐρανοὶ καὶ ἀγαλλιάσθω ἡ γῆ. σαλευθή-

τω ἡ θάλασσα, καὶ τὸ πλήρωμα αὐτῆς.
χαρήσεται τὰ πεδία, καὶ πάντα τὰ ἐν αὐτοῖς.
τότε ἀγαλλιάσονται πάντα τὰ ξύλα τοῦ δρυ-
μοῦ. ἀπὸ προσώπου κυρίου, ὅτι ἔρχεται. ὅτι ἔρχε-
ται κρῖναι τὴν γῆν. Κρινεῖ τὴν οἰκουμένην ἐν
δικαιοσύνῃ. καὶ λαοὺς ἐν τῇ ἀληθείᾳ αὐτοῦ.

Ψαλμὸς τῷ Δαυΐδ ὅτε ἡ γῆ αὐτῷ καθίσταται.
ἀνεπίγραφος παρ' ἑβραίοις. ϟϛ

Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν, ἀγαλλιάσθω ἡ γῆ. εὐ-
φρανθήτωσαν νῆσοι πολλαί. Νεφέ-
λη καὶ γνόφος κύκλῳ αὐτοῦ. δικαιοσύνη καὶ
κρίμα, κατόρθωσις τοῦ θρόνου αὐτοῦ. Πῦρ ἐ-
ναντίον αὐτοῦ προπορεύσεται. καὶ φλογιεῖ κύ-
κλῳ τοὺς ἐχθροὺς αὐτοῦ. Ἔφαναν αἱ ἀστρα-
παὶ αὐτοῦ τῇ οἰκουμένῃ. εἶδε καὶ ἐσαλεύθη
ἡ γῆ. Τὰ ὄρη ὡσεὶ κηρὸς ἐτάκησαν ἀπὸ προ-
σώπου κυρίου. ἀπὸ προσώπου κυρίου πάσης τῆς γῆς.
Ἀνήγγειλαν οἱ οὐρανοὶ τὴν δικαιοσύνην αὐτοῦ.

ϗ εἴδοσαν πάντες οἱ λαοὶ τὴν δόξαν αὐτοῦ.
Αἰσχυνθήτωσαν πάντες οἱ προσκυνοῦντες τοῖς
γλυπτοῖς. οἱ ἐγκαυχώμενοι ἐν τοῖς εἰδώλοις
αὐτῶν. Προσκυνήσατε αὐτῷ πάντες ἄγγελοι
αὐτοῦ. Ἤκουσε καὶ εὐφράνθη σιών. καὶ ἠγαλ-
λιάσαντο αἱ θυγατέρες τῆς ἰουδαίας. ἕνεκεν
τῶν κριμάτων σου κε̅. Ὅτι σὺ κς̅ ὕψιστος ἐπὶ
πᾶσαν τὴν γῆν. σφόδρα ὑπερυψώθης ὑπὲρ
πάντας τοὺς θεούς. Οἱ ἀγαπῶντες τὸν κν̅.
μισεῖτε πονηρά. φυλάσσει κς̅ τὰς ψυχὰς
τῶν ὁσίων αὐτοῦ. ἐκ χειρὸς ἁμαρτωλῶν ῥύσεται
αὐτούς. Φῶς ἀνέτειλε τῷ δικαίῳ. καὶ τοῖς
εὐθέσι τῇ καρδίᾳ εὐφροσύνη. Εὐφράνθητε δί-
καιοι ἐν τῷ κῷ. καὶ ἐξομολογεῖσθε τῇ μνήμῃ
τῆς ἁγιωσύνης αὐτοῦ. Δόξα

Ψαλμὸς τῷ δα̅δ̅. ϞΖʹ

ᾌΣατε τῷ κῷ ᾆσμα καινόν. ὅτι θαυ-
μαστὰ ἐποίησεν ὁ κς̅. Ἔσωσεν αὐτὸν ἡ

δεξιὰ αὐτοῦ· καὶ ὁ βραχίων ὁ ἅγιος αὐτοῦ.
Ἐγνώρισε κύριος τὸ σωτήριον αὐτοῦ· ἐναντίον τῶν
ἐθνῶν ἀπεκάλυψε τὴν δικαιοσύνην αὐ-
τοῦ. Ἐμνήσθη τοῦ ἐλέους αὐτοῦ τῷ ἰακώβ·
καὶ τῆς ἀληθείας αὐτοῦ τῷ οἴκῳ ἰσραήλ. Εἴδο-
σαν πάντα τὰ πέρατα τῆς γῆς τὸ σωτήριον
τοῦ θεοῦ ἡμῶν. Ἀλαλάξατε τῷ θεῷ πᾶσα
ἡ γῆ· ᾄσατε καὶ ἀγαλλιᾶσθε καὶ ψάλατε.
Ψάλατε τῷ κυρίῳ ἐν κιθάρᾳ· ἐν κιθάρᾳ καὶ
φωνῇ ψαλμοῦ· ἐν σάλπιγξιν ἐλαταῖς, καὶ φω-
νῇ σάλπιγγος κερατίνης. Ἀλαλάξατε ἐ-
νώπιον τοῦ βασιλέως κυρίου. Σαλευθήτω ἡ θά-
λασσα καὶ τὸ πλήρωμα αὐτῆς. ἡ οἰκουμένη
καὶ πάντες οἱ κατοικοῦντες ἐν αὐτῇ. Πο-
ταμοὶ κροτήσουσι χειρὶ ἐπὶ τὸ αὐτό. τὰ ὄρη
ἀγαλλιάσονται ἀπὸ προσώπου κυρίου, ὅτι ἔρ-
χεται· ὅτι ἥκει κρῖναι τὴν γῆν. Κρινεῖ
τὴν οἰκουμένην ἐν δικαιοσύ-
νῃ· καὶ
λαοὺς ἐν εὐθύ-
τητι:~

Ψαλμὸς τῷ Δαυΐδ. ϟη΄

Ὁ Κς ἐβασίλευσεν, ὀργιζέσθωσαν λαοί· ὁ
καθήμενος ἐπὶ τῶν χερουβίμ, σαλευθή-
τω ἡ γῆ. Κς ἐν Σιὼν μέγας· καὶ ὑψηλός ἐστιν ἐπὶ
πάντας τοὺς λαούς. Ἐξομολογησάσθωσαν
τῷ ὀνόματί σου τῷ μεγάλῳ· ὅτι φοβερὸν καὶ ἅ-
γιόν ἐστι· καὶ τιμὴ βασιλέως κρίσιν ἀγαπᾷ. Σὺ
ἡτοίμασας εὐθύτητας· κρίσιν καὶ δικαιοσύνην
ἐν Ἰακὼβ, σὺ ἐποίησας. Ὑψοῦτε Κν τὸν Θν ἡμῶν·
καὶ προσκυνεῖτε τῷ ὑποποδίῳ τῶν ποδῶν αὐ-
τοῦ, ὅτι ἅγιός ἐστι. Μωϋσῆς καὶ Ἀαρὼν ἐν τοῖς ἱε-
ρεῦσιν αὐτοῦ· καὶ Σαμουὴλ ἐν τοῖς ἐπικαλου-
μένοις τὸ ὄνομα αὐτοῦ. Ἐπεκαλοῦντο τὸν Κν
καὶ αὐτὸς εἰσήκουεν αὐτῶν· ἐν στύλῳ νεφέλης
ἐλάλει πρὸς αὐτούς. Ὅτι ἐφύλασσον τὰ μαρ-
τύρια αὐτοῦ· καὶ τὰ προστάγματα αὐτοῦ ἃ ἔδω-
κεν αὐτοῖς. Κε ὁ Θς ἡμῶν, σὺ ἐπήκουες αὐτῶν· ὁ Θς,
σὺ εὐίλατος ἐγίνου αὐτοῖς· καὶ ἐκδικῶν ἐπὶ πάντα

τὰ ἐπιτηδεύματα αὐτῶν. Ὑψοῦτε κύριον τὸν θεὸν ἡμῶν, καὶ προσκυνεῖτε εἰς ὄρος ἅγιον αὐτοῦ, ὅτι ἅγιος κύριος ὁ θεὸς ἡμῶν:~

Ψαλμὸς τῷ Δαυὶδ εἰς ἐξομολόγησιν. ϟθ'

Ἀλαλάξατε τῷ θεῷ πᾶσα ἡ γῆ. δουλεύσατε τῷ κυρίῳ ἐν εὐφροσύνῃ. Εἰσέλθετε ἐνώπιον αὐτοῦ ἐν ἀγαλλιάσει. γνῶτε ὅτι κύριος αὐτός ἐστιν ὁ θεὸς ἡμῶν. Αὐτὸς ἐποίησεν ἡμᾶς, καὶ οὐχ ἡμεῖς. ἡμεῖς δὲ λαὸς αὐτοῦ καὶ πρόβατα νομῆς αὐτοῦ. Εἰσέλθετε εἰς τὰς πύλας αὐτοῦ ἐν ἐξομολογήσει. εἰς τὰς αὐλὰς αὐτοῦ ἐν ὕμνοις. Ἐξομολογεῖσθε αὐτῷ. αἰνεῖτε τὸ ὄνομα αὐτοῦ. ὅτι χρηστὸς κύριος. εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ. Καὶ ἕως γενεᾶς καὶ γενεᾶς ἡ ἀλήθεια αὐτοῦ:~

Ψαλμὸς τῷ Δαυίδ. ρ'

Ἔλεον καὶ κρίσιν ᾄσομαί σοι κύριε. ψαλῶ

καὶ συνήσω

καὶ συνήσω ἐν ὁδῷ ἀμώμῳ· πότε ἥξεις πρός με.
Διεπορευόμην ἐν ἀκακίᾳ καρδίας μου ἐν μέ
σῳ τοῦ οἴκου μου. Οὐ προετιθέμην πρὸ ὀφθαλ
μῶν μου, πρᾶγμα παράνομον. ποιοῦντας πα
ραβάσεις ἐμίσησα. Οὐκ ἐκολλήθη μοι καρδία
σκαμβή. ἐκκλίνοντος ἀπ᾽ ἐμοῦ τοῦ πονηροῦ οὐκ ἐγί
νωσκον. Τὸν καταλαλοῦντα λάθρα τοῦ
πλησίον αὐτοῦ, τοῦτον ἐξεδίωκον. Ὑπερηφά
νῳ ὀφθαλμῷ καὶ ἀπλήστῳ καρδίᾳ, τούτῳ οὐ
συνήσθιον. Οἱ ὀφθαλμοί μου ἐπὶ τοὺς πι-
στοὺς τῆς γῆς. τοῦ συγκαθῆσθαι αὐτοὺς μετ᾽ ἐ-
μοῦ. Πορευόμενος ἐν ὁδῷ ἀμώμῳ, οὗτός μοι
ἐλειτούργει. Οὐ κατῴκει ἐν μέσῳ τῆς οἰκίας
μου, ποιῶν ὑπερηφανίαν. Λαλῶν ἄδικα,
οὐ κατεύθυνεν ἐνώπιον τῶν ὀφθαλμῶν μου.
Εἰς τὰς πρωΐας ἀπέκτεινον πάντας τοὺς ἁ
μαρτωλοὺς τῆς γῆς. Τοῦ ἐξολοθρεῦσαι ἐκ πό-
λεως κυρίου, πάντας τοὺς ἐργαζομένους τὴν ἀ
(νομίαν.

Δόξα, κάθισμα.

Προσευχὴ τῷ πτωχῷ, ὅταν ἀκηδιάσῃ. καὶ ἐναντίον κυρίου ἐκχέῃ τὴν δέησιν αὐτοῦ. ρα

Κύριε εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου, καὶ ἡ κραυγή μου πρὸς σὲ ἐλθέτω. Μὴ ἀποστρέψῃς τὸ πρόσωπόν σου ἀπ' ἐμοῦ. Ἐν ᾗ ἂν ἡμέρᾳ θλίβωμαι, κλῖνον πρός με τὸ οὖς σου. ἐν ᾗ ἂν ἡμέρᾳ ἐπικαλέσωμαί σε, ταχὺ ἐπάκουσόν μου. Ὅτι ἐξέλιπον ὡσεὶ καπνὸς αἱ ἡμέραι μου. καὶ τὰ ὀστᾶ μου ὡσεὶ φρύγιον συνεφρύγησαν. Ἐπλήγην ὡσεὶ χόρτος, καὶ ἐξηράνθη ἡ καρδία μου. ὅτι ἐπελαθόμην τοῦ φαγεῖν τὸν ἄρτον μου. Ἀπὸ φωνῆς τοῦ στεναγμοῦ μου, ἐκολλήθη τὸ ὀστοῦν μου τῇ σαρκί μου. Ὡμοιώθην πελεκᾶνι ἐρημικῷ· ἐγενήθην ὡσεὶ νυκτικόραξ ἐν οἰκοπέδῳ. Ἠγρύπνησα καὶ ἐγενόμην ὡς στρουθίον μονάζον ἐπὶ δώματος. Ὅλην τὴν ἡμέραν, ὠνείδιζόν με οἱ ἐχθροί μου. καὶ οἱ ἐπαινοῦντές με κατ' ἐμοῦ ὤμνυον. Ὅτι σποδὸν ὡσεὶ

ἄρτον ἔφαγον· καὶ τὸ πόμα μου μετὰ κλαυ-
θμοῦ ἐκίρνων. Ἀπὸ προσώπου τῆς ὀργῆς σου
καὶ τοῦ θυμοῦ σου· ὅτι ἐπάρας κατέρραξάς με. Αἱ
ἡμέραι μου ὡσεὶ σκιὰ ἐκλίθησαν· κἀγὼ ὡσεὶ
χόρτος ἐξηράνθην. Σὺ δὲ κύριε εἰς τὸν αἰῶνα μέ-
νεις· καὶ τὸ μνημόσυνόν σου, εἰς γενεὰν, καὶ γενε-
άν. Σὺ ἀναστὰς οἰκτειρήσεις τὴν σιών· ὅτι και-
ρὸς τοῦ οἰκτειρῆσαι αὐτήν, ὅτι ἥκει καιρός.
Ὅτι εὐδόκησαν οἱ δοῦλοί σου, τοὺς λίθους αὐτῆς·
καὶ τὸν χοῦν αὐτῆς οἰκτειρήσουσι. Καὶ φοβηθή-
σονται τὰ ἔθνη τὸ ὄνομα κυρίου· καὶ πάντες οἱ βα-
σιλεῖς τῆς γῆς τὴν δόξαν σου. Ὅτι οἰκοδο-
μήσει κύριος τὴν σιών· καὶ ὀφθήσεται ἐν τῇ δό-
ξῃ αὐτοῦ. Ἐπέβλεψεν ἐπὶ τὴν προσευχὴν
τῶν ταπεινῶν· καὶ οὐκ ἐξουδένωσε τὴν δέησιν
αὐτῶν. Γραφήτω αὕτη εἰς γενεὰν ἑτέραν·
καὶ λαὸς ὁ κτιζόμενος αἰνέσει τὸν κύριον. Ὅτι
ἐξέκυψεν ἐξ ὕψους ἁγίου αὐτοῦ· κύριος ἐξ οὐρα-
νοῦ ἐπὶ τὴν γῆν ἐπέβλεψε. Τοῦ ἀκοῦ-
σαι τοῦ στεναγμοῦ τῶν πεπεδημένων· τοῦ λῦ-

σαι τοὺς υἱοὺς τῶν τεθανατωμένων· Τοῦ ἀναγγεῖλαι ἐν σιὼν τὸ ὄνομα κυρίου· καὶ τὴν αἴνεσιν αὐτοῦ ἐν ἱερουσαλήμ. Ἐν τῷ ἐπισυναχθῆναι λαοὺς ἐπὶ τὸ αὐτό· καὶ βασιλεῖς τοῦ δουλεύειν τῷ κυρίῳ. Ἀπεκρίθη αὐτῷ ἐν ὁδῷ ἰσχύος αὐτοῦ· τὴν ὀλιγότητα τῶν ἡμερῶν μου, ἀνάγγειλόν μοι. Μὴ ἀναγάγῃς με ἐν ἡμίσει ἡμερῶν μου· ἐν γενεᾷ γενεῶν τὰ ἔτη σου. Κατ᾽ ἀρχὰς σὺ κύριε τὴν γῆν ἐθεμελίωσας· καὶ ἔργα τῶν χειρῶν σου εἰσὶν οἱ οὐρανοί. Αὐτοὶ ἀπολοῦνται σὺ δὲ διαμένεις. Καὶ πάντες ὡς ἱμάτιον παλαιωθήσονται· καὶ ὡσεὶ περιβόλαιον ἑλίξεις αὐτοὺς καὶ ἀλλαγήσονται. Σὺ δὲ ὁ αὐτὸς εἶ, καὶ τὰ ἔτη σου οὐκ ἐκλείψουσιν. Οἱ υἱοὶ τῶν δούλων σου κατασκηνώσουσι· καὶ τὸ σπέρμα αὐτῶν εἰς τὸν αἰῶνα κατευθυνθήσεται.

Ψαλμὸς τῷ Δαυΐδ. ρβʹ

Εὐλόγει ἡ ψυχή μου τὸν κύριον, καὶ πάντα

τὰ ἐντὸς

τὰ ἐντός μου τὸ ὄνομα τὸ ἅγιον αὐτοῦ. Εὐλόγει ἡ ψυχή μου τὸν κ̄ν, καὶ μὴ ἐπιλανθάνου πάσας τὰς ἀνταποδόσεις αὐτοῦ. Τὸν εὐιλατεύοντα πάσαις ταῖς ἀνομίαις σου. τὸν ἰώμενον πάσας τὰς νόσους σου. Τὸν λυτρούμενον ἐκ φθορᾶς τὴν ζωήν σου. τὸν στεφανοῦντά σε ἐν ἐλέει καὶ οἰκτιρμοῖς. Τὸν ἐμπιπλῶντα ἐν ἀγαθοῖς τὴν ἐπιθυμίαν σου. ἀνακαινισθήσεται ὡς ἀετοῦ ἡ νεότης σου. Ποιῶν ἐλεημοσύνας ὁ κ̄ς καὶ κρίμα πᾶσι τοῖς ἀδικουμένοις. Ἐγνώρισε τὰς ὁδοὺς αὐτοῦ τῷ μωϋσῇ. τοῖς υἱοῖς ἰσραὴλ τὰ θελήματα αὐτοῦ. Οἰκτίρμων καὶ ἐλεήμων ὁ κ̄ς. μακρόθυμος καὶ πολυέλεος. Οὐκ εἰς τέλος ὀργισθήσεται, οὐδὲ εἰς τὸν αἰῶνα μηνιεῖ. οὐ κατὰ τὰς ἀνομίας ἡμῶν ἐποίησεν ἡμῖν. οὐδὲ κατὰ τὰς ἁμαρτίας ἡμῶν ἀνταπέδωκεν ἡμῖν. Ὅτι κατὰ τὸ ὕψος τοῦ οὐρανοῦ ἀπὸ τῆς γῆς, ἐκραταίωσε κ̄ς τὸ ἔλεος αὐτοῦ ἐπὶ τοὺς φοβουμένους αὐτόν. Καθόσον ἀπέχουσιν ἀνατολαὶ ἀπὸ δυσμῶν.

ἐμάκρυνεν ἀφ' ἡμῶν τὰς ἀνομίας ἡμῶν.
Καθὼς οἰκτείρει πατὴρ υἱούς, ᾠκτείρησε κύριος
τοὺς φοβουμένους αὐτόν. Ὅτι αὐτὸς ἔγνω τὸ
πλάσμα ἡμῶν· ἐμνήσθη ὅτι χοῦς ἐσμέν. Ἄν-
θρωπος ὡσεὶ χόρτος αἱ ἡμέραι αὐτοῦ· ὡσεὶ ἄν-
θος τοῦ ἀγροῦ οὕτως ἐξανθήσει. Ὅτι πνεῦμα
διῆλθεν ἐν αὐτῷ, καὶ οὐχ ὑπάρξει· καὶ οὐκ ἐπι-
γνώσεται ἔτι τὸμ τόπον αὐτοῦ. Τὸ δὲ ἔλεος
τοῦ κυρίου ἀπὸ τοῦ αἰῶνος, καὶ ἕως τοῦ αἰῶνος ἐπὶ τοὺς
φοβουμένους αὐτόμ. Καὶ ἡ δικαιοσύνη αὐτοῦ
ἐπὶ υἱοῖς υἱῶν, τοῖς φυλάσσουσι τὴν διαθήκην
αὐτοῦ· καὶ μεμνημένοις τῶν ἐντολῶν αὐτοῦ
τοῦ ποιῆσαι αὐτάς. Κύριος ἐν τῷ οὐρανῷ ἡτοί-
μασε τὸμ θρόνον αὐτοῦ· καὶ ἡ βασιλεία αὐ-
τοῦ πάντων δεσπόζει. Εὐλογεῖτε τὸμ κύριον πάν-
τες ἄγγελοι αὐτοῦ· δυνατοὶ ἰσχύι ποιοῦντες τὸμ
λόγομ αὐτοῦ· τοῦ ἀκοῦσαι τῆς φωνῆς τῶν λό-
γων αὐτοῦ. Εὐλογεῖτε τὸμ κύριον πᾶσαι αἱ δυ-
νάμεις αὐτοῦ· λειτουργοὶ αὐτοῦ ποιοῦντες
τὸ θέλημα αὐτοῦ. Εὐλογεῖτε τὸν κύριον πάντα

τοῦ ἔργα αὐτοῦ ἐν παντὶ τόπῳ τῆς δεσποτείας αὐτοῦ. εὐλόγει ἡ ψυχή μου τὸν κύριον. Δόξα.

Ψαλμὸς τῷ Δαβὶδ ὑπὲρ τῆς τοῦ κόσμου συστάσεως. ργ´

Εὐλόγει ἡ ψυχή μου τὸν κύριον. κύριε ὁ θεός μου ἐμεγαλύνθης σφόδρα. Ἐξομολόγησιν καὶ μεγαλοπρέπειαν ἐνεδύσω. Ἀναβαλλόμενος φῶς ὡς ἱμάτιον. ἐκτείνων τὸν οὐρανὸν ὡσεὶ δέρριν. Ὁ στεγάζων ἐν ὕδασι τὰ ὑπερῷα αὐτοῦ. ὁ τιθεὶς νέφη τὴν ἐπίβασιν αὐτοῦ. Ὁ περιπατῶν ἐπὶ πτερύγων ἀνέμων. ὁ ποιῶν τοὺς ἀγγέλους αὐτοῦ πνεύματα, καὶ τοὺς λειτουργοὺς αὐτοῦ πυρὸς φλόγα. Ὁ θεμελιῶν τὴν γῆν ἐπὶ τὴν ἀσφάλειαν αὐτῆς. οὐ κλιθήσεται εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος. Ἄβυσσος ὡς ἱμάτιον τὸ περιβόλαιον αὐτοῦ. ἐπὶ τῶν ὀρέων στήσονται ὕδατα. Ἀπὸ ἐπιτιμήσεώς σου φεύξονται. ἀπὸ φωνῆς βροντῆς σου δειλιάσουσιν. Ἀναβαίνουσιν ὄρη, καὶ καταβαίνουσι πε-

δία εἰς τὸν τόπον ὃν ἐθεμελίωσας αὐτά. Ὅριον ἔθου ὃ οὐ παρελεύσονται. οὐδὲ ἐπιστρέψουσι καλύψαι τὴν γῆν. Ὁ ἐξαποστέλλων πηγὰς ἐν φάραγξιν. ἀνὰ μέσον τῶν ὀρέων διελεύσονται ὕδατα. Ποτιοῦσι πάντα τὰ θηρία τοῦ ἀγροῦ. προσδέξονται ὄναγροι εἰς δίψαν αὐτῶν. Ἐπ' αὐτὰ τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ κατασκηνώσει. ἐκ μέσου τῶν πετρῶν δώσουσι φωνήν. Ποτίζων ὄρη ἐκ τῶν ὑπερῴων αὐτοῦ. ἀπὸ καρποῦ τῶν ἔργων σου χορτασθήσεται ἡ γῆ. Ὁ ἐξανατέλλων χόρτον τοῖς κτήνεσι. καὶ χλόην τῇ δουλείᾳ τῶν ἀνθρώπων. Τοῦ ἐξαγαγεῖν ἄρτον ἐκ τῆς γῆς. καὶ οἶνος εὐφραίνει καρδίαν ἀνθρώπου. Τοῦ ἱλαρῶναι πρόσωπον ἐν ἐλαίῳ. καὶ ἄρτος καρδίαν ἀνθρώπου στηρίζει. Χορτασθήσονται τὰ ξύλα τοῦ πεδίου. αἱ κέδροι τοῦ λιβάνου ἃς ἐφύτευσας. Ἐκεῖ στρουθία ἐννοσσεύσουσι. τοῦ ἐρωδιοῦ ἡ κατοικία ἡγεῖται αὐτῶν. Ὄρη τὰ ὑψηλὰ ταῖς ἐλάφοις. πέτρα καταφυγὴ τοῖς λαγωοῖς. Ἐποίησε σελήνην εἰς καιρούς. ὁ ἥλιος ἔγνω

λιος ἔγνω τὴν δύσιν αὐτοῦ. Ἔθου σκότος καὶ ἐγένετο νύξ· ἐν αὐτῇ διελεύσονται πάντα τὰ θηρία τοῦ δρυμοῦ. Σκύμνοι ὠρυόμενοι τοῦ ἁρπάσαι, καὶ ζητῆσαι παρὰ τοῦ θεοῦ βρῶσιν αὐτοῖς. Ἀνέτειλεν ὁ ἥλιος καὶ συνήχθησαν· καὶ εἰς τὰς μάνδρας αὐτῶν κοιτασθήσονται. Ἐξελεύσεται ἄνθρωπος ἐπὶ τὸ ἔργον αὐτοῦ· καὶ ἐπὶ τὴν ἐργασίαν αὐτοῦ ἕως ἑσπέρας. Ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου κύριε· πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας. Ἐπληρώθη ἡ γῆ τῆς κτίσεώς σου. αὕτη ἡ θάλασσα ἡ μεγάλη καὶ εὐρύχωρος· Ἐκεῖ ἑρπετὰ ὧν οὐκ ἔστιν ἀριθμός· ζῶα μικρὰ μετὰ μεγάλων. Ἐκεῖ πλοῖα διαπορεύονται. δράκων οὗτος ὃν ἔπλασας ἐμπαίζειν αὐτῷ. Πάντα πρὸς σὲ προσδοκῶσι, δοῦναι τὴν τροφὴν αὐτῶν εἰς εὔκαιρον· δόντος σου αὐτοῖς, συλλέξουσιν. Ἀνοίξαντός σου τὴν χεῖρα, τὰ σύμπαντα πλησθήσονται χρηστότητος· ἀποστρέψαντι δέ σου τὸ πρόσωπον, ταραχθήσονται. Ἀντανελεῖς τὸ πνεῦμα αὐτῶν καὶ ἐκλείψου-

σι, καὶ εἰς τὸν χοῦν αὐτῶν ἐπιστρέψουσιν. Ἐξαποστελεῖς τὸ πνεῦμά σου καὶ κτισθήσονται, καὶ ἀνακαινιεῖς τὸ πρόσωπον τῆς γῆς. Ἤτω ἡ δόξα κυρίου εἰς τοὺς αἰῶνας· εὐφρανθήσεται κύριος ἐπὶ τοῖς ἔργοις αὐτοῦ. Ὁ ἐπιβλέπων ἐπὶ τὴν γῆν καὶ ποιῶν αὐτὴν τρέμειν· ὁ ἁπτόμενος τῶν ὀρέων καὶ καπνίζονται. Ἄσω τῷ κυρίῳ ἐν τῇ ζωῇ μου· ψαλῶ τῷ θεῷ μου ἕως ὑπάρχω. Ἡδυνθείη αὐτῷ ἡ διαλογή μου· ἐγὼ δὲ εὐφρανθήσομαι ἐπὶ τῷ κυρίῳ. Ἐκλείποιεν ἁμαρτωλοὶ ἀπὸ τῆς γῆς· καὶ ἄνομοι ὥστε μὴ ὑπάρχειν αὐτούς. Εὐλόγει ἡ ψυχή μου τὸν κύριον. Δόξα.

Ἀλληλούϊα. ρδ'

Ἐξομολογεῖσθε τῷ κυρίῳ καὶ ἐπικαλεῖσθε τὸ ὄνομα αὐτοῦ. Ἀπαγγείλατε ἐν τοῖς ἔθνεσι τὰ ἔργα αὐτοῦ· ἄσατε αὐτῷ καὶ ψάλατε αὐτῷ. Διηγήσασθε πάντα τὰ θαυμάσια αὐτοῦ· ἐπαινεῖσθε ἐν τῷ ὀνόματι τῷ ἁγίῳ

αὐτοῦ. Εὐφρανθήτω καρδία ζητούντων τὸν
κῦ. ζητήσατε τὸν κῦ καὶ κραταιώθητε. Ζη-
τήσατε τὸ πρόσωπον αὐτοῦ διαπαντός. μνή-
σθητε τῶν θαυμασίων αὐτοῦ ὧν ἐποίησε. Τὰ
τέρατα αὐτοῦ, καὶ τὰ κρίματα τοῦ στόματος
αὐτοῦ. Σπέρμα ἀβραὰμ, δοῦλοι αὐτοῦ. υἱοὶ
ἰακὼβ ἐκλεκτοὶ αὐτοῦ. Αὐτὸς κσ̄ ὁ θσ̄ ἡμῶν.
ἐν πάσῃ τῇ γῇ τὰ κρίματα αὐτοῦ. Ἐμνήσθη
εἰς τὸν αἰῶνα διαθήκης αὐτοῦ. λόγου οὗ ἐνετεί-
λατο εἰς χιλίας γενεάς. Ὃν διέθετο τῷ ἀβρα-
άμ. καὶ τοῦ ὅρκου αὐτοῦ τῷ ἰσαάκ. Καὶ ἔστη-
σεν αὐτὸν τῷ ἰακὼβ εἰς πρόσταγμα. καὶ τῷ ἰσρα-
ὴλ εἰς διαθήκην αἰώνιον. Λέγων, σοὶ δώσω τὴν
γῆν χαναάν. σχοίνισμα κληρονομίας ὑμῶν.
Ἐν τῷ εἶναι αὐτοὺς ἀριθμῷ βραχεῖς. ὀλιγο-
στοὺς καὶ παροίκους ἐν αὐτῇ. Καὶ διῆλθεν ἐξ
ἔθνους εἰς ἔθνος. καὶ ἐκ βασιλείας εἰς λαὸν ἕ-
τερον. Οὐκ ἀφῆκεν ἄνθρωπον ἀδικῆσαι αὐ-
τούς. καὶ ἤλεγξεν ὑπὲρ αὐτῶν βασιλεῖς. Μὴ ἅπτε-
σθε τῶν χριστῶν μου. καὶ ἐν τοῖς προφήταις μου

ἐπέπεσεν ὁ φόβος αὐτῶν ἐπ' αὐτούς. Διε-
πέτασε νεφέλην εἰς σκέπην αὐτοῖς. καὶ πῦρ
τοῦ φωτίσαι αὐτοῖς τὴν νύκτα. Ἤτησαν καὶ ἦλ-
θεν ὀρτυγομήτρα. καὶ ἄρτον οὐρανοῦ ἐνέπλησεν
αὐτούς. Διέρρηξε πέτραν, καὶ ἐρρύησαν ὕδατα.
ἐπορεύθησαν ἐν ἀνύδροις ποταμοί. Ὅτι ἐμνή-
σθη τοῦ λόγου τοῦ ἁγίου αὐτοῦ. τοῦ πρὸς Ἀβραὰμ
τὸν δοῦλον αὐτοῦ. Καὶ ἐξήγαγε τὸν λαὸν αὐ-
τοῦ ἐν ἀγαλλιάσει. καὶ τοὺς ἐκλεκτοὺς αὐτοῦ ἐν εὐ-
φροσύνῃ. Καὶ ἔδωκεν αὐτοῖς χώρας ἐθνῶν.
καὶ πόνους λαῶν κατεκληρονόμησαν. Ὅπως
ἂν φυλάξωσι τὰ δικαιώματα αὐτοῦ. καὶ τὸν νό-
μον αὐτοῦ ἐκζητήσωσιν. Δόξα. κάθισμα. ιδ'

Ἀλληλούϊα. ρε'

Ἐξομολογεῖσθε τῷ κῷ ὅτι χρηστός. ὅτι
εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ. Τίς λα-
λήσει τὰς δυναστείας τοῦ κυ̃. ἀκουστὰς ποιή-
σει πάσας τὰς αἰνέσεις αὐτοῦ. Μακάριοι οἱ

φυλάσσοντες κρίσιν. καὶ ποιοῦντες δικαιοσύ
νην ἐν παντὶ καιρῷ. Μνήσθητι ἡμῶν κε ἐν
τῇ εὐδοκίᾳ τοῦ λαοῦ σου. ἐπίσκεψαι ἡμᾶς
ἐν τῷ σωτηρίῳ σου. Τοῦ ἰδεῖν ἐν τῇ χρηστότη
τι τῶν ἐκλεκτῶν σου. τοῦ εὐφρανθῆναι ἐν τῇ
εὐφροσύνῃ τοῦ ἔθνους σου. Τοῦ ἐπαινεῖσθαι με
τὰ τῆς κληρονομίας σου. Ἡμάρτομεν με-
τὰ τῶν πατέρων ἡμῶν. ἠνομήσαμεν. ἠδικήσα-
μεν. Οἱ πατέρες ἡμῶν ἐν αἰγύπτῳ οὐ συνῆ
καν τὰ θαυμάσιά σου. οὐκ ἐμνήσθησαν τοῦ πλή
θους τοῦ ἐλέους σου. Καὶ παρεπίκραναν ἀ-
ναβαίνοντες ἐν τῇ ἐρυθρᾷ θαλάσσῃ. καὶ ἔ-
σωσεν αὐτοὺς ἕνεκεν τοῦ ὀνόματος αὐτοῦ.
Τοῦ γνωρίσαι τὴν δυναστείαν αὐτοῦ. καὶ ἐπε
τίμησε τῇ ἐρυθρᾷ θαλάσσῃ. καὶ ἐξηράνθη.
Καὶ ὡδήγησεν αὐτοὺς ἐν ἀβύσσῳ. ὡς ἐν ἐρήμῳ.
καὶ ἔσωσεν αὐτοὺς ἐκ χειρὸς μισοῦντος. Καὶ
ἐλυτρώσατο αὐτοὺς ἐκ χειρὸς ἐχθροῦ. Ἐκά-
λυψεν ὕδωρ τοὺς θλίβοντας αὐτούς. εἷς ἐξ αὐτῶν
οὐχ ὑπελείφθη. Καὶ ἐπίστευσαν τῷ λόγῳ αὐτοῦ. καὶ

ᾖσαν τὴν αἴνεσιν αὐτοῦ. Ἐτάχυναν ἐπελά-
θοντο τῶν ἔργων αὐτοῦ· οὐχ ὑπέμειναν τὴν βου-
λὴν αὐτοῦ. Καὶ ἐπεθύμησαν ἐπιθυμίαν ἐν
τῇ ἐρήμῳ· καὶ ἐπείρασαν τὸν θεὸν ἐν ἀνύδρῳ.
Καὶ ἔδωκεν αὐτοῖς τὸ αἴτημα αὐτῶν· ἐξαπέ-
στειλε πλησμονὴν εἰς τὰς ψυχὰς αὐτῶν. Καὶ
παρώργισαν τὸν μωϋσῆν ἐν τῇ παρεμβολῇ·
τὸν ἀαρὼν τὸν ἅγιον κυρίου. Ἠνοίχθη ἡ γῆ καὶ κα-
τέπιε δαθάν· καὶ ἐκάλυψεν ἐπὶ τὴν συναγω-
γὴν ἀβειρών. Καὶ ἐξεκαύθη πῦρ ἐν τῇ συνα-
γωγῇ αὐτῶν· φλὸξ κατέφλεξεν ἁμαρτω-
λούς. Καὶ ἐποίησαν μόσχον ἐν χωρήβ· καὶ προσε-
κύνησαν τῷ γλυπτῷ. Καὶ ἠλλάξαντο τὴν δό-
ξαν αὐτοῦ, ἐν ὁμοιώματι μόσχου ἐσθίοντος χόρ-
τον. Καὶ ἐπελάθοντο τοῦ θεοῦ τοῦ σώζοντος αὐτούς.
τοῦ ποιήσαντος μεγάλα ἐν αἰγύπτῳ. Θαυμά-
σια ἐν γῇ χάμ. φοβερὰ ἐπὶ θαλάσσης ἐρυθρᾶς.
Καὶ εἶπε τοῦ ἐξολοθρεῦσαι αὐτούς. εἰ μὴ μωϋ-
σῆς ὁ ἐκλεκτὸς αὐτοῦ, ἔστη ἐν τῇ θραύσει ἐνώπι-
ον αὐτοῦ. τοῦ ἀποστρέψαι τὸν θυμὸν αὐτοῦ. τοῦ μὴ
ἐξολοθρεῦσαι

ἐξολοθρεῦσαι αὐτούς. Καὶ ἐξουδένωσαν τὴν ἐπι-
θυμητήν· οὐκ ἐπίστευσαν τῷ λόγῳ αὐτοῦ.
Καὶ ἐγόγγυσαν ἐν τοῖς σκηνώμασιν αὐτῶν·
οὐκ εἰσήκουσαν τῆς φωνῆς κυρίου. Καὶ ἐπῆρε τὴν
χεῖρα αὐτοῦ ἐπ' αὐτούς· τοῦ καταβαλεῖν
αὐτοὺς ἐν τῇ ἐρήμῳ. Καὶ τοῦ καταβαλεῖν τὸ
σπέρμα αὐτῶν ἐν τοῖς ἔθνεσι· καὶ διασκορ-
πίσαι αὐτοὺς ἐν ταῖς χώραις. Καὶ ἐτελέσθη-
σαν τῷ βεελφεγώρ· καὶ ἔφαγον θυσίας νεκρῶν.
Καὶ παρώξυναν αὐτὸν ἐν τοῖς ἐπιτηδεύμα-
σιν αὐτῶν· καὶ ἐπληθύνθη ἐν αὐτοῖς ἡ πτῶσις.
Καὶ ἔστη Φινεὲς καὶ ἐξιλάσατο, καὶ ἐκόπασεν
ἡ θραῦσις· καὶ ἐλογίσθη αὐτῷ εἰς δικαιοσύνην·
εἰς γενεὰν καὶ γενεὰν ἕως τοῦ αἰῶνος. Καὶ πα-
ρώργισαν αὐτὸν ἐπὶ ὕδατος ἀντιλογίας· καὶ
ἐκακώθη μωϋσῆς δι' αὐτούς. Ὅτι παρεπί-
κραναν τὸ πνεῦμα αὐτοῦ, καὶ διέστειλεν ἐν τοῖς
χείλεσιν αὐτοῦ. Οὐκ ἐξωλόθρευσαν τὰ ἔθνη
ἃ εἶπε κύριος αὐτοῖς· καὶ ἐμίγησαν ἐν τοῖς ἔθνεσι
καὶ ἔμαθον τὰ ἔργα αὐτῶν. Καὶ ἐδούλευσαν

τοῖς γλυπτοῖς αὐτῶν· καὶ ἐγενήθη αὐτοῖς εἰς σκάνδαλον. Καὶ ἔθυσαν τοὺς υἱοὺς αὐτῶν, καὶ τὰς θυγατέρας αὐτῶν τοῖς δαιμονίοις. Καὶ ἐξέχεαν αἷμα ἀθῷον· αἷμα υἱῶν αὐτῶν καὶ θυγατέρων· ὧν ἔθυσαν τοῖς γλυπτοῖς χαναάν. Καὶ ἐφονοκτονήθη ἡ γῆ ἐν τοῖς αἵμασι· καὶ ἐμιάνθη ἐν τοῖς ἔργοις αὐτῶν. Καὶ ἐπόρνευσαν ἐν τοῖς ἐπιτηδεύμασιν αὐτῶν. Καὶ ὠργίσθη θυμῷ κύριος ἐπὶ τὸν λαὸν αὐτοῦ· καὶ ἐβδελύξατο τὴν κληρονομίαν αὐτοῦ. Καὶ παρέδωκεν αὐτοὺς εἰς χεῖρας ἐχθρῶν· καὶ ἐκυρίευσαν αὐτῶν οἱ μισοῦντες αὐτούς. Καὶ ἔθλιψαν αὐτοὺς οἱ ἐχθροὶ αὐτῶν· καὶ ἐταπεινώθησαν ὑπὸ τὰς χεῖρας αὐτῶν. Πλεονάκις ἐρρύσατο αὐτούς· αὐτοὶ δὲ παρεπίκραναν αὐτὸν ἐν τῇ βουλῇ αὐτῶν. Καὶ ἐταπεινώθησαν ἐν ταῖς ἀνομίαις αὐτῶν. Καὶ εἶδε κύριος ἐν τῷ θλίβεσθαι αὐτούς· ἐν τῷ αὐτὸν εἰσακοῦσαι τῆς δεήσεως αὐτῶν. Καὶ ἐμνήσθη τῆς διαθήκης αὐτοῦ, καὶ μετεμελήθη κατὰ τὸ πλῆθος τοῦ ἐλέους αὐτοῦ. Καὶ ἔδωκεν αὐτοὺς

εἰς οἰκτιρμοὺς ἐναντίον πάντων τῶν αἰχμαλωτευσάντων αὐτούς. Σῶσον ἡμᾶς κύριε ὁ θεὸς ἡμῶν, καὶ ἐπισυνάγαγε ἡμᾶς ἐκ τῶν ἐθνῶν. Τοῦ ἐξομολογήσασθαι τῷ ὀνόματί σου τῷ ἁγίῳ. τοῦ ἐγκαυχᾶσθαι ἐν τῇ αἰνέσει σου. Εὐλογητὸς κύριος ὁ θεὸς ἰσραήλ. ἀπὸ τοῦ αἰῶνος καὶ ἕως τοῦ αἰῶνος. καὶ ἐρεῖ πᾶς ὁ λαός γένοιτο γένοιτο. Δόξα.

Ἀλληλούια. ρϛ'

Ἐξομολογεῖσθε τῷ κυρίῳ ὅτι χρηστός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ. Εἰπάτωσαν οἱ λελυτρωμένοι ὑπὸ κυρίου. οὓς ἐλυτρώσατο ἐκ χειρὸς ἐχθροῦ. καὶ ἐκ τῶν χωρῶν συνήγαγεν αὐτούς. Ἀπὸ ἀνατολῶν, καὶ δυσμῶν, καὶ βορρᾶ, καὶ θαλάσσης. ἐπλανήθησαν ἐν τῇ ἐρήμῳ ἐν ἀνύδρῳ. Ὁδὸν πόλεως κατοικητηρίου οὐχ εὗρον. πεινῶντες καὶ διψῶντες, ἡ ψυχὴ αὐτῶν ἐν αὐτοῖς ἐξέλιπεν. Καὶ ἐκέκραξαν πρὸς κύριον ἐν τῷ θλίβεσθαι αὐτούς, καὶ ἐκ τῶν ἀναγκῶν αὐ-

τῶν ἐρρύσατο αὐτούς. Καὶ ὡδήγησεν αὐτοὺς εἰς ὁδὸν εὐθεῖαν· τοῦ πορευθῆναι εἰς πόλιν κατοικητηρίου. Ἐξομολογησάσθωσαν τῷ κυρίῳ τὰ ἐλέη αὐτοῦ· καὶ τὰ θαυμάσια αὐτοῦ τοῖς υἱοῖς τῶν ἀνθρώπων. Ὅτι ἐχόρτασε ψυχὴν κενήν· καὶ ψυχὴν πεινῶσαν ἐνέπλησεν ἀγαθῶν. Καθημένους ἐν σκότει καὶ σκιᾷ θανάτου· πεπεδημένους ἐν πτωχείᾳ καὶ σιδήρῳ. Ὅτι παρεπίκραναν τὰ λόγια τοῦ θεοῦ· καὶ τὴν βουλὴν τοῦ ὑψίστου παρώξυναν. Καὶ ἐταπεινώθη ἐν κόποις ἡ καρδία αὐτῶν· ἠσθένησαν καὶ οὐκ ἦν ὁ βοηθῶν. Καὶ ἐκέκραξαν πρὸς κύριον ἐν τῷ θλίβεσθαι αὐτούς· καὶ ἐκ τῶν ἀναγκῶν αὐτῶν ἔσωσεν αὐτούς. Καὶ ἐξήγαγεν αὐτοὺς ἐκ σκότους καὶ σκιᾶς θανάτου· καὶ τοὺς δεσμοὺς αὐτῶν διέρρηξεν. Ἐξομολογησάσθωσαν τῷ κυρίῳ τὰ ἐλέη αὐτοῦ· καὶ τὰ θαυμάσια αὐτοῦ τοῖς υἱοῖς τῶν ἀνθρώπων. Ὅτι συνέτριψε πύλας χαλκᾶς· καὶ μοχλοὺς σιδηροῦς συνέθλασεν. Ἀντελάβετο αὐτῶν ἐξ ὁδοῦ ἀνομίας αὐτῶν· διὰ γὰρ τὰς ἀνομίας αὐτῶν ἐταπεινώθησαν.

Πᾶν βρῶμα

Πᾶν βρῶμα ἐβδελύξατο ἡ ψυχὴ αὐτῶν· καὶ
ἤγγισαν ἕως τῶν πυλῶν τοῦ θανάτου. Καὶ
ἐκέκραξαν πρὸς κῦ ἐν τῷ θλίβεσθαι αὐ-
τούς· καὶ ἐκ τῶν ἀναγκῶν αὐτῶν ἔσωσεν αὐ-
τούς. Ἀπέστειλε τὸν λόγον αὐτοῦ, καὶ ἰάσα-
το αὐτούς· καὶ ἐρρύσατο αὐτοὺς ἐκ τῶν δια-
φθορῶν αὐτῶν. Ἐξομολογησάσθωσαν τῷ κῷ
τὰ ἐλέη αὐτοῦ· καὶ τὰ θαυμάσια αὐτοῦ τοῖς
υἱοῖς τῶν ἀνων. Καὶ θυσάτωσαν αὐτῷ θυσίαν
αἰνέσεως· καὶ ἐξαγγειλάτωσαν τὰ ἔργα αὐτοῦ
ἐν ἀγαλλιάσει. Οἱ καταβαίνοντες εἰς θά-
λασσαν ἐν πλοίοις· ποιοῦντες ἐργασίαν ἐν ὕδα-
σι πολλοῖς. Αὐτοὶ εἶδον τὰ ἔργα κῦ· καὶ τὰ
θαυμάσια αὐτοῦ ἐν τῷ βυθῷ. Εἶπε καὶ ἔστη
πνεῦμα καταιγίδος· καὶ ὑψώθη τὰ κύματα
αὐτῆς. Ἀναβαίνουσιν ἕως τῶν οὐνῶν· καὶ
καταβαίνουσιν ἕως τῶν ἀβύσσων. Ἡ ψυχὴ αὐ-
τῶν ἐν κακοῖς ἐτήκετο. ἐταράχθησαν, ἐσαλεύ-
θησαν ὡς ὁ μεθύων· καὶ πᾶσα ἡ σοφία αὐτῶν
κατεπόθη. Καὶ ἐκέκραξαν πρὸς κῦ ἐν τῷ

θλίψεως αὐτούς· καὶ ἐκ τῶν ἀναγκῶν αὐτῶν ἐξήγα-
γεν αὐτούς. Καὶ ἐπέταξε τῇ καταιγίδι καὶ
ἔστη εἰς αὔραν· καὶ ἐσίγησαν τὰ κύματα αὐ-
τῆς. Καὶ εὐφράνθησαν, ὅτι ἡσύχασαν· καὶ
ὡδήγησεν αὐτοὺς ἐπὶ λιμένα θελήματος
αὐτῶν. Ἐξομολογησάσθωσαν τῷ κυρίῳ τὰ ἐλέη
αὐτοῦ· καὶ τὰ θαυμάσια αὐτοῦ τοῖς υἱοῖς τῶν
ἀνθρώπων Ὑψωσάτωσαν αὐτὸν ἐν ἐκκλησίᾳ
λαοῦ, καὶ ἐν καθέδρᾳ πρεσβυτέρων αἰνεσάτω
σαν αὐτόν. Ἔθετο ποταμοὺς εἰς ἔρημον· καὶ
διεξόδους ὑδάτων εἰς δίψαν. Γῆν καρποφό
ρον εἰς ἅλμην· ἀπὸ κακίας τῶν κατοικούν
των ἐν αὐτῇ. Ἔθετο ἔρημον εἰς λίμνας ὑδά
των· καὶ γῆν ἄνυδρον εἰς διεξόδους ὑδάτων.
Καὶ κατῴκισεν ἐκεῖ πεινῶντας· καὶ συνε-
στήσαντο πόλεις κατοικεσίας. Καὶ ἔσπειραν
ἀγρούς, καὶ ἐφύτευσαν ἀμπελῶνας· καὶ ἐποίη
σαν καρπὸν γεννήματος. Καὶ εὐλόγησεν αὐ
τούς, καὶ ἐπληθύνθησαν σφόδρα· καὶ τὰ κτή-
νη αὐτῶν οὐκ ἐσμίκρυνε. Καὶ ὠλιγώθησαν καὶ

ἐκακώθησαν ἀπὸ θλίψεως κακῶν καὶ ὀδύνης. Ἐξε
χύθη ἐξουδένωσις ἐπ᾽ ἄρχοντας αὐτῶν. καὶ ἐπλά
νησεν αὐτοὺς ἐν ἀβάτῳ καὶ οὐχ ὁδῷ. Καὶ ἐβοή
θησε πένητι ἐκ πτωχείας. καὶ ἔθετο ὡς πρό-
βατα πατριάς. Ὄψονται εὐθεῖς καὶ εὐφρανθή-
σονται. καὶ πᾶσα ἀνομία ἐμφράξει τὸ στόμα αὐ
τῆς. Τίς σοφὸς καὶ φυλάξει ταῦτα. καὶ συ-
νήσουσι τὰ ἐλέη τοῦ κυρίου:~ Δόξα

Ὠιδὴ ψαλμοῦ τῷ Δαδ. ρζʹ

Ἑτοίμη ἡ καρδία μου ὁ θεός ἑτοίμη ἡ
καρδία μου. ᾄσομαι καὶ ψαλῶ ἐν τῇ
δόξῃ μου. Ἐξεγέρθητι ἡ δόξα μου. ἐξεγέρθητι
ψαλτήριον καὶ κιθάρα. ἐξεγερθήσομαι ὄρ-
θρου. Ἐξομολογήσομαί σοι ἐν λαοῖς κύριε. ψαλῶ
σοι ἐν ἔθνεσιν. Ὅτι μέγα ἐπάνω τῶν οὐρανῶν τὸ ἔλε
ός σου. καὶ ἕως τῶν νεφελῶν ἡ ἀλήθειά σου. Ὑψώ
θητι ἐπὶ τοὺς οὐρανοὺς ὁ θεός. καὶ ἐπὶ πᾶσαν τὴν
γῆν ἡ δόξα σου. Ὅπως ἂν ῥυσθῶσιν οἱ ἀγαπη

τοί σου· σῶσον τῇ δεξιᾷ σου καὶ ἐπάκουσόν μου. Ὁ θεὸς ἐλάλησεν ἐν τῷ ἁγίῳ αὐτοῦ· ὑψωθήσομαι καὶ διαμεριῶ σίκιμα· καὶ τὴν κοιλάδα τῶν σκηνῶν διαμετρήσω. Ἐμός ἐστι γαλαάδ· καὶ ἐμός ἐστι μανασσῆς· καὶ ἐφραὶμ ἀντίληψις τῆς κεφαλῆς μου. Ἰούδας βασιλεύς μου· μωὰβ λέβης τῆς ἐλπίδος μου. Ἐπὶ τὴν ἰδουμαίαν ἐπιβαλῶ τὸ ὑπόδημά μου· ἐμοὶ ἀλλόφυλοι ὑπετάγησαν. Τίς ἀπάξει με εἰς πόλιν περιοχῆς· ἢ τίς ὁδηγήσει με ἕως τῆς ἰδουμαίας. Οὐχὶ σὺ ὁ θεὸς ὁ ἀπωσάμενος ἡμᾶς; καὶ οὐκ ἐξελεύσῃ ὁ θεὸς ἐν ταῖς δυνάμεσιν ἡμῶν; Δὸς ἡμῖν βοήθειαν ἐκ θλίψεως· καὶ ματαία σωτηρία ἀνθρώπου. Ἐν τῷ θεῷ ποιήσομεν δύναμιν· καὶ αὐτὸς ἐξουδενώσει τοὺς ἐχθροὺς ἡμῶν:~

Εἰς τὸ τέλος ψαλμὸς τῷ Δαβίδ. ρή

Ὁ θεὸς τὴν αἴνεσίν μου μὴ παρασιωπήσῃς· ὅτι στόμα ἁμαρτωλοῦ καὶ στόμα

δολίου ἐ

δολίου ἐπ' ἐμὲ ἠνοίχθη. Ἐλάλησαν κατ' ἐμοῦ
γλώσσῃ δολίᾳ· καὶ λόγοις μίσους ἐκύκλωσάν
με· καὶ ἐπολέμησάν με δωρεάν. Ἀντὶ τοῦ ἀ-
γαπᾷν με, ἐνδιέβαλλόν με· ἐγὼ δὲ προσηυχό-
μην. Καὶ ἔθεντο κατ' ἐμοῦ κακὰ ἀντὶ ἀγα-
θῶν· καὶ μῖσος ἀντὶ τῆς ἀγαπήσεώς μου. Κα-
τάστησον ἐπ' αὐτὸν ἁμαρτωλόν· καὶ διάβολος
στήτω ἐκ δεξιῶν αὐτοῦ. Ἐν τῷ κρίνεσθαι αὐ-
τόν, ἐξέλθοι καταδεδικασμένος· καὶ ἡ προσευ-
χὴ αὐτοῦ γενέσθω εἰς ἁμαρτίαν. Γενηθήτω-
σαν αἱ ἡμέραι αὐτοῦ ὀλίγαι· καὶ τὴν ἐπισκο-
πὴν αὐτοῦ λάβοι ἕτερος. Γενηθήτωσαν οἱ
υἱοὶ αὐτοῦ ὀρφανοί· καὶ ἡ γυνὴ αὐτοῦ χήρα.
Σαλευόμενοι μεταναστήτωσαν οἱ υἱοὶ αὐτοῦ,
καὶ ἐπαιτησάτωσαν· ἐκβληθήτωσαν ἐκ τῶν
οἰκοπέδων αὐτῶν. Ἐξερευνησάτω δανειστὴς πάν-
τα ὅσα ὑπάρχει αὐτῷ· καὶ διαρπασάτωσαν
ἀλλότριοι τοὺς πόνους αὐτοῦ. Μὴ ὑπαρξά-
τω αὐτῷ ἀντιλήπτωρ· μηδὲ γενηθήτω οἰκτίρ-
μων τοῖς ὀρφανοῖς αὐτοῦ. Γενηθήτω τὰ

τέκνα αὐτοῦ εἰς ἐξολόθρευσιν· ἐν γενεᾷ μιᾷ
ἐξαλειφθείη τὸ ὄνομα αὐτοῦ. Ἀναμνησθείη
ἡ ἀνομία τῶν πατέρων αὐτοῦ ἔναντι κυ̅· καὶ
ἡ ἁμαρτία τῆς μητρὸς αὐτοῦ, μὴ ἐξαλειφθείη·
Γενηθήτωσαν ἐναντίον κυ̅ διαπαντός· καὶ
ἐξολοθρευθείη ἐκ γῆς τὸ μνημόσυνον αὐτῶν·
Ἀνθ᾽ ὧν οὐκ ἐμνήσθη τοῦ ποιῆσαι ἔλεος· καὶ κα-
τεδίωξεν ἄνθρωπον πένητα καὶ πτωχόν· καὶ
κατανενυγμένον τῇ καρδίᾳ τοῦ θανατῶσαι·
Καὶ ἠγάπησε κατάραν καὶ ἥξει αὐτῷ· καὶ
οὐκ ἠθέλησεν εὐλογίαν, καὶ μακρυνθήσεται
ἀπ᾽ αὐτοῦ. Καὶ ἐνεδύσατο κατάραν ὡς ἱ-
μάτιον· καὶ εἰσῆλθεν ὡσεὶ ὕδωρ εἰς τὰ ἔγ-
κατα αὐτοῦ· καὶ ὡσεὶ ἔλαιον ἐν τοῖς ὀστέοις
αὐτοῦ. Γενηθήτω αὐτῷ, ὡς ἱμάτιον ὃ περι-
βάλλεται· καὶ ὡσεὶ ζώνη ἣν διαπαντὸς περι-
ζώννυται. Τοῦτο τὸ ἔργον τῶν ἐνδιαβαλλόν-
των με παρὰ κυ̅· καὶ τῶν λαλούντων πονη-
ρὰ κατὰ τῆς ψυχῆς μου. Καὶ σὺ κε̅ κε̅ ποί-
ησον μετ᾽ ἐμοῦ ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου· ὅτι χρη-

στὸν τὸ ἔλεός σου. ῥῦσαί με ὅτι πτωχὸς καὶ πέ
νης εἰμὶ ἐγώ. καὶ ἡ καρδία μου τετάρακται
ἐν τός μου. Ὡσεὶ σκιὰ ἐν τῷ ἐκκλῖναι αὐ
τὴν ἀντανηρέθην. ἐξετινάχθην ὡσεὶ ἀκρί-
δες. Τὰ γόνατά μου ἠσθένησαν ἀπὸ νηστείας.
καὶ ἡ σάρξ μου ἠλλοιώθη δι᾽ ἔλαιον. Κἀγὼ ἐγε
νήθην ὄνειδος αὐτοῖς. εἴδοσάν με, ἐσάλευσαν κε
φαλὰς αὐτῶν. Βοήθησόν μοι κε ὁ θς μου. καὶ
σῶσόν με κατὰ τὸ ἔλεός σου. Καὶ γνώτωσαν
ὅτι ἡ χείρ σου αὕτη. καὶ σὺ κε ἐποίησας αὐτήν.
Καταράσονται αὐτοί, καὶ σὺ εὐλογήσεις.
Οἱ ἐπανιστάμενοί μοι αἰσχυνθήτωσαν. ὁ δὲ δοῦ
λός σου εὐφρανθήσεται. Ἐνδυσάσθωσαν οἱ
ἐνδιαβάλλοντές με ἐντροπήν. καὶ περιβαλέ
σθωσαν ὡς διπλοΐδα αἰσχύνην αὐτῶν. Ἐξομο
λογήσομαι τῷ κῷ σφόδρα ἐν τῷ στόματί μου.
καὶ ἐν μέσῳ πολλῶν αἰνέσω αὐτόν. Ὅτι πα-
ρέστη ἐκ δεξιῶν πένητος. τοῦ σῶσαι ἐκ τῶν κατα
διωκόντων τὴν ψυχήν μου.~

Δόξα. κάθισμα. ιε

Ψαλμὸς τῷ Δαδ. ρθ′

Εἶπεν ὁ κς τῷ κῳ μου κάθου ἐκ δεξιῶν μου· ἕως ἂν θῶ τοὺς ἐχθρούς σου ὑποπόδιον τῶν ποδῶν σου. Ῥάβδον δυνάμεως ἐξαποστελεῖ σοι κς ἐκ σιών· καὶ κατακυρίευε ἐν μέσῳ τῶν ἐχθρῶν σου. Μετὰ σοῦ ἡ ἀρχὴ ἐν ἡμέρᾳ τῆς δυνάμεώς σου· ἐν ταῖς λαμπρότησι τῶν ἁγίων σου. Ἐκ γαστρὸς πρὸ ἑωσφόρου ἐγέννησά σε. ὤμοσε κς καὶ οὐ μεταμεληθήσεται. Σὺ ἱερεὺς εἰς τὸν αἰῶνα, κατὰ τὴν τάξιν μελχισεδέκ. Κς ἐκ δεξιῶν σου συνέθλασεν ἐν ἡμέρᾳ ὀργῆς αὐτοῦ βασιλεῖς. Κρινεῖ ἐν τοῖς ἔθνεσι· πληρώσει πτώματα· συνθλάσει κεφαλὰς ἐπὶ γῆς πολλῶν. Ἐκ χειμάρρου ἐν ὁδῷ πίεται· διὰ τοῦτο ὑψώσει κεφαλήν.

Ἀλληλούϊα. ρι′

Ἐξομολογήσομαί σοι κε ἐν ὅλῃ καρδίᾳ

μου· ἐν βουλῇ εὐθέων καὶ συναγωγῇ. Μεγάλα
τὰ ἔργα κυρίου· ἐξεζητημένα εἰς πάντα τὰ θε-
λήματα αὐτοῦ. Ἐξομολόγησις καὶ μεγαλοπρέ-
πεια τὸ ἔργον αὐτοῦ· καὶ ἡ δικαιοσύνη αὐτοῦ
μένει εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος. Μνείαν ἐποιή-
σατο τῶν θαυμασίων αὐτοῦ. Ἐλεήμων καὶ οἰ-
κτίρμων ὁ κύριος· τροφὴν ἔδωκε τοῖς φοβουμένοις
αὐτόν. Μνησθήσεται εἰς τὸν αἰῶνα διαθήκης
αὐτοῦ· ἰσχὺν ἔργων αὐτοῦ, ἀνήγγειλε τῷ λαῷ αὐ-
τοῦ. Τοῦ δοῦναι αὐτοῖς κληρονομίαν ἐθνῶν·
ἔργα χειρῶν αὐτοῦ, ἀλήθεια καὶ κρίσις. Πισταὶ
πᾶσαι αἱ ἐντολαὶ αὐτοῦ· ἐστηριγμέναι εἰς τὸν
αἰῶνα τοῦ αἰῶνος· πεποιημέναι ἐν ἀληθείᾳ καὶ
εὐθύτητι. Λύτρωσιν ἀπέστειλε τῷ λαῷ αὐ-
τοῦ. Ἐνετείλατο εἰς τὸν αἰῶνα διαθήκην αὐ-
τοῦ· ἅγιον καὶ φοβερὸν τὸ ὄνομα αὐτοῦ. Ἀρ-
χὴ σοφίας, φόβος κυρίου· σύνεσις δὲ ἀγαθὴ πᾶσι
τοῖς ποιοῦσιν αὐτήν. Ἡ αἴνεσις αὐτοῦ μέ-
νει εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ
αἰῶνος

Μακάριος ἀνὴρ ὁ φοβούμενος τὸν κύριον. ἐν ταῖς ἐντολαῖς αὐτοῦ θελήσει σφόδρα. Δυνατὸν ἐν τῇ γῇ ἔσται τὸ σπέρμα αὐτοῦ. γενεὰ εὐθέων εὐλογηθήσεται. Δόξα καὶ πλοῦτος ἐν τῷ οἴκῳ αὐτοῦ. καὶ ἡ δικαιοσύνη αὐτοῦ μένει εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος. Ἐξανέτειλεν ἐν σκότει φῶς τοῖς εὐθέσιν. ἐλεήμων καὶ οἰκτίρμων καὶ δίκαιος. Χρηστὸς ἀνὴρ ὁ οἰκτείρων καὶ κιχρῶν. οἰκονομήσει τοὺς λόγους αὐτοῦ ἐν κρίσει. ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα οὐ σαλευθήσεται. Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον ἔσται δίκαιος. ἀπὸ ἀκοῆς πονηρᾶς οὐ φοβηθήσεται. Ἑτοίμη ἡ καρδία αὐτοῦ ἐλπίζειν ἐπὶ κύριον. ἐστήρικται ἡ καρδία αὐτοῦ οὐ μὴ φοβηθῇ. ἕως οὗ ἐπίδῃ ἐπὶ τοὺς ἐχθροὺς αὐτοῦ. Ἐσκόρπισεν ἔδωκε τοῖς πένησιν. ἡ δικαιοσύνη αὐτοῦ μένει εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος. Τὸ κέρας αὐτοῦ ὑψωθήσεται ἐν δόξῃ. Ἁμαρτωλὸς ὄψεται καὶ ὀργισθήσεται. τοὺς ὀδόντας αὐτοῦ βρύξει καὶ τακήσεται.

Ἐπιθυμία ἁμαρτωλῶν ἀπολεῖται. Δόξα.

Ἀλληλούια. ρίβ΄

Αἰνεῖτε παῖδες κύριον, αἰνεῖτε τὸ ὄνομα κυρίου.
Εἴη τὸ ὄνομα κυρίου εὐλογημένον ἀπὸ τοῦ νῦν
καὶ ἕως τοῦ αἰῶνος. Ἀπὸ ἀνατολῶν ἡλίου μέχρι
δυσμῶν, αἰνετὸν τὸ ὄνομα κυρίου. Ὑψηλὸς ἐπὶ πάν-
τα τὰ ἔθνη ὁ κύριος· ἐπὶ τοὺς οὐρανοὺς ἡ δόξα αὐτοῦ.
Τίς ὡς κύριος ὁ θεὸς ἡμῶν, ὁ ἐν ὑψηλοῖς κατοικῶν, καὶ
τὰ ταπεινὰ ἐφορῶν. Ἐν τῷ οὐρανῷ καὶ ἐν τῇ γῇ. ὁ ἐγεί-
ρων ἀπὸ γῆς πτωχόν, καὶ ἀπὸ κοπρίας ἀνυψῶν πέ-
νητα. Τοῦ καθίσαι αὐτὸν μετὰ ἀρχόντων, με-
τὰ ἀρχόντων λαοῦ αὐτοῦ. Ὁ κατοικίζων στεῖραν
ἐν οἴκῳ, μητέρα ἐπὶ τέκνοις εὐφραινομένην.

Ἀλληλούια. ριγ΄

Ἐν ἐξόδῳ Ἰσραὴλ ἐξ Αἰγύπτου, οἴκου
Ἰακὼβ ἐκ λαοῦ βαρβάρου. Ἐγενήθη

ἰουδαία ἁγίασμα αὐτοῦ· ἰσραὴλ ἐξουσία
αὐτοῦ. Ἡ θάλασσα εἶδε καὶ ἔφυγεν· ὁ ἰορδάνης
ἐστράφη εἰς τὰ ὀπίσω. Τὰ ὄρη ἐσκίρτησαν ὡ-
σεὶ κελοί· καὶ οἱ βουνοὶ ὡς ἀρμία προβάτων.
Τί σοι ἐστὶ θάλασσα ὅτι ἔφυγες· καὶ σὺ ἰορδά-
νη ὅτι ἐστράφης εἰς τὰ ὀπίσω. Τὰ ὄρη ὅτι ἐ-
σκιρτήσατε ὡσεὶ κελοί· καὶ οἱ βουνοὶ ὡς ἀρνία προ-
βάτωμ. Ἀπὸ προσώπου κυρίου ἐσαλεύθη ἡ γῆ· ἀ-
πὸ προσώπου τοῦ θεοῦ ἰακώβ. Τοῦ στρέψαν-
τος τὴν πέτραν εἰς λίμνας ὑδάτων· καὶ τὴν ἀκρό-
τομον εἰς πηγὰς ὑδάτων. Μὴ, ἡμῖν κύριε, μὴ, ἡμῖν.
ἀλλ' ἢ τῷ ὀνόματί σου δὸς δόξαν. Ἐπὶ τῷ
ἐλέει σου καὶ τῇ ἀληθείᾳ σου· μήποτε εἴπωσι
τὰ ἔθνη, ποῦ ἐστιν ὁ θεὸς αὐτῶν. Ὁ δὲ θεὸς ἡμῶν
ἐν τῷ οὐρανῷ καὶ ἐν τῇ γῇ· πάντα ὅσα ἠθέλησεν
ἐποίησε. Τὰ εἴδωλα τῶν ἐθνῶν, ἀργύρει-
ομ καὶ χρυσίον· ἔργα χειρῶν ἀνθρώπωμ.
Στόμα ἔχουσι, καὶ οὐ λαλήσουσιν· ὀφθαλ-
μοὺς ἔχουσι, καὶ οὐκ ὄψονται. Ὦτα ἔ-
χουσι, καὶ οὐκ ἀκούσονται· ῥῖνας ἔχουσι, καὶ
οὐκ ὀσφραν

οὐκ ὀσφρανθήσονται. Χεῖρας ἔχουσι καὶ οὐ
ψηλαφήσουσι· πόδας ἔχουσι καὶ οὐ περιπα-
τήσουσιν· οὐ φωνήσουσιν ἐν τῷ λάρυγγι αὐ-
τῶν. Ὅμοιοι αὐτοῖς γένοιντο οἱ ποιοῦντες αὐ-
τά, καὶ πάντες οἱ πεποιθότες ἐπ᾽ αὐτοῖς. Οἶ-
κος Ἰσραὴλ ἤλπισεν ἐπὶ κῦ· βοηθὸς καὶ ὑπε-
ρασπιστὴς αὐτῶν ἐστιν. Οἶκος Ἀαρὼν ἤλπι-
σεν ἐπὶ κῦ· βοηθὸς καὶ ὑπερασπιστὴς αὐτῶν ἐ-
στι. Οἱ φοβούμενοι τὸν κῦ ἤλπισαν ἐπὶ κῦ·
βοηθὸς καὶ ὑπερασπιστὴς αὐτῶν ἐστιν. Κς μνη-
σθεὶς ἡμῶν, εὐλόγησεν ἡμᾶς· εὐλόγησε τὸν οἶκον
Ἰσραήλ· εὐλόγησε τὸν οἶκον Ἀαρών. Εὐλόγη-
σε τοὺς φοβουμένους τὸν κῦ· τοὺς μικροὺς με-
τὰ τῶν μεγάλων. Προσθείη κς ἐφ᾽ ὑμᾶς· ἐφ᾽ ὑ-
μᾶς καὶ ἐπὶ τοὺς υἱοὺς ὑμῶν. Εὐλογημένοι
ὑμεῖς τῷ κῷ, τῷ ποιήσαντι τὸν οὐνὸν καὶ τὴν
γῆν. Ὁ οὐνὸς τοῦ οὐνοῦ τῷ κῷ· τὴν δὲ γῆν ἔδω-
κε τοῖς υἱοῖς τῶν ἀνων. Οὐχ οἱ νεκροὶ αἰνέσουσί σε
κε· οὐδὲ πάντες οἱ καταβαίνοντες εἰς ᾅδου·
Ἀλλ᾽ ἡμεῖς οἱ ζῶντες εὐλογήσομεν τὸν κῦ· ἀπὸ
τοῦ νῦν καὶ ἕως τοῦ αἰῶνος:~

Ἠγάπησα, ὅτι εἰσακούσεται κ͞ς τῆς φω-
νῆς τῆς δεήσεώς μου. Ὅτι ἔκλινε τὸ
οὖς αὐτοῦ ἐμοί. καὶ ἐν ταῖς ἡμέραις μου ἐπι-
καλέσομαι. Περιέσχον με ὠδῖνες θανάτου.
κίνδυνοι ᾅδου εὕροσάν με. Θλῖψιν καὶ ὀδύνην
εὗρον. καὶ τὸ ὄνομα κ͞υ ἐπεκαλεσάμην· ὦ κ͞ε
ῥῦσαι τὴν ψυχήν μου. Ἐλεήμων ὁ κ͞ς καὶ δί-
καιος. καὶ ὁ θ͞ς ἡμῶν ἐλεεῖ. φυλάσσων τὰ νή-
πια ὁ κ͞ς. ἐταπεινώθην καὶ ἔσωσέ με. Ἐπί-
στρεψον ψυχή μου εἰς τὴν ἀνάπαυσίν σου. ὅτι
κ͞ς εὐηργέτησέ σε. Ὅτι ἐξείλετο τὴν ψυχήν
μου ἐκ θανάτου. τοὺς ὀφθαλμούς μου ἀπὸ
δακρύων. καὶ τοὺς πόδας μου ἀπὸ
ὀλισθήματος. Εὐαρεστήσω ἐ-
νώπιον κ͞υ ἐν χώρᾳ
ζώντων:~
Δόξα.

Ἀλληλούϊα. ριε΄

Ἐπίστευσα, διὸ ἐλάλησα· ἐγὼ δὲ ἐταπεινώθην σφόδρα. Ἐγὼ δὲ εἶπα ἐν τῇ ἐκστάσει μου, πᾶς ἄνθρωπος ψεύστης. Τί ἀνταποδώσω τῷ κυρίῳ περὶ πάντων ὧν ἀνταπέδωκέ μοι. Ποτήριον σωτηρίου λήψομαι, καὶ τὸ ὄνομα κυρίου ἐπικαλέσομαι. Τὰς εὐχάς μου τῷ κυρίῳ ἀποδώσω, ἐναντίον παντὸς τοῦ λαοῦ αὐτοῦ. Τίμιος ἐναντίον κυρίου ὁ θάνατος τῶν ὁσίων αὐτοῦ. Ὦ κύριε ἐγὼ δοῦλος σός· ἐγὼ δοῦλος σὸς, καὶ υἱὸς τῆς παιδίσκης σου· διέρρηξας τοὺς δεσμούς μου. Σοὶ θύσω θυσίαν αἰνέσεως· καὶ ἐν ὀνόματι κυρίου ἐπικαλέσομαι. Τὰς εὐχάς μου τῷ κυρίῳ ἀποδώσω· ἐναντίον παντὸς τοῦ λαοῦ αὐτοῦ. Ἐν αὐλαῖς οἴκου κυρίου ἐν μέσῳ σου Ἱερουσαλήμ.

Ἀλληλούϊα. ρις΄

Αἰνεῖτε τὸν κύριον πάντα τὰ ἔθνη· ἐπαινέσ-

νέσατε αὐτὸν πάντες οἱ λαοί. Ὅτι ἐκραταιώθη τὸ ἔλεος αὐτοῦ ἐφ᾽ ἡμᾶς. καὶ ἡ ἀλήθεια τοῦ
κυρίου μένει εἰς τὸν αἰῶνα.

Ἀλληλούϊα. ριζʹ

Ἐξομολογεῖσθε τῷ κυρίῳ ὅτι ἀγαθὸς ὅτι
εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ. Εἰπάτω δὴ οἶκος Ἰσραὴλ ὅτι ἀγαθὸς, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ. Εἰπάτω δὴ οἶκος Ἀαρών. ὅτι ἀγαθὸς. ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.
Εἰπάτωσαν δὴ πάντες οἱ φοβούμενοι τὸν κύριον ὅτι ἀγαθὸς, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.
Ἐκ θλίψεως ἐπεκαλεσάμην τὸν κύριον. καὶ ἐπήκουσέ μου εἰς πλατυσμόν. Κύριος ἐμοὶ βοηθὸς, καὶ οὐ φοβηθήσομαι τί ποιήσει μοι ἄνθρωπος.
Κύριος ἐμοὶ βοηθὸς κἀγὼ ἐπόψομαι τοὺς ἐχθρούς μου. Ἀγαθὸν πεποιθέναι ἐπὶ κύριον, ἢ πεποιθέναι ἐπ᾽ ἄνθρωπον. Ἀγαθὸν ἐλπίζειν ἐπὶ κύριον, ἢ ἐλπίζειν ἐπ᾽ ἄρχουσι. Πάντα τὰ ἔθνη ἐκύκλωσάν με.

σάν με· καὶ τῷ ὀνόματι κῦ ἠμυνάμην αὐτούς·
Κυκλώσαντες ἐκύκλωσάν με, καὶ τῷ ὀνόματι
κῦ ἠμυνάμην αὐτούς. Ἐκύκλωσάν με ὡσεὶ
μέλισσαι κηρίον, καὶ ἐξεκαύθησαν ὡς πῦρ ἐν ἀ-
κάνθαις, καὶ τῷ ὀνόματι κῦ ἠμυνάμην αὐ-
τούς. Ὠσθεὶς ἀνετράπην τοῦ πεσεῖν, καὶ ὁ κς
ἀντελάβετό μου. Ἰσχύς μου καὶ ὕμνησίς μου
ὁ κς, καὶ ἐγένετό μοι εἰς σωτηρίαν. Φωνὴ ἀγαλ-
λιάσεως καὶ σωτηρίας ἐν σκηναῖς δικαίων.
Δεξιὰ κῦ ἐποίησε δύναμιν· δεξιὰ κῦ ὕψω-
σέ με. Δεξιὰ κῦ ἐποίησε δύναμιν. οὐκ ἀπο-
θανοῦμαι ἀλλὰ ζήσομαι, καὶ διηγήσομαι τὰ ἔρ-
γα κῦ. Παιδεύων ἐπαίδευσέ με ὁ κς, καὶ τῷ
θανάτῳ οὐ παρέδωκέ με. Ἀνοίξατέ μοι πύ-
λας δικαιοσύνης· εἰσελθὼν ἐν αὐταῖς, ἐξομο-
λογήσομαι τῷ κῷ. Αὕτη ἡ πύλη τοῦ κῦ, δί-
καιοι εἰσελεύσονται ἐν αὐτῇ. Ἐξομολογήσο-
μαί σοι ὅτι ἐπήκουσάς μου καὶ ἐγένου μοι εἰς
σωτηρίαν. Λίθον ὃν ἀπεδοκίμασαν οἱ οἰ-
κοδομοῦντες, οὗτος ἐγενήθη εἰς κεφαλὴν

γωνίας. Παρὰ κυ ἐγένετο αὕτη καὶ ἔστι θαυμαστὴ ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν. Αὕτη ἡ ἡμέρα ἣν ἐποίησεν ὁ κς, ἀγαλλιασώμεθα καὶ εὐφρανθῶμεν ἐν αὐτῇ. Ὦ κε σῶσον δή, ὦ κε εὐόδωσον δή. Εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι κυ. Εὐλογήκαμεν ὑμᾶς ἐξ οἴκου κυ. Θς κς καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν. Συστήσασθε ἑορτὴν ἐν τοῖς πυκάζουσιν, ἕως τῶν κεράτων τοῦ θυσιαστηρίου. Θς μου εἶ σύ, καὶ ἐξομολογήσομαί σοι. θς μου εἶ σύ, καὶ ὑψώσω σε. Ἐξομολογήσομαί σοι ὅτι ἐπήκουσάς μου, καὶ ἐγένου μοι εἰς σωτηρίαν. Ἐξομολογεῖσθε τῷ κῳ ὅτι ἀγαθός. ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

Δόξα. κάθισμα. ις´

Ἀλληλούϊα.

Μακάριοι ἄμωμοι ἐν ὁδῷ, οἱ πορευόμενοι ἐν νόμῳ κυ. Μακάριοι οἱ ἐξερευνῶντες τὰ μαρτύρια αὐτοῦ, ἐν ὅλῃ καρδίᾳ ἐκζητήσουσιν αὐτόν. Οὐ γὰρ οἱ ἐργαζόμενοι τὴν

ἀνομίαν ἐν ταῖς ὁδοῖς αὐτοῦ ἐπορεύθησαν.
Σὺ ἐνετείλω τὰς ἐντολάς σου τοῦ φυλάξα-
σθαι σφόδρα. Ὄφελον κατευθυνθείησαν αἱ ὁ-
δοί μου, τοῦ φυλάξασθαι τὰ δικαιώματά σου.
Τότε οὐ μὴ αἰσχυνθῶ ἐν τῷ με ἐπιβλέπειν ἐπὶ
πάσας τὰς ἐντολάς σου. Ἐξομολογήσομαί
σοι ἐν εὐθύτητι καρδίας ἐν τῷ μεμαθηκέ-
ναι με τὰ κρίματα τῆς δικαιοσύνης σου. Τὰ
δικαιώματά σου φυλάξω, μή με ἐγκαταλί-
πῃς ἕως σφόδρα. Ἐν τίνι κατορθώσει ὁ νεώτε-
ρος τὴν ὁδὸν αὐτοῦ, ἐν τῷ φυλάξασθαι τοὺς λό-
γους σου. Ἐν ὅλῃ καρδίᾳ μου ἐξεζήτησά σε. μὴ
ἀπώσῃ με ἀπὸ τῶν ἐντολῶν σου. Ἐν τῇ καρδίᾳ
μου ἔκρυψα τὰ λόγιά σου, ὅπως ἂν μὴ ἁμάρ-
τω σοι. Εὐλογητὸς εἶ κέ. δίδαξόν με τὰ δικαιώ-
ματά σου. Ἐν τοῖς χείλεσί μου ἐξήγγειλα πάν-
τα τὰ κρίματα τοῦ στόματός σου. ἐν τῇ ὁδῷ τῶν
μαρτυρίων σου ἐτέρφθην ὡς ἐπὶ παντὶ πλού-
τῳ. Ἐν ταῖς ἐντολαῖς σου ἀδολεσχήσω καὶ κατα-
νοήσω τὰς ὁδούς σου. Ἐν τοῖς δικαιώμασί σου

μελετήσω· οὐκ ἐπιλήσομαι τῶν λόγων σου· Ἀνταπόδος τῷ δούλῳ σου· ζῆσόν με καὶ φυλάξω τοὺς λόγους σου· Ἀποκάλυψον τοὺς ὀφθαλμούς μου καὶ κατανοήσω τὰ θαυμάσια ἐκ τοῦ νόμου σου· Πάροικος ἐγώ εἰμι ἐν τῇ γῇ· μὴ ἀποκρύψῃς ἀπ' ἐμοῦ τὰς ἐντολάς σου· Ἐπεπόθησεν ἡ ψυχή μου τοῦ ἐπιθυμῆσαι τὰ κρίματά σου ἐν παντὶ καιρῷ· Ἐπετίμησας ὑπερηφάνοις· ἐπικατάρατοι οἱ ἐκκλίνοντες ἀπὸ τῶν ἐντολῶν σου· Περίελε ἀπ' ἐμοῦ ὄνειδος καὶ ἐξουδένωσιν ὅτι τὰ μαρτύριά σου ἐξεζήτησα· Καὶ γὰρ ἐκάθισαν ἄρχοντες καὶ κατ' ἐμοῦ κατελάλουν· ὁ δὲ δοῦλός σου ἠδολέσχει ἐν τοῖς δικαιώμασί σου· Καὶ γὰρ τὰ μαρτύριά σου μελέτη μού ἐστι, καὶ αἱ συμβουλίαι μου τὰ δικαιώματά σου· Ἐκολλήθη τῷ ἐδάφει ἡ ψυχή μου· ζῆσόν με κατὰ τὸν λόγον σου· Τὰς ὁδούς μου ἐξήγγειλα καὶ ἐπήκουσάς μου· δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου· Ὁδὸν δικαιωμάτων σου συνέτισόν με, καὶ ἀδολεσχήσω ἐν

τοῖς θαυμασίοις σου. Ἐνύσταξεν ἡ ψυχή μου ἀπὸ ἀκηδίας. βεβαίωσόν με ἐν τοῖς λόγοις σου. Ὁδὸν ἀδικίας ἀπόστησον ἀπ' ἐμοῦ, καὶ τῷ νόμῳ σου ἐλέησόν με. Ὁδὸν ἀληθείας ᾑρετισάμην, καὶ τὰ κρίματά σου οὐκ ἐπελαθόμην. Ἐκολλήθην τοῖς μαρτυρίοις σου κύριε μή με καταισχύνῃς. Ὁδὸν ἐντολῶν σου ἔδραμον ὅταν ἐπλάτυνας τὴν καρδίαν μου. Νομοθέτησόν με κύριε τὴν ὁδὸν τῶν δικαιωμάτων σου, καὶ ἐκζητήσω αὐτὴν διαπαντός. Συνέτισόν με, καὶ ἐξερευνήσω τὸν νόμον σου, καὶ φυλάξω αὐτὸν ἐν ὅλῃ καρδίᾳ μου. Ὁδήγησόν με ἐν τῇ τρίβῳ τῶν ἐντολῶν σου ὅτι αὐτὴν ἠθέλησα. Κλῖνον τὴν καρδίαν μου εἰς τὰ μαρτύριά σου καὶ μὴ εἰς πλεονεξίαν. Ἀπόστρεψον τοὺς ὀφθαλμούς μου τοῦ μὴ ἰδεῖν ματαιότητα. ἐν τῇ ὁδῷ σου ζῆσόν με. Στῆσον τῷ δούλῳ σου τὸ λόγιόν σου εἰς τὸν φόβον σου. Περίελε τὸν ὀνειδισμόν μου ὃν ὑπώπτευσα ὅτι τὰ κρίματά σου χρηστά. Ἰδοὺ ἐπεθύμησα τὰς ἐντολάς σου ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου

ζῆσόν με. Καὶ ἔλθοι ἐπ᾽ ἐμὲ τὸ ἔλεός σου κύριε, τὸ
σωτήριόν σου κατὰ τὸν λόγον σου. Καὶ ἀπο-
κριθήσομαι τοῖς ὀνειδίζουσί μοι λόγον, ὅτι ἤλ-
πισα ἐπὶ τοῖς λόγοις σου. Καὶ μὴ περιέλῃς
ἐκ τοῦ στόματός μου λόγον ἀληθείας ἕως σφό-
δρα, ὅτι ἐπὶ τοῖς κρίμασί σου ἐπήλπισα.
Καὶ φυλάξω τὸν νόμον σου διαπαντός, εἰς
τὸν αἰῶνα καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος. Καὶ
ἐπορευόμην ἐν πλατυσμῷ, ὅτι τὰς ἐντολάς
σου ἐξεζήτησα. Καὶ ἐλάλουν ἐν τοῖς μαρτυρί-
οις σου ἐναντίον βασιλέων, καὶ οὐκ ᾐσχυνόμην.
Καὶ ἐμελέτων ἐν ταῖς ἐντολαῖς σου αἷς ἠγά-
πησα σφόδρα. Καὶ ἦρα τὰς χεῖράς μου πρὸς
τὰς ἐντολάς σου ἃς ἠγάπησα, καὶ ἠδολέσχουν ἐν τοῖς
δικαιώμασί σου. Μνήσθητι τῶν λόγων σου τῷ δού-
λῳ σου ὧν ἐπήλπισάς με. Αὕτη με παρεκάλε-
σεν ἐν τῇ ταπεινώσει μου, ὅτι τὸ λόγιόν σου ἔζη-
σέ με. Ὑπερήφανοι παρηνόμουν ἕως σφόδρα,
ἀπὸ δὲ τοῦ νόμου σου οὐκ ἐξέκλινα. Ἐμνήσθην
τῶν κριμάτων σου ἀπ᾽ αἰῶνος κύριε, καὶ παρε-

κλήθην· Ἀθυμία κατέσχε με ἀπὸ ἁμαρ-
τωλῶν τῶν ἐγκαταλιμπανόντων τὸν νόμον
σου· Ψαλτὰ ἦσάν μοι τὰ δικαιώματά σου,
ἐν τόπῳ παροικίας μου· Ἐμνήσθην ἐν νυκτὶ τοῦ
ὀνόματός σου κέ, καὶ ἐφύλαξα τὸν νόμον σου·
Αὕτη ἐγενήθη μοι ὅτι τὰ δικαιώματά σου
ἐξεζήτησα· Μερίς μου εἶ κέ, εἶπα τοῦ φυλά-
ξασθαι τὸν νόμον σου· Ἐδεήθην τοῦ προσώπου σου ἐν
ὅλῃ καρδίᾳ μου· ἐλέησόν με κατὰ τὸ λόγιόν σου· Δι-
ελογισάμην τὰς ὁδούς σου, καὶ ἐπέστρεψα τοὺς πό-
δας μου εἰς τὰ μαρτύριά σου· Ἡτοιμάσθην καὶ οὐκ
ἐταράχθην τοῦ φυλάξασθαι τὰς ἐντολάς
σου· Σχοινία ἁμαρτωλῶν περιεπλάκη-
σάν μοι, καὶ τοῦ νόμου σου οὐκ ἐπελαθόμην· Με-
σονύκτιον ἐξηγειρόμην τοῦ ἐξομολογεῖσθαί σοι
ἐπὶ τὰ κρίματα τῆς δικαιοσύνης σου· Μέτοχος
ἐγώ εἰμι πάντων τῶν φοβουμένων σε, καὶ τῶν
φυλασσόντων τὰς ἐντολάς σου· Τοῦ ἐλέ-
ους σου κέ πλήρης ἡ γῆ· τὰ δικαιώματά σου
δίδαξόν με· Χρηστότητα ἐποίησας μετὰ τοῦ

δούλου σου· κύριε κατὰ τὸν λόγον σου. Χρηστότητα καὶ παιδείαν καὶ γνῶσιν δίδαξόν με, ὅτι ταῖς ἐντολαῖς σου ἐπίστευσα. Πρὸ τοῦ με ταπεινωθῆναι ἐγὼ ἐπλημμέλησα· διὰ τοῦτο τὸ λόγιόν σου ἐφύλαξα. Χρηστὸς εἶ σὺ κύριε καὶ ἐν τῇ χρηστότητί σου δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου. Ἐπληθύνθη ἐπ' ἐμὲ ἀδικία ὑπερηφάνων· ἐγὼ δὲ ἐν ὅλῃ καρδίᾳ μου ἐξερευνήσω τὰς ἐντολάς σου. Ἐτυρώθη ὡς γάλα ἡ καρδία αὐτῶν, ἐγὼ δὲ τὸν νόμον σου ἐμελέτησα. Ἀγαθόν μοι ὅτι ἐταπείνωσάς με, ὅπως ἂν μάθω τὰ δικαιώματά σου. Ἀγαθός μοι ὁ νόμος τοῦ στόματός σου

ὑπὲρ χιλιάδας χρυσίου καὶ

ἀργυρίου·~

Δχ όχ ξχ α.

Στίχοι. α'

ι

Αἱ χεῖρές σου ἐποίησάν με καὶ ἔπλασάν με· συνέτισόν με καὶ μαθήσομαι τὰς

ἐντολάς σου. Οἱ φοβούμενοί σε ὄψονταί με καὶ εὐφρανθήσονται, ὅτι εἰς τοὺς λόγους σου ἐπήλπισα. Ἔγνων κύριε ὅτι δικαιοσύνη τὰ κρίματά σου, καὶ ἀληθείᾳ ἐταπείνωσάς με. Γενηθήτω δὴ τὸ ἔλεός σου τοῦ παρακαλέσαι με κατὰ τὸ λόγιόν σου τῷ δούλῳ σου. Ἐλθέτωσάν μοι οἱ οἰκτιρμοί σου καὶ ζήσομαι, ὅτι ὁ νόμος σου μελέτη μού ἐστιν. Αἰσχυνθήτωσαν ὑπερήφανοι, ὅτι ἀδίκως ἠνόμησαν εἰς ἐμέ, ἐγὼ δὲ ἀδολεσχήσω ἐν ταῖς ἐντολαῖς σου. Ἐπιστρεψάτωσάν με οἱ φοβούμενοί σε καὶ οἱ γινώσκοντες τὰ μαρτύριά σου. Γενηθήτω ἡ καρδία μου ἄμωμος ἐν τοῖς δικαιώμασί σου ὅπως ἂν μὴ αἰσχυνθῶ. Ἐκλείπει εἰς τὸ σωτήριόν σου ἡ ψυχή μου εἰς τοὺς λόγους σου ἐπήλπισα. Ἐξέλιπον οἱ ὀφθαλμοί μου εἰς τὸ λόγιόν σου, λέγοντες πότε παρακαλέσεις με. Ὅτι ἐγενήθην ὡς ἀσκὸς ἐν πάχνῃ. τὰ δικαιώματά σου οὐκ ἐπελαθόμην. Πόσαι εἰσὶν αἱ ἡμέραι τοῦ δούλου σου, πότε ποιήσεις μοι ἐκ τῶν καταδιω

κόντων με κρίσιν. Διηγήσαντό μοι παράνομοι ἀδολεσχίας. ἀλλ᾽ οὐχ ὡς ὁ νόμος σου κε. Πᾶσαι αἱ ἐντολαί σου ἀλήθεια. Ἀδίκως κατεδίωξάν με, βοήθησόν μοι. παραβραχὺ συνετέλεσάν με ἐν τῇ γῇ. Ἐγὼ δὲ οὐκ ἐγκατέλιπον τὰς ἐντολάς σου. Κατὰ τὸ ἔλεός σου ζῆσόν με καὶ φυλάξω τὰ μαρτύρια τοῦ στόματός σου. Εἰς τὸν αἰῶνα κε ὁ λόγος σου διαμένει ἐν τῷ οὐρανῷ. εἰς γενεὰν καὶ γενεὰν ἡ ἀλήθειά σου. Ἐθεμελίωσας τὴν γῆν καὶ διαμένει. τῇ διατάξει σου διαμένει ἡμέρα, ὅτι τὰ σύμπαντα δοῦλα σά. Εἰ μὴ ὅτι ὁ νόμος σου μελέτη μού ἐστι, τότε ἂν ἀπωλόμην ἐν τῇ ταπεινώσει μου. Εἰς τὸν αἰῶνα οὐ μὴ ἐπιλάθωμαι τῶν δικαιωμάτων σου ὅτι ἐν αὐτοῖς ἔζησάς με.

Σός εἰμι ἐγώ σῶσόν με, ὅτι τὰ δικαιώματά σου ἐξεζήτησα. Ἐμὲ ὑπέμειναν ἁμαρτωλοὶ τοῦ ἀπολέσαι με. τὰ μαρτύριά σου συνῆκα. Πάσης συντελείας εἶδον πέρας. πλατεῖα ἡ ἐντολή σου σφόδρα.

Ὡς ἠγάπησα τὸν νόμον σου κε, ὅλην τὴν ἡμέ-
ραν μελέτη μου ἐστί. Ὑπὲρ τοὺς ἐχθρούς μου
ἐσόφισάς με τὴν ἐντολήν σου, ὅτι εἰς τὸν αἰῶ-
να ἐμή ἐστιν. Ὑπὲρ πάντας τοὺς διδάσκον-
τάς με συνῆκα, ὅτι τὰ μαρτύριά σου μελέ
τη μου ἐστίν. Ὑπὲρ πρεσβυτέρους συνῆκα, ὅ-
τι τὰς ἐντολάς σου ἐξεζήτησα. Ἐκ πάσης
ὁδοῦ πονηρᾶς ἐκώλυσα τοὺς πόδας μου, ὅ-
πως ἂν φυλάξω τοὺς λόγους σου. Ἀπὸ τῶν
κριμάτων σου οὐκ ἐξέκλινα· ὅτι σὺ ἐνομοθέτη
σάς με. Ὡς γλυκέα τῷ λάρυγγί μου τὰ λό-
γιά σου ὑπὲρ μέλι τῷ στόματί μου. Ἀπὸ τῶν
ἐντολῶν σου συνῆκα. διὰ τοῦτο ἐμίσησα πᾶ
σαν ὁδὸν ἀδικίας. Λύχνος τοῖς ποσί μου ὁ νό
μος σου, καὶ φῶς ταῖς τρίβοις μου. Ὤμοσα καὶ
ἔστησα τοῦ φυλάξασθαι τὰ κρίματα τῆς δικαι
οσύνης σου. Ἐταπεινώθην ἕως σφόδρα κε. ζῆ
σόν με κατὰ τὸν λόγον σου. Τὰ ἑκούσια τοῦ στόμα
τός μου, εὐδόκησον δὴ κε, καὶ τὰ κρίματά σου δίδα
ξόν με. Ἡ ψυχή μου ἐν ταῖς χερσί σου διὰ παν

τός, καὶ τοῦ νόμου σου οὐκ ἐπελαθόμην. Ἔθεντο ἁμαρτωλοὶ παγίδα μοι, καὶ ἐκ τῶν ἐντολῶν σου οὐκ ἐπλανήθην. Ἐκληρονόμησα τὰ μαρτύριά σου εἰς τὸν αἰῶνα, ὅτι ἀγαλλίαμα τῆς καρδίας μου εἰσίν. Ἔκλινα τὴν καρδίαν μου τοῦ ποιῆσαι τὰ δικαιώματά σου εἰς τὸν αἰῶνα δι' ἀντάμειψιν. Παρανόμους ἐμίσησα, τὸν δὲ νόμον σου ἠγάπησα. Βοηθός μου καὶ ἀντιλήπτωρ μου εἶ σύ, εἰς τοὺς λόγους σου ἐπήλπισα. Ἐκκλίνατε ἀπ' ἐμοῦ πονηρευόμενοι, καὶ ἐξερευνήσω τὰς ἐντολὰς τοῦ Θεοῦ μου. Ἀντιλαβοῦ μου κατὰ τὸ λόγιόν σου καὶ ζήσομαι, καὶ μὴ καταισχύνῃς με ἀπὸ τῆς προσδοκίας μου. Βοήθησόν μοι, καὶ σωθήσομαι, καὶ μελετήσω ἐν τοῖς δικαιώμασί σου διαπαντός. Ἐξουδένωσας πάντας τοὺς ἀποστατοῦντας ἀπὸ τῶν δικαιωμάτων σου, ὅτι ἄδικον τὸ ἐνθύμημα αὐτῶν. Παραβαίνοντας ἐλογισάμην πάντας τοὺς ἁμαρτωλοὺς τῆς γῆς, διὰ τοῦτο ἠγάπησα τὰ μαρτύριά σου. Καθήλωσον ἐκ τοῦ φό-

βου σου

βου σου τὰς σάρκας μου, ἀπὸ γὰρ τῶν κριμά-
των σου ἐφοβήθην. Ἐποίησα κρίμα καὶ δικαιο-
σύνην, μὴ παραδῷς με τοῖς ἀδικοῦσί με.
Ἔκδεξαι τὸν δοῦλόν σου εἰς ἀγαθόν, μὴ συκο-
φαντησάτωσάν με ὑπερήφανοι. Οἱ ὀφθαλ-
μοί μου ἐξέλιπον εἰς τὸ σωτήριόν σου, καὶ εἰς τὸ λόγιον
τῆς δικαιοσύνης σου. Ποίησον μετὰ τοῦ δού-
λου σου κατὰ τὸ ἔλεός σου. καὶ τὰ δικαιώματά σου
δίδαξόν με. Δοῦλός σου εἰμὶ ἐγώ, συνέτισόν με
καὶ γνώσομαι τὰ μαρτύριά σου. Καιρὸς τοῦ ποι-
ῆσαι τῷ κυρίῳ, διεσκέδασαν τὸν νόμον σου. Διὰ
τοῦτο ἠγάπησα τὰς ἐντολάς σου ὑπὲρ χρυ-
σίον καὶ τοπάζιον. Διὰ τοῦτο πρὸς πάσας
τὰς ἐντολάς σου κατωρθούμην. πᾶσαν ὁδὸν
ἄδικον ἐμίσησα. Θαυμαστὰ τὰ μαρτύριά
σου, διὰ τοῦτο ἐξηρεύνησεν αὐτὰ ἡ ψυχή μου.
Ἡ δήλωσις τῶν λόγων σου φωτιεῖ καὶ συνε-
τιεῖ νηπίους. Τὸ στόμα μου ἤνοιξα καὶ εἵλκυ-
σα πνεῦμα, ὅτι τὰς ἐντολάς σου ἐπεπόθουν:~

Δόξα.

Ἐπίβλεψον ἐπ' ἐμὲ καὶ ἐλέησόν με, κα-
τὰ τὸ κρῖμα τῶν ἀγαπώντων τὸ ὄνο-
μάσου. Τὰ διαβήματά μου κατεύθυνον κα-
τὰ τὸ λόγιόν σου, καὶ μὴ κατακυριευσάτω μου
πᾶσα ἀνομία. Λύτρωσαί με ἀπὸ συκοφαντί-
ας ἀνθρώπων, καὶ φυλάξω τὰς ἐντολάς σου.
Τὸ πρόσωπόν σου ἐπίφανον ἐπὶ τὸν δοῦλόν σου,
καὶ δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου. Διεξό-
δους ὑδάτων κατέδυσαν οἱ ὀφθαλμοί μου, ἐ-
πεὶ οὐκ ἐφύλαξα τὸν νόμον σου. Δίκαιος εἶ
κε, καὶ εὐθεῖς αἱ κρίσεις σου. Ἐνετείλω δικαι-
οσύνην τὰ μαρτύριά σου, καὶ ἀλήθειαν σφόδρα.
Ἐξέτηξέ με ὁ ζῆλός σου, ὅτι ἐπελάθοντο τῶν λό-
γων σου οἱ ἐχθροί μου. Πεπυρωμένον τὸ λόγι-
όν σου σφόδρα, καὶ ὁ δοῦλός σου ἠγάπησεν αὐ-
τό. Νεώτερος ἐγώ εἰμι καὶ ἐξουδενωμένος· τὰ
δικαιώματά σου οὐκ ἐπελαθόμην. Ἡ δικαι-

σύνη σου δικαιοσύνη εἰς τὸν αἰῶνα καὶ ὁ νόμος
σου ἀλήθεια. Θλίψεις καὶ ἀνάγκαι εὕροσάν με,
αἱ ἐντολαί σου μελέτη μου. Δικαιοσύνη τὰ
μαρτύριά σου εἰς τὸν αἰῶνα· συνέτισόν με, καὶ
ζήσομαι. Ἐκέκραξα ἐν ὅλῃ καρδίᾳ μου, ἐπά-
κουσόν μου κε̄· τὰ δικαιώματά σου ἐκζητήσω.
Ἐκέκραξά σοι σῶσόν με, καὶ φυλάξω τὰ μαρ-
τύριά σου. Προέφθασα ἐν ἀωρίᾳ καὶ ἐκέκρα-
ξα· εἰς τοὺς λόγους σου ἐπήλπισα. Προέφθα-
σαν οἱ ὀφθαλμοί μου πρὸς ὄρθρον τοῦ μελετᾶν
τὰ λόγιά σου. Τῆς φωνῆς μου ἄκουσον κε̄
κατὰ τὸ ἔλεός σου, κατὰ τὸ κρῖμά σου ζῆσόν
με. Προσήγγισαν οἱ καταδιώκοντές με ἀ-
νομίᾳ, ἀπὸ δὲ τοῦ νόμου σου ἐμακρύνθη-
σαν. Ἐγγὺς εἶ κε̄, καὶ πᾶσαι αἱ ὁδοί σου ἀ-
λήθεια. Κατ᾽ ἀρχὰς ἔγνων ἐκ τῶν μαρτυ-
ρίων σου, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα ἐθεμελίωσας αὐ-
τά. Ἴδε τὴν ταπείνωσίν μου καὶ ἐξελοῦ-
με, ὅτι τὸν νόμον σου οὐκ ἐπελαθόμην.
Κρῖνον τὴν κρίσιν μου καὶ λύτρωσαί με, διὰ τὸν λό-

γόν σου ζῆσόν με. Μακρὰν ἀπὸ ἁμαρτωλῶν
σωτηρία, ὅτι τὰ δικαιώματά σου οὐκ ἐξεζή-
τησαν. Οἱ οἰκτιρμοί σου πολλοὶ κε, κατὰ τὸ
κρίμα σου ζῆσόμμε. Πολλοὶ οἱ ἐκδιώκοντές
με καὶ θλίβοντές με, ἐκ τῶν μαρτυρίων σου
οὐκ ἐξέκλινα. Εἶδον ἀσυνετοῦντας καὶ ἐξε-
τηκόμην ὅτι τὰ λόγιά σου οὐκ ἐφυλάξαντο.
Ἴδε ὅτι τὰς ἐντολάς σου ἠγάπησα. κε ἐν τῷ ἐ-
λέει σου ζῆσόν με. Ἀρχὴ τῶν λόγων σου ἀλήθεια
καὶ εἰς τὸν αἰῶνα πάντα τὰ κρίματα τῆς δι-
καιοσύνης σου. Ἄρχοντες κατεδίωξάν με δω-
ρεάν, καὶ ἀπὸ τῶν λόγων σου ἐδειλίασεν ἡ καρ-
δία μου. Ἀγαλλιάσομαι ἐγὼ ἐπὶ τὰ λόγιά
σου, ὡς ὁ εὑρίσκων σκῦλα πολλά. Ἀδικίαν
ἐμίσησα καὶ ἐβδελυξάμην, τὸν δὲ νόμον σου ἠ-
γάπησα. Ἑπτάκις τῆς ἡμέρας ᾔνεσά σε, ἐπὶ τὰ
κρίματα τῆς δικαιοσύνης σου. Εἰρήνη πολ-
λὴ τοῖς ἀγαπῶσι τὸν νόμον σου, καὶ οὐκ ἔστιν
αὐτοῖς σκάνδαλον. Προσεδόκων τὸ σωτήρι-
όν σου κε καὶ τὰς ἐντολάς σου ἠγάπησα.

Ἐφύλαξεν

Ἐφύλαξα τὰς ἐντολάς σου καὶ τὰ μαρτύ-
ριά σου· ὅτι πᾶσαι αἱ ὁδοί μου ἐναντίον σου κε.
Ἐγγισάτω ἡ δέησίς μου ἐνώπιόν σου κε· κατὰ
τὸ λόγιόν σου συνέτισόν με. Εἰσέλθοι τὸ ἀξίω-
μά μου ἐνώπιόν σου κε· κατὰ τὸ λόγιόν σου ῥῦ-
σαί με. Ἐξερεύξαιντο τὰ χείλη μου ὕμνον, ὅταν
διδάξῃς με τὰ δικαιώματά σου. Φθέγξοι-
το ἡ γλῶσσά μου τὰ λόγιά σου, ὅτι πᾶσαι αἱ ἐν-
τολαί σου δικαιοσύνη. Γενέσθω ἡ χείρ σου τοῦ
σῶσαί με, ὅτι τὰς ἐντολάς σου ᾑρετισάμην.
Ἐπεπόθησα τὸ σωτήριόν σου κε· καὶ ὁ νόμος
σου μελέτη μού ἐστι. Ζήσεται ἡ ψυχή μου καὶ
αἰνέσει σε· καὶ τὰ κρίματά σου βοηθήσει μοι.
Ἐπλανήθην ὡς πρόβατον ἀπολωλός· ζήτη-
σον τὸν δοῦλόν σου ὅτι τὰς ἐντολάς σου οὐκ ἐπε-
λαθόμην. Δόξα. κάθισμα. ιζʹ

ᾨδὴ τῶν ἀναβαθμῶν. ριθʹ

ΠΡὸς κύριον ἐν τῷ θλίβεσθαί με ἐκέκραξα
καὶ εἰσήκουσέ μου. Κε ῥῦσαι τὴν ψυχήν

μου ἀπὸ χειλέων ἀδίκων καὶ ἀπὸ γλώσσης δολίας. Τί δοθείη σοι καὶ τί προστεθείη σοι πρὸς γλῶσσαν δολίαν. Τὰ βέλη τοῦ δυνατοῦ ἠκονημένα σὺν τοῖς ἄνθραξι τοῖς ἐρημικοῖς. Οἴμοι ὅτι ἡ παροικία μου ἐμακρύνθη. κατεσκήνωσα μετὰ τῶν σκηνωμάτων κηδάρ. πολλὰ παρῴκησεν ἡ ψυχή μου. Μετὰ τῶν μισούντων τὴν εἰρήνην, ἤμην εἰρηνικός. Ὅταν ἐλάλουν αὐτοῖς ἐπολέμουν με δωρεάν:—

ᾠδὴ τῶν ἀναβαθμῶν. ρκ'

Ἦρα τοὺς ὀφθαλμούς μου εἰς τὰ ὄρη, ὅθεν ἥξει ἡ βοήθειά μου. Ἡ βοήθειά μου παρὰ κῦ τοῦ ποιήσαντος τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν. Μὴ δώης εἰς σάλον τὸν πόδα σου. μηδὲ νυστάξει ὁ φυλάσσων σε. Ἰδοὺ οὐ νυστάξει οὐδὲ ὑπνώσει ὁ φυλάσσων τὸν ἰσραήλ. Κς φυλάξει σε. κς σκέπη σου ἐπὶ χεῖρα δεξιάν σου. Ἡμέρας ὁ ἥλιος οὐ συγκαύσει σε. οὐδὲ ἡ σελήνη τὴν νύκτα. Κς φυλάξει σε ἀπὸ παντὸς κακοῦ. φυλά

ξοι τὴν ψυχήν σου ὁ κύριος. Κύριος φυλάξοι τὴν εἴ-
σοδόν σου καὶ τὴν ἔξοδόν σου, ἀπὸ τοῦ νῦν καὶ
ἕως τοῦ αἰῶνος:~

Ὠδὴ τῶν ἀναβαθμῶν. ρκα΄

Εὐφράνθην ἐπὶ τοῖς εἰρηκόσι μοι, εἰς οἶ-
κον κυρίου πορευσόμεθα. Ἑστῶτες ἦσαν οἱ
πόδες ἡμῶν ἐν ταῖς αὐλαῖς σου Ἱερουσαλήμ.
Ἱερουσαλὴμ οἰκοδομουμένη ὡς πόλις, ἧς ἡ με-
τοχὴ αὐτῆς ἐπὶ τὸ αὐτό. Ἐκεῖ γὰρ ἀνέβησαν
αἱ φυλαί, φυλαὶ κυρίου, μαρτύριον τῷ Ἰσραήλ.
Τοῦ ἐξομολογήσασθαι τῷ ὀνόματι κυρίου. Ὅτι
ἐκεῖ ἐκάθησαν θρόνοι εἰς κρίσιν, θρόνοι ἐπὶ οἶκον
Δαβίδ. Ἐρωτήσατε δὴ τὰ εἰς εἰρήνην τὴν Ἱερου-
σαλήμ, καὶ εὐθηνία τοῖς ἀγαπῶσί σε. Γενέ-
σθω δὴ εἰρήνη ἐν τῇ δυνάμει σου, καὶ εὐθηνία
ἐν ταῖς πυργοβάρεσί σου. Ἕνεκα τῶν ἀδελφῶν
μου καὶ τῶν πλησίον μου, ἐλάλουν δὴ εἰρήνην περὶ
σοῦ. Ἕνεκα τοῦ οἴκου κυρίου τοῦ θεοῦ ἡμῶν ἐξεζή-
τησα ἀγαθά σοι:~

Πρὸς σὲ ἦρα τοὺς ὀφθαλμούς μου τὸν κατοικοῦντα ἐν τῷ οὐρανῷ. Ἰδοὺ ὡς ὀφθαλμοὶ δούλων εἰς χεῖρας τῶν κυρίων αὐτῶν. ὡς ὀφθαλμοὶ παιδίσκης εἰς χεῖρας τῆς κυρίας αὐτῆς, οὕτως, οἱ ὀφθαλμοὶ ἡμῶν πρὸς κύριον τὸν θεὸν ἡμῶν ἕως οὗ οἰκτειρῆσαι ἡμᾶς. Ἐλέησον ἡμᾶς κύριε ἐλέησον ἡμᾶς. ὅτι ἐπὶ πολὺ ἐπλήσθημεν ἐξουδενώσεως. Ἐπὶ πλεῖον ἐπλήσθη ἡ ψυχὴ ἡμῶν. τὸ ὄνειδος τοῖς εὐθηνοῦσι καὶ ἡ ἐξουδένωσις τοῖς ὑπερηφάνοις.

Ὠδὴ τῶν ἀναβαθμῶν. ρκγ΄

Εἰ μὴ ὅτι κύριος ἦν ἐν ἡμῖν, εἰπάτω δὴ Ἰσραήλ. Εἰ μὴ ὅτι κύριος ἦν ἐν ἡμῖν, ἐν τῷ ἐπαναστῆναι ἀνθρώπους ἐφ᾽ ἡμᾶς. Ἄρα ζῶντας ἂν κατέπιον ἡμᾶς. ἐν τῷ ὀργισθῆναι τὸν θυμὸν αὐτοῦ ἐφ᾽ ἡμᾶς. Ἄρα τὸ ὕδωρ ἂν κατεπόντι-

σεν ἡμᾶς

σεν ἡμᾶς· Χείμαρρον διῆλθεν ἡ ψυχὴ ἡμῶν·
Ἄρα διῆλθεν ἡ ψυχὴ ἡμῶν τὸ ὕδωρ τὸ ἀνυπόστα-
τον. Εὐλογητὸς κς, ὃς οὐκ ἔδωκεν ἡμᾶς εἰς
θήραν τοῖς ὀδοῦσιν αὐτῶν. Ἡ ψυχὴ ἡμῶν ὡς στρου-
θίον ἐρρύσθη ἐκ τῆς παγίδος τῶν θηρευόντων·
Ἡ παγὶς συνετρίβη καὶ ἡμεῖς ἐρρύσθημεν·
Ἡ βοήθεια ἡμῶν ἐν ὀνόματι κυ, τοῦ ποιήσαν-
τος τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν.

Δόξα.

Ὠιδὴ τῶν ἀναβαθμῶν. ρκδ'

Οἱ πεποιθότες ἐπὶ κν ὡς ὄρος σιών·
οὐ σαλευθήσεται εἰς τὸν αἰῶνα ὁ κατοι-
κῶν ἱερουσαλήμ. Ὄρη κύκλῳ αὐτῆς, καὶ ὁ κς
κύκλῳ τοῦ λαοῦ αὐτοῦ· ἀπὸ τοῦ νῦν καὶ ἕως τοῦ
αἰῶνος. Ὅτι οὐκ ἀφήσει κς τὴν ῥάβδον τῶν
ἁμαρτωλῶν ἐπὶ τὸν κλῆρον τῶν δικαίων.
Ὅπως ἂν μὴ ἐκτείνωσιν οἱ δίκαιοι ἐν ἀνομί-
αις χεῖρας αὐτῶν. Ἀγάθυνον κε τοῖς ἀγαθοῖς καὶ τοῖς
εὐθέσι τῇ καρδίᾳ. Τοὺς δὲ ἐκκλίνοντας εἰς

τοὺς στραγγαλιάς· ἀπάξει κύριος μετὰ τῶν ἐργαζομένων τὴν ἀνομίαν. Εἰρήνη ἐπὶ τὸν Ἰσραήλ.

Ὠιδὴ τῶν ἀναβαθμῶν. ρκε´

Ἐν τῷ ἐπιστρέψαι κύριον τὴν αἰχμαλωσίαν Σιών· ἐγενήθημεν ὡσεὶ παρακεκλημένοι. Τότε ἐπλήσθη χαρᾶς τὸ στόμα ἡμῶν· καὶ ἡ γλῶσσα ἡμῶν ἀγαλλιάσεως. Τότε ἐροῦσιν ἐν τοῖς ἔθνεσιν· ἐμεγάλυνε κύριος τοῦ ποιῆσαι μετ' αὐτῶν· ἐμεγάλυνε κύριος τοῦ ποιῆσαι μεθ' ἡμῶν· ἐγενήθημεν εὐφραινόμενοι. Ἐπίστρεψον κύριε τὴν αἰχμαλωσίαν ἡμῶν ὡς χειμάρρους ἐν τῷ νότῳ. Οἱ σπείροντες ἐν δάκρυσιν, ἐν ἀγαλλιάσει θεριοῦσι. Πορευόμενοι ἐπορεύοντο καὶ ἔκλαιον βάλλοντες τὰ σπέρματα αὐτῶν. Ἐρχόμενοι δὲ ἥξουσιν ἐν ἀγαλλιάσει αἴροντες τὰ δράγματα αὐτῶν.

Ὠιδὴ τῶν ἀναβαθμῶν. ρκϛ

Ἐὰν μὴ κύριος οἰκοδομήσῃ οἶκον, εἰς μάτην ἐκοπίασαν οἱ οἰκοδομοῦντες. Ἐὰν μὴ κύριος φυλάξῃ πόλιν, εἰς μάτην ἠγρύπνησεν ὁ φυλάσσων. Εἰς μάτην ὑμῖν ἐστι τὸ ὀρθρίζειν. Ἐγείρεσθε μετὰ τὸ καθῆσθαι, οἱ ἐσθίοντες ἄρτον ὀδύνης. ὅταν δῷ τοῖς ἀγαπητοῖς αὐτοῦ ὕπνον. Ἰδοὺ ἡ κληρονομία κυρίου υἱοί. ὁ μισθὸς τοῦ καρποῦ τῆς γαστρός. Ὡσεὶ βέλη ἐν χειρὶ δυνατοῦ. οὕτως οἱ υἱοὶ τῶν ἐκτετιναγμένων. Μακάριος ὃς πληρώσει τὴν ἐπιθυμίαν αὐτοῦ ἐξ αὐτῶν. Οὐ καταισχυνθήσονται, ὅταν λαλῶσι τοῖς ἐχθροῖς αὐτοῦ ἐν πύλαις.

Ὠιδὴ τῶν ἀναβαθμῶν. ρκζʹ

Μακάριοι πάντες οἱ φοβούμενοι τὸν κύριον. οἱ πορευόμενοι ἐν ταῖς ὁδοῖς αὐτοῦ.

Τοὺς πόνους τῶν καρπῶν σου φάγεσαι. Μακάριος εἶ καὶ καλῶς σοι ἔσται. ἡ γυνή σου ὡς ἄμπελος εὐθηνοῦσα ἐν τοῖς κλίτεσι τῆς οἰκίας σου. Οἱ υἱοί σου ὡς νεόφυτα ἐλαιῶν κύκλῳ τῆς τραπέζης σου. Ἰδοὺ οὕτως εὐλογηθήσεται ἄνθρωπος ὁ φοβούμενος τὸν κύριον. Εὐλογήσαι σε κύριος ἐκ σιών. Καὶ ἴδοις τὰ ἀγαθὰ ἱερουσαλὴμ πάσας τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς σου. Καὶ ἴδοις υἱοὺς τῶν υἱῶν σου. εἰρήνη ἐπὶ τὸν ἰσραήλ.

Ὠιδὴ τῶν ἀναβαθμῶν. ρκη

Πλεονάκις ἐπολέμησάν με ἐκ νεότητός μου, εἰπάτω δὴ ἰσραήλ. Πλεονάκις ἐπολέμησάν με ἐκ νεότητός μου. καὶ γὰρ οὐκ ἠδυνήθησάν μοι. Ἐπὶ τὸν νῶτόν μου ἐτέκταινον οἱ ἁμαρτωλοί. ἐμάκρυναν τὴν ἀνομίαν αὐτῶν. Κύριος δίκαιος συνέκοψεν αὐχένας ἁμαρτωλῶν. Αἰσχυνθήτωσαν καὶ ἀποστραφήτωσαν εἰς τὰ ὀπίσω πάντες οἱ μισοῦντες σιών.

Γενηθήτωσαν ὡσεὶ χόρτος δωμάτων· ὃς πρὸ
τοῦ ἐκσπασθῆναι ἐξηράνθη· Οὗ οὐκ ἐπλήρω-
σε τὴν χεῖρα αὐτοῦ ὁ θερίζων· καὶ τὸν κόλπον
αὐτοῦ ὁ τὰ δράγματα συλλέγων· Καὶ οὐκ εἶ-
παν οἱ παράγοντες, εὐλογία κυ ἐφ' ὑμᾶς· εὐλο
γήκαμεν ὑμᾶς ἐν ὀνόματι κυ:~ Δόξα·

Ὠιδὴ τῶν ἀναβαθμῶν. ρκθ´

Ἐκ βαθέων ἐκέκραξά σοι κε· κε εἰσάκου-
σον τῆς φωνῆς μου· Γενηθήτω τὰ ὦτά σου
προσέχοντα εἰς τὴν φωνὴν τῆς δεήσεώς μου· Ἐὰν
ἀνομίας παρατηρήσῃς κε· κε τίς ὑποστήσεται,
ὅτι παρὰ σοὶ ὁ ἱλασμός ἐστιν· Ἕνεκεν τοῦ ὀνό-
ματός σου ὑπέμεινά σε κε· ὑπέμεινεν ἡ ψυχή
μου εἰς τὸν λόγον σου· ἤλπισεν ἡ ψυχή μου ἐπὶ
τὸν κν· Ἀπὸ φυλακῆς πρωΐας μέχρι νυ-
κτός· ἀπὸ φυλακῆς πρωΐας ἐλπισάτω ἰσρα-
ὴλ ἐπὶ τὸν κν· Ὅτι παρὰ τῷ κῳ τὸ ἔλεος καὶ
πολλὴ παρ' αὐτῷ λύτρωσις· καὶ αὐτὸς λυτρώ-
σεται τὸν ἰσραὴλ ἐκ πασῶν τῶν ἀνομιῶν αὐτοῦ:~

Ὠιδὴ τῶν ἀναβαθμῶν. ρλ'

Κε͂ οὐχ ὑψώθη ἡ καρδία μου· οὐδὲ ἐμετεωρίσθησαν οἱ ὀφθαλμοί μου. Οὐδὲ ἐπορεύθην ἐν μεγάλοις· οὐδὲ ἐν θαυμασίοις ὑπὲρ ἐμέ. Εἰ μὴ ἐταπεινοφρόνουν ἀλλὰ ὕψωσα τὴν ψυχήν μου. Ὡς τὸ ἀπογεγαλακτισμένον ἐπὶ τὴν μητέρα αὐτοῦ· ὡς ἀνταποδώσεις ἐπὶ τὴν ψυχήν μου. Ἐλπισάτω ἰσραὴλ ἐπὶ τὸν κύριον ἀπὸ τοῦ νῦν καὶ ἕως τοῦ αἰῶνος:~

Ὠιδὴ τῶν ἀναβαθμῶν. ρλα'

Μνήσθητι κε͂ τοῦ Δᾶδ, καὶ πάσης τῆς πραότητος αὐτοῦ. Ὡς ὤμοσε τῷ κῷ, ηὔξατο τῷ θῷ ἰακώβ. Εἰ εἰσελεύσομαι εἰς σκήνωμα οἴκου μου· εἰ ἀναβήσομαι ἐπὶ κλίνης στρωμνῆς μου. Εἰ δώσω ὕπνον τοῖς ὀφθαλμοῖς μου. καὶ τοῖς βλεφάροις μου νυσταγμόν, καὶ ἀνάπαυσιν

τοῖς κροτάφοις μου, Ἕως οὗ εὕρω τόπον τῷ
κῷ· σκήνωμα τῷ θῷ ἰακώβ. Ἰδοὺ ἠκούσαμεν
αὐτὴν ἐν εὐφραθᾶ· εὕρομεν αὐτὴν ἐν τοῖς πεδί-
οις τοῦ δρυμοῦ. Εἰσελευσόμεθα εἰς τὰ σκηνώ-
ματα αὐτοῦ. Προσκυνήσομεν εἰς τὸν τόπον
οὗ ἔστησαν οἱ πόδες αὐτοῦ. Ἀνάστηθι κέ εἰς
τὴν ἀνάπαυσίν σου· σὺ καὶ ἡ κιβωτὸς τοῦ ἁγι-
άσματός σου. Οἱ ἱερεῖς σου ἐνδύσονται δι-
καιοσύνην. καὶ οἱ ὅσιοί σου ἀγαλλιάσονται.
Ἕνεκεν δαδ τοῦ δούλου σου μὴ ἀποστρέψῃς
τὸ πρόσωπον τοῦ χριστοῦ σου. Ὤμοσε κς τῷ
δαδ ἀλήθειαν, καὶ οὐ μὴ ἀθετήσει αὐτήν. Ἐκ
καρποῦ τῆς κοιλίας σου, θήσομαι ἐπὶ τοῦ
θρόνου σου. Ἐὰν φυλάξωνται οἱ υἱοί σου τὴν
διαθήκην μου. καὶ τὰ μαρτύριά μου ταῦτα
ἃ διδάξω αὐτούς. Καὶ οἱ υἱοὶ αὐτῶν ἕως τοῦ αἰῶνος
καθιοῦνται ἐπὶ τοῦ θρόνου σου. Ὅτι ἐξελέξατο κς τὴν
σιών. ᾑρετίσατο αὐτὴν εἰς κατοικίαν ἑαυτῷ.
Αὕτη ἡ κατάπαυσίς μου εἰς αἰῶνα αἰῶνος.
ὧδε κατοικήσω ὅτι ᾑρετισάμην αὐτήν. Τὴν θυ

ραν αὐτῆς εὐλογῶν εὐλογήσω· τοὺς πτωχοὺς αὐτῆς χορτάσω ἄρτων· Τοὺς ἱερεῖς αὐτῆς ἐνδύσω σωτηρίαν· καὶ οἱ ὅσιοι αὐτῆς, ἀγαλλιάσει ἀγαλλιάσονται· Ἐκεῖ ἐξανατελῶ κέρας τῷ Δαδ· ἡτοίμασα λύχνον τῷ χριστῷ μου· Τοὺς ἐχθροὺς αὐτοῦ ἐνδύσω αἰσχύνην· ἐπὶ δὲ αὐτὸν ἐξανθήσει τὸ ἁγίασμά μου:~

Ὠιδὴ τῶν ἀναβαθμῶν. ρλβ'

Ἰδοὺ δὴ τί καλὸν, ἢ τί τερπνὸν, ἀλλ' ἢ τὸ κατοικεῖν ἀδελφοὺς ἐπὶ τὸ αὐτό· Ὡς μύρον ἐπὶ κεφαλῆς τὸ καταβαῖνον ἐπὶ πώγωνα· τὸν πώγωνα τὸν Ἀαρών· Τὸ καταβαῖνον ἐπὶ τὴν ὤαν τοῦ ἐνδύματος αὐτοῦ· Ὡς δρόσος Ἀερμὼν ἡ καταβαίνουσα ἐπὶ τὰ ὄρη Σιών· Ὅτι ἐκεῖ ἐνετείλατο κύριος τὴν εὐλογίαν ζωὴν ἕως τοῦ αἰῶνος:~

Ὠιδὴ τῶν ἀναβαθμῶν. ρλγ'

Ἰδοὺ δὴ εὐλογεῖτε τὸν κύριον πάντες οἱ δοῦλοι κυρίου·

λοι κυ. Ὁ ἑστῶτες ἐν οἴκῳ κυ ἐν αὐλαῖς οἴκου θυ ἡμῶν. Ἐν ταῖς νυξὶν ἐπάρατε τὰς χεῖρας ὑμῶν εἰς τὰ ἅγια, καὶ εὐλογεῖτε τὸν κν. Εὐλογήσαι σε κς ἐκ σιὼν. ὁ ποιήσας τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν:~ Δόξα. κάθισμα. ιη

Ἀλληλούϊα. ρλδ

Αἰνεῖτε τὸ ὄνομα κυ, αἰνεῖτε δοῦλοι κν. Οἱ ἑστῶτες ἐν οἴκῳ κυ, ἐν αὐλαῖς οἴκου θυ ἡμῶν. Αἰνεῖτε τὸν κν ὅτι ἀγαθὸς κς. ψάλατε τῷ ὀνόματι αὐτοῦ ὅτι καλόν. Ὅτι τὸν ἰακὼβ ἐξελέξατο ἑαυτῷ ὁ κς ἰσραὴλ εἰς περιουσιασμὸν ἑαυτῷ. Ὅτι ἐγὼ ἔγνωκα, ὅτι μέγας ὁ κς. καὶ ὁ κς ἡμῶν παρὰ πάντας τοὺς θεούς. Πάντα ὅσα ἠθέλησεν ὁ κς ἐποίησεν ἐν τῷ οὐρανῷ καὶ ἐν τῇ γῇ. Ἐν ταῖς θαλάσσαις καὶ ἐν πάσαις ταῖς ἀβύσσοις. Ἀνάγων νεφέλας ἐξ ἐσχάτου τῆς γῆς. ἀστραπὰς εἰς ὑετὸν ἐποίησεν. Ὁ ἐξάγων ἀνέμους ἐκ θησαυρῶν αὐτοῦ. Ὃς ἐπάταξε τὰ πρωτότοκα αἰγύπτου. ἀπὸ

ἀνθρώπου ἕως κτήνους. Ἐξαπέστειλε σημεῖα καὶ τέ
ρατα ἐν μέσῳ σου αἴγυπτε. Ἐν φαραὼ καὶ ἐν πᾶ
σι τοῖς δούλοις αὐτοῦ. Ὃς ἐπάταξεν ἔθνη
πολλά. καὶ ἀπέκτεινε βασιλεῖς κραταιούς.
Τὸν Σηὼν βασιλέα τῶν ἀμορραίων. καὶ τὸν Ὢγ βα
σιλέα τῆς βασάν. καὶ πάσας τὰς βασιλείας
χαναάν. Καὶ ἔδωκε τὴν γῆν αὐτῶν κληρονομί-
αν. κληρονομίαν ἰσραὴλ λαῷ αὐτοῦ. Κύριε τὸ
ὄνομά σου εἰς τὸν αἰῶνα. καὶ τὸ μνημόσυνόν σου
εἰς γενεὰν καὶ γενεάν. Ὅτι κρινεῖ κύριος τὸν λα-
ὸν αὐτοῦ. καὶ ἐπὶ τοῖς δούλοις αὐτοῦ παρα
κληθήσεται. Τὰ εἴδωλα τῶν ἐθνῶν ἀργύριον
καὶ χρυσίον ἔργα χειρῶν ἀνθρώπων. Στόμα ἔχου-
σι καὶ οὐ λαλήσουσιν. ὀφθαλμοὺς ἔχουσι καὶ οὐκ
ὄψονται. Ὦτα ἔχουσι καὶ οὐκ ἐνωτισθήσονται.
οὐδὲ γάρ ἐστι πνεῦμα ἐν τῷ στόματι αὐτῶν. Ὅμοιοι
αὐτοῖς γένοιντο οἱ ποιοῦντες αὐτά. καὶ πάντες
οἱ πεποιθότες ἐπ᾿ αὐτοῖς. Οἶκος ἰσραὴλ εὐ-
λογήσατε τὸν κύριον. Οἶκος ἀαρὼν εὐλογήσατε
τὸν κύριον. Οἶκος λευῒ εὐλογήσατε τὸν κύριον. Οἱ

φοβούμενοι τὸν κύριον εὐλογήσατε τὸν κύριον. Εὐλο-
γητὸς κύριος ἐν σιὼν ὁ κατοικῶν ἱερουσαλήμ.~

Ἀλληλούϊα. ρλέ

Ἐξομολογεῖσθε τῷ κυρίῳ ὅτι ἀγαθός· ὅτι
εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ. Ἐξομο-
λογεῖσθε τῷ θεῷ τῶν θεῶν· ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ
ἔλεος αὐτοῦ. Ἐξομολογεῖσθε τῷ κυρίῳ τῶν κυρίων· ὅτι
εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ. Τῷ ποιήσαντι
θαυμάσια μεγάλα μόνῳ· ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ
ἔλεος αὐτοῦ. Τῷ ποιήσαντι τοὺς οὐρανοὺς ἐν
συνέσει· ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.
Τῷ στερεώσαντι τὴν γῆν ἐπὶ τῶν ὑδάτων· ὅτι εἰς
τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ. Τῷ ποιήσαντι φῶ-
τα μεγάλα μόνῳ· ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος
αὐτοῦ. Τὸν ἥλιον εἰς ἐξουσίαν τῆς ἡμέρας·
ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ. Τὴν σελή-
νην καὶ τοὺς ἀστέρας εἰς ἐξουσίαν τῆς νυκτός·
ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ. Τῷ πατά-
ξαντι αἴγυπτον σὺν τοῖς πρωτοτόκοις αὐτῶν·

ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ. Καὶ ἐξα-
γαγόντι τὸν Ἰσραὴλ ἐκ μέσου αὐτῶν. ὅτι εἰς τὸν
αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ. Ἐν χειρὶ κραταιᾷ καὶ
ἐν βραχίονι ὑψηλῷ, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος
αὐτοῦ. Τῷ καταδιελόντι τὴν ἐρυθρὰν θά-
λασσαν εἰς διαιρέσεις ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος
αὐτοῦ. Καὶ διαγαγόντι τὸν Ἰσραὴλ διὰ μέσου
αὐτῆς. ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.
Καὶ ἐκτινάξαντι Φαραὼ καὶ τὴν δύναμιν
αὐτοῦ εἰς θάλασσαν ἐρυθράν. ὅτι εἰς τὸν αἰῶ-
να τὸ ἔλεος αὐτοῦ. Τῷ διαγαγόντι τὸν λαὸν
αὐτοῦ ἐν τῇ ἐρήμῳ. ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος
αὐτοῦ. Τῷ πατάξαντι βασιλεῖς μεγάλους
ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ. Καὶ ἀπο-
κτείναντι βασιλεῖς κραταιούς. ὅτι εἰς τὸν αἰ-
ῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ. Τὸν Σηὼν βασιλέα τῶν ἀ-
μορραίων. ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.
Καὶ τὸν Ὢγ βασιλέα τῆς Βασάν. ὅτι εἰς τὸν αἰ-
ῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ. Καὶ δόντι τὴν γῆν αὐτῶν
κληρονομίαν. ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

Κληρονομίαν

κληρονομίαν Ἰσραὴλ δούλῳ αὐτοῦ· ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ. Ὅτι ἐν τῇ ταπεινώσει ἡμῶν ἐμνήσθη ἡμῶν ὁ κύριος· ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ. Καὶ ἐλυτρώσατο ἡμᾶς ἐκ τῶν ἐχθρῶν ἡμῶν· ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ. Ὁ διδοὺς τροφὴν πάσῃ σαρκί· ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ. Ἐξομολογεῖσθε τῷ θεῷ τοῦ οὐρανοῦ· ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

Τῷ Δαυὶδ διὰ Ἱερεμίου. ρλϛʹ

Ἐπὶ τῶν ποταμῶν Βαβυλῶνος, ἐκεῖ ἐκαθίσαμεν καὶ ἐκλαύσαμεν ἐν τῷ μνησθῆναι ἡμᾶς τῆς Σιών. Ἐπὶ ταῖς ἰτέαις ἐν μέσῳ αὐτῆς ἐκρεμάσαμεν τὰ ὄργανα ἡμῶν.

Ὅτι ἐκεῖ ἐπηρώτησαν ἡμᾶς, οἱ αἰχμαλωτεύσαντες ἡμᾶς, λόγους ᾠδῶν· καὶ οἱ ἀπαγαγόντες ἡμᾶς ὕμνον· ᾌσατε ἡμῖν ἐκ τῶν ᾠδῶν Σιών. Πῶς ᾄσωμεν τὴν ᾠδὴν κυρίου ἐπὶ γῆς ἀλλοτρίας. Ἐὰν ἐπιλάθωμαί σου Ἱερουσαλήμ, ἐπιλησθείη ἡ δεξιά μου. Κολληθείη ἡ γλῶσσά μου τῷ

BIBLIOTECA UNIVERSITARIA SEVILLA

λάρυγγί μου ἐὰν μή σου μνησθῶ. Ἐὰν μὴ προα-
νατάξωμαι τὴν Ἱερουσαλὴμ ὡς ἐν ἀρχῇ τῆς
εὐφροσύνης μου. Μνήσθητι κύριε τῶν υἱῶν Ἐδὼμ
τὴν ἡμέραν Ἱερουσαλήμ. Τῶν λεγόντων ἐκ-
κενοῦτε ἐκκενοῦτε, ἕως τῶν θεμελίων αὐτῆς.
Θυγάτηρ Βαβυλῶνος ἡ ταλαίπωρος. Μα-
κάριος ὃς ἀνταποδώσει σοι τὸ ἀνταπόδω-
μά σου, ὃ ἀνταπέδωκας ἡμῖν. Μακάριος
ὃς κρατήσει καὶ ἐδαφιεῖ τὰ νήπιά σου πρὸς
τὴν πέτραν. Δόξα.

Ψαλμὸς τῷ Δαυῒδ Ἀγγαίου καὶ Ζαχαρίου. ρλζ΄

Ἐξομολογήσομαί σοι κύριε ἐν ὅλῃ καρδίᾳ
μου. καὶ ἐναντίον ἀγγέλων ψαλῶ σοι.
Ὅτι ἤκουσας πάντα τὰ ῥήματα τοῦ στόμα-
τός μου. Προσκυνήσω πρὸς ναὸν ἅγιόν σου. καὶ
ἐξομολογήσομαι τῷ ὀνόματί σου. ἐπὶ τῷ ἐ-
λέει σου καὶ τῇ ἀληθείᾳ σου. Ὅτι ἐμεγάλυνας
ἐπὶ πᾶν τὸ ὄνομα τὸ ἅγιόν σου. Ἐν ᾗ ἂν ἡμέρᾳ

ἐπικαλέσωμαί σε, ταχὺ ἐπάκουσόν μου. Πο-
λυωρήσεις με ἐν ψυχῇ μου δυνάμει σου. Ἐξο-
μολογησάσθωσάν σοι κε, πάντες οἱ βασιλεῖς
τῆς γῆς. ὅτι ἤκουσαν πάντα τὰ ῥήματα τοῦ στό-
ματός σου. Καὶ ᾀσάτωσαν ἐν ταῖς ᾠδαῖς κυ.
ὅτι μεγάλη ἡ δόξα κυ. Ὅτι ὑψηλὸς κς, καὶ τὰ
ταπεινὰ ἐφορᾷ. καὶ τὰ ὑψηλὰ ἀπὸ μακρόθεν
γινώσκει. Ἐὰν πορευθῶ ἐν μέσῳ θλίψεως, ζή-
σεις με. Ἐπ᾽ ὀργὴν ἐχθρῶν μου ἐξέτεινας χεῖ-
ράς σου, καὶ ἔσωσέ με ἡ δεξιά σου. Κς ἀνταπο-
δώσει ὑπὲρ ἐμοῦ. Κε τὸ ἔλεός σου εἰς τὸν αἰῶ-
να. τὰ ἔργα τῶν χειρῶν σου μὴ παρίδῃς.~

Εἰς τὸ τέλος τῷ Δαδ ψαλμὸς Ζαχα-
ρίου ἐν τῇ διασπορᾷ. ρλη

ΚΕ ἐδοκίμασάς με καὶ ἔγνως με. Σὺ ἔγνως
τὴν καθέδραν μου καὶ τὴν ἔγερσίν μου. Σὺ
συνῆκας τοὺς διαλογισμούς μου ἀπὸ μακρόθεν.
Τὴν τρίβον μου καὶ τὴν σχοῖνόν μου σὺ ἐξι-

χνίασας. Καὶ πάσας τὰς ὁδούς μου προεῖ-
δες. ὅτι οὐκ ἔστι δόλος ἐν γλώσσῃ μου. Ἰδοὺ
κύριε σὺ ἔγνως πάντα τὰ ἔσχατα καὶ τὰ ἀρχαῖα.
Σὺ ἔπλασάς με καὶ ἔθηκας ἐπ᾽ ἐμὲ τὴν χεῖρά
σου. Ἐθαυμαστώθη ἡ γνῶσίς σου ἐξ ἐμοῦ. ἐκρα-
ταιώθη, οὐ μὴ δύνωμαι πρὸς αὐτήν. Ποῦ πο-
ρευθῶ ἀπὸ τοῦ πνεύματός σου. καὶ ἀπὸ τοῦ προ-
σώπου σου ποῦ φύγω. Ἐὰν ἀναβῶ εἰς τὸν οὐ-
ρανόν, σὺ ἐκεῖ εἶ. ἐὰν καταβῶ εἰς τὸν ᾅδην, πά-
ρει. Ἐὰν ἀναλάβοιμι τὰς πτέρυγάς μου κα-
τ᾽ ὄρθρον, καὶ κατασκηνώσω εἰς τὰ ἔσχατα τῆς
θαλάσσης. Καὶ γὰρ ἐκεῖ ἡ χείρ σου ὁδηγήσει με,
καὶ καθέξει με ἡ δεξιά σου. Καὶ εἶπα ἄρα σκό-
τος καταπατήσει με. καὶ νὺξ φωτισμὸς ἐν
τῇ τρυφῇ μου. Ὅτι σκότος οὐ σκοτισθήσεται
ἀπὸ σοῦ. καὶ νὺξ ὡς ἡμέρα φωτισθήσεται.
Ὡς τὸ σκότος αὐτῆς, οὕτως καὶ τὸ φῶς αὐτῆς.
Ὅτι σὺ ἐκτήσω τοὺς νεφρούς μου. ἀντιλάβου μου
ἐκ γαστρὸς μητρός μου. Ἐξομολογήσομαί σοι ὅ-
τι φοβερῶς ἐθαυμαστώθης. Θαυμάσια τὰ

ἔργα σου

ἔργα σου καὶ ἡ ψυχή μου γινώσκει σφόδρα. Οὐκ
ἐκρύβη τὸ ὀστοῦν μου ἀπὸ σοῦ, ὃ ἐποίησας ἐν
κρυφῇ. καὶ ἡ ὑπόστασίς μου ἐν τοῖς κατωτά-
τοις τῆς γῆς. Τὸ ἀκατέργαστόν μου εἶδον οἱ ὀφθαλ-
μοί σου. καὶ ἐπὶ τὸ βιβλίον σου πάντες γρα-
φήσονται. Ἡμέρας πλασθήσονται καὶ οὐθεὶς
ἐν αὐτοῖς. Ἐμοὶ δὲ λίαν ἐτιμήθησαν οἱ φίλοι
σου ὁ θεός. λίαν ἐκραταιώθησαν αἱ ἀρχαὶ αὐ-
τῶν. Ἐξαριθμήσομαι αὐτοὺς καὶ ὑπὲρ ἄμ-
μον πληθυνθήσονται. Ἐξηγέρθην καὶ ἔτι εἰ-
μὶ μετὰ σοῦ. ἐὰν ἀποκτείνῃς ἁμαρτωλοὺς
ὁ θεός. Ἄνδρες αἱμάτων ἐκκλίνατε ἀπ᾽ ἐμοῦ.
ὅτι ἐρισταί ἐστε εἰς διαλογισμούς. Λήψονται εἰς
ματαιότητα τὰς πόλεις σου. Οὐχὶ τοὺς μι-
σοῦντάς σε κύριε ἐμίσησα, καὶ ἐπὶ τοὺς ἐχθρούς
σου ἐξετηκόμην; Τέλειον μῖσος ἐμίσουν αὐ-
τούς. εἰς ἐχθροὺς ἐγένοντό μοι. Δοκίμασόν με
ὁ θεός, καὶ γνῶθι τὴν καρδίαν μου. Ἔτασόν με, καὶ
γνῶθι τὰς τρίβους μου. Καὶ ἴδε εἰ ὁδὸς ἀνο-
μίας ἐν ἐμοί. καὶ ὁδήγησόν με ἐν ὁδῷ αἰωνίᾳ.

Εἰς τὸ τέλος ψαλμὸς τῷ Δαυΐδ.

Ἐξελοῦ με, Κύριε, ἐξ ἀνθρώπου πονηροῦ· ἀπὸ ἀνδρὸς ἀδίκου, ῥῦσαί με. Οἵτινες ἐλογίσαντο ἀδικίαν ἐν καρδίᾳ· ὅλην τὴν ἡμέραν παρετάσσοντο πολέμους. Ἠκόνησαν γλῶσσαν αὐτῶν ὡσεὶ ὄφεως· ἰὸς ἀσπίδων ὑπὸ τὰ χείλη αὐτῶν. Διάψαλμα. Φύλαξόν με, Κύριε, ἐκ χειρὸς ἁμαρτωλοῦ· ἀπὸ ἀνθρώπων ἀδίκων ἐξελοῦ με. Οἵτινες διελογίσαντο τοῦ ὑποσκελίσαι τὰ διαβήματά μου· ἔκρυψαν ὑπερήφανοι παγίδα μοι. Διάψαλμα. Καὶ σχοινίοις διέτειναν παγίδα τοῖς ποσί μου· ἐχόμενα τρίβου σκάνδαλα ἔθεντό μοι. Εἶπα τῷ Κυρίῳ, Θεός μου εἶ σύ· ἐνώτισαι, Κύριε, τὴν φωνὴν τῆς δεήσεώς μου. Κύριε Κύριε, δύναμις τῆς σωτηρίας μου· ἐπισκίασας ἐπὶ τὴν κεφαλήν μου ἐν ἡμέρᾳ πολέμου. Μὴ παραδῷς με, Κύριε, ἀπὸ τῆς ἐπιθυμίας μου ἁμαρτωλῷ. Διελογίσαντο κατ᾽ ἐμοῦ, μὴ ἐγκαταλίπῃς με, μήποτε ὑψωθῶσιν. Διάψαλμα.

Ἡ κεφαλὴ τοῦ κυκλώματος αὐτῶν. κόπος
τῶν χειλέων αὐτῶν, καλύψει αὐτούς. Πεσοῦν-
ται ἐπ' αὐτοὺς ἄνθρακες ἐν πυρί. καταβα-
λεῖς αὐτοὺς ἐν ταλαιπωρίαις, καὶ οὐ μὴ ὑπο-
στῶσιν. Ἀνὴρ γλωσσώδης, οὐ κατευθυνθήσεται
ἐπὶ τῆς γῆς. Ἄνδρα ἄδικον, κακὰ θηρεύσει
εἰς διαφθοράν. Ἔγνων ὅτι ποιήσει κ͞ς τὴν κρί-
σιν τῶν πτωχῶν καὶ τὴν δίκην τῶν πενήτων. Πλὴν
δίκαιοι ἐξομολογήσονται τῷ ὀνόματί σου. καὶ
κατοικήσουσιν εὐθεῖς σὺν τῷ προσώπῳ σου.
Δόξα.

Ψαλμὸς τῷ Δα͞δ. ρμ'

Κύριε ἐκέκραξα πρὸς σὲ εἰσάκουσόν μου.
πρόσχες τῇ φωνῇ τῆς δεήσεώς μου, ἐν τῷ
κεκραγέναι με πρὸς σέ. Κατευθυνθήτω ἡ προ-
σευχή μου ὡς θυμίαμα ἐνώπιόν σου. Ἔπαρ-
σις τῶν χειρῶν μου, θυσία ἑσπερινή. Θοῦ κ͞ε
φυλακὴν τῷ στόματί μου. καὶ θύραν περιο-

χῆς περὶ τὰ χείλη μου. Μὴ ἐκκλίνῃς τὴν
καρδίαν μου εἰς λόγους πονηρίας. τοῦ προφα
σίζεσθαι προφάσεις ἐν ἁμαρτίαις. Σὺν ἀν-
θρώποις ἐργαζομένοις τὴν ἀνομίαν, καὶ οὐ μὴ
συνδυάσω μετὰ τῶν ἐκλεκτῶν αὐτῶν. Παιδεύ
σει με δίκαιος ἐν ἐλέει καὶ ἐλέγξει με, ἔλαιον δὲ
ἁμαρτωλοῦ, μὴ λιπανάτω τὴν κεφαλήν μου.
Ὅτι ἔτι καὶ ἡ προσευχή μου ἐν ταῖς εὐδοκίαις
αὐτῶν. κατεπόθησαν ἐχόμενα πέτρας οἱ κρι
ταὶ αὐτῶν. Ἀκούσονται τὰ ῥήματά μου ὅτι
ἡδύνθησαν, ὡσεὶ πάχος γῆς ἐρράγη ἐπὶ τῆς
γῆς, διεσκορπίσθη τὰ ὀστᾶ αὐτῶν παρὰ τὸν ᾅ
δην. Ὅτι πρὸς σὲ κύριε κύριε οἱ ὀφθαλμοί μου. ἐπὶ
σοὶ ἤλπισα, μὴ ἀντανέλῃς τὴν ψυχήν μου.
Φύλαξόν με ἀπὸ παγίδος ἧς συνεστήσαντό μοι.
καὶ ἀπὸ σκανδάλων τῶν ἐργαζομένων τὴν ἀ-
νομίαν. Πεσοῦνται ἐν ἀμφιβλήστρῳ
αὐτῶν οἱ ἁμαρτωλοί. κατὰ
μόνας εἰμὶ ἐγὼ ἕως
ἂν παρέλθω.

Συνέσεως τῷ Δαυὶδ ἐν τῷ εἶναι αὐτὸν ἐν τῷ
σπηλαίῳ προσευχόμενον. ρμα´

Φωνῇ μου πρὸς κύριον ἐκέκραξα. φωνῇ μου
πρὸς κύριον ἐδεήθην. Ἐκχεῶ ἐνώπιον αὐ-
τοῦ τὴν δέησίν μου. τὴν θλῖψίν μου ἐνώπιον
αὐτοῦ ἀπαγγελῶ. Ἐν τῷ ἐκλείπειν ἐξ ἐμοῦ τὸ
πνεῦμά μου. καὶ σὺ ἔγνως τὰς τρίβους μου.
Ἐν ὁδῷ ταύτῃ ᾗ ἐπορευόμην, ἔκρυψαν παγί-
δα μοι. Κατενόουν εἰς τὰ δεξιὰ καὶ ἐπέβλε-
πον, καὶ οὐκ ἦν ὁ ἐπιγινώσκων με. Ἀπώλε-
το φυγὴ ἀπ᾽ ἐμοῦ καὶ οὐκ ἔστιν ὁ ἐκζητῶν τὴν ψυ-
χήν μου. Ἐκέκραξα πρὸς σὲ κύριε. εἶπα, σὺ εἶ ἡ ἐλ-
πίς μου. μερίς μου εἶ ἐν γῇ ζώντων. Πρόσχες πρὸς
τὴν δέησίν μου ὅτι ἐταπεινώθην σφόδρα.
Ῥῦσαί με ἐκ τῶν καταδιωκόντων με, ὅτι ἐκρα-
ταιώθησαν ὑπὲρ ἐμέ. Ἐξάγαγε ἐκ φυλακῆς
τὴν ψυχήν μου, τοῦ ἐξομολογήσασθαι τῷ ὀνόμα-
τί σου. Ἐμὲ ὑπομενοῦσι δίκαιοι ἕως οὗ ἀνταπο-
δῷς μοι :~

Ψαλμὸς τῷ Δαυὶδ ὅτε κατεδίωκεν αὐτὸν
Ἀβεσσαλὼμ ὁ υἱὸς αὐτοῦ. ρμβ´

Κύριε εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου· ἐνώτισαι τὴν δέησίν μου ἐν τῇ ἀληθείᾳ σου· Εἰσάκουσόν μου ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου· καὶ μὴ εἰσέλθῃς εἰς κρίσιν μετὰ τοῦ δούλου σου. Ὅτι οὐ δικαιωθήσεται ἐνώπιόν σου πᾶς ζῶν. Ὅτι κατεδίωξεν ὁ ἐχθρὸς τὴν ψυχήν μου· ἐταπείνωσεν εἰς γῆν τὴν ζωήν μου. Ἐκάθισέ με ἐν σκοτεινοῖς ὡς νεκροὺς αἰῶνος· καὶ ἠκηδίασεν ἐπ᾽ ἐμὲ τὸ πνεῦμά μου. Ἐν ἐμοὶ ἐταράχθη ἡ καρδία μου· ἐμνήσθην ἡμερῶν ἀρχαίων. Ἐμελέτησα ἐν πᾶσι τοῖς ἔργοις σου· ἐν ποιήμασι τῶν χειρῶν σου ἐμελέτων. Διεπέτασα πρὸς σὲ τὰς χεῖράς μου· ἡ ψυχή μου, ὡς γῆ ἄνυδρός σοι. Ταχὺ εἰσάκουσόν μου κύριε· ἐξέλιπε τὸ πνεῦμά μου. Μὴ ἀποστρέψῃς τὸ πρόσωπόν σου ἀπ᾽ ἐμοῦ, καὶ ὁμοιωθήσομαι τοῖς καταβαίνουσιν εἰς λάκκον.

Ἀκουστὸν ποίησόν μοι τὸ πρωῒ τὸ ἔλεός σου. ὅτι ἐπὶ σοὶ ἤλπισα. Γνώρισόν μοι κέ ὁδὸν, ἐν ᾗ πορεύσομαι, ὅτι πρὸς σὲ ἦρα τὴν ψυχήν μου. Ἐξελοῦ με ἐκ τῶν ἐχθρῶν μου. κέ πρὸς σὲ κατέφυγον, δίδαξόν με τοῦ ποιεῖν τὸ θέλημά σου. Ὅτι σὺ εἶ ὁ θεός μου. τὸ πνεῦμά σου τὸ ἀγαθὸν ὁδηγήσει με ἐν τῇ εὐθείᾳ. Ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου κέ ζήσεις με. Ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου, ἐξάξεις ἐκ θλίψεως τὴν ψυχήν μου. Καὶ ἐν τῷ ἐλέει σου ἐξολοθρεύσεις τοὺς ἐχθρούς μου. Καὶ ἀπολεῖς πάντας τοὺς θλίβοντας τὴν ψυχήν μου, ὅτι ἐγὼ δοῦλός σου εἰμί:~

Δόξα κάθισμα. ιθ´

Ψαλμὸς τῷ Δαυὶδ πρὸς τὸν Γολιάθ. ρμγ

Εὐλογητὸς κς ὁ θς μου. Ὁ διδάσκων τὰς χεῖράς μου εἰς παράταξιν. τοὺς δακτύλους μου εἰς πόλεμον. Ἔλεός μου καὶ καταφυγή μου. ἀντιλήπτωρ μου καὶ ῥύστης μου. ὑπερασπιστής μου καὶ

ἐπ᾽ αὐτῷ ἤλπισα. Ὁ ὑποτάσσων τὸν λαόν μου
ὑπ᾽ ἐμέ. Κύριε τί ἐστιν ἄνθρωπος ὅτι ἐγνώσθης αὐ-
τῷ. ἢ υἱὸς ἀνθρώπου ὅτι λογίζῃ αὐτῷ. Ἄνθρωπος
ματαιότητι ὡμοιώθη. αἱ ἡμέραι αὐτοῦ ὡσεὶ
σκιὰ παράγουσι. Κύριε κλῖνον οὐρανούς σου καὶ κατά-
βηθι. ἅψαι τῶν ὀρέων καὶ καπνισθήσονται.
Ἄστραψον ἀστραπὴν, καὶ σκορπιεῖς αὐτούς.
ἐξαπόστειλον τὰ βέλη σου καὶ συνταράξεις
αὐτούς. Ἐξαπόστειλον τὴν χεῖρά σου ἐξ ὕψους.
ἐξελοῦ με, καὶ ῥῦσαί με ἐξ ὑδάτων πολλῶν. ἐκ χει-
ρὸς υἱῶν ἀλλοτρίων. Ὧν τὸ στόμα ἐλάλησε μα-
ταιότητα. καὶ ἡ δεξιὰ αὐτῶν, δεξιὰ ἀδικίας.
Ὁ θεὸς ᾠδὴν καινὴν ᾄσομαί σοι. ἐν ψαλτηρίῳ
δεκαχόρδῳ ψαλῶ σοι. Τῷ διδόντι τὴν σωτη-
ρίαν τοῖς βασιλεῦσι. τῷ λυτρουμένῳ Δαυὶδ
τὸν δοῦλον αὐτοῦ, ἐκ ῥομφαίας πονηρᾶς.
Ῥῦσαί με καὶ ἐξελοῦ με ἐκ χειρὸς υἱῶν ἀλλο-
τρίων. Ὧν τὸ στόμα ἐλάλησε ματαιότητα,
καὶ ἡ δεξιὰ αὐτῶν δεξιὰ ἀδικίας. Ὧν οἱ υἱοὶ
αὐτῶν ὡς νεόφυτα ἱδρυμένα ἐν τῇ νεό-
τητι αὐ-

τητι αὐτῶν. Αἱ θυγατέρες αὐτῶν κεκαλλω-
πισμέναι, περικεκοσμημέναι ὡς ὁμοίωμα
ναοῦ. Τὰ ταμιεῖα αὐτῶν πλήρη, ἐξερευγόμε-
να ἐκ τούτου εἰς τοῦτο. Τὰ πρόβατα αὐτῶν
πολύτοκα, πληθύνοντα ἐν ταῖς ἐξόδοις αὐ-
τῶν. Οἱ βόες αὐτῶν παχεῖς. Οὐκ ἔστι κατά-
πτωμα φραγμοῦ, οὐδὲ διέξοδος, οὐδὲ κραυγὴ
ἐν ταῖς πλατείαις αὐτῶν. Ἐμακάρισαν τὸν
λαόν, ᾧ ταῦτά ἐστι. μακάριος ὁ λαὸς οὗ κύριος ὁ
θεὸς αὐτοῦ:~

Αἴνεσις τῷ Δαβίδ. ρμδʹ

Ὑψώσω σε ὁ θεός μου ὁ βασιλεύς μου, καὶ
εὐλογήσω τὸ ὄνομά σου εἰς τὸν αἰῶνα καὶ
εἰς τὸμ αἰῶνα τοῦ αἰῶνος. Καθ᾿ ἑκάστην ἡμέραν
εὐλογήσω σε, καὶ αἰνέσω τὸ ὄνομά σου εἰς τὸν αἰ-
ῶνα καὶ εἰς τὸμ αἰῶνα τοῦ αἰῶνος. Μέγας κύριος καὶ
αἰνετὸς σφόδρα, καὶ τῆς μεγαλωσύνης αὐτοῦ οὐκ
ἔστι πέρας. Γενεὰ καὶ γενεὰ ἐπαινέσει τὰ
ἔργα σου, καὶ τὴν δύναμίν σου ἀπαγγελοῦσι.

Τὴν μεγαλοπρέπειαν τῆς δόξης τῆς ἁγιωσύνης σου λαλήσουσι· καὶ τὰ θαυμάσιά σου διηγήσονται. Καὶ τὴν δύναμιν τῶν φοβερῶν σου ἐροῦσι· καὶ τὴν μεγαλωσύνην σου διηγήσονται. Μνήμην τοῦ πλήθους τῆς χρηστότητός σου ἐξερεύξονται· καὶ τῇ δικαιοσύνῃ σου ἀγαλλιάσονται. Οἰκτίρμων καὶ ἐλεήμων ὁ κς· μακρόθυμος καὶ πολυέλεος. Χρηστὸς κς τοῖς σύμπασι· καὶ οἱ οἰκτιρμοὶ αὐτοῦ ἐπὶ πάντα τὰ ἔργα αὐτοῦ. Ἐξομολογησάσθωσάν σοι κε πάντα τὰ ἔργα σου· καὶ οἱ ὅσιοί σου εὐλογησάτωσάν σε. Δόξαν τῆς βασιλείας σου ἐροῦσι· καὶ τὴν δυναστείαν σου λαλήσουσι. Τοῦ γνωρίσαι τοῖς υἱοῖς τῶν ἀνθρώπων τὴν δυναστείαν σου· καὶ τὴν δόξαν τῆς μεγαλοπρεπείας τῆς βασιλείας σου. Ἡ βασιλεία σου βασιλεία πάντων τῶν αἰώνων· καὶ ἡ δεσποτεία σου ἐν πάσῃ γενεᾷ καὶ γενεᾷ. Πιστὸς κς ἐν πᾶσι τοῖς λόγοις αὐτοῦ· καὶ ὅσιος ἐν πᾶσι τοῖς ἔργοις αὐτοῦ. Ὑποστηρίζει κς πάντας τοὺς καταπίπτοντας·

καὶ ἀνορθοῖ πάντας τοὺς κατερραγμένους.
Οἱ ὀφθαλμοὶ πάντων εἰς σὲ ἐλπίζουσι· καὶ
σὺ δίδως τὴν τροφὴν αὐτῶν ἐν εὐκαιρίᾳ. Ἀνοί-
γεις σὺ τὴν χεῖρά σου, καὶ ἐμπιπλᾷς πᾶν ζῶ-
ον εὐδοκίας. Δίκαιος κύριος ἐν πάσαις ταῖς ὁδοῖς
αὐτοῦ. καὶ ὅσιος ἐν πᾶσι τοῖς ἔργοις αὐτοῦ.
Ἐγγὺς κύριος πᾶσι τοῖς ἐπικαλουμένοις αὐτὸν
πᾶσι τοῖς ἐπικαλουμένοις αὐτὸν ἐν ἀληθείᾳ.
Θέλημα τῶν φοβουμένων αὐτὸν ποιήσει· καὶ
τῆς δεήσεως αὐτῶν εἰσακούσεται, καὶ σώσει αὐ-
τούς. Φυλάσσει κύριος πάντας τοὺς ἀγαπῶντας
αὐτόν. καὶ πάντας τοὺς ἁμαρτωλοὺς ἐξολοθρεύ-
σει. Αἴνεσιν κυρίου λαλήσει τὸ στόμα μου· καὶ εὐ-
λογείτω πᾶσα σὰρξ, τὸ ὄνομα τὸ ἅγιον αὐτοῦ,
εἰς τὸν αἰῶνα καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος:~

Δόξα.

Ἀλληλούϊα ἀγγαίου καὶ ζαχαρίου. ρμε

Αἴνει ἡ ψυχή μου τὸν κύριον, αἰνέσω κύριον ἐν τῇ
ζωῇ μου· ψαλῶ τῷ θεῷ μου ἕως ὑπάρχω.

Μὴ πεποίθατε ἐπ' ἄρχοντας ἐπὶ υἱοὺς ἀνθρώπων οἷς οὐκ ἔστι σωτηρία. Ἐξελεύσεται τὸ πνεῦμα αὐτοῦ. καὶ ἐπιστρέψει εἰς τὴν γῆν αὐτοῦ. Ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ ἀπολοῦνται πάντες οἱ διαλογισμοὶ αὐτοῦ. Μακάριος οὗ ὁ θεὸς Ἰακὼβ βοηθὸς αὐτοῦ. ἡ ἐλπὶς αὐτοῦ ἐπὶ κύριον τὸν θεὸν αὐτοῦ. Τὸν ποιήσαντα τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν. Τὴν θάλασσαν καὶ πάντα τὰ ἐν αὐτοῖς. Τὸν φυλάσσοντα ἀλήθειαν εἰς τὸν αἰῶνα. ποιοῦντα κρίμα τοῖς ἀδικουμένοις. Διδόντα τροφὴν τοῖς πεινῶσι. Κύριος λύει πεπεδημένους. κύριος σοφοῖ τυφλούς. κύριος ἀνορθοῖ κατερραγμένους. κύριος ἀγαπᾷ δικαίους. κύριος φυλάσσει τοὺς προσηλύτους. Ὀρφανὸν καὶ χήραν ἀναλήψεται. καὶ ὁδὸν ἁμαρτωλῶν ἀφανιεῖ. Βασιλεύσει κύριος εἰς τὸν αἰῶνα. ὁ θεός σου Σιὼν εἰς γενεὰν καὶ γενεάν:~

Ἀλληλούια. ρμϛ

Αἰνεῖτε τὸν κύριον ὅτι ἀγαθὸν ψαλμός. τῷ θεῷ ἡμῶν ἡδυνθείη αἴνεσις. οἰκοδομῶν Ἱε-

δομῶν ἱερουσαλὴμ ὁ κς. τὰς διασπορὰς τοῦ
ἰσραὴλ ἐπισυνάξει. Ὁ ἰώμενος τοὺς συντε-
τριμμένους τὴν καρδίαν. καὶ δεσμεύων τὰ
συντρίμματα αὐτῶν. Ὁ ἀριθμῶν πλήθη
ἄστρων. καὶ πᾶσιν αὐτοῖς ὀνόματα καλῶν.
Μέγας ὁ κς ἡμῶν. καὶ μεγάλη ἡ ἰσχὺς αὐτοῦ. καὶ
τῆς συνέσεως αὐτοῦ οὐκ ἔστιν ἀριθμός. Ἀνα-
λαμβάνων πραεῖς ὁ κς. ταπεινῶν δὲ ἁμαρ-
τωλοὺς ἕως τῆς γῆς. Ἐξάρξατε τῷ κῳ ἐν ἐξομο-
λογήσει. ψάλατε τῷ θεῷ ἡμῶν ἐν κιθάρᾳ.
Τῷ περιβάλλοντι τὸν οὐνὸν ἐν νεφέλαις. τῷ
ἑτοιμάζοντι τῇ γῇ ὑετόν. Τῷ ἐξανατέλλον-
τι ἐν ὄρεσι χόρτον. καὶ χλόην τῇ δουλείᾳ τῶν ἀν-
θρώπων. Διδόντι τοῖς κτήνεσι τροφὴν αὐτῶν.
καὶ τοῖς νεοσσοῖς τῶν κοράκων τοῖς ἐπικαλου-
μένοις αὐτόν. Οὐκ ἐν τῇ δυναστείᾳ τοῦ ἵππου
θελήσει. οὐδὲ ἐν ταῖς κνήμαις τοῦ ἀνδρὸς εὐδο-
κεῖ. Εὐδοκεῖ κς ἐν τοῖς φοβουμένοις αὐτόν.
καὶ ἐν τοῖς ἐλπίζουσιν ἐπὶ
τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

Ἐπαίνει ἱερουσαλὴμ τὸν κύριον, αἴνει τὸν θεόν
σου σιών. Ὅτι ἐνίσχυσε τοὺς μοχλοὺς
τῶν πυλῶν σου· εὐλόγησε τοὺς υἱούς σου ἐν σοί.
Ὁ τιθεὶς τὰ ὅριά σου εἰρήνην· καὶ στέαρ πυροῦ
ἐμπιπλῶν σε. Ὁ ἀποστέλλων τὸ λόγιον αὐτοῦ
τῇ γῇ· ἕως τάχους δραμεῖται ὁ λόγος αὐτοῦ.
Διδόντος χιόνα αὐτοῦ ὡσεὶ ἔριον· ὁμίχλην
ὡσεὶ σποδὸν πάσσοντος. Βάλλοντος κρύσταλ
λον αὐτοῦ ὡσεὶ ψωμούς· κατὰ πρόσωπον ψύ
χους αὐτοῦ, τίς ὑποστήσεται. Ἐξαποστελεῖ
τὸν λόγον αὐτοῦ, καὶ τήξει αὐτά· πνεύσει τὸ
πνεῦμα αὐτοῦ, καὶ ῥυήσεται ὕδατα. Ὁ ἀπαγ
γέλλων τὸν λόγον αὐτοῦ τῷ ἰακώβ· δικαιώ
ματα καὶ κρίματα αὐτοῦ τῷ ἰσραήλ. Οὐκ
ἐποίησεν οὕτως παντὶ ἔθνει· καὶ τὰ κρίματα
αὐτοῦ οὐκ ἐδήλωσεν αὐτοῖς.~

Δ × ό × ξ × α

Αἰνεῖτε τὸν κύριον ἐκ τῶν οὐρανῶν, αἰνεῖτε αὐ-
τὸν ἐν τοῖς ὑψίστοις. Αἰνεῖτε αὐτὸν
πάντες οἱ ἄγγελοι αὐτοῦ· αἰνεῖτε αὐτὸν πᾶ-
σαι αἱ δυνάμεις αὐτοῦ. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἥλιος
καὶ σελήνη· αἰνεῖτε αὐτὸν πάντα τὰ ἄστρα καὶ
τὸ φῶς. Αἰνεῖτε αὐτὸν οἱ οὐρανοὶ τῶν οὐρανῶν, καὶ
τὸ ὕδωρ τὸ ὑπεράνω τῶν οὐρανῶν, αἰνεσάτω-
σαν τὸ ὄνομα κυρίου. Ὅτι αὐτὸς εἶπε καὶ ἐγενήθησαν.
αὐτὸς ἐνετείλατο καὶ ἐκτίσθησαν. Ἔστησεν αὐ-
τὰ εἰς τὸν αἰῶνα, καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος· πρόσ-
ταγμα ἔθετο καὶ οὐ παρελεύσεται. Αἰνεῖτε τὸν κύριον ἐκ
τῆς γῆς, δράκοντες καὶ πᾶσαι ἄβυσσοι. Πῦρ, χάλα-
ζα, χιών, κρύσταλλος, πνεῦμα καταιγίδος, τὰ ποι-
οῦντα τὸν λόγον αὐτοῦ. Τὰ ὄρη καὶ πάντες οἱ βου-
νοί, ξύλα καρποφόρα καὶ πᾶσαι κέδροι. Τὰ θηρία
καὶ πάντα τὰ κτήνη, ἑρπετὰ καὶ πετεινὰ πτερωτά.
Βασιλεῖς τῆς γῆς καὶ πάντες λαοί, ἄρχοντες

καὶ πάντες κριταὶ γῆς. Νεανίσκοι καὶ παρθένοι,
πρεσβύτεροι μετὰ νεωτέρων, αἰνεσάτωσαν τὸ
ὄνομα κυρίου· ὅτι ὑψώθη τὸ ὄνομα αὐτοῦ μόνου.
Ἡ ἐξομολόγησις αὐτοῦ ἐπὶ γῆς καὶ οὐρανοῦ· καὶ ὑψώ-
σει κέρας λαοῦ αὐτοῦ. Ὕμνος πᾶσι τοῖς ὁσίοις
αὐτοῦ, τοῖς υἱοῖς ἰσραήλ, λαῷ ἐγγίζοντι αὐτῷ.

Ἀλληλούϊα. ρμθ΄

ᾌσατε τῷ κυρίῳ ᾆσμα καινόν· ἡ αἴνεσις
αὐτοῦ ἐν ἐκκλησίᾳ ὁσίων. Εὐφραν-
θήτω ἰσραὴλ ἐπὶ τῷ ποιήσαντι αὐτόν· καὶ
υἱοὶ σιὼν ἀγαλλιάσθωσαν ἐπὶ τῷ βασιλεῖ αὐ-
τῶν. Αἰνεσάτωσαν τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἐν χορῷ· ἐν
τυμπάνῳ καὶ ψαλτηρίῳ ψαλάτωσαν αὐτῷ.
Ὅτι εὐδοκεῖ κύριος ἐν τῷ λαῷ αὐτοῦ, καὶ ὑψώσει
πραεῖς ἐν σωτηρίᾳ. Καυχήσονται ὅσιοι ἐν δόξῃ
καὶ ἀγαλλιάσονται ἐπὶ τῶν κοιτῶν αὐτῶν.
Αἱ ὑψώσεις τοῦ θεοῦ ἐν τῷ λάρυγγι αὐτῶν, καὶ
ῥομφαῖαι δίστομοι ἐν ταῖς χερσὶν αὐτῶν. Τοῦ ποιῆ-
σαι ἐκδίκησιν ἐν τοῖς ἔθνεσιν, ἐλεγμοὺς ἐν τοῖς λα-
οῖς. Τοῦ

οις. Τοῦ δῆσαι τοὺς βασιλεῖς αὐτῶν ἐν πέδαις καὶ τοὺς ἐνδόξους αὐτῶν ἐν χειροπέδαις σιδηραῖς. Τοῦ ποιῆσαι ἐν αὐτοῖς κρίμα ἔγγραπτον. δόξα αὕτη ἔσται πᾶσι τοῖς ὁσίοις αὐτοῦ.

Ἀλληλούϊα. ρν´

Αἰνεῖτε τὸν θεὸν ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν στερεώματι δυνάμεως αὐτοῦ. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐπὶ ταῖς δυναστείαις αὐτοῦ. αἰνεῖτε αὐτὸν κατὰ τὸ πλῆθος τῆς μεγαλωσύνης αὐτοῦ. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ἤχῳ σάλπιγγος, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ψαλτηρίῳ καὶ κιθάρᾳ. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τυμπάνῳ καὶ χορῷ, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν χορδαῖς καὶ ὀργάνῳ. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις εὐήχοις, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις ἀλαλαγμοῦ. Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν κύριον. Δόξα. κάθισμα. κ´

Οὗτος ψαλμὸς ἰδιόγραφος τῷ Δαυὶδ καὶ ἔξωθεν τοῦ ἀριθμοῦ τῶν ἑκατὸν πεντήκοντα

ψαλμῶν ὅτε ἐμονομάχησε πρὸς τὸν γολιάθ·

Μικρὸς ἤμην ἐν τοῖς ἀδελφοῖς μου, καὶ
νεώτερος ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ πατρός μου·
ἐποίμαινον τὰ πρόβατα τοῦ πατρός μου·
Αἱ χεῖρές μου ἐποίησαν ὄργανον· οἱ δάκτυλοί
μου ἥρμοσαν ψαλτήριον. Καὶ τίς ἀναγγε-
λεῖ τῷ κυρίῳ μου· αὐτὸς κύριος αὐτὸς εἰσακούει.
Αὐτὸς ἐξαπέστειλε τὸν ἄγγελον αὐτοῦ, καὶ
ἦρέ με ἐκ τῶν προβάτων τοῦ πατρός μου. Καὶ ἔ-
χρισέ με ἐν τῷ ἐλαίῳ τῆς χρίσεως αὐτοῦ.
Οἱ ἀδελφοί μου καλοὶ καὶ μεγάλοι, καὶ οὐκ
εὐδόκησεν ἐν αὐτοῖς ὁ κύριος. Ἐξῆλθον εἰς συνάν-
τησιν τῷ ἀλλοφύλῳ· καὶ ἐπικατηράσατό
με ἐν τοῖς εἰδώλοις αὐτοῦ. Ἐγὼ δὲ σπασάμε-
νος τὴν παρ᾽ αὐτοῦ μάχαιραν, ἀπεκεφάλι-
σα αὐτόν· καὶ ἦρα ὄνειδος ἐξ υἱῶν ἰσραήλ:~

Ἄρδην κυθίσας Φαραὼ μωσῆς λέγει·

ᾨδὴ μωυσέως ἐν τῇ ἐξόδῳ. α'

Ἄσωμεν τῷ κυρίῳ ἐνδόξως γὰρ δεδόξασται·

ἵππον καὶ ἀναβάτην ἔρριψεν εἰς θάλασσαν. Βο-
ηθὸς καὶ σκεπαστὴς ἐγένετό μοι εἰς σωτηρίαν. οὗτός
μου θεὸς καὶ δοξάσω αὐτόν. θεὸς τοῦ πατρός μου καὶ ὑ-
ψώσω αὐτόν. Κύριος συντρίβων πολέμους. κύριος ὄνομα
αὐτῷ. ἅρματα Φαραὼ καὶ τὴν δύναμιν αὐ-
τοῦ ἔρριψεν εἰς θάλασσαν. Ἐπιλέκτους ἀνα-
βάτας τριστάτας κατεπόντισεν ἐν ἐρυθρᾷ θα-
λάσσῃ. Πόντῳ ἐκάλυψεν αὐτούς. κατέδυ-
σαν εἰς βυθὸν ὡσεὶ λίθος. Ἡ δεξιά σου, κύριε, δεδό-
ξασται ἐν ἰσχύι. ἡ δεξιά σου χείρ κύριε ἔθραυσεν ἐ-
χθρούς. Καὶ τῷ πλήθει τῆς δόξης σου συνέτρι-
ψας τοὺς ὑπεναντίους. Ἀπέστειλας τὴν ὀργήν σου
κατέφαγεν αὐτοὺς ὡσεὶ καλάμην. καὶ διὰ πνεύ-
ματος τοῦ θυμοῦ σου διέστη τὸ ὕδωρ. Ἐπάγη ὡσεὶ
τεῖχος τὰ ὕδατα. ἐπάγη καὶ τὰ κύματα ἐν μέ-
σῳ τῆς θαλάσσης. Εἶπεν ὁ ἐχθρὸς διώξας κα-
ταλήψομαι. μεριῶ σκῦλα. ἐμπλήσω ψυχήν μου.
ἀνελῶ τῇ μαχαίρᾳ μου. κυριεύσει ἡ χείρ μου.
Ἀπέστειλας τὸ πνεῦμά σου, ἐκάλυψεν αὐτοὺς θά-
λασσα. ἔδυσαν ὡσεὶ μόλυβδος ἐν ὕδατι σφοδρῷ.

Τίς ὅμοιός σοι ἐν θεοῖς κύριε· τίς ὅμοιός σοι· δεδοξασμένος ἐν ἁγίοις θαυμαστοῖς, ἐνδόξως ποιῶν τέρατα· Ἐξέτεινας τὴν δεξιάν σου καὶ κατέπιεν αὐτοὺς γῆ· ὡδήγησας τῇ δικαιοσύνῃ σου τὸν λαόν σου τοῦτον, ὃν ἐλυτρώσω· Παρεκάλεσας τῇ ἰσχύι σου, εἰς κατάλυμα ἅγιόν σου· ἤκουσαν ἔθνη καὶ ὠργίσθησαν· ὠδῖνες ἔλαβον, κατοικοῦντας Φιλιστιείμ· Τότε ἔσπευσαν ἡγεμόνες Ἐδώμ, καὶ ἄρχοντες Μωαβιτῶν· ἔλαβεν αὐτοὺς τρόμος· ἐτάκησαν πάντες οἱ κατοικοῦντες Χαναάν· Ἐπιπέσοι ἐπ' αὐτοὺς φόβος καὶ τρόμος· μεγέθει βραχίονός σου ἀπολιθωθήτωσαν· Ἕως ἂν παρέλθοι ὁ λαός σου κύριε· ἕως ἂν παρέλθοι ὁ λαός σου, οὗτος ὃν ἐκτήσω· Εἰσαγαγὼν καταφύτευσον αὐτοὺς εἰς ὄρος κληρονομίας σου· εἰς ἕτοιμον κατοικητήριόν σου, ὃ κατειργάσω κύριε ἁγίασμα, ὃ ἡτοίμασαν αἱ χεῖρές σου· Κύριος βασιλεύων τῶν αἰώνων, καὶ ἐπ' αἰῶνα καὶ ἔτι· ὅτι εἰσῆλθεν ἵππος Φαραὼ σὺν ἅρμασι καὶ ἀναβάταις εἰς θάλασσαν· Καὶ ἐ-

πήγαγεν ἐπ' αὐτοὺς κς, τὸ ὕδωρ τῆς θαλάσσης· οἱ δὲ υἱοὶ Ἰσραὴλ ἐπορεύθησαν διὰ ξηρᾶς ἐν μέσῳ τῆς θαλάσσης:~ Δόξα.

νόμιον γραφέντος αὖθις ᾠδὴ Μωσέως.

Ὠιδὴ μωυσέως ἐν τῷ δευτερονομίῳ. ᾠδὴ β´

Πρόσεχε οὐρανὲ καὶ λαλήσω, καὶ ἀκουέτω ἡ γῆ ῥήματα ἐκ στόματός μου. Προσδοκάσθω ὡς ὑετὸς τὸ ἀπόφθεγμά μου, καὶ καταβήτω ὡς δρόσος τὰ ῥήματά μου. Ὡσεὶ ὄμβρος ἐπ' ἄγρωστιν, καὶ ὡσεὶ νιφετὸς ἐπὶ χόρτον. ὅτι ὄνομα κυρίου ἐκάλεσα, δότε μεγαλωσύνην τῷ θεῷ ἡμῶν. Θεὸς ἀληθινὰ τὰ ἔργα αὐτοῦ καὶ πᾶσαι αἱ ὁδοὶ αὐτοῦ κρίσις. Θεὸς πιστὸς, καὶ οὐκ ἔστιν ἀδικία ἐν αὐτῷ· δίκαιος καὶ ὅσιος ὁ κς. Ἡμάρτοσαν οὐκ αὐτῷ τέκνα μωμητά· γενεὰ σκολιὰ καὶ διεστραμμένη, ταῦτα κῷ ἀνταποδίδοτε; Οὕτω λαὸς μωρὸς καὶ οὐχὶ σοφός· οὐκ αὐτὸς οὗτός σου πατήρ; ἐκτήσατό σε, καὶ ἐποίησέ σε, καὶ ἔπλασέ σε; Μνήσθητε ἡμέρας αἰῶ-

μος. σύνετε δὴ ἔτη γενεᾶς γενεῶν. Ἐπερώτη-
σον τὸν πατέρα σου καὶ ἀναγγελεῖ σοι. τοὺς πρε-
σβυτέρους σου, καὶ ἐροῦσί σοι. Ὅτε διεμέριζεν
ὁ ὕψιστος ἔθνη. ὡς διέσπειρεν υἱοὺς ἀδάμ. Ἔστη-
σεν ὅρια ἐθνῶν κατὰ ἀριθμὸν ἀγγέλων θεοῦ.
καὶ ἐγενήθη μερὶς κυ λαὸς αὐτοῦ ἰακώβ. σχοί-
νισμα κληρονομίας αὐτοῦ ἰσραήλ. Αὐτάρ-
κησεν αὐτὸν ἐν τῇ ἐρήμῳ. ἐν δίψει καύματος
ἐν ἀνύδρῳ. Ἐκύκλωσεν αὐτὸν καὶ ἐπαίδευ-
σεν αὐτόν, καὶ διεφύλαξεν αὐτόν, ὡς κόρην
ὀφθαλμοῦ. Ὡς ἀετὸς σκεπάσαι νοσσιὰν ἑαυ-
τοῦ, καὶ ἐπὶ τοῖς νεοσσοῖς αὐτοῦ ἐπεπόθη-
σεν. Διεὶς τὰς πτέρυγας αὐτοῦ ἐδέξατο αὐτούς.
καὶ ἀνέλαβεν αὐτούς, ἐπὶ τῶν μεταφρένων
αὐτοῦ. Κύριος μόνος ἦγεν αὐτούς, καὶ οὐκ ἦν
μετ᾽ αὐτῶν θς ἀλλότριος. Ἀνεβίβασεν αὐτοὺς
ἐπὶ τὴν ἰσχὺν τῆς γῆς. ἐψώμισεν αὐτοὺς γενή-
ματα ἀγρῶν. Ἐθήλασε μέλι ἐκ πέτρας, καὶ
ἔλαιον ἐκ στερεᾶς πέτρας. Βούτυρον βοῶν
καὶ γάλα προβάτων. μετὰ στέατος ἀρνῶν καὶ

κριῶν, υἱῶν ταύρων καὶ τράγων· μετὰ στέατος νεφρῶν πυροῦ· καὶ αἷμα σταφυλῆς ἔπιον οἶνον. Καὶ ἔφαγεν Ἰακὼβ καὶ ἐνεπλήσθη, καὶ ἀπελάκτισεν ὁ ἠγαπημένος. Ἐλιπάνθη, ἐπαχύνθη, ἐπλατύνθη, καὶ ἐγκατέλιπε θεὸν τὸν ποιήσαντα αὐτόν, καὶ ἀπέστη ἀπὸ θεοῦ σωτῆρος αὐτοῦ. Παρώξυνάν με ἐπ᾽ ἀλλοτρίοις· καὶ ἐν βδελύγμασιν αὐτῶν, ἐξεπίκρανάν με. Ἔθυσαν δαιμονίοις καὶ οὐ θεῷ· θεοῖς οἷς οὐκ ᾔδεισαν· καινοὶ καὶ πρόσφατοι ἥκασιν, οἷς οὐκ ᾔδεισαν οἱ πατέρες αὐτῶν. Θεὸν τὸν γεννήσαντά σε ἐγκατέλιπες, καὶ ἐπελάθου θεοῦ τοῦ τρέφοντός σε. Καὶ εἶδε κύριος καὶ ἐζήλωσε· καὶ παρωξύνθη δι᾽ ὀργὴν υἱῶν αὐτῶν καὶ θυγατέρων. Καὶ εἶπεν, ἀποστρέψω τὸ πρόσωπόν μου ἀπ᾽ αὐτῶν· καὶ δείξω τί ἔσται αὐτοῖς ἐπ᾽ ἐσχάτων. Ὅτι γενεὰ ἐξεστραμμένη ἐστίν· υἱοὶ οἷς οὐκ ἔστι πίστις ἐν αὐτοῖς. Αὐτοὶ παρεζήλωσάν με ἐπ᾽ οὐ θεῷ· παρώργισάν με ἐν τοῖς εἰδώλοις αὐτῶν. Κἀγὼ παραζηλώσω αὐτοὺς ἐπ᾽ οὐκ ἔθνει·

ἐπὶ ἔθνει ἀσυνέτῳ παροργιῶ αὐτούς. Ὅτι πῦρ ἐκκέκαυται ἐκ τοῦ θυμοῦ μου· καυθήσεται ἕως ᾅδου κατωτάτου. Καταφάγεται γῆν καὶ τὰ γεννήματα αὐτῆς· φλέξει θεμέλια ὀρέων. Συνάξω εἰς αὐτοὺς κακά. καὶ τὰ βέλη μου συντελέσω εἰς αὐτούς. Τηκόμενοι λιμῷ καὶ βρώσει ὀρνέων, καὶ ὀπισθότονοι ἀνίατοι. Ὀδόντας θηρίων, ἐπαποστελῶ εἰς αὐτούς, μετὰ θυμοῦ συρόντων ἐπὶ τῆς γῆς. Ἔξωθεν ἀτεκνώσει αὐτοὺς μάχαιρα, καὶ ἐκ τῶν ταμιείων, φόβος. Νεανίσκος σὺν παρθένῳ· θηλάζων, μετὰ καθεστηκότος πρεσβύτου. Εἶπον διασπερῶ αὐτούς. παύσω δὴ ἐξ ἀνθρώπων τὸ μνημόσυνον αὐτῶν. Εἰ μὴ δι᾽ ὀργὴν ἐχθρῶν, ἵνα μὴ μακροχρονήσωσι. καὶ ἵνα μὴ συνεπιθῶνται οἱ ὑπεναντίοι. Μὴ εἴπωσιν ἡ χεὶρ ἡμῶν ὑψηλή. καὶ οὐχὶ κς ἐποίησε ταῦτα πάντα. Ὅτι ἔθνος ἀπολωλεκὸς βουλήν ἐστι· καὶ οὐκ ἔστιν ἐν αὐτοῖς ἐπιστήμη. Οὐκ ἐφρόνησαν συνιέναι. ταῦτα πάντα καταδεξάσθωσαν εἰς τὸν ἐπιόντα χρόνον.

Πῶς διώξεται εἷς χιλίους· καὶ δύο μετακινήσουσι
μυριάδας· Εἰ μὴ ὁ θεὸς ἀπέδοτο αὐτούς, καὶ κς
παρέδωκεν αὐτούς. Οὐ γὰρ εἰσὶν οἱ θεοὶ αὐτῶν
ὡς ὁ θεὸς ἡμῶν· οἱ δὲ ἐχθροὶ ἡμῶν ἀνόητοι. Ἐκ
γὰρ ἀμπέλου σοδόμων ἡ ἄμπελος αὐτῶν·
καὶ ἡ κληματὶς αὐτῶν ἐκ γομόρρας. Ἡ σταφυλὴ
αὐτῶν, σταφυλὴ χολῆς· βότρυς πικρίας αὐτῶν·
Θυμὸς δρακόντων ὁ οἶνος αὐτῶν· καὶ θυμὸς ἀ-
σπίδων ἀνίατος. Οὐκ ἰδοὺ ταῦτα σύ-
νηκται παρ᾽ ἐμοί, καὶ ἐσφράγισται ἐν τοῖς θησαυ-
ροῖς μου; Ἐν ἡμέρᾳ ἐκδικήσεως ἀνταποδώσω·
ἐν καιρῷ ὅταν σφαλῇ ὁ πους αὐτῶν. Ὅτι ἐγγὺς ἡ-
μέρα ἀπωλείας αὐτῶν, καὶ πάρεστιν ἕτοι-
μα ὑμῖν. Ὅτι κρινεῖ κς τὸν λαὸν αὐτοῦ· καὶ
ἐπὶ τοῖς δούλοις αὐτοῦ παρακληθήσεται.
Εἶδε γὰρ αὐτοὺς παραλελυμένους καὶ ἐκλε-
λοιπότας ἐν ἐπαγωγῇ καὶ παρειμένους· Καὶ
εἶπε κς, ποῦ εἰσὶν οἱ θεοὶ αὐτῶν, ἐφ᾽ οἷς ἐπεποί-
θεσαν ἐπ᾽ αὐτοῖς· Ὧν τὸ στέαρ τῶν θυσιῶν αὐτῶν
ἠσθίετε, καὶ ἐπίνετε τὸν οἶνον τῶν σπονδῶν αὐτῶν·

Ἀναστήτωσαν καὶ βοηθησάτωσαν ὑμῖν, καὶ γενηθήτωσαν ὑμῶν σκεπασταί. Ἴδετε ἴδετε ὅτι ἐγώ εἰμι, καὶ οὐκ ἔστι θεὸς πλὴν ἐμοῦ. Ἐγὼ ἀποκτενῶ, καὶ ζῆν ποιήσω· πατάξω, κἀγὼ ἰάσομαι· καὶ οὐκ ἔστιν ὃς ἐξελεῖται ἐκ τῶν χειρῶν μου. Ὅτι ἀρῶ εἰς τὸν οὐρανὸν τὴν χεῖρά μου, καὶ ὀμοῦμαι τῇ δεξιᾷ μου· καὶ ἐρῶ, ζῶ ἐγὼ εἰς τὸν αἰῶνα. Ὅτι παροξυνῶ ὡς ἀστραπὴν τὴν μάχαιράν μου, καὶ ἀνθέξεται κρίματος ἡ χείρ μου. Καὶ ἀνταποδώσω δίκην τοῖς ἐχθροῖς· καὶ τοῖς μισοῦσί με ἀνταποδώσω. Μεθύσω τὰ βέλη μου ἀφ' αἵματος, καὶ ἡ μάχαιρά μου φάγεται κρέα. Ἀφ' αἵματος τραυματιῶν, καὶ αἰχμαλωσίας· ἀπὸ κεφαλῆς ἀρχόντων ἐθνῶν. Εὐφράνθητε οὐρανοὶ ἅμα αὐτῷ· καὶ προσκυνησάτωσαν αὐτῷ πάντες ἄγγελοι θεοῦ. Εὐφράνθητε ἔθνη μετὰ τοῦ λαοῦ αὐτοῦ· καὶ ἐνισχυσάτωσαν αὐτῷ πάντες υἱοὶ θεοῦ. Ὅτι τὸ αἷμα τῶν υἱῶν αὐτοῦ ἐκδικεῖται· καὶ ἐκδικήσει καὶ ἀνταποδώσει δίκην τοῖς ἐχθροῖς, καὶ τοῖς μισοῦσιν αὐτὸν ἀνταποδώσει. Καὶ ἐκκαθαριεῖ κύριος τὴν γῆν τοῦ λαοῦ αὐτοῦ :~ Δόξα.

Θεῷ χαίρει στεῖρα τίκτουσα ξένως.

Προσευχὴ Ἄννης μητρὸς Σαμουὴλ τοῦ προφήτου

Ἐστερεώθη ἡ καρδία μου ἐν κυρίῳ· ὑψώθη κέρας μου ἐν θεῷ μου· ἐπλατύνθη στόμα μου ἐπ' ἐχθρούς μου· ηὐφράνθην ἐν σωτηρίᾳ σου. Ὅτι οὐκ ἔστιν ἅγιος ὡς ὁ κύριος· πλὴν οὐκ ἔστι δίκαιος ὡς ὁ θεὸς ἡμῶν, καὶ οὐκ ἔστιν ἅγιος πλήν σου. Μὴ καυχᾶσθε καὶ μὴ λαλεῖτε ὑψηλὰ εἰς ὑπεροχήν· μὴ δὲ ἐξελθέτω μεγαλορρημοσύνη ἐκ τοῦ στόματος ὑμῶν. Ὅτι θεὸς γνώσεων κύριος· καὶ θεὸς ἑτοιμάζων ἐπιτηδεύματα αὐτοῦ. Τόξον δυνατῶν ἠσθένησε· καὶ οἱ ἀσθενοῦντες περιεζώσαντο δύναμιν. Πλήρεις ἄρτων ἠλαττώθησαν, καὶ οἱ πεινῶντες παρῆκαν γῆν. Ὅτι στεῖρα ἔτεκεν ἑπτά· καὶ ἡ πολλὴ ἐν τέκνοις ἠσθένησε. Κύριος θανατοῖ καὶ ζωογονεῖ· κατάγει εἰς ᾅδου καὶ ἀνάγει. Κύριος πτωχίζει καὶ πλουτίζει· ταπεινοῖ, καὶ ἀνυψοῖ· ἀνιστᾷ ἀπὸ γῆς πένητα, καὶ ἀπὸ κοπρίας ἐγείρει πτωχόν. Τοῦ καθίσαι αὐ

τὸν μετὰ δυναστῶν λαοῦ· καὶ θρόνον δόξης κατα-
κληρονομῶν αὐτόν· Διδοὺς εὐχὴν τῷ εὐχο-
μένῳ· καὶ εὐλόγησεν ἔτη δικαίου· Ὅτι οὐκ ἐ-
νισχύει δυνατὸς ἀνὴρ ἐν τῇ ἰσχύϊ αὐτοῦ· κύριος ἀ-
σθενῆ ποιήσει τὸν ἀντίδικον αὐτοῦ κύριος ἅγιος·
Μὴ καυχάσθω ὁ σοφὸς ἐν τῇ σοφίᾳ αὐτοῦ· καὶ
μὴ καυχάσθω ὁ δυνατὸς ἐν τῇ δυνάμει αὐτοῦ·
καὶ μὴ καυχάσθω ὁ πλούσιος ἐν τῷ πλούτῳ
αὐτοῦ· Ἀλλ' ἢ ἐν τούτῳ καυχάσθω ὁ καυχώμε-
νος· ἐν τῷ συνιεῖν καὶ γινώσκειν τὸν κύριον· καὶ ποι-
εῖν κρίμα καὶ δικαιοσύνην ἐν μέσῳ τῆς γῆς·
Κύριος ἀνέβη εἰς οὐρανοὺς καὶ ἐβρόντησεν· αὐτὸς κρινεῖ
ἄκρα γῆς, δίκαιος ὤν· Καὶ δώσει ἰσχὺν τοῖς βασι-
λεῦσιν ἡμῶν· καὶ ὑψώσει κέρας χριστῶν αὐτοῦ:~

Τὴν τοῦ λόγου κύρωσιν Ἀββακοὺμ φράσον
προσευχὴ Ἀββακοὺμ τοῦ προφήτου· ᾨδὴ δ'

Κύριε εἰσακήκοα τὴν ἀκοήν σου καὶ ἐ-
φοβήθην, κύριε κατενόησα τὰ ἔργα σου
καὶ ἐξέστην· Ἐν μέσῳ δύο ζώων γνωσθήσῃ· ἐν τῷ
ἐγγίζειν τὰ

ἐγγίζειν τὰ ἔτη ἐπιγνωσθήσῃ· ἐν τῷ παρεῖναι
τὸν καιρὸν ἀναδειχθήσῃ· ἐν τῷ ταραχθῆναι
τὴν ψυχήν μου ἐν ὀργῇ ἐλέους μνησθήσῃ·
Ὁ θεὸς ἀπὸ θαιμὰν ἥξει· καὶ ὁ ἅγιος ἐξ ὄρους κα-
τασκίου δασέως· Ἐκάλυψεν οὐρανοὺς ἡ ἀρετὴ
αὐτοῦ, καὶ τῆς αἰνέσεως αὐτοῦ πλήρης ἡ γῆ·
Καὶ φέγγος αὐτοῦ ὡς φῶς ἔσται· κέρατα ἐν χερ-
σὶν αὐτοῦ· καὶ ἔθετο ἀγάπησιν κραταιὰν ἰ-
σχύος αὐτοῦ· Πρὸ προσώπου αὐτοῦ πορεύσε-
ται λόγος· καὶ ἐξελεύσεται εἰς πεδία κα-
τὰ πόδας αὐτοῦ· Ἔστη καὶ ἐσαλεύθη ἡ γῆ· ἐπέ-
βλεψε καὶ ἐτάκη ἔθνη· Διεθρύβη τὰ ὄρη βίᾳ·
ἐτάκησαν βουνοὶ αἰώνιοι· πορείας αἰωνίους
αὐτῶν ἀντὶ κόπων εἶδον· Σκηνώματα αἰθι-
όπων πτοηθήσονται· καὶ σκηναὶ γῆς μαδιάμ·
Μὴ ἐν ποταμοῖς ὠργίσθης κε· μὴ ἐν ποταμοῖς ὁ θυ-
μός σου, ἢ ἐν θαλάσσῃ τὸ ὅρμημά σου· Ὅτι ἐπι-
βήσῃ ἐπὶ τοὺς ἵππους σου, καὶ ἡ ἱππασία σου
σωτηρία· Ἐντείνων ἐντενεῖς τὸ τόξον σου, ἐπὶ σκῆ-
πτρα λέγει κς· Ποταμῶν ῥαγήσεται γῆ· ὄψον

BIBLIOTECA UNIVERSITARIA SEVILLA

ταί σε, καὶ ὠδινήσουσι λαοί. Σκορπίζων ὕδατα πορείας. ἔδωκεν ἡ ἄβυσσος φωνὴν αὐτῆς, ὕψος φαντασίας αὐτῆς. Ἐπήρθη ὁ ἥλιος καὶ ἡ σελήνη ἔστη ἐν τῇ τάξει αὐτῆς. Εἰς φῶς βολίδες σου πορεύσονται. εἰς φέγγος ἀστραπῆς ὅπλων σου. Ἐν ἀπειλῇ ὀλιγώσεις γῆν, καὶ ἐν θυμῷ κατάξεις ἔθνη. Ἐξῆλθες εἰς σωτηρίαν λαοῦ σου τοῦ σῶσαι τοὺς χριστούς σου. Ἔβαλες εἰς κεφαλὰς ἀνόμων θάνατον. ἐξήγειρας δεσμοὺς ἕως τραχήλου εἰς τέλος. Διέκοψας ἐν ἐκστάσει κεφαλὰς δυναστῶν. σεισθήσονται ἐν αὐτοῖς. διανοίξουσι χαλινοὺς αὐτῶν ὡς ὁ ἐσθίων πτωχὸς λάθρα. Καὶ ἐπεβίβασας εἰς θάλασσαν τοὺς ἵππους σου, ταράσσοντας ὕδατα πολλά. Ἐφυλαξάμην καὶ ἐπτοήθη ἡ καρδία μου, ἀπὸ φωνῆς προσευχῆς χειλέων μου. Καὶ εἰσῆλθε τρόμος εἰς τὰ ὀστᾶ μου, καὶ ἐν ἐμοὶ ἐταράχθη ἡ ἰσχύς μου. Ἀναπαύσομαι ἐν ἡμέρᾳ θλίψεώς μου, τοῦ ἀναβῆναί με εἰς λαὸν παροικίας μου. Διότι συκῆ οὐ καρποφορήσει.

καὶ οὐκ ἔσται γεννήματα ἐν ταῖς ἀμπέλοις· Ψεύ
σεται ἔργον ἐλαίας, καὶ τὰ πεδία οὐ ποιήσει
βρῶσιν. Ἐξέλιπον ἀπὸ βρώσεως πρόβατα
καὶ οὐχ ὑπάρξουσι βόες ἐπὶ φάτναις. Ἐγὼ δὲ ἐν
τῷ κυρίῳ ἀγαλλιάσομαι· χαρήσομαι ἐπὶ τῷ θεῷ
τῷ σωτῆρί μου. Κύριος ὁ θεός μου, δύναμίς μου.
καὶ τάξει τοὺς πόδας μου εἰς συντέλειαν. Καὶ ἐ
πὶ τὰ ὑψηλὰ ἐπιβιβᾷ με, τοῦ νικῆσαί με ἐν
τῇ ᾠδῇ αὐτοῦ.~

Ἡσαΐου πρόρρησις. ὑπὲρ τὸ πλέον.

Προσευχὴ Ἡσαΐου τοῦ προφήτου. ᾨδὴ ε.

Ἐκ νυκτὸς ὀρθρίζει τὸ πνεῦμά μου πρὸς
σὲ ὁ θεός. διότι φῶς τὰ προστάγματά σου
ἐπὶ τῆς γῆς. Δικαιοσύνην μάθετε οἱ ἐνοι-
κοῦντες ἐπὶ τῆς γῆς. πέπαυται γὰρ ὁ ἀσεβὴς
οὐ μὴ μάθῃ δικαιοσύνην, ἐπὶ τῆς γῆς ἀλή
θειαν οὐ μὴ ποιήσει. Ἀρθήτω ὁ ἀσεβής, ἵνα μὴ
ἴδῃ τὴν δόξαν κυρίου. κύριε ὑψηλός σου ὁ βραχίων

καὶ οὐκ ᾔδεισαν· γνόντες δὲ αἰσχυνθήτωσαν· Ζῆ
λος λήψεται λαὸν ἀπαίδευτον· καὶ νῦν πῦρ
τοὺς ὑπεναντίους ἔδεται· Κύριε ὁ θεὸς ἡμῶν εἰ
ρήνην δὸς ἡμῖν, πάντα γὰρ ἀπέδωκας ἡμῖν·
Κύριε ὁ θεὸς ἡμῶν κτῆσαι ἡμᾶς· κύριε ἐκτὸς σοῦ
ἄλλον οὐκ οἴδαμεν, τὸ ὄνομά σου ὀνομάζομεν·
Οἱ δὲ νεκροὶ ζωὴν οὐ μὴ ἴδωσιν, οὐδὲ ἰατροὶ οὐ
μὴ ἀναστήσωσιν· Διὰ τοῦτο ἐπήγαγες καὶ ἀ-
πώλεσας, καὶ ἦρας πᾶν ἄρσεν αὐτῶν· Πρόσθες
αὐτοῖς κακὰ κύριε· πρόσθες κακὰ, τοῖς ἐνδόξοις
τῆς γῆς· Κύριε ἐν θλίψει ἐμνήσθημέν σου· ἐν
θλίψει μικρᾷ ἡ παιδεία σου ἡμῖν· Καὶ ὡς ἡ ὠ
δίνουσα ἐγγίζει τοῦ τεκεῖν· καὶ ἐπὶ τῇ ὠδῖνι
αὐτῆς ἐκέκραξεν, οὕτως ἐγενήθημεν τῷ ἀγα-
πητῷ σου· Διὰ τὸν φόβον σου, κύριε ἐν γαστρὶ ἐλά
βομεν· καὶ ὠδινήσαμεν καὶ ἐτέκομεν, πνεῦμα
σωτηρίας σου ὃ ἐποιήσαμεν ἐπὶ τῆς γῆς· Οὐ πε
σούμεθα· ἀλλὰ πεσοῦνται οἱ ἐνοικοῦντες ἐπὶ
τῆς γῆς· Ἀναστήσονται οἱ νεκροί· καὶ ἐγερθήσον
ται οἱ ἐν τοῖς μνημείοις, καὶ εὐφρανθήσονται

οἱ ἐν τοῖς μνημείοις, καὶ εὐφρανθήσονται οἱ ἐν τῇ γῇ. Ἡ γὰρ δρόσος ἡ παρὰ σοῦ, ἴαμα αὐτοῖς ἐστίν. ἡ δὲ γῆ τῶν ἀσεβῶν πεσεῖται. Βάδιζε λαός μου. εἴσελθε εἰς τὸ ταμεῖόν σου. ἀπόκλεισον τὴν θύραν σου. ἀποκρύβηθι μικρὸν ὅσον ὅσον. ἕως ἂν παρέλθοι ἡ ὀργὴ κυρίου:~

Ἐκ θηρὸς ἐκραύγασεν Ἰωνᾶς λέγων. ᾠδὴ. ϛ

Ἐβόησα ἐν θλίψει μου πρὸς κύριον τὸν θεόν μου καὶ εἰσήκουσέ μου. Ἐκ κοιλίας ᾅδου, κραυγῆς μου ἤκουσας φωνῆς μου. ἀπέρριψάς με εἰς βάθη καρδίας θαλάσσης, καὶ ποταμοὶ ἐκύκλωσάν με. Πάντες οἱ μετεωρισμοί σου, καὶ τὰ κύματά σου ἐπ' ἐμὲ διῆλθον. Κἀγὼ εἶπα, ἀπῶσμαι ἐξ ὀφθαλμῶν σου, ἄρα προσθήσω τοῦ ἐπιβλέψαι με πρὸς ναὸν τὸν ἅγιόν σου. Περιεχύθη μοι ὕδωρ ἕως ψυχῆς μου. ἄβυσσος ἐκύκλωσέ με ἐσχάτη. Ἔδυ ἡ κεφαλή μου εἰς σχισμὰς ὀρέων. κατέβην εἰς γῆν ἧς οἱ μοχλοὶ κάτοχοι αἰώνιοι. Καὶ ἀναβήτω ἐκ φθορᾶς

ἡ ζωή μου, πρὸς σὲ κύριε ὁ θεός μου. Ἐν τῷ ἐκλεί-
πειν ἐξ ἐμοῦ τὴν ψυχήν μου, τοῦ κυρίου ἐμνήσθην.
Καὶ ἔλθοι πρὸς σὲ ἡ προσευχή μου πρὸς ναὸν
τὸν ἅγιόν σου. Φυλασσόμενοι μάταια καὶ ψευ-
δῆ, ἔλεον αὐτοῖς ἐγκατέλιπον. Ἐγὼ δὲ μετὰ
φωνῆς αἰνέσεως καὶ ἐξομολογήσεως θύσω σοι.
ὅσα ηὐξάμην ἀποδώσω σοι εἰς σωτηρίαν μου κυρίῳ:~

Αἰμὸς φλόγα σβέννυσι τῶν τριῶν παίδων.
Προσευχὴ τῶν ἁγίων τριῶν παίδων. ᾨδὴ ζ΄.

Εὐλογητὸς εἶ κύριε ὁ θεὸς τῶν πατέρων ἡ-
μῶν καὶ αἰνετὸν καὶ δεδοξασμένον, τὸ
ὄνομά σου εἰς τοὺς αἰῶνας. Ὅτι δίκαιος εἶ
ἐπὶ πᾶσιν οἷς ἐποίησας ἡμῖν. καὶ πάντα τὰ
ἔργα σου ἀληθινά, καὶ εὐθεῖαι αἱ ὁδοί σου. Καὶ
πᾶσαι αἱ κρίσεις σου, ἀληθεῖς. καὶ κρίματα
ἀληθείας ἐποίησας. Ὅτι ἐν ἀληθείᾳ καὶ κρί-
σει ἐπήγαγες ταῦτα πάντα ἐφ᾽ ἡμᾶς, διὰ τὰς
ἁμαρτίας ἡμῶν. Ὅτι ἡμάρτομεν. καὶ ἠνομήσα-
μεν ἀποστῆναι ἀπὸ σοῦ. καὶ ἐξημάρτομεν ἐν πᾶ-

σι καὶ τῶν ἐντολῶν σου οὐκ ἠκούσαμεν. Οὐδὲ συνε
τηρήσαμεν οὐδὲ ἐποιήσαμεν καθὼς ἐνετείλω ἡ
μῖν, ἵνα εὖ ἡμῖν γένηται. Καὶ πάντα ὅσα ἐποίησας ἡ
μῖν. καὶ πάντα ὅσα ἐπήγαγες ἡμῖν, ἀληθινῇ κρίσει ἐ
ποίησας. Καὶ παρέδωκας ἡμᾶς εἰς χεῖρας ἐχθρῶν ἀνόμων, ἐ-
χθίστων ἀποστατῶν. καὶ βασιλεῖ ἀδίκῳ καὶ πονηροτάτῳ
παρὰ πᾶσαν τὴν γῆν. Καὶ νῦν οὐκ ἔστιν ἡμῖν
ἀνοῖξαι τὸ στόμα. αἰσχύνη καὶ ὄνειδος ἐγενήθημεν
τοῖς δούλοις σου, καὶ τοῖς σεβομένοις σε. Μὴ δὴ
παραδῴης ἡμᾶς εἰς τέλος διὰ τὸ ὄνομά σου. καὶ
μὴ διασκεδάσῃς τὴν διαθήκην σου. καὶ μὴ ἀπο
στήσῃς τὸ ἔλεός σου ἀφ' ἡμῶν. Διὰ ἀβραὰμ τὸν
ἠγαπημένον ὑπὸ σοῦ. καὶ διὰ ἰσαὰκ τὸν δοῦ-
λόν σου, καὶ ἰσραὴλ τὸν ἅγιόν σου. Οἷς ἐλά
λησας πληθῦναι τὸ σπέρμα αὐτῶν. ὡς τὰ
ἄστρα τοῦ οὐρανοῦ. καὶ ὡς τὴν ἄμμον τὴν παρὰ
τὸ χεῖλος τῆς θαλάσσης. Ὅτι δέσποτα ἐσμι-
κρύνθημεν παρὰ πάντα τὰ ἔθνη. καὶ ἐσμὲν τα-
πεινοὶ ἐν πάσῃ τῇ γῇ σήμερον, διὰ τὰς ἁμαρ
τίας ἡμῶν. Καὶ οὐκ ἔστιν ἐν τῷ καιρῷ τού-

τῷ, ἄρχων καὶ προφήτης καὶ ἡγούμενος· οὐδὲ
ὁλοκαύτωσις· οὐδὲ θυσία· οὐδὲ προσφορά· οὐδὲ
θυμίαμα· οὐ τόπος τοῦ καρπῶσαι ἐνώπιόν
σου, καὶ εὑρεῖν ἔλεος. Ἀλλ᾽ ἐν ψυχῇ συντετρι-
μένῃ· καὶ πνεύματι ταπεινώσεως, προσδε-
χθείημεν, ὡς ἐν ὁλοκαυτώμασι κριῶν καὶ ταύ-
ρων καὶ ὡς ἐν μυριάσιν ἀρνῶν πιόνων. Οὕτως
γενέσθω ἡ θυσία ἡμῶν ἐνώπιόν σου σήμερον· καὶ
ἐκτελέσθω ὄπισθέν σου, ὅτι οὐκ ἔστιν αἰσχύνη τοῖς
πεποιθόσιν ἐπὶ σοί. Καὶ νῦν ἐξακολουθοῦμεν
ἐν ὅλῃ καρδίᾳ. Καὶ φοβούμεθά σε· καὶ ζητοῦμεν τὸ
πρόσωπόν σου, μὴ καταισχύνῃς ἡμᾶς. Ἀλλὰ ποίη-
σον μεθ᾽ ἡμῶν κατὰ τὴν ἐπιείκειάν σου· καὶ κα-
τὰ τὸ πλῆθος τοῦ ἐλέους σου· ἐξελοῦ ἡμᾶς κατὰ
θαυμάσιά σου, καὶ δὸς δόξαν τῷ ὀνόματί σου κέ.
Καὶ ἐντραπείησαν πάντες οἱ ἐνδεικνύμε-
νοι τοῖς δούλοις σου κακά. Καὶ καταισχυνθεί-
ησαν ἀπὸ πάσης δυναστείας. Καὶ ἡ ἰσχὺς αὐ-
τῶν συντριβείη· καὶ γνώτωσαν ὅτι σὺ εἶ θς,
καὶ ἔνδοξος ἐφ᾽ ὅλην τὴν οἰκουμένην. Καὶ οὐ

διέλιπον οἱ ἐμβάλλοντες αὐτοὺς ὑπηρέται τοῦ βασιλέως, καίοντες τὴν κάμινον νάφθῃ καὶ πίσσῃ καὶ στυππίῳ καὶ κληματίδι. Καὶ διεχεῖτο ἡ φλὸξ ἐπάνω τῆς καμίνου ἐπὶ πήχεις τεσσαράκοντα ἐννέα. Καὶ διώδευσε καὶ ἐνεπύρισεν οὓς εὗρε περὶ τὴν κάμινον τῶν Χαλδαίων. Ὁ δὲ ἄγγελος κυρίου συγκατέβη ἅμα τοῖς περὶ τὸν Ἀζαρίαν εἰς τὴν κάμινον. Καὶ ἐξετίναξε τὴν φλόγα τοῦ πυρὸς ἐκ τῆς καμίνου. Καὶ ἐποίησε τὸ μέσον τῆς καμίνου ὡς πνεῦμα δρόσου διασυρίζον. Καὶ οὐχ ἥψατο αὐτῶν τὸ καθόλου τὸ πῦρ, οὐδὲ ἐλύπησεν· οὐδὲ παρηνώχλησεν αὐτούς. Τότε οἱ τρεῖς ὡς ἐξ ἑνὸς στόματος ὕμνουν· καὶ εὐλόγουν καὶ ἐδόξαζον τὸν θεὸν ἐν τῇ καμίνῳ λέγοντες:

Ἡ τῶν τριῶν ὕμνησις. ἰῶν ἦσαν νέοι.

Εὐλογητὸς εἶ κύριε ὁ θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν καὶ ὑπερύμνητος καὶ ὑπερυψούμενος εἰς τοὺς αἰῶνας. Καὶ εὐλογημένον τὸ ὄνομα τῆς δόξης σου τὸ ἅγιον τὸ ὑπερύμνητον καὶ ὑπερυψού-

μενον εἰς τοὺς αἰῶνας. Εὐλογημένος εἶ ἐν τῷ ναῷ τῆς ἁγίας δόξης σου· ὁ ὑπερύμνητος καὶ ὑπερυψούμενος εἰς τοὺς αἰῶνας. Εὐλογημένος εἶ ὁ βλέπων ἀβύσσους· καθήμενος ἐπὶ τῶν χερουβίμ· ὁ ὑπερύμνητος καὶ ὑπερυψούμενος εἰς τοὺς αἰῶνας. Εὐλογημένος εἶ ἐπὶ θρόνου δόξης τῆς βασιλείας σου· ὁ ὑπερύμνητος καὶ ὑπερυψούμενος εἰς τοὺς αἰῶνας. Εὐλογημένος εἶ ἐν τῷ στερεώματι τοῦ οὐρανοῦ· ὑπερύμνητος καὶ ὑπερυψούμενος εἰς τοὺς αἰῶνας:~

Ὕμνος τῶν ἁγίων τριῶν παίδων. Ὠιδὴ η.

Εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα κυρίου τὸν κύριον ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας. Εὐλογεῖτε ἄγγελοι κυρίου οὐρανοὶ κυρίου τὸν κύριον· ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας. Εὐλογεῖτε ὕδατα τὰ πάντα τὰ ὑπεράνω τῶν οὐρανῶν· πᾶσαι αἱ δυνάμεις κυρίου τὸν κύριον· ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας. Εὐλογεῖτε ἥλιος καὶ σελήνη, ἄστρα τοῦ οὐρανοῦ τὸν κύριον· ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας. Εὐλογεῖτε πᾶς ὄμβρος

καὶ δρόσος· πάντα τὰ πνεύματα τὸν κ̄ν ὑμνεῖτε
καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας. Εὐλογεῖ
τε πῦρ, καὶ καῦμα, ψῦχος, καὶ καύσων, τὸν κ̄ν.
ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶ-
νας. Εὐλογεῖτε δρόσοι, καὶ νιφετοί, πάγοι, καὶ ψύ-
χη, τὸν κ̄ν· ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς
τοὺς αἰῶνας. Εὐλογεῖτε πάχναι καὶ χιόνες, ἀ-
στραπαί, καὶ νεφέλαι, τὸν κ̄ν· ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυ-
ψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας. Εὐλογεῖτε φῶς,
καὶ σκότος, νύκτες, καὶ ἡμέραι, τὸν κ̄ν· ὑμνεῖτε καὶ
ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας. Εὐλογεῖ
τε ἡ γῆ, ὄρη, καὶ βουνοί, πάντα τὰ φυόμενα ἐν
αὐτῇ, τὸν κ̄ν· ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς
τοὺς αἰῶνας. Εὐλογεῖτε πηγαί, θάλασσαι, καὶ
ποταμοί, κήτη, καὶ πάντα τὰ κινούμενα
ἐν τοῖς ὕδασι τὸν κ̄ν· ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε
αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας. Εὐλογεῖτε πάντα τὰ
πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ· τὰ θηρία, καὶ πάντα
τὰ κτήνη, τὸν κ̄ν· ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε αὐ-
τὸν εἰς τοὺς αἰῶνας. Εὐλογεῖτε υἱοὶ τῶν ἀ̄νων.
εὐλογείτω ἰσραὴλ τὸν κ̄ν· ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυ-

ψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας. Εὐλογεῖτε ἱερεῖς
κυρίου, δοῦλοι κυρίου τὸν κύριον, ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε
αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας. Εὐλογεῖτε πνεύματα
καὶ ψυχαὶ δικαίων, ὅσιοι καὶ ταπεινοὶ τῇ καρ-
δίᾳ τὸν κύριον, ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς
τοὺς αἰῶνας. Εὐλογεῖτε Ἀνανία, Ἀζαρία, Μι-
σαήλ, τὸν κύριον, ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς
αἰῶνας. Εὐλογεῖτε ἀπόστολοι, προφῆται, καὶ
μάρτυρες κυρίου τὸν κύριον, ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε
αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας. Εὐλογοῦμεν πατέρα
καὶ υἱὸν καὶ ἅγιον πνεῦμα τὸν κύριον, ὑμνοῦμεν καὶ ὑ-
περυψοῦμεν εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας. Αἰνοῦ-
μεν, εὐλογοῦμεν, προσκυνοῦμεν τὸν κύριον, ὑμνοῦν-
τες καὶ ὑπερυψοῦντες αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας:~

Αἴνεσις ἁγνῆς μητρὸς παρθένου κόρης. Ὠδὴ θ'

ΜΕγαλύνει ἡ ψυχή μου τὸν κύριον καὶ ἠγαλλίασε
τὸ πνεῦμά μου ἐπὶ τῷ θεῷ τῷ σωτῆ-
ρί μου. Ὅτι ἐπέβλεψεν ἐπὶ τὴν ταπείνωσιν
τῆς δούλης αὐτοῦ. ἰδοὺ γὰρ ἀπὸ τοῦ νῦν μακα-
ριοῦσί με

ριοῦσί με πᾶσαι αἱ γενεαί. Ὅτι ἐποίησέ μοι μεγαλεῖα ὁ δυνατὸς καὶ ἅγιον τὸ ὄνομα αὐτοῦ. καὶ τὸ ἔλεος αὐτοῦ εἰς γενεὰν καὶ γενεὰν τοῖς φοβουμένοις αὐτόν. Ἐποίησε κράτος ἐν βραχίονι αὐτοῦ. διεσκόρπισεν ὑπερηφάνους διανοίᾳ καρδίας αὐτῶν. Καθεῖλε δυνάστας ἀπὸ θρόνων καὶ ὕψωσε ταπεινούς. πεινῶντας ἐνέπλησεν ἀγαθῶν. καὶ πλουτοῦντας ἐξαπέστειλε κενούς. Ἀντελάβετο ἰσραὴλ παιδὸς αὐτοῦ. μνησθῆναι ἐλέους καθὼς ἐλάλησε πρὸς τοὺς πατέρας ἡμῶν. τῷ ἀβραὰμ καὶ τῷ σπέρματι αὐτοῦ ἕως αἰῶνος:~

Προσευχὴ τοῦ προφήτου Ζαχαρίου.

Εὐλογητὸς κύριος ὁ θεὸς τοῦ ἰσραὴλ ὅτι ἐπεσκέψατο καὶ ἐποίησε λύτρωσιν τῷ λαῷ αὐτοῦ. Καὶ ἤγειρε κέρας σωτηρίας ἡμῖν ἐν τῷ οἴκῳ δαβὶδ τοῦ παιδὸς αὐτοῦ. Καθὼς ἐλάλησε διὰ στόματος τῶν ἁγίων τῶν ἀπ᾽ αἰῶνος προφητῶν. Σωτηρίαν ἐξ ἐχθρῶν ἡμῶν καὶ

ἐκ χειρὸς πάντων τῶν μισούντων ἡμᾶς. Ποιῆσαι ἔλεος μετὰ τῶν πατέρων ἡμῶν καὶ μνησθῆναι διαθήκης ἁγίας αὐτοῦ. Ὅρκον ὃν ὤμοσε πρὸς ἀβραὰμ τὸν πατέρα ἡμῶν. τοῦ δοῦναι ἡμῖν ἀφόβως ἐκ χειρὸς τῶν ἐχθρῶν ἡμῶν ῥυσθέντας. Λατρεύειν αὐτῷ ἐν ὁσιότητι καὶ δικαιοσύνῃ ἐνώπιον αὐτοῦ πάσας τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς ἡμῶν. Καὶ σὺ παιδίον προφήτης ὑψίστου κληθήσῃ. προπορεύσῃ γὰρ πρὸ προσώπου κυρίου ἑτοιμάσαι ὁδοὺς αὐτοῦ. Τοῦ δοῦναι γνῶσιν σωτηρίας τῷ λαῷ αὐτοῦ, ἐν ἀφέσει ἁμαρτιῶν αὐτῶν διὰ σπλάγχνα ἐλέους θεοῦ ἡμῶν.

Ἐν οἷς ἐπεσκέψατο ἡμᾶς ἀνατολὴ ἐξ
ὕψους, ἐπιφᾶναι τοῖς ἐν σκότει καὶ
σκιᾷ θανάτου καθημένοις.
Τοῦ κατευθῦναι τοὺς
πόδας ἡμῶν εἰς
ὁδὸν εἰρή
νης.

Τέλος.

Δεῦρο δὴ μελῳδὲ μουσικῆς ἀπόκρυφον·
Σὺ μὲν δι᾽ αὐτῶν καὶ θανὼν ζῇς τῷ λόγῳ·
Ἡμῖν δὲ τὴν σὴν ἐμμελῆ δέδως λύραν·
Ἧς ἔστιν εὑρεῖν ἐμμελῆ τὰ πρακτέα.
Καὶ γὰρ δι᾽ αὐτῆς μυστικῶς κινουμένης
Διώκεται μὲν ἐμπαθὴς πᾶσα φθίσις·
Ἐλαύνεται δὲ δυσχερὴς ἅπας τρόμος·
Συστέλλεται δὲ συμφορῶν ἀπληστία·
Κοιμίζεται δὲ γνωστικῆς ἅλμης κλύδων·
Στηρίζεται δὲ τῶν παθῶν ἡ στερρότης·
Καὶ τέρπεται μὲν τῆς ψυχῆς ἡ σεμνότης·
Ἐλέγχεται δὲ τοισαυτὲν ἡ φαυλότης·
Ἐκ τῆς μονῆς τῆς τῶν μελῶν εὐρυθμίας·
Ὢ τίς τοσαύτην εὗρεν αὐτῶν χάριν·
Εἰ μὴ σὺ τὴν πρέπουσαν αὐτοῖς χάριν·

Τῷ Θεῷ Δόξα.

α β γ δ ε ζ η θ ι κ λ μ ν ο π ρ σ τ υ

Ἅπαντα τετράδια, πλὴν τοῦ ι· ἐκεῖνο δὲ τριάδιον·

Ἐγράφη ἐν Βενετίαις ἐν οἰκίᾳ Ἄλδου τοῦ Μανουτίου.

BIBLIOTECA UNIVERSITARIA SEVILLA